

ഭാഷാ

ശുക്രസന്ദേശം

സംഗ്രഹം

പ്രകാശനം,

മഹാകവി കൊടുങ്ങല്ലൂർ കണാതിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

പ്രാബുതാവ്,

വടക്കൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ.

KAMALALAYA PRINTING WORKS & BOOK DEPOT,
TRIVANDRUM.

ഭാഷ

ശ്രീകുസഭാശം

സംഗ്രഹം

പതിമൂന്നാം പതിപ്പ്

മലയാളം ഭാഷാ പരിഷ്കാര സമിതി

കോഴിക്കോട്

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

1955-56-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

പതിമൂന്നാം പതിപ്പ്

“ജ്ഞാനദാസൻ” പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

കുറുപ്പുവിലയിൽ.

1120.

[Price Rs 3/-]

ഭാഷാ

ശു ക സ നേ ശ മ .

സത്യാഖ്യാനം.

പൂർവ്വാഗമം.

മൃ ല മ .

ലക്ഷ്യപാതയെ തരടി ശരീരസുരസ്സയങ്ങളാലേ കയ്യാമ്പിൽ
 ചേർത്താ തന്നോ സ്തരവിനരതയോ ചേർത്താടി കലാടി: ||
 ചൊരാസയെ ചേർത്താ ഹിതവിധേയർക്കുതന്നെ തന്നു
 തന്നാസ്സാർച്ച തുടർത്തി ശിവാ ത്യാഗ്യയാ ത്തിങ്ങേ

ഭാ ഷ .

ലോകേ രാഗാ ശരച്ചന്ദ്രികവഴി, വിത്തുരം-
 രാവിൽ വെണ്മേടയിത്തേൽ .
 കൈകേറുകേളിയാടിപ്രണയമൊമനം-
 സ്ത്രീപുമാന്മാരിലേകൻ,
 ഹാ ! കേറില്ലെങ്ങ ഭയ്യൻ വിധി?—ഇണപിരിയെ
 ക്കിട്ടുമൊററയ്ക്ക ഭൂത-
 ത്താകെച്ചൊന്നാൻ കിനാവിൽ തുകമൊടവനവരം-
 അമ്മെ സന്ദേശവാക്യം || ൧ ||

വ്യാഖ്യാനം .

ശ്രീ ലക്ഷ്മീഭാസനാകം കവിമണിയുടെ നൽ-
 മീരസന്ദേശമൊവ്വം
 സാധനാരം സമുദ്യോഗമുചിതമു-
 ചെപ്പടി രാജീരജാവം

ദോഷം ബാധിക്കാതെയിരിക്കുവാനാണ് പ്രണയമോഴ് എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. സുപ്രമാന്മാർ നായകനും നായികയും; ആലംബനവിഭാവം; ഈ പഞ്ചനം യുവാവും യുവതിയും എന്നു അർത്ഥം. ഇവിടെ രേഖപലം ഒരു സ്ത്രീയും ഒരു പുരുഷനും എന്നു അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചാൽ പോര. സുപ്രമാന്മാർ ഐതര്യനഗരത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ മേന്മയേ അറിയിൽ നിവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ത്രൈലോകസമ്മതിയ്ക്ക് ഒരുചിത്രം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. “പ്രമീണാസ്തോനാഭ” എന്ന മൂലം സ്മരണയും. മൂലത്തിലെ ‘സ്തോനാഭ’ എന്ന പദത്തിന് “ആനേന വിഹരണാസ്ത്വ ചിതസമയസമാരണ്യരൂപം ഗച്ഛന്തേ. തഥാചോക്തം കാമം യൈവേനേ. രാജവംശേ ച. “യൈവേനാഭവിഷ്ണുജ്ഞാപിതം” എന്നു ശ്രീകൃഷ്ണഗീതത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം എന്നു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗവും കാണിക്കുന്നതു മഹാഭാരതം. ഇവിടെ നായിക സ്വീയ; നായകൻ ധീരമതിരൻ; ദയ്യകൻ എന്ന പദത്തിലെ പൂജിതപ്രയോഗംകൊണ്ടു നായകനാണ് ദൂരഭാവമേതും സംഭവിച്ചതെന്നു ഗദ്യം; ഇവിടെ പ്രയോജനമില്ലാത്തതായ നായകന്റെ നാമം പറയാത്തതാകുന്നു. “പ്രേമിത ഭാരതാവിതരഹിതാണാം” ഇത്യാദി മോലസന്ദേഹപര്യന്തിയും നായകന്റെ നാമധേയം മറ്റൊരവിഗ്രഹം പറയുന്നില്ല. ഹാദകേരി.....വിധി. ഭാഗ്യൻ വിധി എങ്ങു ചേരില്ല. ഹാ! എന്ന അനാധ്യം. “വിധേഃ പൂർവ്വനാൽഭിരുദിതവ്യം സനാജ്യാപസ്യ” എന്ന ചി.തി.കനം ശാമണി. ഏതേ ചിരിതപ്രവൃത്തി രചയ്ക്കുന്നതിനും മരിയില്ലാത്തവനും ഭൂതനും ആയ (വിധി) ഭേദി രചയാണു കേൾക്കേണ്ടതു്. ആശ്ചര്യം. ചിഷ്ടം! എന്നും ഹാ നമ്മുത്തിന് അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാം. ഭൂമിയിൽ എവിടെയും പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു ഭാവം. സുഖാനുഭവകല്പനയായി ചിന്തിക്കുകയായ യുവാക്കന്മാരെ നിർദ്വയമായി വേർപെടുത്തേണ്ടതു്കൊണ്ടു വിധിയ്ക്കു ഭൂതരൂപം സിദ്ധം.

“ഭൈരവം ഭിഷ്ണു ഭാഗധേയം

ഭാഗ്യം സുരീ നിയതിർദ്വിധിഃ”

എന്നു അർത്ഥം.

“ഭൈരവവിധിശാമനാ ഭൂതനേന്തിൻ

ഭവനവചവാക്യനിരോധമോഭേദം”

എന്നു അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സ്മരണയും.

“വിധിർന്നമസംഹാതുഃ പ്രാണിനാം”

എന്ന (മാ. രാ. സ്വ. ചാ. സ. ന. ൨) കവിവാക്യം നോക്കുക.

അദ്ധ്യക്ഷൻ അനന്തരനാശം.

ദൈവം സാധാരണയായ വസ്തുവല്ലെന്നു കിട്ടുന്ന
തത്സാധനസമീപം നാം സാധാരണയായ വസ്തുവല്ലെന്നു

എന്നു (കാർദ്വേദം. ഭണ്ഡി) ലഭിക്കുന്നു. മുമ്പാകെയിലെ 'ചോദ്യം
ശേഷം ചുരുക്കമായി' എന്ന ഭാഗത്തിന്നു, "അത്ര വാക്യസ്യ വാക്യാ
നന്തരമെങ്കിലും ചുരുക്കമായി പ്രകാശമായി വാക്യാനന്തരമേ
എന്നു" ഒരു ഭാഗവും അതിന്നു സമാധാനവും മാനവമേൽ വ്യാഖ്യാന
ത്തിൽ പറയുന്നു. ഈ ഭാഗം മിക്ക വ്യാഖ്യാനങ്ങളോടും സ്പർശിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം ഭാഗത്തിലെ "ഹോ! ഹോ! ഹോ! ഹോ!"
എന്ന ഭാഗത്തിന്നും സമാധാനമാകുന്നു. ഒരു വാക്യം മറ്റൊരു വാക്യ
ത്തിൽ ശക്തിയായിരിക്കുന്നതത്രെ ഇവിടെ ഭാഗം. മാനവമേൽ പറ
യുന്നതുപോലെ ഈ ഭാഗം സമാധാനമാകുന്നു. "നമോ വാക്യമേഖല
വാക്യാനന്തരമല്ലാത്തതായിരിക്കുന്നതാകയാൽ അതിന്നു ; പ്രധാനവാ
ക്യാപകാരിതപ്രകാരം വാക്യസ്യ മിക്കമേതാണെന്നു തോന്നാവാമു"
എന്ന ചിന്താശക്തിയെ പ്രകൃതിയിൽ പ്രകാശമാക്കുന്നു. ഇന്നു.....
നന്തരമേ പ്രകൃതിയെ സമാധാനമാക്കുവാൻ കഴിയൂ. ചുരുക്കമായി
മുതലേത്തു ചൊന്നു ചുരുക്കമായി; മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കും എന്ന പ്രസിദ്ധ
മായ വാക്യസമാധാനത്തിൽ. "എന്നതിൽപ്പെട്ട സന്തതമായിരിക്കുന്നതിൽ
വല്ലഭൻ വല്ലഭൻ ഹോ!" എന്ന ഭാഗം (മുതലേത്തു) (ശ്രീ. മൃ.)
പറയുന്ന ഭാഗം സമാധാനമാകുന്നു. ചൊന്നാൻ.....വാക്യം
അവൻ കിന്ദാവിൽ അവനെക്കുറിച്ചു സന്തതമായിട്ടും ഇതിനോടു
ചൊന്നാൻ എന്ന അനന്തരം. നായകൻ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രിയതമയോടു
പറയുന്നതിനുള്ള സന്തതമായിട്ട് കിട്ടിയോടു പറഞ്ഞു. കിട്ടിയ ഒരു
നായി ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞു എന്ന സാരം. കിന്ദാവിൽ എന്ന പദ
ത്തിന്നു വിശദമാക്കുന്നതിന്നും ഇതിനോടും മറ്റൊരു വാക്യവും സന്തതവു
മെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതല്ലെന്നും അങ്ങനെ ഉണ്ടായതായി
സ്വപ്നത്തിൽ ചുരുക്കമായിട്ട് പറയുന്നതെന്നും എന്നും ഭാഗം. സന്ദേശം മേൽപ്ര
കൃതികളെപ്പോലെ പറയുന്നതെന്നു വാക്യം.

"സന്തതസ്യ പ്രോക്തിതസ്യ

സ്വപ്നാർത്ഥപ്രകാശം ഭവേൽ" എന്ന സമാധാനസമാധാന
കരം. ഇതും കിട്ടി.

“ഇതേ വ്യാസസൂക്തം ശീതേ
രാവണ്യ ച മേന്തിണി”

എന്ന വിരോധം ഭാഷയിലെ ‘ഖോക്വം’ ‘രാഗ്വം’ രൂപത്തിലുള്ളവയല്ല. രൂപത്തിലെ ‘രാഗ്വം’ ഭാഷയിൽ രാഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രതീകൃത്തായായ് വിവസ്വതാരുരത്തിങ്കൽ വെണ്ണത്തേന്തൽ സാന്ദ്രപ്രീത്യാ രമിയ്ക്കും ഭരണമേണിമകർ തന്നിലേക്ക് ചിന്താവിൽ മമിയ്ക്കും അനന്തതയ്ക്കൽ ഭക്തിയായാഴ് പീരിടത്താർന്നായ്—

[അത്തയോടായ്

സ്വരേണിയാന വരവേണിക്കേ, ദൈവവിധിതൻ, പാരമേശ്വരമയ്ക്കും.

(തസ്മിന്നഭക്തിനി. ഗുരവ്യം. വൃസ്തം ച ലഭം മ.)

എന്ന ഭാഷയിലെ പൂർവ്വകം രൂപത്തോടു നല്ലൊരമ്പല ഇണങ്ങുന്നുണ്ട്.

ശ്രീകൃഷ്ണദർശനത്തിലെ നാലാമത് ചരിയായ ലക്ഷ്മീഭാസനം നായിക തൽപ്പരനായ ലക്ഷ്മീയും ആകുന്നു. ലക്ഷ്മീയ്ക്കു രംഗലക്ഷ്മി എന്ന പേരിലാണ് പ്രസിദ്ധി. ഇതു തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നാലിയാണ്ടു വംശത്തിലാണ് രംഗലക്ഷ്മീയ്ക്കു ജനനം.

ശ്രീകൃഷ്ണദർശനത്തിൽ “ലക്ഷ്മീപാദം” എന്ന ആരാധനാവിധി “പുനർലക്ഷണാനന്ദലക്ഷ്മീ” എന്ന ആരാധനാവിധി ലക്ഷ്മീപദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. “ലക്ഷ്മീപാദം” എന്ന ഭാഗത്തിൽ രംഗലക്ഷ്മി എന്ന നാലാം സ്ഥാനിപ്പിടിക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിൽ ലക്ഷ്മീപദം (കൃഷ്ണനി) ഇണങ്ങിപ്പിടിക്കുകയും രംഗലക്ഷ്മിയിലെ കണ്മുഖം കണ്മുഖം സമാധാനം ഭക്തിയും ആഗ്രഹം ലക്ഷ്മീയും പാദപാദം പാദപ്രതിമയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ളിടമാകുന്നു. ഉത്തരഭാഗത്തിൽ “വേദപ്രാപ്തം” ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന ലക്ഷണ (പ്രകീർത്തി)പദ്യത്തിന്റെ “സംഗീതാർത്ഥപ്രദായനവിഭാഗം പ്രേമം ച രംഗലക്ഷ്മീ” എന്ന നാലാംപദത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ചരി നായികയുടെ പേർ രംഗലക്ഷ്മിയെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “വേദാർത്ഥവിവരവത്സരവതീ മഹാനീനീനാം ശിഖായാഃ” (ഉ. ഭാ.) എന്ന പദ്യംതന്നിലെ ‘വേദാർത്ഥി’ (തൽപ്പരൻ എന്നർത്ഥം) പദംതന്നെ നായിക നാലിയാണ്ടു വംശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്ത്രീയെന്നു ചരി വിശദീകരിക്കുന്നു. തത്ത്വാനന്തര സ്ത്രീകളായ നാലിയാണ്ടാണു പദ്യം പാരമേശ്വര നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണദർശനത്തിന്റെ വരവകുറിച്ചിനെക്കുറിച്ചു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇല്ലാത്ത പക്ഷമാണ്. “തത്ത്വാനന്തര രംഗലക്ഷ്മീയിൽ മഹാനീനീനാം നാലിയിരിക്കുന്നു. യദേതം ചരിതീ

അമലമുതലവരെയെങ്കിലും ബലമുതലയെന്നും—

ഒരഥ വിധിരഹിതാസ്വ കസേവരദിനോഃ കേരളഭാരതഃ

മനസിജകലനനോഃ മേഘലം രംഗലക്ഷ്മി—

മനനത ഭൂമി നാല്പാ ക്ഷണമുപപ്രതിഷ്ഠാ

ഇതി¹ കവിതയെന്നു നിർമ്മിച്ചതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതു പദ്യത്തിലും രംഗലക്ഷ്മിയുടെ നാമം മേഘലം വിശദമായി പറയുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണഭാരതത്തിലെ നാലാമത്തെ കവിതയും കൺതന്നെയെന്നു വരുമിട്ട് നിന്നിരിക്കാൻ പറയുന്ന അഭിപ്രായവും ഇതിലെ ശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. “കുപയിൽ ക്രോധമോ കവിതയിലായവൽകൃതാപി സംഭവ്യതേ. യഥാ ക്രോധമവസ്ഥാപ്യപിസ മൃദയാവസ്ഥാപ്യതേ.” ഈ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുന്നതിനുമേൽ ഭൂമിയിലും മനുഷ്യജാതിയിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “കാമിഭാജനാപി മോഹാഞ്ചിദം പൂർവ്വം നൃപാലയമനുജം പ്രോഷിതസ്തൻ നിജാഭയ നിസ്സഹ വിനാശ ക്ഷുഷിതാം പ്രിയമുദിതയുതേ ച്യവഭാസേ സാമുദയൈവ മൃതൈഃ. അതഃപരമത്ര മരുതിവാക്യ ചാത്ര ഭക്ത ക്ഷമ്യതവ്യമേവൈ യഥാച മൃത്യുനാഗ്നി പഞ്ചപരം തി ഉത്തമ്യതേനതേ ച്യവതേന. യദിഹ മോഹാലിപ്താപ്യകൃഷ്ണകന്ദമേ ത്തിഹ പശ്യതേ മോഹാലിപ്താപ്യകന്ദമേ ത്തിഹ പശ്യതേ. “സപാശ്വപൂർവ്വം മഹിതനാപരമപ്രകൃതികളാൽ ഉത്തമ്യതവ്യം പ്രകൃതപ്രകാരമെന്നു പ്രകൃതമനുസരിച്ചും ഈ കവിതയിൽ പ്രകൃതമനുസരിച്ചും അനുസരിച്ചു ചില നായകന്മാരും കൺതന്നെയെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു. വിക്രമാദിത്യ രാജാവിന്റെ മരുതപഞ്ചായത്തം പ്രകൃതമനുസരിച്ചു പ്രിയതമ, ഒരു ഷരഭംകളിൽ ചെന്നു സമാനതയോടെ നാദാവിനു കൃഷ്ണിയില്ലായ്മയായി അവസാനിക്കുന്ന ചോദ്യമുണ്ടു. അപ്പോൾ ദുരഭേദമോശായായിത്തീർന്ന കാമദാസൻ വിരോധിനയായ സപ്രിയതയെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു നയിച്ചുകൊടുത്തു ചേലസംതരം. മരുതപൂർവ്വവിചാരങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ലീലാതിലകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും കാകസംതരത്തിൽ അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും ആരു “സപാശ്വപൂർവ്വം മിത്വാദിപ്രകൃതപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. മേഘലഭാരതത്തിലെ പ്രഥമവിചാരങ്ങളിൽ ‘ചാത്ര’ മുതലായ പ്രിയകൾ ഉത്തമ്യതയെന്നായിട്ടുള്ളതി നിന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വസ്തുത തീവ്യയും കവിതയും നായകനും കൺതന്നെയെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിനു മേൽ കൊടുക്കുന്നു. മേഘലഭാരതത്തിൽ എന്നപോലെ ശ്രീകൃഷ്ണഭാരതത്തിലും കവിതയും നായകനും കൺതന്നെയെന്നു വരുമിട്ട് നിന്നിരിക്കാൻ സംഭവ്യം.

“തഥാ ച വർണ്ണിതീ” “സംഹാരം തസ്മാത് നിശി നിപതിതം കഥാ പൂർവ്വേണ” ഇതി. ഏതെന്നവർഗ്ഗമെങ്കിലും അതിനാൽ സംഹാരം തസ്മാദ്യവർഗ്ഗംഗാപരീവിവർത്തനം വാരിതം ച ഭർതിതം ഇതിവാര്യം. തഥാ ച വർണ്ണിതീ.

* * * സ്ഥിതിവിശേഷാൽ അതിവർണ്ണിതം
സംഗീതാൽപ്രണയനവിഷ്ണുവർണ്ണനാൽ

ഇതി. “ഏത വ്യാകൃതവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പരമമായിരിക്കുന്നതും സാരതത്തിലെ നായികയുടെ നാമം മംഗലയ്ക്കുണ്ടെന്നാകുന്നു എന്നതിന്നു ഒരു വർണ്ണനയിരിക്കുന്നു. ചിന്താതിയശങ്കരന്റെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ സ്ഥിതിക്കും. “അവ്യക്തം പ്രിയസന്ദർശനം” ത്യാജിപുഷ്പത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ “അവ്യക്തം നാമം പ്രിയ സന്ദർശനം വ്യക്തം വ്യക്തം അഥാഭിനി സന്ദർശനം നിർദ്ദിഷ്ടം പരമം തത്ത്വം വ്യക്തം സന്ദർശനം.” ഇത അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നും കവിതയ്ക്കു നായകനും ഭരണനും അംഗമായി അഭിപ്രായം.

പ്രഥമ സംഹാരം വ്യാഖ്യാനം ചിന്താതിയശങ്കരൻ കണ്ടതിട്ടാണ് ചിന്താതിയശങ്കരൻ ഉള്ളിനിയിൽ സംഹാരം മറ്റൊരു സംഹാരം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തതും പ്രകൃതത്തിൽ സ്ഥിതിക്കും. ഇത വക സംഗീതം വർണ്ണനാൽപ്രണയനത്തിൽ ചിന്താതിയശങ്കരൻ നായകനും നായികയും എന്നു സിദ്ധം.

മറ്റൊരു ചുരുക്കത്തിൽ സംഹാരം സംഹാരം. “സംഹാരം സംഹാരം സംഹാരം” എന്നു ചിന്താതിയശങ്കരൻ. ശരിയായ ചരിത്ര രാത്രി ചിന്താതിയശങ്കരൻ ഉള്ളിനിയിൽ സംഹാരം; ചരിത്രം സംഹാരം ഉള്ളിനിയിൽ സംഹാരത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

തദന്തരം ചരിത്രം യാതൊരു ചരിത്രം വെച്ചിട്ടും

കാകിലാലാപരം തദന്തരം തദന്തരം പരം

* * *

പ്രാസംഗിക സംഗീതം പ്രീതിയായിരിക്കുമ്പോൾ
ഏത സംഗീതം സംഗീതം. ഇതി സംഗീതത്തിലെ അംഗിയായ സംഗീതം വിപ്രലംഭംഗം.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിവർണ്ണനാൽ പരമം

അഭിപ്രായം ഗാഢമായി വെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതം

സ വിപ്രലംഭം വിപ്രലംഭം

ഏത (സംഗീതം) ലക്ഷണം.

പൂർവ്വാനുഭവമനുഭവപ്രവാസപരമ്പരയ്ക്കു
വിപ്രലംഭമുൾക്കാത്ര പ്രവാസസ്തു ച ത്രിധാ
യാത്രസ്തേഭ്യമേവമാലം

ഏക പരമശിവാനുഭവമുൾക്കൊണ്ടു വിപ്രലംഭം നാമവിധം. അതിൽ
പ്രവാസവും, അതിന്റെ പൂർവ്വ കാരണമുള്ള സംഭവവും അത്ര നല്ലതല്ല
മറ്റൊരുവി സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നതാകുന്നു.

പരമശിവം പ്രവേശിച്ചതിൽ കരുണയിൽ കാരണമുണ്ട് പ്രിയ
സ പ്രവാസ ത്തിലൂടെ കഷ്ടതയോടുകൂടി

(ശ്രീമാതാത്രിപതി, അദ്ധ്യായം.) എന്ന പ്രവാസത്തിന്റെ ലക്ഷണം.
നാമകർമ്മങ്ങളെക്കൂടി സമീപിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. സംഭവമുൾക്കൊണ്ടു
നാമം എന്നു കാണുന്നു.

"ഇതിൽ പിന്നെ കൃഷ്ണമഹാപ്രഭുവെക്കു" എന്ന പ്രവാസത്തിൽ വിപ്ര
ലംഭത്തിന്റെ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്നു. ഇവിടെ സന്നിവിഷ്ണുവായ
വിപ്രലംഭം കൂടി പ്രകാശപ്പെടുന്നു. വളരെ പഴയ പിരിയട്ടു കൂടി
കാണിക്കുന്ന പഴയപ്രവാസ പ്രാപിച്ചു കഷ്ടതയെ സഹിക്കുന്നതായി
കാണിക്കുന്നു.

സർവ്വകാര്യം കാരണമൊന്നു വിപ്രലംഭത്തിൽ മേധാവും കൂടാ
വെന്ന്.

"ശ്രീമാതാ വിപ്രലംഭമുൾക്കൊണ്ടു ച പ്രകർഷയൽ
മേധാവികൾക്കു" യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെ

വിപ്രലംഭശ്രീമാതാ കരുണയോടു മേധാവികൾ പ്രകർഷയൽ. സഹ
കാര്യമെന്നു കാണിക്കുന്നതിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം. എന്ന (പ്രവാസലക്ഷണം)
ആനന്ദമർദ്ദമൊന്നു കാണിക്കുന്നു. കാളിദാസന്റെ അനുഭവ
കഥയെക്കുറിച്ചു സാധാരണ പ്രവാസമെന്നു കാണിക്കുന്നതിൽ.

പ്രവാസ സുഖം.

കൃഷ്ണ മഹാപ്രഭുവെക്കു കൃഷ്ണമഹാപ്രഭുവെക്കു
കരുണയോടു പ്രവേശിച്ചതിൽ കാരണമുണ്ട് വിപ്ര

എന്ന (സുഖം) ലക്ഷണം. മറ്റൊരുവിധം മനോ
കൃഷ്ണയെന്നു സാധാരണ പ്രവാസത്തിൽ സിദ്ധിക്കുക പതിവു. വിപ്ര
ലംഭം മറ്റൊരുവിധമായി അധികം ഇരിക്കുന്നു എന്നതത്ര അതിൽ
കാരണം. പ്രവാസം മറ്റൊരുവിധമായി കാണപ്പെടുന്നതായി.

നഗരനതയും വിപുലതയും ഏറിയ നൂതനതും മുഴുവനും ഭാഷയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. കഴിയുന്നതും ഈ ഭാഷ പരിണമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ധാരാളം പരിഭാഷകനായ മനോരമി തൊട്ടുപറഞ്ഞവർക്കും അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇവയുടെ ഭാഷാപരമായ സഹായത്തോടെ, സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ ഏ. ആർ. നാരായണൻ പാലാത്തറയിൽ അവർകൾക്കു ഏ. എ. സുരഭി നേരമ്പുറത്തുവെച്ച കർട്ടാലാലിക്രീഡിംഗ് പ്രതത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതകൂടി ഈ പ്രമേയത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുക.

കോതയ്ക്കു നാലു മുക്കത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിനായി സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ണായനം “പൊൻമുടിയിൽനിന്നും തെളി”യായ പട്ടിണിയാക്കിത്തലുക്കുന്ന, അന്നപ്രാസാദിപ്പട്ടം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാലീസംസ്കൃത പ്രകാരമുമാണിത്. ഭൂനാമം ചുറ്റിപ്പിടിക്കുന്നത്.

അയ്യപ്പതിരുവോളം മലയാളത്തിൽ

കഥാ ഉത്തരവാദിത്വ പ്രഖ്യാപനം

എന്ന ജാമിൻ പറയുന്നതനുസരിച്ചു വിചാരിച്ചാൽ ഏകദേശ സാക്ഷരതാശതമാനം ഇത്രയും ആകുമായിരുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഒരു ദുരന്തമായി കളിച്ച് അസംഖ്യരായ ജനവികിരങ്ങളായിത്തീർന്നുവെക്കുന്ന ഇവിടെ ആധുനികന്റെ കൈപ്രിയം പരമ്പരാഗത സാക്ഷരർക്കുള്ളതാവാകുന്നു. അത്തരം സാമൂഹിക സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ കലിയിനിറഞ്ഞുകൊണ്ടു സാമൂഹികവും ജാമിന്റെ സിദ്ധാന്തം സ്പീഷൽ മാനുവൽകളായ വിമർശനങ്ങളും. “കാമിന്റെ നിപുണത കൃപണാഭാവമായാകാം” എന്ന ഭിന്നഭാവത്തെപ്പോലെ “സമാന്തം പ്രത്യയവിമർശനവിമർശനാഭാവം വിചിന്തനം” എന്ന ജസ്റ്റിഫിക്കേഷൻ സാക്ഷരതയിലും പരക്കെ വിചിന്തനം ചെയ്താൽ ഇത്തരം സാമൂഹിക കാര്യങ്ങളുടെ മാനുവൽകളായി ചുറ്റുമായി വരുന്നതും, പ്രസ്തുത വിചിന്തനത്തിൽ മുൻപു ഉൾക്കൊണ്ട ജാമിന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ പ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യത്യസ്ത ചിന്താധാരകൾ വെക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു ഭിന്നവിമർശനത്തിൽ ഒരു സാമൂഹിക സാക്ഷരതയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉൾക്കൊള്ളം.

സമ്പന്നമല്ല സാമാന്യ പട്ടഭരണമിഷണറികൾ. ഇവ സഭയുടെയും പത്തു പട്ടഭരണങ്ങളും തമ്മിൽ സഹകരണത്തിൽ

നേതൃന ചപരഭരപുഷ്പരണപ്രകാരവരിഷ്ടതാ ഭയേതേ. താനി ച പ്രസരണാനി. ആദിമാകൃത്യം കൈതൃപായാർജ്ജവം പ്രകൃഷ്ടംഗഭക്താനാം പ്രാപ്യ ഭക്തവർഗ്ഗനം മേധിനാഭിജ്ഞാനം പ്രിയാസ്വന്ദിരോശ്വരിമർന്നം ജന്മസ്രവരൂപാപത്തിസംഹാരനാശം ഹവസ്വമാവിഷ്ഠനാം മഹാഭാരതം സന്ദേശവചനം അഭിജ്ഞാനസാരം പ്രാപ്തം മിനിഷ്ടാപനം ച ഇതി." എന്ന വ്യാകൃതിയിൽ പറയുന്നതു ചാണക്യ. പ്രകരണങ്ങളിൽ ദശരത്നം പൂർവ്വഭാഗത്തിലും സോമകവാചനവും അഭിജ്ഞാനവും ഉത്തരഭാഗത്തിലും പ്രധാനമാകുന്നു.

പുരുഷാർത്ഥം ദശാർക്കസ്തവ്യവൈദികത്താനം ചിദ്ധാരാപുണ്യം ആത്മസംസ്കാരം എന്നിങ്ങനെ 'സ്വാധ്യായാർജ്ജവം' കർമ്മങ്ങളും സോമവിഷ്ണു എന്നിവയും വിപ്രപരാക്രമപദാഭ്യർത്ഥ്യം ശ്രദ്ധാർജ്ജവത്തിന്റെ പരിതീക്ഷനംകൊണ്ടു കൈവരുന്നതല്ലാതെ ചിലർക്ക് കരുണാപ്രായം വേണ്ടും. ഈ അവിഷ്ണുവായ രാസുവനിഷ്ഠാമിനു കരുളിനിഷ്ഠാർത്ഥം പ്രയാസമില്ല.

സുകുശാർഹയനാഭി നിരീക്ഷണസുസ്ഥിര്യമുക്തി സമ്പാദിക്കാം. മാരാസു, കർമ്മാകുശാരി, താപീന്ദ്രം, നിരവയനാപുരം മതലായ ചുണ്ഡസ്ഥലങ്ങളുടെയും അറിവുള്ളവർക്കു കർമ്മായുജ്ജ്വലവും കാരണാർക്കയും സുരണകാണ ഭരിതഭാതി ഭവനം. സമീപം, താമരപ്പുഴ, സമുദ്രനിരി, വക്രവക്രമം എന്നിങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളുടെ മാരാസ്ഥി, ഹാരിശാലം, പാലം, താപീന്ദ്രം, കർമ്മാ, നിരവയ, വടക്കുംകൂട്, നിരവയ്ക്കും മതലായ ദശരത്നങ്ങളിലെ ജീവകാരികൾ ഗുണഭാഗത്താർ മനസ്സിലാക്കണം. "പഞ്ചാർച്ചം ബുദ്ധിയുജ്ജ്വലപരിമിതങ്ങളായ തന്മയം കർമ്മാർജ്ജവം" (പ്രവചനം ഭൂമി. ൨൮) "ഏതൊ സമ്പന്നൻ മറ്റൊരു സമൃദ്ധിയും സമ്പന്നനും പ്രമാണം" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ന. ൩) "വിനീതരിൽ പ്രീതിയുള്ള ബ്രഹ്മവിനയവന്നാവതാം സമ്പന്നനല്ലാ" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ൩) "സോമസമീപിയവർ സാധിപ്പാതെ ചെത്തുപുഴ" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ൪൦) "തന്നെ പൊക്കുന്ന ഹസ്ത പ്രണയ മൃഗമിനും ദർശനം പാർത്തു മെയ്യും" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ൫൦) ഉത്തരാഭിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ബ്രഹ്മവിനയങ്ങളായ ലോകസ്വപദവങ്ങളുടെ മർമ്മരം പഠിക്കാം. "മനം സീതാമണാമുൻ മുറവിലെളവേ" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ൨൪) "തന്നിൽ പെട്ടെന്നാശ്വതിയിൽ വിശിഷ്ടമാവുമല്ലിയാൽ" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ൨൫) "ബ്രഹ്മജ്ഞാനം ഭരിക്കുന്നതിന്നു പൊവിമ കലയും നാടു കാണാമുടൽ ഭവ" (പു. ഭാ. ഭൂമി. ന. ൪) "ഉത്തരം പ്രവീണനാ

[illegible]

നാം നമ്മുടെ മുൻപിൽ കാണുന്ന പ്രാപഞ്ചികതയും അതിനെ അതി
സ്വന്തമായി സംഭവിക്കുന്ന സുഖാനുഭവങ്ങളും സ്വപ്നോപാദയ യഥാ
ർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്തവയാകുന്നു എന്നും, അതിൽ ആസക്തി ഉണ്ടാകാ

ഇക്കാരണം പ്രാണനാ നിൻകിളികൾ നിലവി-
 ട്വീർച്ച തോന്നുമൊഴി-
 യ്ക്കുറക്കായിൽ സാന്തപമോതിസ്സരസമൊരു ഗൃതി-
 പ്രീതി നൽകുന്നതില്ലേ?
 നൽക്കേളീവാപി പിന്നെ പ്പലമുടയ വനം
 നല്ല നെൽക്കണ്ടമെന്നീ-
 ദിക്ഷേകനോർ ശ്രമം തീർപ്പതിനൊരുവിശൽപോ-
 ലൊപ്പമെത്തുന്നതില്ലേ? || ൪ ||

ശ്രീ. മ. നായനർ ചോകമയ്യരുടെയനുസരിച്ച ശുക്രന്ദിനോടു കഴംബദൈവമാൽ ചോദിക്കുന്നു. “വീരോണമപി പ്രിയായിശ്ശേഷ നൽ പ്രണയകോപം ച മനഃ കണ്ഠതാം താതീകൃസൃതത്ര രാദിനം സ്വസ്തിമപൃച്ഛതി” എന്നു മനോദർശൻ.

ഇക്കാരണം... മകൾ ഇക്കാരണം നിൻ പ്രാണനാം കിളി മകൾ എന്ന് അനവധി. ഇവിടെ കേരളം നിന്റെ പ്രാണനായിരിക്കുന്നു, നീ പ്രാണനല്ലോല വിചാരിച്ചു സ്നേഹിച്ചുവരുന്ന കിളിമകൾ. ഇ അടുത്തവിടത്തു കിളിയെ കൈക്കൊണ്ടു പുണരിക്കണമെന്നു ചൊല്ലുന്നത്. മകൾ യാലയായിത്തന്നെ കിളി എന്ന് അർത്ഥം. ഈ പദത്തിന് പുതിയൊരു ഇവിടെ അർത്ഥമില്ല. ചൊല്ലുന്നത് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രയോജിച്ചതാകുന്നു. നിലവിട്ടീച്ചു തോന്നുമൊരു അതിരില്ലാതെ മനസ്സിൽ ഈച്ച ഉണ്ടാകുമൊരു. നീ അനൂതകിളി മായി രമിക്കുന്ന വർത്തനം അറിഞ്ഞു ഇവരും പ്രണയംചെയ്ത ഉണ്ടാകുന്ന സമയത്തു് എന്നു ചൊല്ലും. അങ്ങിനെ നൽകുന്നതില്ലേ, നീ പറയുന്ന സമയാനവധികൾ മറ്റു സന്തോഷിച്ചു, നിനക്ക് അനുക്രമമായിത്തീർന്ന നിന്റെ മനസ്സിൽ സന്തോഷംതന്നെ ഇത്തരംതന്നെ അന്നില്ലേ? നിന്റെ സാന്തപനവധികൾ മറ്റു ഉപയോഗം തുടങ്ങിയൊരു നിനക്കു സന്തോഷവും ചെയ്യുവാൻ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നു ചൊല്ലും. ഗൃതി ചെയ്യും. സന്തോഷം എന്നും അർത്ഥം ആകാം.

ശുക്രർക്കുവേണ്ടിത്തോന്നുക-

കൈപ്രദമെല്ലാം മീർച്ചയെ

എന്നു കേൾവോ. നൽകേണ്ടി വാചി.....തില്ലേ. ഈ ക്രമം
യിൽ, നല്ല ലീലാസരസ്സ്, കായ്കൾ നിറഞ്ഞ കളി, വിഭജനമിടക്കുന്ന
തൊല്ലാഴ്ചയിൽ പാടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ നീ സഞ്ചി-
രിക്കുമ്പോൾ, അത്രനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന നിരന്തര ജീവനും തീർന്നതിനു
നിഴലുപോലെ നിന്ന അനുഗമിക്കുന്നില്ലേ? നീ പാകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ
ഒല്ലാം ഇതിനും വേണ്ടിയില്ല എന്നു ജ്ഞാതം. ഇവിടെ ഇതും തീർക്കുക
ഒട്ടുമില്ലെന്നു, എന്നു ചിന്തിക്കുക മാത്രമായ ഇതിനും നിഴലിനും ഒന്നു
പോലെ ഇങ്ങനെ. ഏതാനും ഭൂതകാലങ്ങളിൽ പരമാർത്ഥി ഇങ്ങനെ
പ്രതിപാദനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാ ഭാഗ്യം യാ ഗൃഹേ ഭക്തിയാ സാ ഭാഗ്യം യാ പ്രഭാതം
സാ ഭാഗ്യം യാ പരീപ്രാണാ സാ ഭാഗ്യം യാ പരീവൃതാ
അർദ്ധം ഭാഗ്യം മനഃശ്വസ്യ ഭാഗ്യം ശ്രോതൃവർണ്ണനാ
ഭാഗ്യം മൃഗം ത്രിവർണ്ണസ്യ ഭാഗ്യം മൃഗം തരിഷ്വതഃ
ഭാഗ്യവന്തഃ ത്രിയാവന്തഃ സഭാഗ്യം ഗൃഹേ ഭക്തിയാ
ഭാഗ്യവന്തഃ പ്രാമുഖ്യേണ ഭാഗ്യവന്തഃ ത്രിയാവന്തഃ
എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ (മുഖ്യപർവ്വം) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആയിരപ്പാലികളിലും ത്രിവിംശതകൾക്കും പാദം
സ്വാധീനം സമധർമ്മിഭിരീതി നീ സമീക്ഷയേനം
എന്നും (നരകചരിതം കഥയ്ക്കി) സ്മരണയും. ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ
മുഖ്യം. “മുഖ്യം യാ സാമുദ്രവർണ്ണസ്യ ഭക്തിയാ” എന്നു
(കഥയ്ക്കും) ചർച്ചയുണ്ട്.

കിന്തു ധർമ്മശ്ലോകങ്ങൾ സമർത്ഥം ചിന്തയോടെയിറങ്ങിയിൽ
പ്രകാശം പൂർണ്ണം ചിന്തയോടെ-ഗ്രാമംസമർത്ഥം ചിന്തയോടെ ||
കിന്തു നവോത്ഥാനസമരവിരോധത്തിൽ സമാധാനമേൽ
ഗ്രാമം സമാധാനത്തിൽ ചിന്തയോടെ ചിന്തയോടെ || 10 ||

ഭാഗ്യംകൊണ്ടിന്നു കാണാതില്ല സമർത്ഥ! ഭവാൻ
മിഥ്യഭാരത്തിലിപ്പോൻ
ശ്വാമിനാമം പൂർണ്ണം നിന്മൊഴിയുമുണ്ടാലിവാൽ
കിന്തു പൂർണ്ണം ചിന്തയോടെ

പ്രം ഉല്പാസരായ് വേദങ്ങളും ഏതും അനന്തം. ഇം സ്ഥലത്തു നിന്നെ കാണുവാൻ ഇടയായതുകൊണ്ട് ആദിത്യനെക്കണ്ട താമരപ്പൂവിന് എന്ന പേരായ പ്രാണൻ കൈവന്നു. വിരഹപീഡനിമിത്തം ഉരുളായനായ ഭൂമിയിൽ നിന്നുൾക്കൊണ്ടാൽ ജീവൻ ലഭിച്ചതുപോലെ ആഹ്ലാദമുണ്ടാകുന്നു. നീക്കൽ കൈയ്യാൽ ബാഹ്യപ്രിയങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കുവാനുണ്ടായി എന്നു ഭാവം. അലങ്കാരം ഉപമ.

ആസ്ഥാ ലോകേ വിപുലമനസ്സാമന്യസാമാന്യമുദ്യ-
 യുതംനേതാപഗമവിഗമേന്ദ്രപത്നീശ ചാതുർമാണാം ||
 നൃപേഷ്വരനാശാ നിജഗുരുതയാ നേഷ്വരത തപിശേഷ-
 സാമ്രാജ്യസ്തിനപി ച സാമന്തം പാലപാലകാഭി ഭവന്തേ || സ ||

അർത്ഥം കൈകൊണ്ടു കനകം കളകിനയിൽ മന-

സ്സാരവിസ്താരമുള്ളാ-

കാസ്ഥയ്ക്കും നാട്ടിൽ മഹാനാദിലകരാതന-

പ്രാതുക്കേതീരിയപ്പു-

പോത്തും വാഴച്ചാരിത്തേതും നിജഗുരുത്വവിശാര-

ബോഴോക്കിപ്പുകുന്ന-

പ്രീതുല്യാവസ്ഥ പാർത്താൽ പരമിത സഹജം

രണ്ടുമീരണ്ടവർഷം

|| സ ||

ശ്ലോ. തു. ഇക്കത്തോള അർത്ഥം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭേദിത്വം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനസ്സാര...മുളളാക്കി വിശാല ഏതെന്നായ മാനുഷം അർത്ഥം...വയിൽ അനന്തം ഉപമയും ചെയ്യുന്നതിലും, അവരുടെ ആപത്തുകൾ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനും; അർത്ഥം പരബ്രഹ്മാനന്ദം.

അർത്ഥം പ്രകാരം വിഷയ വിത്തകാരണവസ്തുക്കൾ
 അഭിഭാഷയപി ശബ്ദാനന്ദം നിവൃത്തത മി പ്രയാസമേന
 എന്നു വിശദം.

“അർദ്ധസ്വപ്നാഭിജായ മോക്ഷേ
ശേഷേ വാചമ്യം പ്രയാജനം”

എന്ന വൈഭവത്തിന്നി. ആശ്രയിതം തല്പരതയ്ക്കും.

“ആസ്ഥാ പാപാപഹാസമാനം-
യത്പാപേഷ്കാസ്യ കരതല്പരത”

എന്ന വിശ്വാസം. മറ്റൊരാൾക്കു ഒരു നടപ്പും തന്നിൽനിന്നു പിന്നെ നോക്കേണ്ടതൊന്നുമില്ലെന്നു തോന്നിക്കാത്തതും. ഒന്നിനും സാധിച്ചു കൈമാടുന്നതിലും അറിയില്ലെന്നതിലും, മറ്റൊന്നാൽ തന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതും അന്യന്മാരെയും സമോപരി വിചാരിക്കുന്നതും എന്നു പറയണം. ആശ്രയിതന്റെ മുമ്പാകെ പാപം പരിവർത്തനം ഉണ്ടായവ തിരികെ സങ്കടപ്പെടുന്നവരുടെ അർത്ഥതയ്ക്കും, യാചിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയ്ക്കും, ഒരു നടപ്പും എല്ലാവരിലും ഒരു വൃത്തിയുമാകുന്നു. ഭീനന്മാർ ആശ്രയിതന്റെ അടുത്തു എല്ലാവരോടും ഇരിക്കും എന്നു പറയണം. പക്ഷേ വാചമ്യം എന്നും വലിയ ആത്മരൂപം, മറ്റൊന്നാൽ, പക്ഷേ എന്നു പറയാൻ സങ്കടവിശ്വാസമാണുപോകത്തക്കതും. കർമ്മം അർത്ഥം എന്നതും. നല്ല നല്ലതും... മോക്ഷിപ്പു നൽകുന്ന ആസ്ഥാപനവും. തന്റെ തന്റെ മുമ്പാകെ അർത്ഥം വിചാരിക്കുന്നതിലും. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾക്കും പാപപരിഹാരത്തലയ്ക്കും, ഭീനന്മാരുടെ യാചനയ്ക്കുമെല്ലാം സമോപരി പാപാപഹാസം വിചാരിച്ചു അർത്ഥം ഇതു തന്നെയാകാം വലിയവർക്കും ഇരിക്കുന്നവർക്കും തന്റെ ആസ്ഥാപനവും പാപപരിഹാരത്തിലും പരമ സന്ദർഭം ഇഹ പരമ സന്ദർഭം എന്നു അർത്ഥം. ഇവിടെ നാളിൽ (ജ്ഞാപനത്തിൽ) ഏതൊരു സന്ദർഭമാകുന്നു. ജനസിദ്ധമാകുന്നു. വിരഹ പീഡിതനായ അർത്ഥം നോക്കി നോക്കി ഉത്തരായിരിക്കണമെന്നു യാചിക്കുന്നതും, മറ്റൊന്നായ നീ എന്റെ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചു തരണം യാചിക്കുന്നതും യുക്തം എന്നു പറയണം. ഏതൊരു ഉപദേശത്തിനെയും അർത്ഥം ഉപദേശം നോക്കിരിക്കുന്നു. ഉപദേശത്തിന്റെ വേറെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

മറ്റൊന്നാക്കുകയാണെന്നും കർമ്മ പരിചിതം-

അർത്ഥം ചേർക്കുന്നതിനും-

ഉപദേശമാകുമെന്നും തനി നാളെക്കുമിടം-

മർത്ഥതയ്ക്കും

ഏകാംഗാർദ്ധഭാഗം യചിന്ദിതം തത്ര-
 നീല തർക്കരവത്തരം

കുന്തിപുത്രീഭാര്യഭാര്യവരിഭൃമുഖകിത്

ജന്മസിദ്ധം ബ്രഹ്മിദ്ധം

(രസികരഞ്ജിനി. പുസ്തകം ൧. ലക്കം ൧.)

“ജാതം വംശേ ഭൂവനവിഭിന്തേ പുഷ്പലാമാർഗ്ഗകാന്തം” ഇത്യാദി (മേ
 ശ്വ) പദ്യമുള്ള ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ചിദാണന്തതാകന്തം.

ജഗ്ദിനീലി സന്തതത്തിൽ നായകൻ ജന്മകൃത്യമർത്ഥ താരാവിനോടു
 തന്റെ ശുഭവാചിയിലൊക്കെക്കൂടെ അർത്ഥത്തിലെന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ശുഭ സ
 തതം (മുഖ)ത്തിലെ “കന്യാവാ ചാപരം” എന്നു വ്യക്തവും പദ്യത്തെ
 സൂരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മന്തം പാപാകരമഥാപനാഭാപ്തിപൂർവ്വം വിചാരി-

“പുണ്യം ചൈവ വിപുലമസം” മേന്മ മുഖമുഖ ചാടി

പ്രാപ്തി ലാഭ തർക്കമർത്ഥതേ പ്രാപ്തനീയാനന്തം

സ്വാർത്ഥം പ്രത്യക്ഷകളിലെവിടെയെങ്കിലും വിവേകം

എന്ന പദ്യം ഒപിതീയപാദം അർത്ഥം.

അനൃതാർത്ഥം പ്രിയസഹചരീ കാമകൃത്യ ജാതം-

ജാതം ചാപരം മനസി രാജാർത്ഥേ വിളിതം ||

മന്തം വായുർമുഖമർത്ഥം മന്തം രാജാർത്ഥം

സഞ്ചാമം സരസിജവനീ സംപ്രദായേന്ദ്രമാംശം || ൭ ||

ഇന്നീ മാനസകാമ്യത്തകലെയകലെയെന്ത-

കാന്തതാ മഹാമഹാമഹാ,

എന്നീ മനസ്സ് പരമ മലർശാരദം-

വരതു ചാർത്തം ശരണം:

മനിച്ചു കാററ, വെള്ളം സമൃദ്ധമർത്ഥം-

നന്ദം പ്രകൃതം സന്നാ-

യൊന്നിച്ചു താമരപ്പൊയ്ക്കിൽ മണമതിയായ്

കാന്തി വെൺതിങ്കളിനം

|| ൭ ||

ശ്ലോ. ൯. ഈ ശ്ലോകത്തിലും അടുത്തതിലും പൂർവ്വ പദ്യത്തിൽ സൂചിതമായ നായകന്റെ ഭക്തനായ വാചിതത്വം. ഇന്നീ ഞാന ന്യരാജ്യമിതു ഞാൻ ഇൻ അന്യരാജ്യത്തു എന്ന് അനപായം. തിന്നോടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന ഈ ഞാൻ ഈ ദിവസം സ്വദേശത്തു നിന്ന വളരെയാകെയ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജാപരന്താകുന്നു. എന്ന സഹായിക്കുന്നതിന്നു യന്യമൊരു പരിചയക്കാരോ മറ്റു ദോഷത്താലാ വരുന്ന ആരെ എനിക്കു ഇവിടെയില്ലെന്നും ഞാൻ അനുമാനം എന്ന് രചന. ദിനകലൈ.....ദേവർ എൻ കാണ്മാനാ അന്യരെ അന്യരെ മറ്റൊരാൾക്കു ഏതെ അനപായം. എന്റെ പാപം ഇവിടെനിന്നു വളരെ അകലെ, തൃക്കണ്ണാമതിലധം എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു. “ഏതെന്നും നീ വീശ ഷാക്.....പ്രസീദ്ധ സ്ഥലത്തിൽ” (ശ്ലോ. ൧൪) എന്ന ശ്ലോകിൽ പറയുന്ന ഭാഗം സ്തബ്ധം. ശ്ലോകത്തിന്റെ അടുത്ത പാദങ്ങളിൽ ശരൽകാലത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. വിഷയാഗമഭാവം അന്തിയില്ലെന്നു ശക്തവർണ്ണനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വന്നീ....ശരത്തു മലർക്കരക്കരസ്ഥത്തു ചാത്തും ശരത്തും വന്നു ഈ മൂന്നിൽ പരന്നു എന്ന് അനപായം. “ചാത്തവന്നു” ആയുധങ്ങളായ പൂപ്പുണ്ണികൾ സ്ഥവതു മുന്നാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ശരൽകാലവും വന്നു ഇവിടെ വ്യാപിച്ചു. ഇതി മൂന്നിൽ എൻ പാത്തിന് ഈ ശ്ലോകം ഏതെ അന്യം. ശ്ലോകത്തിലെ മലർക്കര എന്ന പദം സ്വപ്രയോജനമായിട്ടുള്ളു. പൂവത്തിലെ മലസ്ഥലത്തിൽ രാജാക്കന്മാരിലെ മലർക്കര അർത്ഥപൂർണ്ണി കൂടും. അടുത്ത പാദങ്ങളിൽ ശരത്തിലെ മലയാധാരികളെപ്പറ്റി പ്രതാപപര്യായം. മന്ദിച്ചു കാരറു..... നന്നായ്. കാരറ മന്ദിച്ചു എന്ന് അനപായം. കാരറിന്റെ ഗതി മലമായി. വെള്ളത്തിന്നു കലർന്നുപോയും നീക്കി പ്രശാന്തനായും മേയുത്തും ഉപയോഗി. അർദ്ധനായും മേനോററുമായി കൂടുന്നു. ഒന്നിച്ചു..... മണം. താമരപ്പൊഴുക്കിൽ മണം ഒന്നിച്ചു എന്ന അനപായം. താമരപ്പൊഴുക്കിൽ വിട്ടു പൂക്കളുടെ കളർക്കയറിയ മണം ഒന്നിച്ചുകൂടി വർദ്ധിച്ചു. അതിനായ്.....നീക്കളിന്നരം. വെൺതികളിന്നം പാത്തി അതിനായ് എന്ന് അനപായം. പ്രകൃത്യാ ശോഭയാടുകൂടിയ ചന്ദ്രൻ, മേയുമരണം ഇല്ലായ്മക്കൊണ്ടു പ്രകാശം അധികമായിത്തീർന്ന സൂര്യനും അമൃതപരമശുദ്ധിയാർന്നു കളർക്ക പൂവ് വിളക്കുന്നതു

നിമിത്തം ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കാൻ നീണ്ടി പ്രസന്നവും മധുരവും ആയി
 തീർന്നു.

“പ്രസന്നഭാവമേകി
കാളയെ നീന്തിക്കൊടുക്കൂ”

(ന.വു. സ. ക്) ഏറ്റവും,

തദ്ദേശ തദ്ദേശസ്വയംഭരണങ്ങളിൽ ശീതംശുരഭിയിൽ
 സർവ്വതോമുഖമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി
 ശുചി മനോഭാവം നൽകിയിട്ടുള്ള ചെങ്കിടങ്ങൾ
 സ്ഥാപിച്ചതിന് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

(காணொலிப்பதிவு) எண்: 03591.

[illegible]

എന്ന താൽപര്യത്തിന് (അഭ്യർത്ഥന) അനുസരിച്ച് ഇവിടെ സന്ദർശിക്കുക.

[illegible]

സൂര്യം കപടീയനായനും മിമിംസരനാകരുത്ത്വംപോൽ
 ഭൂതം ജനനീലിത്തനം പ്രമാ മിമിച്ഛ മാത്രേനം
 വർത്തുനശ്ച ഇതിനാശനം ഹിമച്ഛാലന രശ്മിഭി-
 സ്തപദിപനം വചസസുതാലാശ്ച വിമുഞ്ചസി.

മണ്ണി (കേരളീയരാഷ്ട്രഭരണത്തോ, പൗരത്വത്തിന് വലിയതോതിലുള്ള നഷ്ടം) പട്ടം അനുഭവം.

[illegible]

മുനം കണ്ണൊന്നു തെറീടുകിൽ നിലകവിയും-
 പ്രേമവാപല്യമൂലം,
 ചിന്തം വേർപാടു പെട്ടീടിനവടിഞ്ഞയും
 കണ്ടുവേരുന്ന നേരം;
 ഇനോ? ഭാഗ്യക്കുറയത്താലതുവിധമെഴുമീ-
 തെങ്ങര നില്ക്കുന്നിടയ്ക്കും-
 യൊന്നോ രണ്ടോ? കണക്കില്ലയി വന്ദി പുഴയും
 കണമെന്നല്ല നാടും || ൮ ||

ശ്രീ. ൮. നാമിതനായകന്മാരുടെ വിരഹദുഃഖകാരികൃഷ്ണനെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മുനം.....ടുകിൽ മുഖം വേർപാടിപ്പോയ ഒരു മിച്ച കാമസിദ്ധിയിന്നുവെങ്കിലും കണ്ണും അപ്പം തെറിയായ്, അല്പസമയം കാണാതെയിരുന്നാൽ, കണ്ണുതെറുക, വേണ്ടസ്ഥാനത്തുനിന്നു കണ്ണു എടുത്തുക, കൈലി നിലകവിയും.....മൂലം അതിരില്ലാത്തതായ അനന്തഗുണത്തിന്റെ മാപല്യം നേരിടുന്നു. മാപല്യം അനന്തരം വർദ്ധിച്ച ഇന്ദ്രിയ പ്രവർത്തിയായ് എന്ന നിലകൂടാതെ എന്തും കാണി എന്ന അവസ്ഥ. കണ്ടുവേരുന്നനേരം, അല്പസമയത്തെ വിരഹം കഴിഞ്ഞു പിന്നെ കണ്ടുവേരുന്നേരം. ചിന്തം.....യെന്നയും, കീടലു കാലം വിരഹം ജനനമായിട്ട് പിന്നെ കാണുവേരും എന്നേയോ അങ്ങനെ സമ്മേളിക്കും. അല്പസമയത്തെ വിരഹംകൂടി തെങ്ങര സന്ദി കാത്തുവരുന്ന രൂപം. ശ്രീകൃഷ്ണദർശനത്തിലെ ഈ ആശയത്തിന്റെ ഒരു വിവരണമാണ് കൃഷ്ണഗാഥയിലെ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഗം എന്നു കാണേണ്ടതാകുന്നു.

കണ്ണുതെറൊന്നുതെയുണ്ടോ പൊറുക്കാവൂ
 കണ്ണുതെറുള്ളതു പാടിപ്പണം നാം
 എന്നുള്ള തെങ്ങിൽകൂടിപ്പുറത്തിട്ടു
 കണ്ണുമടച്ചു നമുക്കു നിന്നാർ
 ഗർഭത്തിൽ നിന്നുള്ള ദേവതയെന്നോ-
 മല്ലോയ് വന്ദനാർക്കു ചെറുതേ
 ആയിരം നാളെ കണ്ണുതെറൊന്നുതേ-
 യായിപ്പോയ നാളെനാലോ

കണ്ഠം തുറന്നുകൾ കണ്ഠനെ നോക്കിനാൾ
തിണ്ണമഴിഞ്ഞു ചിതകളാൽ.

(മാസകീഡ)

ഭാഗ്യ.....നിടയ്ക്കായ് അതുവിധമഴിയി അങ്ങൾ നില്ക്കു
നിടയ്ക്കായ് ഭാഗ്യക്ഷയത്താൽ ഏന് അനാഥം. അപ്രകാരം അത്ഭു
തം ദുരന്തം ചങ്ങാതിമാർക്കുണ്ടാകുകയായ അങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ
ഉടൻ തുടങ്ങിപ്പോയി, ഭാഗ്യദോഷംകൊണ്ടു കൈവരിയോധത്താൽ
ഇന്നോ ഇരിക്കാത്തൊരു ഒന്നോ.....നാട്ടും അയി വര! പുഴയും
കുറും ഏതല്ല നാട്ടും കടന്നു രണ്ടാം ചങ്ങാതിപ്പു ഏന് അനാഥം.
അല്ലായെ ഇതിൽ വേഗം ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു, പക്ഷി.

“ഘടസ്തം ശ്ലോ ഘോര ദോഷം
മാർഗ്ഗങ്ങളെ ച വിരഹംതരമ്”

ഏന് വിരഹം. പുഴ കടന്ന നാട്ടും ഭൂതലായവ കടന്നുപോകുന്നു. അതേകൾ നട്ടുകിട്ടും മറ്റും ഇടയിൽ വെട്ടുകാരനെക്കൊല്ലും അങ്ങൾ
അത്രയധികം ആലോചനയായിത്തീർന്നു ഏന് ദോഷം. അല്ലകാലത്തെ
വിരഹംകൂടി ഒറ്റത്തൊഴിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അങ്ങൾക്ക് ഈ ചിതകളാലി
ന്നെ അതിദണ്ഡം ഏന് അഭിപ്രായം.

അധഃപതനപരിഗണനയാൽ അത്ഭുത ബലം
സമപതനം വിപുലമുയർന്നുപോകാത്തതാൽ ||
നോക്കേണ്ടിപ്പോ വിധിമതിനോ വിപ്രയോജനമിവാമു
കാലത്താൽ കഥയെ വെക്കൽ കാലവേഗം ന കട്ടുച്ച || ൯ ||

തെല്ലും ചാത്രയ്ക്കു തട്ടംകെട്ടതി കരുതികാ-
നങ്ങ ഒഴെർച്ചെല്ലമുളളാ-
മല്ലാക്ഷിതയെല്ലെല്ലെന്നയി വിപുലമതേ!
സാന്തപനംചെയ്തിടേണം;
അല്ലെങ്കിൽ, ഉഷ്ണനാകും വിധി, പുതുവിരഹം,
വൈരിയായിട്ടു നില്ക്കും-
മല്ലല്ല വമ്പനിക്കുണ്ടാകാൻ പറയുകയെ-
നോക്കും വെല്ലെല്ലി || ൯ ||

ബുദ്ധിത്തോഷിക്കുക ഹീ നൈതകരുണ കഴി-

കോലുമായ് മാർഗ്ഗമാഭയം-

രസ്തിക്കുള്ളക്കരെച്ചെന്നഴലിലുഴലുമെൻ-

വല്ലഭയ്ക്കായുടൻതാൻ

വൃത്തിക്കെൻവാർത്തയാകും വലിയധനമെന്ന-

പ്പിളിറക്കിക്കൊടുത്താൽ-

സ്തിലിക്കും ദീനരെക്കാഞ്ഞൊരുബഹുസുഗത-

ശുദ്ധി നിൻകയ്യിലപ്പോൾ

• || ൧൦ ||

ശ്ലോ. ൧൦. സന്ദേശ വാഹകനാകുന്നതുകൊണ്ട് ദൂതന ലഭിക്കുന്ന ധർമ്മത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ബുദ്ധിത്തോഷി...താൻ-ഹീ കൃഷ്ണൻതാൻ അഴലിലുഴലും എൻ വല്ലഭയ്ക്കായി നൈതകരുണ കഴിക്കാവുന്ന മാർഗ്ഗമാഭയംവെ"ധിക്കുള്ള അക്കാരെച്ചെന്ന ബുദ്ധിത്തോഷിക്കുക എന്നു അർത്ഥം. നീ ഇപ്പോൾതന്നെ ഭൂമിയിലിരിക്കും വലയുന്ന ഏകാന്ത ഭാവത്തോടു വലിയ കരുണയാകുന്ന കഴിക്കോലു ഉപയോഗിച്ചു വഴിയൊക്കുന്ന പെരുങ്കടലിന്റെ അക്കരയിൽ എത്തി ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന വല്ലഭനികത്തു. അസ്തി-വഴിയുടെ അപരമായതും ഭക്തമനസ്സെയും ധരിപ്പിക്കുന്നു. വൃത്തി.....കൊടുത്താൽ-ദൈവദാനം ലഭിച്ചായി ഏകാന്ത കഷ്ടമാവാത്തതാകുന്ന വലിയ ധനമെന്ന ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നതായാൽ വൃത്തി തോണിപ്പുറകയാകുന്ന പ്രവൃത്തിയെന്നും. സിദ്ധിക്കും..... ലപ്പോൾ. നിൻകയ്യിൽ അപ്പോൾ ദീനരെക്കാഞ്ഞൊരു ബഹുസുഗത ശുദ്ധി സിദ്ധിക്കും എന്നു അർത്ഥം. നിന്റെ കയ്യിൽ ആ സമയത്തു ആത്മന്മാരെ രക്ഷിക്കുന്നതു നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന സുഗതമാകുന്ന കഷ്ടത കൂടി കീടും. പ്രാണരക്ഷയെപ്പോലും നിനക്കു ഉണ്ടാകും. "പ്രയാതനമനുഭവിച്ചു ന മനോഹി പ്രവർത്ത" എന്നുതന്നെ ലോകസ്വഭാവം. അതനുസരിച്ച് ഏകാന്ത സന്ദേശ വാഹകനാകുന്നതുകൊണ്ടു നിനക്കു തരുന്നതായ പ്രയോജനം ലഭിക്കും എന്നു സാരം. അലങ്കാരം രൂപകം.

“വികൃതപ്രഭോതാലുപ്യ

രഞ്ജനം വിഷയസ്യ യൽ ബ്രഹ്മം” (കവല.)

എന്ന ലക്ഷണം. അധി നോക്കി, ഒരു പഴിക്കാൽ, മാറ്റം കടലു,
നാൽ വന്നു, സൂര്യൻ കൂടി. എന്നു തുടങ്ങിയതിന്റെ സ്വഭാവം. സമു
ദ്രയോടുവെച്ചു നോക്കിപ്പോൾ ഈ തുടക്കം.

സാമാന്യരും ക്ലേശപിടിച്ചവരും വഴിയായി യാത്രചെയ്ത്, ഒരു ദേശത്തുനിന്ന മറ്റൊരുതാഴ്വരയിൽ ചെന്നു ചെല്ലുകയും ചെയ്ത് ആദായം എടുക്കുന്ന നാവികന്മാരുടെ മന്ദം പ്രസ്തുത ദേശങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ആകുന്നു. പൂർവ്വകാലത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വാണിജ്യാഭിരുചി ഈ ദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചിപ്പിച്ചിരുന്നതായി ഉണ്ടറിയാം.

ജാതം സ്ഥിതിചര്യം വിശദവർണ്ണനാ യഥാർത്ഥം ദർശനം യാചന്തം
 ബന്ധുബന്ധം തത്ത്വവിശദീകരണമിതി ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം ||
 ജാതം സ്ഥിതിചര്യം വിശദവർണ്ണനാ യഥാർത്ഥം ദർശനം യാചന്തം
 ബന്ധുബന്ധം തത്ത്വവിശദീകരണമിതി ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം ||

നോക്കൂ നോക്കൂ! കരകൊണ്ട് കയ്യൊന്നിടുക

ഒക്കെത്തുവാൻ കാമക്രമം

പാതേ ബന്ധുക്കളായോ കൂടീമതവിധി വി

ഒരു വർഷം? രണ്ടു വർഷം?

പാഠ്യ വിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമാകുമ്പോൾ

അിദ്യ വേഴാമ്പലെന്നാൽ

கனெய் மிளகைக் கிடைத்ததற்கு

മേഖലയോ നാശമല്ലോ

॥ ५॥

“ശ്ലോ. ൧൧. ഉദാരനായ ഒരു ജാതിയുടെ സ്വഭാവം സോമാനരണം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. തനയർ.....കാമികരോടും, കാമികൾക്കും തനയന്മാർക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇരുകൂട്ടത്തിന്റെയും പ്രണയം” എന്നർത്ഥം. “ജാതിയുടെ സ്വഭാവം സോമാനരണം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. തനയർ.....കാമികരോടും, കാമികൾക്കും തനയന്മാർക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇരുകൂട്ടത്തിന്റെയും പ്രണയം” എന്നർത്ഥം.

മുൻപിൽ ചെറുമാങ്ങയായെന്നൊരു പേരുണ്ടായി-

അന്തർഗതം ആയിരിക്കുക:-

നവംബർ അഞ്ചാംതീയതിയിൽ നടന്ന യോഗം

നല്ല വിജയം സാധിക്കട്ടെ!

എന്ന രസീദത്തിനിയിൽ ചോദ്യമുയർന്നു. അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കിപ്പോയി. ഇതിൽ എന്തു കാര്യം. ചാർജ്ജ്.....വാർഡ്, അതായത് വാർഡ് അല്ലെങ്കിൽ അധികാരി, അധികാരിയുടെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച് കൈമാറ്റം. എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുക. വാർഡ് അല്ലെങ്കിൽ അധികാരി, അധികാരിയുടെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച് കൈമാറ്റം. എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുക.

നിർദ്ദേശാപി പ്രദീപ്തം: ജലം യഥാവിധിയനുസരിച്ചു.

പ്രത്യേകം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത സമാധാനസംരക്ഷണത്തിനും

ഘന (തേള)നക്ഷത്രത്തിന്റെ മൂലയ പ്രാപ്തി.

ഗർഭത്തിലേക്ക് അടങ്ങി വന്നിട്ടുണ്ട്

ചെങ്കുട്ടി വെങ്കടാചാര്യ നമ്പ്യാലംബം

നീചോ വരിതി ന ചന്ദ്രൻ

மேலதிக தகவல்கள் பெற 044-2333333

എന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ പറ്റി വിശ്വാസിക്കുന്നു. അതിനാൽ - എന്റെ സാക്ഷ്യം.

மேலும், அந்த நேரங்களில்

പ്രതിരോധപരമായ മിഷൻ

എന്ന കലിദാസം, (കവലം) “സന്തപ്തമനഃ കലിദാസി തതഃനാ തദ്യ
 യാമ! പ്രിയമാത്മാസ്തസ്മൈ ദമരതഃ” എന്ന (മേലം) വാക്യത്തിന്റെ
 കൈയെഴുത്തു.

ആശാപാശം ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളിൽനിന്നും

മനസ്സ് സമാധാനി ആയി ഭാരതം വരുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്.

അസ്സൽ പന്ത്രണ്ടു ശതമാനത്തിന്റെ വരുമാനം ൦൭.൦൦൦ ഡിഗ്രിയിൽ

ഭരണ മന്ത്രികളെ നിയമിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. || ൧൭ ||

വേണ്ടിയാശാപാശമല്ലോ ഗതി ബന്ധ വിരഹി-

സ്വീജനത്തിന്, കാര്യം

നീണ്ടാലോ പൊട്ടുവാനോ മതിയതുമതിനാ-
 ലത്തു വേണ്ടുംവിധത്തിൽ
 കൊണ്ടാടീട്ടില്ലെന്നതിന് വരവിനുടെ ഗുണം
 ചേർന്നു വാക്കെന്ന സൂത്രം-
 കൊണ്ടാ വാചാക്ഷിപ്പിലാളിൽ പെട്ടമിതു പിരികു-
 ടീട്ടുറപ്പിച്ചിടേണം || ൧൨ ||

ശ്രീ. ൧൨. പൂർവ്വ യാത്രയ്ക്കു കാലവിളംബം വരുത്തരുതെന്നു പ്ര-
 തീക്ഷിക്കുന്നു. പൂർവ്വാർത്ഥത്തിൽ സ്രീസ്ഥലം വെളിവാക്കുന്നു.
 വേണ്ടാശാ.....ജനത്തിന്നു വിരഹിസ്രീകൃഷ്ണത്തിന്നു വേണ്ട
 ആശാപാശമല്ലെ ഗതി നാമു ഏന്താ അനാപം. വിരഹമുണ്ടോ അന്ത
 രയിടുന്ന സ്രീകൃഷ്ണൻ ആശയകനവല്ലെ ഗതി. അടുത്തു ജ്ഞാ
 സമാഗമം ലഭിക്കും എന്ന ആശയമുണ്ടാണു അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്
 എന്നു ലാഭം. അപ്പോൾ ആഗ്രഹം. “ആശാ ദിഗ്ഗന്തമുണ്ണായാ” എന്ന
 അർത്ഥം. ഗതിവിരഹം ജനവിരഹം എന്നു ഗതിയും ആശയവും ഉള്ളതു
 കൊണ്ടു അതിനെ വാഗ്ദാനമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗതി ആശയം.

“ഗതിവിരഹം ജനവിരഹം
 അനാപന യാത്രാമുഖയായാ”

എന്നു വിരഹം. കാലം.....യതു അതു കാലം നീണ്ടാലോ പൊട്ടു-
 വാനോ മതി ഏന്താ അനാപം. ആശയകന ഗതി. കാലഗതിയിൽ
 പഴക്കി പൊട്ടുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെ ദീർഘകാലം
 ഇന്നാൽ വിരഹം വന്നുകൂടുന്നു. “ചിദ്ര കാലാനിധിരഹിതാതി മഹിതാ
 ഗേസ്തകാശമുഖം” (മഹാഭാരതം) എന്നു കവിവാക്യം അർത്ഥം.
 അതിനാ.....വിധത്തിൽ അനുഭവിക്കു നീ വേണ്ടതുപോലെ
 കൊണ്ടാടീ.....കൊണ്ടു് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് ഏതെങ്കിലും വാഗ്ദാന
 യാകുന്ന നാശമെന്തു് ഇന്നാലിയ വാഗ്ദാനം ചരമകൊണ്ടു്. അന്ത
 രാടുത്തുകുന്ന വാഗ്ദാനമെന്തെന്നു വർത്തമാനമെന്നു നാശമെന്തു പിരിച്ചു
 അക്കിയ വാഗ്ദാനം “അവർ. ഗുണം വാക്യംകൊണ്ടിൽ രണ്ടുതരം
 ഇന്നു് ദൈവിയ വാക്യം “അവർ” എന്നു്.

“മോഹം ദ്രവ്യരൂപ സത്വ-
ശൂന്യസ്വഭാവമേ ഇതേ”

എന്ന് അമരം. സൂത്രം പൂർവ്വാർത്ഥത്തിൽ ആശാപാശം ഏത പര
ത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാണു്, ഈ പദത്തിന്നു, കയറേണം അർത്ഥം. ആവാ
മാ.....മിതു വിരഹിണിയായിരിക്കുന്ന ആ സുന്ദരിയിൽ സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്ന ഇതിനെ ഇതു ആലംബ്യതയായ ആശാപാശം. പിരി
കൂട്ടിട്ട് ഉറപ്പിച്ചിടേണം വേണ്ടതുപോലെ പിരിച്ചു കെട്ടി പൊ
ട്ടാക്കയാലി ഉറപ്പിക്കണം. നീ ഏന്തെ സംഭവമായാലും മൗന പര
ത്തു് അവളിൽ സമാധാനത്തെയും ജീവിതാശയെയും ജനിപ്പിക്കണ
മെന്നു ഭാവി. അവതാരിം ഇപകം.

പരക്കു സൗന്ദര്യം മമ പരി യതഃ പാദപാദരണ ഭൂമേ
പരമപത്മം വിധതി വന്തഃ പരമിണീ പരവലം തേ ||
സ്ഥാനാഭസ്മാത്തദിത സാമൃദ്ധി സംസ്കൃതിസ്തസ്മനാം
വേഗത രൂപം വിജിതതതാ വാഗ്ഗ യായാഭ്യയാദഃ || മന ||

പാദരണ രണ്ടൊരങ്ങമീണാതാണിവാസി നട-

നീടിലുണ്ടോട്ടു ചെല്ലാൻ,

തന്നെ രണ്ടൊരങ്ങമങ്ങമെരവഴിയിലുകി-

ല്ലോകിൽ നാളൊന്നുപാതി;

തന്നെ നന്നീങ്ങനിന്നീ പ്രിയസഖനടയ-

പ്രാണമക്കയ്ക്കു വേണ്ടി-

ച്ചിക്കെന്നു വായുവേഗത്തോട്ടു മമ ദയിതാ-

മന്ദിരം പോകണം നീ

|| മന ||

ശ്ലോ. മന. നിനക്കുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യ
ത്തിൽ ഏതെ നിശ്ചയിക്കുന്നു എന്തിനാണെന്നു ചോദിക്കുന്നതാ
യാൽ, അതിന്നു സമാധാനം പായുന്നു. പക്ഷം.....ചെല്ലാൻ
ഈ ഏൻ അവധിമഴി തടന്നീടൽ അങ്ങോട്ടു ചെല്ലാൻ രണ്ടുപക്ഷം
കഷ്ടം. മുമ്പിൽ വാതം സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മനുഷ്യാനന്ദ

അത് നന്ദനപാകനതായാൽ, ആവിടെ ഭവാനുഭവതന്മിത രണ്ടു പക്ഷം, മറ്റു ദിവസം വേദിവാതം.

“എന്തു തിരക്കുമാറ്റം
പാർവ്വതീ പഞ്ചമി”

എന്ന് അർത്ഥം. പാർവ്വതീ.....പാർവ്വതീ ചിരന്തപ്രളയവനായ നീ ആകാശത്തിൽക്കൂടി ഇളകി യാത്രചെയ്യുന്നതായാൽ, പക്ഷിയായ നിനക്കു് ആകാശത്തിൽക്കൂടി പറക്കുവാൻ കഴിയും. നീ അങ്ങനെ പറക്കുന്നതായാൽ എന്ത ദാഹം.

മറ്റൊരു ഭാവനാലോകത്തിൽ ‘അക്ഷ-ബന്ധി’ എന്നിട്ടുള്ള യന്ത്രികനായ അംഗി ചിന്തിക്കുന്നു. “വിരസവിരാമം യന്ത്രിയ്ക്കും” (അലങ്കാരസൂത്രം-ചുരുക്കം) “യന്ത്രിയ്ക്കും വാദനയും യന്ത്രിയ്ക്കുമായ”വന്” (മു. അ. 4) എന്ന ലക്ഷണം. “എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ യന്ത്രികനായ ആരു കേൾക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദമായ പ്രാബുവിചാരനാമം വിചാരിച്ചവയെന്നില്ലാതെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു്” എന്ന് ഉപാധകാശത്തിൽ പറയുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സാമൂഹ്യമായ പാർവ്വതീയത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ യന്ത്രികനായ വാദനാലോകനായ അക്ഷ-ബന്ധി എന്ന ഭാവനയിലെ യന്ത്രികനായിട്ട് ഉപാധകാശം കാരണമിരിക്കുന്നത് ആശ്ചര്യകരം തന്നെ.

പൂർണ്ണാർപ്പണമായ രണ്ടു പാദങ്ങളിലും ആദിയിൽ ‘പക്ഷം രണ്ടാക്കം’ എന്ന പ്രയോഗമുണ്ടെന്നതു് ഒരു എളുപ്പമായ ശബ്ദാലങ്കാരമായിട്ടു്. ഇവിടെ മൂലത്തിലെ ശബ്ദഭംഗി ഓക്കൂട്ടം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാലോന്നു പാർവ്വതീ പക്ഷിദിവസംകൊണ്ടു നിനക്കു് ആവിടെ എന്താം. തൂക്കം രൂപമൊക്കെയു നിന്റ പാദം കൊണ്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു നായികാസമീപത്തിൽ കോരിച്ചേരുന്ന എന്ത ഗാമധ്യം. വിനയം യാത്രയ്ക്കു വേണ്ടു ഏല്പുമാണെന്നു ഭവനം. നമിക്കു നന്മു് ഇല്ലാതെ സതയം നല്ലതാണു്. ഇമ്മിനീനീ.....വേണ്ടി ഇവിടെനിന്നു് ഈ സ്തവംകൊണ്ടു മീമ്പൊരു നൽകുന്നതായാൽ ഈ വിരഹമുഖം നിമിത്തം ആവുന്നതെന്നൊരു ഒരു നാമം. പ്രിയസഖൻ ഉത്തമസ്തവത്തായ ഏകാന്ത മീമ്പൊരു നൽകിക്കൊണ്ടു നിന്റെ പാദമാകുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം വിവരിക്കുന്നു. “നീ നീ ചിരിക്കുന്നു” ആ നാമം

വേഗത്തോടു മമി ദയിതാമനിരും പോകണം ഏന് അനന്ധം. ചിരദി-
 ന്ന നിരന്തരം. ആ വായുവിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ആർക്കും സഞ്ച-
 ിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആ വായുവേഗ-
 തോടുകൂടി പോയി ഏതെങ്കിലും പ്രിയയുടെ ഭവനത്തിൽ നീ പെരുന്നോ-
 രണം. ദയിതാമനിരും പോകണം ഇതു സംസ്കൃതരീതിയിലുള്ള
 പ്രയോഗമായിരിക്കുന്നു. മന്ദിരത്തിൽ പോകണം ഏന് പ്രയാഗിക്ക-
 കയത്രേ ഭാഷയുടെ ഭരണലിപി അഗ്നി.

പ്രാപ്തവ്യം തേ പ്രകൃതിസ്വഭാവം പ്രയത്നശതാജ്ഞാപുത്രം
 ഹീഡാഗാരം ഗുണപൂർവ്വികി പൂർവ്വമാഭാമുദേവേ ||
 ചിത്രം രംഗം വിവിധരൂപരേഖിതരംഗേഷു ജനനം
 നൃപനൃപാദികലാപിതരംഗാ യതു സാമ്പ്രദായാഭാഷു || ൧൪ ||

ഏതേണം നീ വിശേഷാൽ മലമകരമണവാ-

ളൻ കളിക്കുന്നതായി

പ്രത്യേകം ദേശിയം തൃഗ്ഗുണമതിലകമ-

ന്നാപ്രസിദ്ധസ്ഥലത്തിൽ,

ചിത്രം നന്നാരംഗത്തെയെലകളവിടെ-

ക്കാലുവർപ്പിപ്പും അൻ

ഗുണം വയ്ക്കുന്നതാണമേളുടെ കരളിലാം

സന്ധ്യവേലോത്സവത്തിൽ

|| ൧൪ ||

ശ്ലോ. ൧൪. ദൂതൻ നന്ദാലയം ഭരണത്തുറപ്പാക്കുന്നു.
 ഏതേണം നീ..... എന്നതായി മലമകരമണവാളൻ വിശേഷ-
 ഞാൽ കളിക്കുന്നതായി ഏന് അനന്ധം. പൂർവ്വരീതിപ്രകാരം ഹീ-
 ഡാഗാരം വിവിധരൂപരേഖിതരംഗേഷു മലമകരമണ-
 വാളൻ അവിടെ നിവൻ സാധിക്കേണ്ടതിന്നു സന്നിധാനം ചെയ്തതാണു-
 ഏന് വാചി. മലമകരമണവാളൻ അപൂർവ്വതാത്വം.

അപൂർവ്വായുസമാസത്തിൽ

സാമ്പ്രദായത്തിലും പാട

മേലും താഴെയും നാഴികയിലും വിസ്തൃതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മതിലകം എന്നു പേരുത്തുതിന്നും മേൽത്തറയും ചേർന്നു സംഭവിച്ചു. ഇതിന്റെ അകത്തു് അന്തരം ഉപയോഗിക്കാത്ത ഭാഗത്തുണ്ടു്. മുൻകാലത്തു മതിലകം കേരളത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു മഹാദേവതയായിരുന്നു. പന്നിയുരു, തൂലികുരം മുതലായ ദേവതകളോടു കൂടി മതിലകത്തിന്റെ ചീഴിലായിരുന്നു. പന്നിയുരു, തൂലികുരവും തെരുവോളം ഉള്ള പരമേശ്വരൻ ദേവതയുടെ മേൽത്തറയും താഴെയും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഏല്പാ ഗ്രാമക്കാരുടെയും പരമേശ്വരൻദേവതയായിരുന്നു മതിലകം. അടിയമ്പിരം, ഉത്തരം, മനപ്പുഴയിൽ മുതലായവകൾക്കും മതിലകം പ്രഥമദൈവമായിരുന്നു.

പരമേശ്വരന്റെ ഭരണകാലത്തു മതിലകം ഭരണകൃത്തിന്റെ പരമേശ്വരൻ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മതിലകം കളുപ്പുരയിൽവെച്ചു കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു മഹാദേവനും മുൻകാലത്തു നടത്തിരുന്നു. അതിൽ ഏല്പാ ഗ്രാമക്കാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, മതം, രാജ്യഭരണം, ആചാരം മുതലായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മതിലകത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായും ആലോചിച്ചു വെണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു.

പരമേശ്വരന്റെ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

നിരവ പല കേരളക്കരം—

സുരർ വാഴ്ത്തിൽ ചിലവിന്നു ശാസ്ത്രം

നിരവായശ്വരൻ സഭാധനം

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

പരമേശ്വരൻ പരിഷ്കൃതം—

എന്ന (കേരളം, സർഗ്ഗം ൨, കൃഷ്ണഭീഷ്മൻ യുദ്ധം) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. ഇവിടെ “പരമീഷ്വരമാർ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് രണ്ടാമത്തെ മഹാഭയോദ്ധരുടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹമാകുന്നു മതിലകത്തു മഹാഭയം സമാപിച്ചതും, ഭരണനടപടികൾ ചെയ്തിട്ടു നില്ക്കുന്ന പരമഭയോദ്ധരുടെ ഭരണകാര്യം മുഴുവനും എന്നു പറയാം മതിലകം ഉന്നതസ്ഥിതിയിലിരുന്നിരുന്നു.

കരളാശ്ശരി യോഗിയായിരിപ്പാട്ടു ഇഹ്ശുരുതമതിലകം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയതിനാലും, ഇഹ്ശുരുതമതിലകത്തിനു ക്ഷീണംകൂട്ടി, മതിലകത്തു നടന്നുവന്ന മഹാഭയം ഇഹ്ശുരുത കേതലിയാഞ്ഞതും മറ്റുമായതു് ഇഹ്ശുരുതയായിരിപ്പാട്ടാണെന്നാകുന്നു ഐതിഹ്യം. ഇതിങ്ങാലക്കു ഹാമത്തിന്റെ ഉയർച്ചയും മതിലകത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. മതിലകത്തുകാരും സംഗമഹാമാന്വികളും അതിൽ മതിലകം കേതലിയാക്കി സാമ്പത്തികവരുമാനം പല കലഹങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പൂർവ്വകാലത്തു ഹാമതിലകമായിരുന്ന മതിലകം ഇന്നു് ആ മഹിമ നന്ദിച്ചു കേതലിയാക്കി.

സമൃദ്ധം ശുഭം സമൃദ്ധിനിതം സർവ്വഭയോദ്ധയാനാം
വീര്യമാലംബ പരി-വിചാരിതം വ്യക്തമാണിതം ||
അധിപം യുദ്ധഭയത്തിൽപ്പോഷ്ടിതാർവിദ്യാനാം
കാലാശ്ചര്യമേവ നിപുണസ്താമൃതസംസ്ഥാപനം || ൧൫ ||

നന്നായ് കേട്ടീടുവാനും പറകിലതു ധരി-
ദ്വാനമാകാശമാർഗ്ഗം-
ഞാനായ് പോകുന്നതിനും വെളിവിൽ മധുരമാ-
യിട്ടു ചൊല്ലുന്നതിനും
വന്നു വേർപാടിൽ മാഴ്കുന്നവരുടെയഴലാ-
റാനമേററം മിട്ടുക്കം-
ന്നിന്നാത്താമ്രാകലത്തിന്നണിമണിയൊരുവൻ
താമ്രസന്ധൻ ചൊൻ താൻ || ൧൫ ||

ശ്ലോ. ൧൫. ദുരന്തം യോഗ്യതകളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. നന്നായ് ..... പറകിൽ പറകിൽ നന്നായ് കേട്ടീടുവാനും എന്നു് അർത്ഥം.

യം. പാവുന്നതിനെ തരിയായി കേൾക്കുന്നതിനും അതു....പ്പാനും പാഞ്ഞു മേസ്സിൽ ഗുഹിച്ച് മോപ്പിക്കുന്നതിനും ആകാശ..... പ്ലാനിനും ആയുധസ്ഥാനമില്ലാത്ത ആകാശത്തുകടി ഒന്നായിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും വ്യക്തമായും തുറന്നമനോഹരമായും സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും വന്നാ.....ലാറററററ വഞ്ചേൻ വേർപാടിൽ കരയുന്നവരുടെ ദുഃഖം നീക്കുന്നതിനും മിടുക്കന്റെ മിടുക്കോടു കൂടിയിവനായിട്ട് ഇന്ന് ഇരുകലത്തു താഗ്രാകല.....താൻ താമ്രാകലത്തിന്നിങ്ങിനെ താളത്തുണ്ഡൽ ചയാൻ ഒരുവൻ താൻ. താമ്രാകലത്തിന് അലങ്കാരമായും നിമിത്തമായും ഇരിക്കുന്ന നീ ഒരാൾ താളമേ മയ്യൂ. താഗ്രാകലം താളയുടെ വാക്കും. താള താളയെന്ന പേരായ പക്ഷികലതാവാവ്. അതിന്റെ സന്താനമാണ് ശുക്രി, ശുക്രിയുടെ സന്താനമാകുന്നു മുകുളത്തി.

செருமானிய லாஸி-யு-மேரூரி-யு-புறகாவிலிருந்து புகை
வழங்கி மூன்று நாட்கள் காலமாக வந்திருக்கிறது.

தேசிய வியாபாரண மன்றங்கள் துவங்குகின்ற சமயத்தில்
மேலும் அனாதாசனம் மன்றங்கள் துவங்குகின்ற அறிக்கை.

[illegible]

അപ്രകാരം മാനന്തലി മലയ്ക്കും ചെങ്ങന്നൂർ പഞ്ചായത്തും തമ്മിലുള്ള പരിധിയിൽ കോരമ്പലത്തുറയിലുള്ള മലിനമണ്ഡലം പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള തീരുമാനം.

சூழ்ச்சி: ந. ராஜாஜிதாபாசம்மதுசாத்திமகா

|| σ^2 ||

മൃതാനന്തകണ്ഠമിപ്പൊര കടലിൽ മധുരമായ്
 ശംഖ ശബ്ദിച്ചിടുന്നു,
 ജാനാഭോപം മുഴങ്ങുന്നിതു തിരകളടി-
 പ്രേതശബ്ദഭീതിനാദം,
 വാതാവേശാൽ കുറങ്ങതൊന്നിമുകിയുൾക്ക
 താമരപ്പൊയ്ക്കയിങ്കൽ
 സ്തീനാഭോദന വണ്ടാണൊരു കരകൾക്കു-
 കാളവും കൂടിടുന്നു. . ||.ന||

ഞ്ഞു. മൃത. അത്രയും തുടർച്ചയായ് പ്രതിപദിക്കുന്നു.
 മൃതാനന്ത.....ശബ്ദിച്ചിടുന്നു ഇപ്പൊര കടലിൽ ശംഖ മൃതാ-
 നന്തകണ്ഠം മധുരമായ് ശബ്ദിച്ചിടുന്നു എന്ന് അർത്ഥം. അത്ര ആന-
 ങ്കിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു കടലിൽ ശംഖ് ആനും മൃതാനന്തകണ്ഠമെന്ന
 മന്ദമന്ദമായി ശബ്ദിക്കുന്നു. ജാനാഭോപം.....നിന്നാദം
 തിരകളടിപ്രേതശബ്ദഭീതിനാദം ജാനാഭോപം മുഴങ്ങുന്നിതു. തിരകള-
 കുന്ന പൊന്മുഖത്തുളള ഗംഗീതരായ ശബ്ദം ദക്ഷിണയിൽ ആഡംബര
 തോളുകൾ മുഴങ്ങുന്നു. വാതാവേശാൽ.....കൂടിടുന്നു കരക-
 ള്ളി ആലും ഇളകി പൊങ്ങുന്ന സമയത്തു, താമരപ്പൊയ്ക്കയിൽ ഏറ്റവും
 സൗമ്യമായ് വണ്ടാടുകയായ പൊടിയാകുന്നു കാലമുറയും ശബ്ദി-
 ക്കുന്നു. കാലമുറയില്ലാത്ത പൊടിയോടുകൂടിയതും വണ്ടു ശബ്ദിക്കുന്ന
 തും എന്ന ഭാവം. അതുമൂലം സന്തോഷം, മനമന്ദം; "ആശ്ചര്യം
 ഗന്ധാർകുന്ദം" എന്ന് വിശ്വാസം. കാളം കാലമുറ എന്ന് സംസ്കൃത
 പദത്തിലെ 'ക'കാരം 'കാല'മുറ' ഉണ്ടായ ഭാഷാപദം. പ്രസിദ്ധം.
 "കാളംകാലം കരുതുന്നതായാ മറന്ന പൂങ്കോടി കൂടി" (മ. സ.)
 എന്ന പ്രയോഗം അപരം. അത്രയുംകൂടി ശബ്ദമിറങ്ങാൻ
 സംഭവിക്കുന്നതു തുടർച്ചയായ്.

വീണ വേണു മേഘ ശംഖ പടവ-

ഭാഗവത ഭജനം

ഗീതം മേഘമേഘനാമ ച ഗാനി-4-

ചതുർത്ഥാധ്യായം

ദുർഗ്ഗാമന്തരപൂജ്യാകാശസ്മരം
 മോലാം മലം കന്യകാം
 വഞ്ചം ദീപസംഭാരനാമ ച ശുഭം
 വിദ്യാനിമിത്തം സ്വസ്തം

എന്ന വിമിശ്ശരവസ്ത്രം. ശുഭാക്ഷതിൽ ജലാഹരം ത്രാഹണം. "മനം
 മനം വാചം പാദം വേദനാകൃദ്ധം" ഇത്യാദി (മേവ) പദ്യത്തിന്റെ
 ഭാവം.

പാദകാന്തിപിംഗാഃ കളമകലികൾ പത്മരാഗാഭിനാതരത-
 നൂരണ്യവധാരികപണിതസുരഗാഭ്യന്തരൈരഭവന്തഃ ||
 ക്ഷേത്രാൽ ക്ഷേത്രം ശുഭവിവരതസ്സുപാഹുതാസ്സതു തത്ര
 ചിത്രാ പത്രിപ്രവര പരകീയാവധി പ്രാപായസു || ൧൭ ||

കണ്ഠംതട്ടിക്കിളമ്പും കളമധൂരവം
 കേവലം തെല്ലടക്കി-
 നെരോളം മലയറ്റു വൻനെൽക്കുതിരണമണി-
 നെരോളിനാൽ കൈത്തീരേന്തി
 കണ്ടിറങ്ങാറും കടക്കം കിളികൾ കിളിമണി
 നിന്നെന്തേക്കോളമൊന്നും-
 തൊഴും കൊണ്ടൊഴൊഴുതാ മറുകിളികളനി-
 ക്കൊണ്ടു മൊഴുതുകാരും. || ൧൮ ||

ശുഭ. ഗദ്യം. ദുർഗ്ഗാമന്തരപൂജാമന്തരവഞ്ചിതം. മലയാളം.
 വം ഉത്തരാകാശം ച. സ്വസ്തം. കണ്ഠംതട്ടി..... ക്ഷേത്രങ്ങളും കട-
 ത്തിൽ തട്ടി ഉയരുന്ന മനോഹരമായ ശബ്ദമുള്ള കൈക്കൊണ്ടും
 മലയറ്റം.....രേന്തി മഞ്ഞനിറത്തോടുകൂടിയ നെല്ലിന്റെ കതിര
 ധൂവൻ പത്മരാഗരത്നംപോല രാമിക്കുന്ന കൊഴുകൊണ്ടു ഏറ്റത്തും,
 കതിര വാളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശബ്ദം പുറത്തേയ്ക്കു വിടവാൻ
 നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് വേർതിന്നു എന്നു ഗ്രാഹ്യം. കിളിം.....
 കിളികൾ കൊരാ പാടത്തെയും യാത്രചെയ്തു് അതികൂടിക്കുന്ന കിളി-
 കൾ. കിളിമണി ഏറ്റവും ശുഭംകൊണ്ടിറ ഉഷണമായ ശുഭം.

നിന്നെ.....പ്രകാരം നിന്നെ അങ്ങോട്ടും ഒന്നും രണ്ടും മുക്കിയിരിക്കും അതിന്റെയും മറ്റൊരുപ്രകാരം കൊണ്ടാക്കുമല്ലോ. നിന്നെ തരിലകാവരെയും ഒന്നും രണ്ടും മുക്കിയിരിക്കും ചേന്ന് അതിരുകൾക്കുമപ്പുറം മാറിക്കൊണ്ടുയരും. ചില കിളികൾ അവയുടെ പാടത്തിന്റെ അതിരുകൾ നിന്നെ കൊണ്ടുയരും. അവിടെനിന്നു വേറെ ചില കിളികൾ നിന്നെപ്പോലെ അവയുടെ പാടത്തിന്റെ അതിരുകൾ വരും. ഈ നിമിഷത്ത് നിനക്കു മതിമനസ്സാകട്ടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിട്ടു പലകൾ ഒന്നു ചൊല്ലും. കിളിമുറയ്ക്കെ എന്ന പാടത്തിന് നിന്റെ യോഗ്യത കണ്ടാൽ മറ്റു കിളികൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന ഒന്നു വാണി. “യുദ്ധം നാശമല്ലാത്തതാണ്” എന്ന ശാസ്ത്രം ഇവിടെ സൂചനയുണ്ട്. കിളികൾക്കു മനസ്സാകുന്ന വളരെ ഇഷ്ടമായ ഒരു ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു.

കഴിമരനല്ലൂരിൽ കൊത്തിയുടൻ കുള-
കുലനിരമൽപ്പിൽ മുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞുപോയ്
ഗഗനസിമന്തി കാമിനി! പത്മിനി-
ശ്ലോകകലം കലിയാസവമാലയെ.

(ചാമ്പ്രം, അംഗം ൪) എന്ന പദ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ആ കൈലാസാൽ തിസരിസമയാല്ലുപോയവനായ്
സന്ദിശ്ചന്തേ നന്ദിനീ തവതാ അജ്ഞാതാസ്സന്ദിശ്ച
എന്ന (മേഘ)പദ്യം വേർതിരിച്ചു ചൊല്ലാം.

ആര്യപ്രസാദം സതിമയധിഭക്ത്യ ചൈല്ലായാ-
സ്താവചോപിവിവിനസുഗാ യേ ച യാനന്ത ഷുഭ ||
താംസ്താൻ ഭാരതൻ നിരന്തര പ്രവസ്സാധുമാർദ്ദോപലഭയേ
വിശ്രാന്തേ വാ മിയതി വിഗതാലംബതേ അസ്മകാസ്തു || ൧൮ ||

എന്നാലിദിക്കത്തൊട്ടെൻപ്രിയയുടെ ഭവന-

തേതാളമുദേകളാരിയെന്നായി

നന്നായിതും കുളം കാടിവയെക്കഴുകുകയും-

ശ്ലോകം അല്ലെല്ലാം

ഇന്നാദ്യം ചൊല്ലിക്കാം കേൾക്കുക, ഗുണമീരയും
മാർഗ്ഗബോധത്തിനും താ-
ന്നൊന്നായ് വാനിൽ പറക്കുന്നിടയിലുകയൊരാ-
ത്രാനി തീർത്തീടുവാനും. || ൧൮ ||

ശ്ലോ. ൧൮. ദൂതൻ ഗതിചൊന്നുണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കാനെ
ന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ.....രികയ്ക്കായ് നീ യാത്രയ്ക്കു ഭരണി
യാൽ ഈ രാമരൂപമേതൽ എന്റെ പ്രിയതമ ഇരിക്കുന്നു മതിലകം
വരെയുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ നടുവിലായി. നന്നായിട്ടും.....ഉള്ളൊരു
നിർവ്വചനമെന്നതായ കളഭനും, ഹലച്ചുണ്ണമെന്ന വനമെന്നും, നമുനിയ
മെന്നുള്ള മിമിമാനെന്നും മതലായവയെപ്പറയില്ലല്ലോ. ഇന്നാ.....
ല്ലിക്കാം. ഇന്നു സന്ദർശനം പറയുന്നതിൽ മുൻപു പറയാം. കേൾക്കുക
നീ അതു കേട്ടാലും. മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിന്റെ പ്രയോജന
മെന്ന ഉത്തരമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗബോധത്തിനും
സഞ്ചരിക്കേണ്ട വഴികളെക്കുറിച്ച് അറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതിനും താൻ
ഒന്നായ്.....തീർത്തീടുവാനും വിശുദ്ധകൃഷ്ണൻ ആരാധനയിൽ
സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണംതീർക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഏത
രോപം. “മാർഗ്ഗം താവല്ല, ന കഥയതസ്തപൽപ്രയാണാനനുപം”
ഇത്യാദി (മേഘ)പദ്യത്തിന്റെ മായ.

സ്ഥായം സ്ഥായം തരുഷു ധരണീസ്ഥായിനോ വഞ്ചയിതപാ
ഘോരം ഘോരം നയനാഹുജഘാനിണ് സ്തസ്യപജ്ജ്വലീ ||
പായം പായം പരിലാവു പയഃ പത്തിനീനാഭേസ്യം
ഗായം ഗായം പുനരപി വോൻ ഗാഹിതാ വ്യാമ യേഷു || ൧൯ ||

പാത്രം വൃക്ഷത്തിലിഷ്ടപ്പെടിയവനിയിലും-
ഭേദമെ വഞ്ചിച്ച മെല്ലെ-
പാത്രം കണ്ണാമനസ്സും കവരമൊഴുത്തും
സസ്യസാരം ഇഹിച്ചും

നേന്തുളളാത്താമരപ്പൊയ്ക്കയിലുകയ ജലം
 വേണ്ടനേരം കടിച്ചു
 പേന്തുള പാടിബ്ബവാനാ വഴി ഗന്തപദം
 പൂണ്ടു വീണ്ടു പറക്കാരം. || മൻ ||

ശ്ലോ. മൻ. വിനമസപരവത്തുറ്ററി പറയുന്ന. പാന്തുള...
 ...പ്പടി വൃക്ഷത്തിൽ ഇഴുപ്പടി പാന്തുള എന്ന അഥ്യം. മരങ്ങ
 ലിൽ ഇത്തുപോലെ താമസിച്ചു വിളിച്ചിട്ടും. അവനിയിലുളളാകര
 .....ഗ്രഹിച്ചു. കൂമിയിലുള്ള മനസ്സു നോക്കുകയെങ്കിലും സമ
 യത്തു, തരത്തിൽ, അതരപ്പററിട്ടു സദാധാനത്തിൽ പത്തും മനസ്സും
 അപരമിടുന്ന കരകരം സമസ്തങ്ങളെ ക്ഷാത്തിയെത്തും. "കണ്ടാമ
 ന്നിരിക്കൽ.....നഗ്നപ്രഭാസ്" (ശ്ലോ. ൨൨) അതരനെയുള്ള മലയ
 രെ വഞ്ചിച്ചാൽ അടങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകും.

ബ്രഹ്മനി നേ മൃഗേയം പരമമി-
 മാനി മായാവിഷ്ണു മേന മായിനഃ

എന്ന സ്മരവും. പാശ്ചാത്യം അനുഭവത്തിനും നല്ല സസ്യങ്ങളെ, മന
 ക്ഷരപ്പററിട്ടു കൃത്യമായിട്ടും എന്തെങ്കിലും. നേന്തുള....കടിച്ചു
 വേണ്ടനേരം ആത്താമരപ്പൊയ്ക്കയിലുകയ നേന്തുളള ജലം കടിച്ചു.
 അറിക്കുന്ന സമയത്തു താമരപ്പൊയ്ക്കയിലെ നേന്തുളള വെള്ളം കടിച്ചു.
 നേന്തുള മലത്തിലെ 'പെരിലാല'പാത്തിന്റെ ഭാഷ. ഏറ്റവും ചെറു.
 'വായുപാടിസമ്പർക്കവോമനകരം' എന്ന വരിയെഴുതിയി. ചാര
 വെയിലു മരുവായവ കൊണ്ടിട്ടു കേനസപദം നിറഞ്ഞു കനിച്ചു
 എന്ന് അർത്ഥം. ഈ പദം മലത്തിന്റെ ചാനായാഗ്നിയെ ഗാനി
 ക്കിക്കുന്നു.

ന പിഞ്ചൽ പകരവെവാലത്രണപണ്ണാവിലാസ്സതം
 സുര്യസുപവനാദമുതിവുതം ഷനം ഗുരു.

എന്ന് അശ്ലാംഗാദൃതം. ഗുരുഗുണങ്ങളാകൂടിയ ജലം വാനംചെയ്തു
 സുര്യകാണ്ടു നോക്കം ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന വായുസിക്കാരണം. ജലം
 'പഞ്ച' എന്ന മൂലത്തിന്റെ ഭാഷ, വെള്ളം എന്നു മാത്രം ഈ പദത്തിന്
 അർത്ഥം ഗുഹിച്ചാൽ ചെറുത, ചെറു എന്നും ഗാനി, "പെരിലാല".

.....ശ്രദ്ധനായി തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വരിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്ന കടൽക്കരയ്ക്ക് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധനാകും. തീർത്ഥം വൃന്ദ മലയാളത്തിലായി നമി മുതലായവ.

തീർത്ഥാടകന്മാർക്കുപോലും പാലാളന്മാർക്കുപോലും
അനുഭവിക്കുവാൻ സുഖമുണ്ടാകട്ടെ.

എന്ന വിവരം. വേർതിരിയ്ക്കും.....മെല്ലെ യാത്രയായി ഏഴിലമ്പാലയിലെ പൂക്കളുടെ വെളിച്ചം പൊതിയുകയും തന്നെ ശരീരത്തിൽ ധരിപ്പും. സമ്പന്നന്മാർ ഏഴിലമ്പാലമരം. ഇതു ശരീരത്തിൽ പൂക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാകുന്നു.

വിവിധ സമുദ്രപ്രസരമാണെന്നും-

തന്നെയും പൊതിയ്ക്കുന്നതിനും.

എന്ന ചാമ്പ്രാണിയം (ച. ൭.) മെല്ലെ സാവധാനത്തിൽ, തന്നെയും. ഈ പക്ഷത്തിൽ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പാലാളന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടാണു സംബന്ധം. ശ്രദ്ധ.....മുക്തി നിൽക്കുന്നതിലായുധപോലെയെല്ലാം ശരീരത്തിലായിട്ടുള്ളതും മുക്തിയോ മുമ്പെത്ത മേൽക്കുന്നതിനായുള്ളതുമായിട്ടുള്ളതും. തന്നെയും പാലാളന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ളതും. കണ്ണും കിരണത്താണു് കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. കണ്ണുകൾക്കും പാലാളന്മാർക്കും നീലത്തിനും എന്നു ചാമ്പ്രാണിയം. ഇതും.....ദിവ്യലിംഗം അഭിമുഖമാക്കിനായ് ഇതും വിശേഷമാകട്ടെ. ദിവ്യലിംഗം തന്നെയും എന്ന് അർത്ഥം. അതീതം സാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്നതും, പാലാളന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ളതും. ഇവിടെ ഭഗവാനായ ശ്രീപരമേശ്വരനെ ദിവ്യലിംഗസ്വരൂപനായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിവന്റെ ശരീരം വെളിച്ചം നിറമാണെന്നും മറ്റും പ്രസിദ്ധം.

പാലാളന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ളതും

എന്നു പരമേശ്വരനും

പാലാളന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ളതും

എന്നു പരമേശ്വരനും

(തിരുകണ്ഠാശ്രമം) എന്നു പരിവർത്തനം പ്രസ്താവം. ലിംഗം ശിവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ.

വിംശം ചിന്തേനമാനേപി
സാൽഖ്യാതപ്രകൃതാവപി
നിവർത്തിവിശേഷേപി.

എന്ന വിവരം. കളിച്ച് സന്തോഷിച്ച ഭക്തിയോടുകൂടി ദേവനെ ദർശിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീതി ഗോപ്യം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ നാമകാർത്ത്യ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതും, വിദ്യാവത്തു നാമകാർത്ത്യം നിലവിലുള്ള പുണ്യസ്ഥലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിന് ഇടവേദത്തിലുള്ള ആയ നിവർത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു സിദ്ധവിംശം എന്ന ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ശ്രോതൃർവിംശം' എന്നു മൂലം. നിവർത്തി സന്തോഷം എന്നും വേദങ്ങളും. പ്രസ്തുതനാമങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതിനാലാണ് 'സന്തോഷോത്ഥ്വ'ത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

ഈ ശ്ലോകം ഉത്തരാർദ്ധത്തിന്റെ ചിന്താതിലകം അധികം സാരവത്തായിട്ടുണ്ട്. "പ്രജാൽസ്താവൽ ഭഗവതഃ ധർമ്മം അനന്ത സത്വഗുണ ഉത്തമം, മുർദ്ധ്വനി തപഃ വിവിധം തദാഭ്യസനവിശിഷ്ടം, അനന്ത തപഃഗുണം, നീലം ച കണ്ഠ ഗർഭം വീര്യമുത്തമവിശിഷ്ടം, അനന്ത തപഃഗുണം അതഃപുരാതനം ജനനം ചാർത്ഥമുത്തമവിശിഷ്ടം മൂലം കാരണം. അത്ര ഗുണയുവിശിഷ്ടതാമത്യാ ഗുണാത്തികാം മായാമയിഷ്ടായ ഭഗവതീസ്ഥിതിരപസ്മാദുത്ഥാപ്യതം. ബ്രഹ്മണോ ഭഗവതീസ്ഥിതിരൂതി പ്രസിദ്ധിഃ "അതഃ വാ ഇമാനി ഭൂതാനി ജായന്തേ ഇതി". (ഭാഷയിലെ) മേൽ മേൽ കറുത്തു എന്ന പദങ്ങൾ സത്വം രജസ്സ് തമസ്സ് എന്നീ ഗുണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. മായാമയിഷ്ടായ ഈ ഗുണയുവിശിഷ്ടതാമത്യാ ലോകങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മസ്വരൂപനാണ് ശ്രീനിവാസ് എന്ന ഭാഗം. "കവിനാപ്യനേന ഇത്യാദവതാനമിത്യാദം കൃത മത്സ്യവതന്തവ്യം" എന്നും ചിന്താതിലകം പറയുന്നു. ഈ പദ്യത്തിൽ കവി ഇത്യാദവതാനമിത്യാദം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

ലക്ഷ്മണാ നാമകാർത്ത്യം വിശേഷേപി വർണ്ണം
ലക്ഷ്മീവർണ്ണം നമകമവിനിം ദേവസാദേവതന്തഃ ||
ശ്രീകൃഷ്ണാ നമസി ശ്രീയാ നമയിഷ്യന്തി രത്നം
ശ്രീകൃഷ്ണാ നമസി ശ്രീയാ നമയിഷ്യന്തി രത്നം || ൨൨ ||

ഗൗരീകാന്താനവാഭെന്താമുയരുമൊര-

ങ്ങയ്യുകൻ മാനസം വി-

ദ്വന്ദം ഭംഗിയോടും സമസംസരിച്ച-

ദ്വന്ദ്വാനാഭിസ്തീർപ്പാർ

പരിഷ്കര്യമല്ലതോല്ലാ ചിറകെപ്പുറമ-

ന്നങ്ങർ തൃവെള്ളമേഖല

പൂർവ്വം വാനിൽ വിങ്ങും ശുഭനില നികര-

ദ്വന്ദ്വിയാൽ തൃഷ്ണകരം.

, ||൨൧||

ശ്രോ. ൨൧. ശുഭസുചകമാജ ഹംസാഗമനത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഗൗരീകാ.....ങ്ങയ്യുകൻ ചാതുരീവല്ലനോരു നിവഹന തൊഴുത്ത് അനുഗ്രഹംവാങ്ങി യാത്രയ്ക്കു പറ്റുന്നവർക്കു നീനക്ക. ഗൗരീകാ...യെ തിരക്കോടുകൂടിയിരിക്കും, പ്രീതിപാർവ്വത. "മറ്റു പാർവ്വതയ്ക്കു ഗൗരീ" എന്നു അർത്ഥം.

യസ്തിനന്താഗമിനമംബുജപത്രമെഴുതി

മെഴുതി പ്രസാദമധരം ദശാഗധാസി

എന്ന ചതുസ്തവം. ഇതിൽ മറ്റൊരു പദം അനുസരിക്കാം. മാനസം .....ഗതിപ്പാർ മാനസസ്തവകർമ്മം പുറപ്പെടുവിക്കും, അധികമായ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം, ഇതിനിടെ മനോഹരങ്ങളായ കാമകല്യാണങ്ങൾ നടക്കപ്പെടുന്നതും. മിഥുനം ബ്രഹ്മാവരം സ്വരകാശം സൃഷ്ടിച്ച സമസ്തം.

അകലാസപർവ്വത രാജ മനസാ നിർമ്മിതം പരം

ബ്രഹ്മണം നമോർപ്പമ തന്നോ മാനസം സരം

എന്ന വാല്മീകിരാമായണം (അദ്ധ്യായം. ൩൪) നേർക്കുവ. "മാനസാൽ ബ്രഹ്മണം മനസാ നിർമ്മിതമാത്" എന്ന ചിന്താജിഹ്വ. "മഹാപാതക മാനസസ്തവ വിഷമേഷ്ടയാജിഗമസ്തവ ഹംസാഗമം ശോഭനമിത്യപരേത്യ ഗതം ഹംസാജ് പുനർവ്യാസം മാനസമേവ ഗല്പതീതി പ്രസിദ്ധിഃ" (മഹാവാക്യം) എന്ന മല്ലിനാഥൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അർത്ഥം. ഇതിന്നു മാനസാജ് മഹാപാതകമാകാം എന്നല്ല

അ വർദ്ധിച്ചു മാത്രമേ അവ ചൈതന്യസരസ്സിൽ സ്ഥിതിചെയ്യൂ. അപ്പോൾ അവർക്കു കൈകൾ കലർന്നു. പാർവ്വതീ... യന്നാദി. കൃഷ്ണപാദങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം നിറഞ്ഞുവെളിച്ചം അർപ്പിക്കുക. പാർവ്വതീ കാലം എന്തെങ്കിലും സാക്ഷാത്കാശത്തിന്റെ ഭാവം. അതിൽ എന്തെങ്കിലും. വൃദ്ധകൾ.....നിൽ വെളിച്ചം അർപ്പിക്കുക നിറഞ്ഞു ആകാശം; മഹാശാക്തീകപ്രാജ്ഞാൽ ശരൽ പാലത്തു മഹാശാക്തീക വെളിച്ചം വെളിച്ചം.

കർമ്മപാലത്തു വെളിച്ചം മഹാശാക്തീക
വെളിച്ചം മഹാശാക്തീക.

എന്തെങ്കിലും. (പ. ൪.) വിഷ്ണു.....ദൃഷ്ടിയാൽ കൃഷ്ണ മായ കൃഷ്ണപാദങ്ങൾക്കു കൈകൾ കലർന്നു. പ്രാജ്ഞാത്മ്യം. അപ്പോൾ അപ്പോൾ. “ദൃഷ്ടിയാൽ കൃഷ്ണപാദങ്ങൾ” എന്ന് അർത്ഥം. വിഷ്ണു സദൈവം വെളിച്ചം നിറഞ്ഞു. മഹാശാക്തീക മഹാശാക്തീക പാദങ്ങൾ അവർക്കു കൈകൾ കലർന്നുവെളിച്ചം, മഹാശാക്തീക വിഷ്ണു മഹാശാക്തീക പാദങ്ങൾക്കു കൈകൾ കലർന്നുവെളിച്ചം.

അപ്പോൾ അപ്പോൾ വെളിച്ചം പൂർണ്ണവെളിച്ചം
കർമ്മപാലം മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം വിഷ്ണു ||
അപ്പോൾ അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം
വിഷ്ണു മഹാശാക്തീക വിഷ്ണു മഹാശാക്തീക പാദം || ൨൨ ||

അപ്പോൾ അപ്പോൾ വിഷ്ണു മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

അപ്പോൾ പാദങ്ങൾക്കു കൈകൾ-

അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം മഹാശാക്തീക-

അപ്പോൾ അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

അപ്പോൾ അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

അപ്പോൾ മഹാശാക്തീകവെളിച്ചം-

|| ൨൨ ||

ശ്ലോ. ൨൨. സമുദ്രത്തെ വളർത്തിക്കുന്നു. അറയോളംകുളിർ.....

പുമാൻ ത്രിഖോകം തിരുവയറിലൊതുക്കും പുമാൻ അംശോജാക്ഷൻ
ഭൂമി, പാതാളം, സ്വർഗ്ഗം എന്നു ഭൂത ദേവന്മാരെയും തന്റെ വയറിൽ
ശരിക്കുന്ന പുരുഷനായ മഹാവിഷ്ണു. തിരുവയറിലൊതുക്കും മഹാ
വിഷ്ണു ഭൂലോകം ദേവന്മാരെയും വയറിൽ (തലീരത്തിൽ) വാരിക്കുന്ന
എന്നു പ്രശ്നോദാസീഭാവനാം. തിരു ആചാര്യവാക്യം.

ഇഹൈവംശം ഭഗത് കൃഷ്ണം പശ്ചാദ്യ സചരാചരം
മത ദൈവേ ഇവശേഷം യച്ചാത്മ്യം ഭക്തിമിച്ഛസി

* * * * *

കാരുണ്യം ഭഗത് കൃഷ്ണം പ്രദീക്ഷതേനാനന്ദാ
അപശ്ചാദ്യവൈവസ്വതലീല പാണ്ഡരാജ്യമേ

എന്നു ഭഗവൽഗീത (അ. ൧൨.)

വിശ്വാതമല്ലാമേ നിന്നുടയ്ക്കുളീലം
നിശ്ചയമായ് നിന്നു ക്ഷമാലക്ഷിപ്പേരം

എന്നു കൃഷ്ണഗാഥ. പാതളികൈ.....സ്ഥാനം മുറങ്ങുന്നതായ സമുദ്രത്തെ. തെങ്ങുള്ള മഹാവിഷ്ണു യമനനിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ പശു. പാതളികൈകളെ ക്കു അപമാദം. തന്റെ നിശ്ചയിച്ച പാത പ്രാണാർ, രാജാക്കന്മാർ, ബ്രഹ്മണാർ ദുഷ്ടന്മാരെക്കൊന്നിച്ചു വ്യവഹരിക്കുമ്പോൾ, ഈ വാക്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അങ്ങൽപ്പുത... ..നോട്ടം അങ്ങു മിഴിക്കുക" അങ്ങനെയൊരിക്കലും നേരിട്ടു നോക്കൂ എന്ന് അപായം. വീ കണ്ണുകൾക്ക് അങ്ങനെയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു നോക്കു കണ്ടാലും. സമുദ്രം കടന്നുവന്നു നിന്റെ കണ്ണിന് അങ്ങനെയും കണ്ടാൽ എന്നു ഭാവാ. അദ്വൈതം.....വിസ്താരം അദ്വൈതം അതി നുടേ അതിരോളം വിസ്താരം അത് എന്തു ക്ഷമാമൂലം. അങ്ങനെയും സമുദ്രത്തിന്റെ അധികമായ വിസ്താരത്തെപ്പറ്റി അത് എന്താണു പറയേണ്ടതു്? അതു വാചാരിയ അഗോചരം എന്നു ഭാവാ. എന്താൽ എന്തിന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അത് പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും വാൻപ്രാപ്യം.....കർമ്മം വെച്ചു കയ്യാക്കുന്ന നിന്റെ മയ്യപ്പുറം അനുസരണമേയി, കടമിനെ വിചാരിക്കുന്നതെല്ലാം പൂർണ്ണമായ നിന്നു കാണാം.

ഉത്പാദിതാ ഭൂതാ ച പിഥിതപദം അതേന തതഃ
സദാ ചാ.വമഃ പൃഷ്ഠം ഗതേനപരിമേഷണം ഗണയതി
ഭൂതി പ്രപഞ്ചം ദാദാസ്സഹോരവരികളാ മുക്തിതാ-
സ്സതഃ പ്രപഞ്ചം നമഃ പൃഷ്ഠം അതേനീദം വിഭവതഃ.

— — — — —

കാലത മലാന്നിത പത്തുദിനമിമം
പ്രപഞ്ചമിതേനതിതൃയിതേനാനന്തരം
പ്രപഞ്ചം മലാന്നിത മഴിയാനന്തരം പ്രപ-
ഞ്ചമിതേനതിതൃയിതേനാനന്തരം.

എന്ന (മ.വ. ൧൧. ൧൧൨ (പോ. ൧) കാ. ൧) പ്രപഞ്ചം അതേന (പോ. ൧) ഗതി
വര്യം നൂതനം.

‘കൊള്ളുന്നതോടൊന്നിച്ച് കൊള്ളുന്നതിനാൽ’ എന്നീ പദ
ങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായും അതിർത്തിയും. അതിൽ ‘കൊള്ളുന്ന
അധിഷ്ഠിതമായും’ അതിർത്തിയും. ‘കൊള്ളുന്നതിനാൽ’ അതിർത്തിയും.
ഉദാഹരണം. “അവ നെക്കാട്ടി നെക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ” എന്നീ പദങ്ങളിൽ
‘കൊള്ളുന്നതിനാൽ’ (പോ. ൧൧൨. ൧) “കൊള്ളുന്നതിനാൽ” (പോ. ൧൧൨. ൧)
‘കൊള്ളുന്നതിനാൽ’ (പോ. ൧൧൨. ൧) “കൊള്ളുന്നതിനാൽ” (പോ. ൧൧൨. ൧)
‘കൊള്ളുന്നതിനാൽ’ (പോ. ൧൧൨. ൧) “കൊള്ളുന്നതിനാൽ” (പോ. ൧൧൨. ൧)

യത് ഗോഭീർണ്ഡം സമീപമിഹാതഃ യദു പാത്യം തത്സം
പാത്യം അതഃ പ്രപഞ്ചം അതഃ അതഃ അതഃ ||
അ പാത്യം പാത്യം തത്സം അതഃ അതഃ അതഃ ||
അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ ||

ഗോഭീർണ്ഡം വർഷതഃ അതഃ അതഃ അതഃ
അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ
അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ
അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ അതഃ

മുൻപിൽ കാണുന്നതില്ലേ? സകല ഭൂമിതവും

തീർക്കുവേണ്ടുന്നവോടൊ-

ന്നമ്പിൽ പ്പോണുന്നിടാകെന്നതി സമമജി

വോനാലുമേ യാത്രയൊല്ല.

|| ൨൩ ||

ശ്രോ. ൨൩. സേതുവിനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഗോമീർത്ഥം.....മാർഗ്ഗം പാർത്തിൽ വർഷവും ചെലവുകൾക്കും ഇത്ര ഗോമീർത്ഥമുണ്ട്. ഈ മറ്റു വർഷം വേറെ ആർക്കുവെച്ചു. അടിമത്തവും ജ്ഞാനം സേതുമാർഗ്ഗം എന്നു അർത്ഥം എന്ന് അപായം. നോക്കിയാൽ, ആലോചിച്ചു കണ്ടാൽ യാതൊരു അർത്ഥം കടലിനും തീരമാനം ഇത്രത്തോളവും ഗോമീർത്ഥം ഉണ്ടു്. ഗോമീർത്ഥത്തിന്നു ചെലവിന്റെ പരിധിയിൽ ആഴം. (കാട്ടു) താമരപ്പണിയിൽ കൈയറ്റുവീട്ടുവെച്ചുവെച്ചു. ഇത്രയും വെളിച്ചം വേറെയൊരാൾക്കും വെളിച്ചം ഇല്ല. കടലിന്റെ അടിമതയ്ക്ക് മേൽവേറെ നിഷ്കന്ന ഈ ചെലവു സേതു (ചിറ) ഇല്ലാതെ വന്നു. കടലിന് ആഴമില്ല. മറ്റൊരു അർത്ഥം ഇത്ര ഉള്ള എന്ന് അതിന്റെ അടിമതയ്ക്ക് കടലിന്യയെക്കുറിച്ചു സേതു കണ്ടാൽ നിശ്ചയിക്കാം. എന്നാൽ തീരമാന്റെ ആലിപ്പോലും ഗോമീർത്ഥമിത്രമെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതല്ല. കടലിന്റെയൊരും ഗോമീർത്ഥം താമരപ്പണിക്കുവേണ്ടുന്ന ചെലവ്. മൂലത്തിന്റെ മേൽ ചെലവിൽ നില്ക്കിരിക്കുന്നു. “അശ്വത്താമിതം മേലാശ്വത്താമിതം” എന്നു മറ്റു വർണ്ണിനി. ഈ ചെലു സേതുവിന്റെ കൈയറ്റുവേണ്ടു ധനനിഷ്കന്ന. മൂലത്തിലെ ആശയം മറ്റൊരു തരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ല.

എത്രത്തോളം തുടരും മറ്റൊരു തരം-

മീർത്താമിതം നിനച്ചു-

മിത്രത്തോളമു ചെലവാനിയിതുകൊണ്ടാത ഗോ-

മീർത്താമിതം

എന്ന രസികമാളിനിയിൽ ചെലവുചെലവു ചെലവെക്കുന്നതിൽ മൂലം അംശമുണ്ട് മിക്കമൊരു ചെലവു വന്നിട്ടുണ്ട്. മുൻപിൽ കാണുന്നതില്ലേ അർത്ഥം സേതു. സകല .. വോടൊന്ന് ഇത്രത്തോളം ചെലവുചെലവു സർവ്വവും താമരപ്പണി താമരപ്പണിതോടും;

සුරැකි ප්‍රාග්ධන වන : සංරක්ෂණ අරමු.

சுருத்திப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை
 உறுதிப்படுத்தித் தரவேண்டியிருக்கிறது.

● ● ● ●

മിഷണറിയുടെ സമീപത്തുവെച്ച്
 അദ്ദേഹം വെറും ഡ്രസ്സിൽ ഇറങ്ങി
 എന്ന് (പി. എ. ഐ.) തുടങ്ങിയതാണ്.

അതിന്റെ പരിഹാരമായി സൗജന്യവും നല്ലതുമായ പട്ടണുവയോരങ്ങൾ നീക്കി നവോത്ഥാന നീട്ടവും നവോത്ഥാനത്തിനും പാലിൽ പലതരം പണയങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയെ തീർത്ത പല പട്ടണുവയോരങ്ങളും

40 002-83

ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നവർക്ക് - ചിത്രം 1-ൽ കാണുന്നവർക്ക് -
കുറിയായി വില കുറയ്ക്കാൻ പാടില്ലെന്നും വിലയ്ക്കായി വില കുറയ്ക്കാൻ പാടില്ലെന്നും

எனது (தனது) உயர்வு) அறியாததன் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி விளக்கினார்.

കുമാളൻ തീർത്ഥ പൂജകാര്യം വേണ്ടു സൗകര്യം ഉറപ്പിച്ച് സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ.

സംസ്കൃത ഭാഷാ സമരം, സ്കൂളുകളിലും ഗ്രന്ഥശാലകളിലും സംസ്കൃത പരമ്പരകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

(அமலா, அபு. மலா.) எட்டாம் பத்தியை பார்க்கலாம்.

[illegible]

തന്ന സന്തുലോപായ മൂന്നായി ഭവിച്ചു മുന്പാണു ചുരുങ്ങും പറയുന്നതു്." (ശ്രീ. സംഭാരണം പിറ്റുണ്ടി. ഫി. ൧൧. കൃഷ്ണാർജ്ജുനം.) സേതു കർമ്മത്തിലേ പുണ്യത്തിൽത്തളിയിൽ പ്രയാണമായെന്നായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. വിശ്വകർമ്മിമാസംകളിൽ ശുഭദിനങ്ങളിൽനിന്നു് അവിടെ സ്നാനത്തിനായി ലക്ഷക്കോലകൾക്കും മറ്റും ഇറക്കുമ്പത്തു് ചാത്തുചാത്തുണ്ടു്.

താളീജാലമണ്ണുകൊണ്ടുവെക്കുന്നതപത്രായമാകരുതേ
സ്തിശയസ്താമയസ്തിതികിതവാഥനാഥം ചാക്കുന ഗദേകുദേ ||
ഡീതാജാഡർമിഭവതലജ്ജാപ്യാപി ഹിസ്തസ്തമഃസ്തേ-
ജാതജാഡസ്താദാവിരഹിനിതാ മേതി നൃത്താദാ ചാകുദേ || ൨൪ ||

മൂന്നും സീതാമനോളൻ മുറാടിലതളരേ

ചെക്കയ്ക്കൊത്തൊക്കും താ-

നിന്നും നിശ്ശബ്ദമാമോലകൾക്കവഴുതീ-

കാരത കാണുന്നതായി

മധു താഴേ വെച്ചിട്ടു കർമ്മതന്നെടകുകയാ-

മൺപറന്നൊട്ട വാദേ

ചിന്നും കണ്ണുപ്രദേശമെളുർനിഴൽവഴിയിൽ-

ജ്വലിതങ്ങളെയും പോകാം.

|| ൨൪ ||

ശ്ലോ. ൨൪. സമുദയീകരണ മണ്ണിടുന്നു. മൂന്നും....ലതളരേ മുൻപു നാമയംചെയ്ത സംഭവിച്ചതാലത്തു ശ്രീരാമൻ താഴത്തിരിക്കുന്ന സമയത്തു്. ചെക്കയ്ക്കൊ.....താൻ ചെക്കയ്ക്കു തുങ്ങത്തുടക്കു് അത്തരം തുങ്ങത്തുണ്ടെ ഇന്നും ഇക്കാലത്തും നിശ്ശബ്ദം.....കാണുന്നതായി തബ്ബം തുങ്ങാക്കാതെതിരിക്കുന്ന രാജാവിങ്കിൽ ഏഴുതാക്ക കാണുന്നതായും. കൂട്ടു ചെക്കയ്ക്കുടറിക്കൊത്തു കാലകൾ വെണ്ടാൽ അതാ ശ്രീരാമന്റെത തുങ്ങത്തുടക്കു് ഏഴുതാക്കിരിക്കുകയുണ്ടു്. ചെക്കിട്ടുടത്തുതാക്കായി വെണ്ടത്തു് ഏതെങ്കിലും. ശ്രീരാമൻ വാദം കേൾക്കാമുക്തി സമുദയകരണമേകിയ തപാതാ തുങ്ങാലാ വിശ്വകർമ്മിമാക്കുണ്ടെ സന്തോഷം, ചാക്കിട്ടു ചെക്കയ്ക്കാലകളിൽ ചിന്നമുണ്ടായ തബ്ബം-ജാബ്ബ് ജ്വലിക്കു് തപാലാലം ചെക്കിട്ടു. അർപ്പാദം

താമർ മേകാരംകൊണ്ടു് അറയെ നിശ്ശബ്ദമാക്കി. അത് ഇന്ദ്ര-
നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുന്നു. ഈ അമൃതവും ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരി-
ക്കുന്നു. മദം.....പനിക്കാതെ താഴെ വെണ്മ ഇരിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു
വലിയ കടയായിട്ടുള്ളു. താഴെ ഇരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ കളർപാടലം ആക
പാടിയിരിക്കുന്നവർക്കു് അർപ്പിക്കുന്നു. കൂടി പനപാളയെ മുറിച്ചിട്ട് ഇവ
കൾ നിറഞ്ഞു തിങ്ങി വൃന്താകാരമായി അർപ്പിക്കുന്നു എന്നു് അർത്ഥം.
പനകളുടെ കൂടെ, പനവൃന്താകാരം അർപ്പിക്കുമായി നില്ക്കുന്ന മേൽ.
പാടുക.....കൂടി കളർകളും നിശ്ചയം ഏറിയ സമുദ്രതീരത്തിലായ
വഴികളിൽകൂടി; പനവൃന്താകാരം ധാരാളമായി നില്ക്കുന്നതായിരിക്കും
തന്നെല്ലാ നിശ്ചയം ഏറിയതാണു് വഴിയെന്നു് അർത്ഥം. ഇത വഴിയിൽ
കൂടി ചെയ്യുന്ന യാത്ര സുഖപ്രദമായിരിക്കും. അതിനുള്ളേറ്റു് മേലാകാശം
നിറയെ യാത്രാപാത്രം. കൂട്ടം നീരും. "നീരും കൂടും തടം കൂട്ടം"
എന്നു് അർത്ഥം. അലങ്കാരം വിഭാവനം.

വിഭാവനം വിനോബി സൂത്രം

പാർത്ഥം കേളുമാനം ചിത

(കുറുപ്പ്) എന്നു് ലക്ഷണം.

കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം
പാർത്ഥം കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം
കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം
കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം കേളുമാനം

|| ൨൭ ||

അഗ്രത്തിൽ അന്തർവൃത്തിയിൽകൊണ്ടും

മുഖമൊക്കെപ്പോഴും

കൊണ്ടെത്തുമായുമാൻ മുഖത്തിൻജലമൊട്ടുക

തന്നെയങ്ങല്ല കേളുമാനം;

വക്കത്തായ് പൊന്നുകൊണ്ടിട്ടിരുപറവുകൊണ്ടു

മട്ട് കെട്ടിച്ച പാത്രം

മുഖമൊക്കെപ്പോഴും കേളുമാനം

കേളുമാനം കേളുമാനം

|| ൨൮ ||

അതുപട്ടണീസമതസ്ത്ര മുക്തവസ്തവം മഹനാഭയം
(രണ്ടു സ. ര.) എന്നും

“മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
(മ. ൧൦. ര. ൨.) എന്നും സ്മരണം.

മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
|| ൨൭ ||

മീൻവാട്ടംകൊണ്ടു കണ്ണിൻകുളി, ചെറുതിരയാൽ
വില്ലിവില്ലാട്ടമേവം,
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
താൻവാട്ടം ചെറുതിരയാൽ
|| ൨൮ ||

മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
മുക്തവസ്ത്രംകുടുംഭം ഇവനെന്നെസാരാൻ
|| ൨൯ ||

[illegible]

എല്ലാ വിജ്ഞാപനങ്ങളും
 കൈമാറ്റം ചെയ്തതിനുശേഷം
 അതിന്റെ വിവരങ്ങൾ
 തിരുത്തലില്ലാതെ

[illegible]

மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து (சி.ஐ.டி., டி.ஸி., எம்.டி) ஆதாரங்களை
ஒரு இடத்தில் வைப்பது.

கூடுதலில், இவ்விதமான அறிவுறுத்தல்களால், ஸர் அனாபாஸ்கோபிஸ்கோவ் ஆய்வுகளில் உயர்ந்த அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார். இவ்வாறு, இவ்விதமான அறிவுறுத்தல்களால், ஸர் அனாபாஸ்கோபிஸ்கோவ் ஆய்வுகளில் உயர்ந்த அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்.

സംരക്ഷണത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയ ഘോരവാദത്തോടു തീവ്രതയോടുകൂടിയ ചരതനയങ്ങളോടുകൂടി യാത്രയും സ്വർഗ്ഗാഭ്യർത്ഥനയും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണുണ്ടായത്. ഇതിൽനിന്നു മലയാളഭാഷാഭരണത്തിൽനിന്നു, സംരക്ഷണവേദങ്ങളോടുകൂടി സർവ്വതോമുഖമായി ചുറ്റപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു സമാധാനപരമായിട്ടാണുണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

[illegible]

தாதுவழிபிசியுடன் கூடியில் ப்பிதிக்கையுள்ள கை கமளீய
கூறு கமலகிகுற பிளவுந்.

மெய்கிசுத்திரிப்புரை மொழியிலுள்ளவைகள்
மொழியாகக் கருவாதி மொழியிலுள்ளவைகள் *
மொழியாகக் கருவாதி மொழியிலுள்ளவைகள் *
மொழியாகக் கருவாதி மொழியிலுள்ளவைகள் *

എന്ന മഹാഭാരതത്തിൽ ശബരൻ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ അഭാവം ചിത്രാംഗഭടന്റെ പട്ടണി ചിത്രാംഗഭടൻ തന്റെ ദൈവം എന്നും, ഈ സന്ധിയിൽ അദ്ദേഹം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഭാരതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചിത്രം.

வினா: காவல் வாகனங்களில் பி.சி.டி.களை
 எல்லாவிடங்களிலும் வைக்கவேண்டும்.

എന്ന (മാത. ചിട്ടി.) ചിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗണപതി.

சிறு கைப்பாடு கையாற்றி ஸ்பாடுகளில் வீரம் காட்டும் சிறுவர்களை
உதவிப்பதற்காக "கைவிடப்படாத குழந்தைகள்" என்ற பெயரில்
ஒரு சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இது சிறுவர்களை வளர்ப்பதற்காக
பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. || ௨௭ ||

കാലാതിക്രമങ്ങളെയും വഴിപിഴവുകളെയും -
 ചിന്താമാർഗ്ഗം വിടേണം,
 കണ്ടാമാണിരുന്നിടത് പുതിയത് മലയാർജ്ജ-
 നത്തുണ്ടെന്നു കാലമുണ്ടല്ലോ;

പാണയഭരതസ്ത്രീകൾ. എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് ഇതുവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. പന്ത്രണ്ടാംകൂറ്റനം ഏല്പത്തിൽ പിരിച്ചുകൂട്ടി കവി സ്വർഗ്ഗഭരതയെ പുകഴ്ത്തുക, വർണ്ണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

ശ്രീമദ്ഭാഗവദ്ഗീതയോപനിഷദ്യോഗം പരമഹംസമുനി സമീപ്തം
 പദ്യം പാദവതി നിപതഃ ശിശുനഃ കിങ്ക്രമൈഃ ||
 ശുഭാംബരമിന്ദ്രമംശുഃ പ്രീതിമാലാബിന്ദിതഃ
 നന്ദനവർണ്ണശ്ചൈവൈകാഗ്രസംയമപ്രീതഃ || ൩ ||

അഗ്രംകൊണ്ടിങ്ങനെ ചേർന്നിട്ടുള്ളതാണ്:-

ചൊല്ലുന്നത് ശ്രദ്ധേയം-

പ്രശസ്ത പൂജ്യ പാതക പൊലീസുകാരാകട്ടെ:-

സമുച്ചൈവ്യാത്തിപ്രവർ

ചെറിയൊരാളായിട്ടുള്ള പ്രമീളനത്തിന്റെ പേര്-

കെ.പി.എസ്. അനന്തൻ കുറുപ്പൻ

അയ്യപ്പപ്പള്ളിയിലെ സുബാർ നീലകണ്ഠൻ അരിയ്ക്കൽ

இதுபற்றியும் கேள்வி.

120

[illegible]

ചുവം. വര നീ ഈ സുഖം അനുഭവിക്കുവാൻ യോഗ്യനാണ്, ഒന്നാം വയസ്സ് എന്ന് പറയുക. “ഇതിൽ സംശയം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നാത്തതുപോലെ നിവൃത്തിയുള്ളതും ദാർശനികതയും പ്രതിപാദിക്കുക” എന്ന വാഗ്ദത്തം നിവൃത്തിയുള്ളതും. ഈ വാഗ്ദത്തത്തിൽ സാരവും പേരും. പക്ഷത്തിൽ ഉപജ്ഞിതമായ വാഗ്ദത്തം കൂടി ചേർത്ത്, ഇതിൽ എന്ന സംശയം കൂടിയത് അധികം ഉപജ്ഞിതമായതിനാൽ. പക്ഷത്തിൽ കവിതയുടെ അർത്ഥം ഈ ഭാഗം ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാകുന്നു. ദൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ടായ നായികയും, സാധനം സ്തനം മാത്രം, ചോലായ അതിൽ പരിലസിക്കുന്ന ഹാരമാണ്, ഇതിൽ വരനായും കൂടി ഉണ്ടാകുന്നു. അധികം ഇവയും. “അതുകൊണ്ട് അത് ചേർത്ത്” എന്ന ഭാഗത്തിൽ, വാഗ്ദത്തം ആദ്യത്തെ ഉപജ്ഞിതമായി സ്തനം ഉപജ്ഞിതമാകുന്ന പ്രതിപാദനം. സാധനത്തിൽ പ്രാപ്തിയും വേദം ചാരിതീയമാകുമ്പോൾ നിത്യം ലഭിക്കും എന്ന ഭാഗം. അധികം (ഏകാന്തതയിൽ) ഉപജ്ഞിതമായ ഉപജ്ഞിതമായ (നാലാം പാദം) ‘നന്ദം’ ഉപജ്ഞിതമാകുമ്പോൾ ചിന്തയിലും. അതിൽ ഈ പദത്തിൽ അർത്ഥം വിളിക്കുന്നു.

അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും സത്യം അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും

വിഷയം ഉപജ്ഞിതമാകുന്നതും പ്രീതി ചേർന്നതും

എന്ന (പ്രാപ്തിയാകുന്ന) അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും പ്രീതി നാശിതം. അതിൽ അപ്രാപ്തിയാകുന്ന പ്രീതിയും ഈ പദത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രാപ്തിയാകുന്നതും സത്യം അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും

പ്രാപ്തിയാകുന്നതും പ്രീതി ചേർന്നതും

എന്ന്, അനന്തരമായി ചേർന്നതും പ്രീതിയിൽ ചിലവയുടെ താമ്രം വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും

പ്രീതിയാകുന്നതും പ്രീതി ചേർന്നതും

എന്ന ലക്ഷണം.

അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും അപ്രാപ്തിയാകുന്നതും

പ്രീതിയാകുന്നതും പ്രീതി ചേർന്നതും

ഏത (ര.വ. മ.) സാമ്യവസ്തുത ഇവിടെ ശ്രീകൃഷ്ണതു തത്വത്തെ
വിമർശിക്കും.

ചുണ്ഡൻ ബിംബാശരത ഇതഃപാലയൻ ഭംഗമുദി-
താതപാനസ്തനമുവി നശയാലയനം ദാധിശമു ||
പാശാൽക്കുടാലം പരിവിതളയൻ ചുട്ടുനശ്വരതമിത-
ഭാതഃ കണ്ഡം ത്രിയഗനഭവസ്തസ്യ ചപ്രസരമിതഃ || ൩൧ ||

തൊണ്ടി ചുണ്ടും നകന്നും ഭ്രമരമിഴിയുല-

ചുരുമിഴും ചുഴറി-

തൊണ്ടി, പൂൽ മാതളപ്പഴമുലയിൽ നഖം-

പ്രേലനം ചെട്ടുകൊണ്ടു,

വേഷവും വസ്ത്രം ചുട്ടുപൊടിമറയമാ-

മൃതതരിയെ കിഴിച്ചു

വീടും വപ്രസ്ഥല ത്രീത്രിനെന്തെന്നൊറി-

ചുരുമിഴിത്തലം.

|| ൩൧ ||

ശ്രീ. ൩൧. തൊണ്ടി ചുണ്ടും പർവ്വതപർവ്വതത്തിൽ തൊണ്ടി
യാകുന്ന ചുണ്ടു് ഏതും താഴികാപർവ്വതത്തിൽ തൊണ്ടിപാലയിരി-
ക്കുന്ന ചുണ്ടു് ഏതും അർത്ഥം. ഇതുപാലം, ഭ്രമരമിഴി മൃതലായ പര-
ത്തലം രണ്ടുപർവ്വതത്തിലും അർത്ഥം ഗോമൃഗം. ത്രീത്രിനെ ത്രീയ-
തലം ഭക്തം. വടക്കു വ്യവസ്ഥയിൽ ഇപ്രകാരം ധാരാളം പ്രായാ-
ഗിരൊരണ്ടു്. ചുരുമുലപ്പട്ടത്തിൽ സ്ഥിതിയായ സാമ്യതസമയത്തെ
ഈ പട്ടത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കം സായാമൻ; വല്ലഭി-
നായിക; അർത്ഥം ഇഷ്ടം.

ചുട്ടുപൊടിത്തലത്തിൽ ചുട്ടുപൊടിത്തലത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച ചുട്ടു-
മുറി നശിപ്പിച്ചതിൽ രണ്ടാമത്തെത്തലം തുടർച്ചാതിരിക്കുന്ന തല പട്ടാ-
ത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചുട്ടുപൊടിത്തലം ചുട്ടു പർവ്വതപർവ്വതത്തിൽ
സുപ്തമായ ചുട്ടുപൊടിത്തലം സുപ്തമായിരിക്കുന്നതിൽ.

വേദപ്പെൺമാമ്പുഖത്തെച്ചേരുന്ന ചിതറി-

ച്ചാരുവാം ഹാരമാക്കി

ചോദേ കിട്ടം കിഴങ്ങിൻകിളുക്ളിലുവാം-

ക്ലാനി തീർന്ന കാററാൽ

പാദേ തീരം വോന്നെളാരു ഗഗനഗതി-

ക്ഷീണമാപ്പുതത്തിൽ.

[൩൨]

“ശ്ലാ. ൩൨. ഈ പദ്യത്തിൽ പദ്യരൂപത്തിലെ മന്ത്രവാക്യവിനെ വെട്ടിക്കുറുത്തു. വേദസ്പ്രീകൾക്കു.....മാല വേദസ്പ്രീകൾ അണിയിക്കുന്ന, കുന്നിക്കുറുത്തു” ഉണ്ടാക്കിയ മാലയെ. മാലകളിൽ തുടങ്ങിക്കുന്ന വേദന്മാരുടെ സ്പ്രീകൾ അവരിടങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്ന കുന്നിക്കുറുത്താണ് മാലയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. “പുറൽഗുണാഹാരസ്തനരേനമനുഷ്ടവതിക—മുദ്രണാൽയന്മാരേകുണ്ടുണിതനീലോപ്ലവതലം” (സകലമനനീസ്സലം)

“കുന്നിനകളുമിന്നനകുലം

കുന്നിക്കുലകുലമാലയണിഞ്ഞു”

(കിരാനം നുള്ളൽ. കണ്ഡൻവൃക്.) ഇപ്പോൾ പ്രയാഗത്തും നോക്കുക. ഇവിടെ കുന്നിക്കുറുത്തു എന്നു പറഞ്ഞത് മാലയുടെ ചുവപ്പുനിറത്തെ കൂണിക്കുറുത്താണ്. അതുകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന പ്രയാഗത്തും അടുത്തുതന്നെ പറയുന്നു. തേട്ടിച്ചുവയ്ക്കും.....ചിതറി അരുവി റക്കിക്കുറുത്തിരിക്കുന്ന മാൽപേടകളുടെ മുകത്തുനിന്നു വീഴുന്ന ചെറിയ നരകളെ. ചിതറി എളിച്ചു പരത്തി. തേട്ടി തികളി എന്നു പദത്തിന്റെ ഹ്രസ്വരൂപം. ചാരുവാം ഹാരമാക്കി മനോഹരമായ മുത്തുമാലയാക്കി. കാററാലി, മാൽപേടകളുടെ വായിൽനിന്നു ചിതറുന്ന വെളുത്ത നര, വേദസ്പ്രീകൾ ധരിക്കുന്ന കുന്നിക്കുറുത്തുമാലയിൽ ചെന്നു വീഴുകയും അപ്പാൾ അതു മുത്തുമാലപോലെ ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സാരം. ചോദേ.....തീർന്ന കീഴുഭാഗത്തു കിഴങ്ങുകൾക്കു വേണ്ടി കിളയ്ക്കുസ്ഥാൻ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണത്തെ നമിപ്പിക്കുന്നു. കാററാൽ വാഴുവിനാൽ. ആപ്പർവ്വതത്തിൽ സാധാരണ

ത്തിൽ. പാടേ.....ഷീറിന്നും ഭവാനുള്ളതാക ഗഗനഗതി ക്ഷീണം
പാടേ ജീതം എന്ന് അനവധം. നിനക്ക് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചതു
കൊണ്ട് ഉണ്ടായ ക്ഷീണം മുഴുവനും നശിക്കും. ഗഗനം ആകാശം.
“നമോന്മുഖീഭം ഗഗനം” എന്ന് അർത്ഥം. സമുദ്രനിൽ വേടന്മാർ
പാർക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവരുടെ കഷ്ടണത്തിന് ശ്രമം കൂടാത്തതും ഫലമുഖ
ങ്ങളും അവിടെ ധാരാളം ഉണ്ടെന്നും ഭാവി.

ഈ പദ്യത്തിൽ സമ്പ്രത്യയാർത്ഥിയായ പ്രീതിയെ പ്രതിപാദി
ക്കുന്നു.

നാമന്യായതി യത്ര സ്വാമ്യേന്ദ്രിക് പ്രീതികാരണേ

തത്രാഭംഭവേ കത്വേതേ സാ തു പ്രീതിസ്സമ്പ്രത്യയാത്തികാ.

എന്ന ലക്ഷണം. അർത്ഥം: തഭ്ഗണം.

തഭ്ഗണസ്തപഗണക്യാഗാ-

സ്തപീയഗുണാഭയം

എന്ന ലക്ഷണം.

തദ്യോസ്യ സുബലമുഖതഃ സ്വേദനിഷ്ഠൻ മേഘാൻ

ഗാനാസകതഃ സ്വയമന്തഗമ്യോഭിരാമോഭിരാമാഃ ||

അത്രാനന്തേ ചപസനഗുണാഭോഭിനാ ചോഭിക്കാനാം

ചാസ്യശ്രീധാരമന്ദഭവ ലതാലാസികാഞ്ചാലികാനാം. || ന.ന. ||

ഭംഗീഭാവം പെട്ടും പൂർവ്വമുഖമണയും-

സ്വേദമാം തേൻ തുടച്ചും,

സംഗീതം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നളിതയണികളെ-

ഇളവേ ചെർത്തണച്ചും,

മഷ്ടീകാതുളളാരാമോദമോദംഗം ഗുരുവാം

കാറ്റു കാണിച്ചു മട്ടാ-

തഞ്ജീസ്ഥാനത്തു വള്ളിച്ചെറുനടികൾ തുട-

ന്നാട്ടവും കണ്ടുകൊൾക,

|| ന.ന. ||

ശ്രീ. ത. ത. ഭംഗീഭാവം.....ഭീതൻ തുടച്ചും ചംഗിയാഴ
 കൂട്ടിയ പൂർവ്വഭാവം മുഖത്തു ചംഗിയിരിക്കുന്ന വിശപ്പാകുന്നു ഭേൽ
 തുടച്ചുനീക്കിയും. സംഗീതം.....തന്നെപ്പോലും ചാടുന്നവരായ വ
 ത്തിൽ പിടപെട്ട കൂട്ടത്തിൽ ചാടിയും; അവരായ് വരുന്നവരായും
 ഏതെ ചാടും. അഥാ അനന്തരം. മങ്ങിക്കാ.....ഒരാളു ചുറ്റിൽ
 തടയിടരുത്ത സന്തോഷത്തോടുകൂടി, തടയിടും മനോഹരകൂടിയായതും
 ഗുരുവാരം.....മുറ്റായ് ജ്ഞാനമായ ചാരമു ചവിട്ടിപ്പുറത്തുനില്പു
 തെറ്റമുണ്ടാക. ഈ സ്വരാനന്തു പർവ്വതത്തിൽനിന്നു സ്ഥലത്തു,
 വള്ളി.....മുറ്റം വള്ളിപൂക്കുന്ന ചെറിയ തടിമരം തുടർന്നു,
 വിശുദ്ധിപൂക്കുന്ന ചെടുന്ന. ചെറു ലതകളുടെ മേൽമേടി ഗുണങ്ങൾ
 ധർമ്മം. വെളിച്ചാസത്തിൽ ചെറിയതായ ചാലം അലയുകയും ഗാ
 ഹ്യം. “അരങ്ങാട്ടെത്തുമ്പിട്ടിനാ” എന്നു കസ്യ (സ. ൧.) ആട്ടവും
 നുത്തവും. അങ്ങി നീ ചെല്ലുകൊണ്ടു ചാലവും. നുത്താചാതുനാർ
 സുരഭിലതാളിപ്പും അലയുകയും ആയ അലിപ്പിക്കട്ടെ നുത്തവിട്ടു
 അപ്പുരിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു ചെറിയ ചെറിയ ചെറിയും. ചാലാത്താർ
 മെഴിപ്പിക്കുന്നതായ സമീപത്താണു ചാലം ചവിട്ടിക്കുന്നതിന്നു സൂരിപ്പു
 യോഗം ചവിട്ടു ചെട്ടും നിൽക്കിട്ടു ഏതെ വിചാരിക്കാം. പർവ്വതത്തി
 ലെ വെളിപരം ചെറുതടി ചെറിയായി ആഴ്ത്ത ഏതെ ചാലം. വിശ്വത
 ത്തിപ്പായാൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ ഈ ചെട്ടത്തിൽ പ്രകാശമുദിക്കുന്നതും.

പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണിത്

ഉദിക്കുമ്പോൾ വിശ്വതാണിത്

ഏതെ ചാലം, അലയുകയും തുടർന്നും.

തുടർന്നും ചാലം ചെട്ടം സൂരിപ്പിക്കുന്നതായും

ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം

ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം

ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം || ൩൪ ||

തുടർന്നും ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം

ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം ചെട്ടം

നടുത്തുകൾ കൊകണമെന്നായിപ്പോ-

നടുത്തിട്ടും നല്ല കണ്ടുവെന്നാൽ

കടുത്ത രാമീശ്വരകണ്ഠശ്ലി-

യടുത്തു സമുദ്രിയാടൊന്നു തോന്നും

എന്നും (രാമ. സ. ൪ ഭാഷ. കണ്ഠർ) നോക്കുക.

കാണാം കാണുകൾ കഴിയും. ഇമ്മിനിൽ ജലോകത്തിൽ ചുറ്റുമ്പോൾ..... മതിയായ നാലുവശത്തും വെററിലകൊണ്ടിയും നല്ല മുളകുകൊണ്ടിയും പടർത്തിയെററിയിരിക്കുന്ന ഒരുങ്ങും അടയ്ക്കാമരവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ നാടിനും. വെററില, നല്ലമുളകും, ഒരുങ്ങും കവുങ്ങും എന്നിവ ഈ ദേശത്തു ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് ധ്വനി. കേരളാഖ്യാനമല്ലോ കേരളം എന്ന് പേരാകുന്നു. ശ്ലോകം കിന്നാമി എന്ന പാദം കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ഭരണസ്വഭാവത്തെയും, രണ്ടാമത്തേതു ദിവ്യരൂപത്തെയും, ഉത്തരാർക്കം ഒരുങ്ങ മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെയും ധ്വനിയ്ക്കുന്നു.

നല്ലമുളകും ഒരുങ്ങും എന്നിവയ്ക്കു കേരളം പലാദം മുഴുവനും കേളി കേട്ട രാജാക്കന്മാർ. വളരെ പഴയപാലം മുതൽക്കുതന്നെ വിദേശികളായ കച്ചവടക്കാർ കേരളത്തിൽ വന്നു കയ്യുമുളകു ലാഭത്തിന്നു വാണിക്കൊണ്ടു പോകാറുണ്ടു്.

കേരളത്തിൽ പെരുമാക്കുന്നതായ ഒരു ഭരണത്തിന്നു മുൻപു, നമ്പൂരി മാരാണു് ആയുധം ധരിച്ചു കർമ്മശാസ്ത്രം കർമ്മശാസ്ത്രം നാട്ടുവാണിജ്യം തു്. നമ്പൂരിമാരുടെ ഭരണം എന്ന് തുടങ്ങിയെന്നും, എന്ന് അവസാനിച്ചു എന്നും വിശ്വാസത്തോടുകൂടി അറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രാജ്യത്തിന്നു് ആത്മീയവും ലൗകികവും ആയ ദക്ഷമത്തെ മനസ്സിടുന്ന പല പ്രധാന കാർത്തുക്കളും അവരുടെ ഭരണകാലത്തു് ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ പലതും ഇപ്പോൾക്കും ശബ്ദമോശമായിട്ടെങ്കിലും നിലനില്ക്കുന്നു. കേരളത്തെ പയ്യന്നൂർ, പന്നിശ്ശേരി, പരവൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ എന്നു നാലു ക്ഷേത്രങ്ങളായും നൂറ് ഗ്രാമങ്ങളായും വിഭജിച്ചതും, ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന്നു രക്ഷാപുരുഷന്മാരെ നിയമിച്ചതും, അവർ മുസ്ലീം വർക്കുവീതം ഭരിക്കണമെന്നു നിയമംവെച്ചതും നമ്പൂരിമാരുടെ ഭരണപരിപാലനാകുന്നു.

വിവാഹത്തിനു മുൻപുള്ള കല്യായുടെ നിലയിൽ ഇവിടെ സന്നിധാനം ചെയ്തതും, അതിനാൽ കല്യാകരാരി എന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചു. കല്യായെന്നും കരാരിയെന്നും രണ്ടുവിധത്തിലും, ഇവിടുത്തെ ദേവിയെപ്പറ്റി കവിപരം വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ പ്രായാത്രം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യസ്ഥലമത്രെ കല്യാകരാരി.

പിന്നെസ്സമുദ്രതീരത്തിൽ കല്യാതീർത്ഥത്തിൽ മുങ്ങണം ആ രവജ്ജം കൊടുവാനുള്ള പാപാമല്ല്യം നശിച്ചിടം എന്നു കല്യാകരാരിയേയും,

പിന്നെ കൈയോർപ്പവിളിതം പൂരി ശോകജ്വലത്തരം
താങ്ങേന്ദ്ര! കടൽക്കരപ്പുറത്തിൽ സർവ്വലോകനരസ്സതം
അതിൽ ഇന്ദ്രമാരി പലനാമം തപസ്സേറും ഭഗവീന്ദ്രനും
ഭൂതയജ്ഞപിതാമഹാർക്കം കിന്നരന്മാരവീന്ദ്രനും
സിദ്ധചാരണഗന്ധർവ്വകന്യഗന്ധർവ്വനും പരം
ഉപാസിപ്പു സരിൽസാഗരാദീന്ദ്രഭാരതേന
ഇതരാനന്തരജ്വലി മൂന്നു താറാടപരസിപ്പുറൽ
അപരമധരമം നേടും ഗണാധിപനരാരിട്ടം

എന്ന ശോകജ്വലത്തരം കുറിച്ചു മഹാഭാരതത്തിൽ (ആദിപർവ്വം, അജ്ഞതവനവാസപർവ്വം) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവ ശോകജ്വലത്തെ അത്യന്തം പുരാതനങ്ങളും സർവ്വഭാരതപ്രസിദ്ധി നേടിയിരിക്കുന്നവയും ആയ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ ആകുന്നു. അനേകം പുരാണകഥാമുഖങ്ങൾ, അവരുടെ തീർത്ഥയാത്രയിൽ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കേൾച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ വ്യക്തവും പൂർണ്ണവും ആയി കാണുന്ന ഒരു സ്ഥലം എന്ന നിലയിൽ കല്യാകരാരിക്ക് പാശ്ചാത്യ ശൈലിയിലും പ്രാതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ കടൽക്കരയിൽ ഇരുന്ന സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ കാണുന്നത് ആനന്ദ ജനകമായ ഒരു കാഴ്ചയാകുന്നു. ആ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതിനു വിശേഷമുള്ള വിമതസ്ഥന്മാരുമായ മനങ്ങളും ധാരാളം വരാറുണ്ട്.

കൃതപാ ചിത്തേ കിരീടി യതുമോ യജ്ഞേതേ നന്നി കണ്ടേ
ഇഷ്ടമുൽഭവേ സ്വാമിജനത്തിങ്കൽഗുഹ്യം പരം രത്നം ||

വക്രം ഭുജ്ഞീശ്വരിണമേവ വക്രവർത്തം ഭജേന്മുപം

യാദൃക്സേവ്യോ ഭവതി ഹി ഭവൽ സേവകസ്താദൃഗേവ || ൩൩ ||

എന്തോ ചിത്തത്തിലോർക്കും വഴികൾ ഗുഹകളിൽ.

പാർത്തു യോഗം വഹിച്ചും,

സന്തോഷാൽ സ്രീകളോടൊത്തളി മുരളമതിൽ-

ഗുഹ്യകന്മാർ കളിച്ചും,

എന്തോഴൻ വക്രമെന്നുണ്ടൊരുഗിരി, ഞ്ഞു നീ

വക്രമായ്ചെന്നു സേവി-

യെന്തോ? സേവ്യൻറമട്ടായതു സമുചിതമാം

സേവകനും പ്രമാണം

|| ൩൩ ||

ശ്ലോ. ൩൩. വക്രഗിരിയെ വഴ്ത്തിക്കുന്നു. എന്തോ,.....

വഹിച്ചും ഏതിനേക്കോ കരിച്ച മനസ്സിൽ ധ്വാനിക്കുന്നവരായ മന്ദി
കൾ, ഗുഹകളുടെ ഉള്ളിൽ പാർത്തു യോഗം പരിശീലിച്ചും. എന്തോ
ആർക്കും അറിയാൻ കഴിയാത്തത്. ചിന്താമോഹത്തിന് അശോചരം.
പരബ്രഹ്മം. “സ തത്ര ചക്ഷുർല്ലഭതി, ന വാഗ്ല്ലഭതി, ന മാനോ, ന വി
ദ്മോ ന വിജാനീദമാ, യദന്യമന്തരേണൈകശ്ചൈവ, തപിദിതാ
ഭവമാ, അവിദിതാഭയി, ഇതി ശുഭമു ചൂർവ്വക്താം യതസ്തപ്താച
ചക്ഷുരേ” എന്നു കേണോപനിഷത്ത്. “യസ്മാപദാഭയാ നിവൃത്താസ്തമ
മപി മനസാ” (വിഷ്ണു. കേ. സ്കന്ദം) എന്നും ബൃഹദവ്യം. മൊക്കും
യോഗവിധി അനുസരിച്ച ബ്രഹ്മശ്യാനം ചെയ്യുന്ന.

സർവ്വം ശാശ്വതം ഭൂതാഗ്നിം ധാരയന്നചലം സ്ഥിരം

സന്വേഷ്യ താസികാഗ്രം സ്വം ഭിന്നജ്ഞാനവാലോകയൻ

പ്രകാശത്താ വിതകളീബ്രഹ്മചാരിവൃതേ സ്ഥിതഃ

മനഃ സംയമ്യ മച്ഛിന്തേ യുക്ത ആസീത മല്ലഭഃ

എന്ന യോഗിയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഭഗവാൻ്റെ. (അ. ൩)

യോഗം സമാധി. ‘ജ്ഞാസമാധൗ’ എന്നു ധാതു.

അപരാധപൂർവ്വമസമ്പ്രദായം സംഗതി പ്രാപ്തമാകുന്നിതു
 വ്യക്തം സമർത്ഥമുമാകയാൽ ച. വിഷ്ണുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം
 വിതരണമാക്കിനി ദ്രവ്യപായസംനന്നമെന്നുപ്രഖ്യാപി
 കാക്കണമെങ്കിലും അയാഗസ്ത്യാൽ

എന്ന വിധം. “അമനിയമസനാപാണായാമപ്രത്യംഗാമരധാരണാ
 യ്യാനസമയോപയാശ്ചാവംഗാനി” എന്ന (പരമേശ്വര) യോഗശാസ്ത്രം.
 സന്തോഷാൽ.....കുളിച്ചും അഭിമുഖ്യത്തിൽ സന്തോഷാൽ
 ഗുഹ്യകന്മാർ സ്രീകൃഷ്ണനെക്കുറിച്ചു. വാഷ്ടകൾ ശബ്ദിക്കുന്നതായ
 മലയിൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സിദ്ധന്മാർ പരമേശ്വരികൾ ചെയ്തും.
 അഭിമുഖ്യം പൂർണ്ണസിദ്ധമായ പദ്മതന്ത്രിന്റെ മമണീയതയും
 ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഗവനി. സന്തോഷം ക്രീഡായോഗ്യമായ സ്ഥാനം
 എന്ന ഭാവം. ഗുഹ്യകന്മാർ സിദ്ധന്മാർ. “പിതാമഹാ ഗുഹ്യക
 സ്തീയോ” എന്നു അർത്ഥം. “പ്രായണ ഗുഹ്യം കഷ്ടം കായത്തിനി
 ഗുഹ്യം” എന്നു കീഴാസർവ്വസ്വം. നിത്യമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയ
 വക് ഗുഹ്യകൻ. ശ്രദ്ധാർഹതയുള്ളതായ വിവരത്തോടുകൂടിയ
 പദ്മതന്ത്രിൽ ഉത്തര നിർവ്വചനങ്ങൾ, നിത്യമുദയങ്ങൾ, ആയി
 ബ്രഹ്മജ്ഞാനം ചെയ്യുന്നതാണു് അവിടെ തപസ്സുചെയ്യുന്ന മനിക
 ഉടെ അനൗപമമായ മനശ്ശക്തി ഗവനിക. റ്റൗൻറോഴ്സ്.....
 സേവികൾ വക്ത്രമാണ് ഒരു ഗിരിയുണ്ടു്; അതു് എന്തോടൻ വീ വക്ത്ര
 മായ് ചെയ്ത സേവികൾ എന്നു് അനൗപമം. വക്ത്രം എന്നു് വേദമായി ഒരു
 പദ്മതന്ത്രി ഉണ്ടു്. അതിനെ എന്റെ സുഹൃത്തായ നീ വക്ത്രത്തെ വഴിയിൽ
 കൂടി ചെയ്ത സേവികളാലും. വക്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു അറിയുവാൻ വഴിയെന്ന്
 ഭാവം. വക്ത്രം മനോഹരമായതും ഇന്ദ്രപദ്മതന്ത്രിയെ പഠിക്കുന്നതു്
 ഈ വക്ത്രഗിരിയെയാകുന്നു. “ഇതു പന്ത്രണ്ടു കരകളുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാ
 രും തുഷിതത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കും കിടക്കുന്ന ഒരു വലിയ പാറക്കുന്നാ
 കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിയിലും മുകളിലും ഭാരോ അസ്ഥിയും അവിടെ
 കാൽകിടന്നു വിളക്കുവയ്പും മറ്റും ഉണ്ടു്. ഈ ഗിരിയിൽ യോഗിക
 ഉടെ ആശ്രമങ്ങളും ഗുഹ്യകന്മാരുടെ ശിക്ഷിതസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ടു
 ന്നു ബുദ്ധമതങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു വിശ്വാസം” ഉണ്ടു്. (ശ്രീകൃഷ്ണ
 മം. ടിപ്പണി. ടീ. കേ. കൃഷ്ണമണിനാൽ.)

“വക്രനിർദ്ദിശാഹം കഥിവർദ്ധത ഇതി പ്രസിദ്ധിഃ” എന്ന ചിന്താ
തിലകം. എന്തോ.....പ്രമാണം സേവ്യൻ മട്ട് എന്നോ അതു
സേവകനും സമുചിതം പ്രമാണം ആം എന്നോ അപായം. പ്രഭുവിന്റെ
സ്വഭാവം എന്നോ അതു ഭൂതനും യോഗ്യമായ പ്രമാണമാകുന്നു. യജ
മാനന്റെ സ്വഭാവം ഭൂതനും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കാവം.

“അപ്യേതാസ്സന്തി നാഭാന-

സ്തപ്യേതാസ്സന്തി ഹി പ്രഭാഃ”

എന്ന (വ. രാ.) കവിവാക്യം സ്മർത്വം. വക്രമായ യജമാനനെ
വക്രമാർത്ഥത്തിൽക്കൂടി ചെയ്ത സേവിഷകന്മാരെ സൂക്ഷം. ഈ അഭിപ്രാ
യം ഒരു നല്ല ഫലിതമാണിരിക്കുന്നു. മൂലം മൂന്നാംപാദത്തിലെ ചങ്ങലയി
പ്പാശത്തും ചിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

മൂലം നാലാംപാദത്തിൽ, “അത്യുപാപ്യതീലകിതരേപ്യേതേഭധീ
നാം പ്രഭാഭവേ” എന്നു ഒരു പാദാന്തമുണ്ട്. മതപ്രമാണലയിലെ
കിരവ്യക്തധപ്രഭാവത്തെ ഈ പാദാന്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഇതിനുമുമ്പും ചില ഭഗവതസ്തപ്തമുചീതം മഹാത്മ്യ-

സ്തപ്തമാകുന്ന പ്രഥിതമാണെ മേരിം ചന്ദ്രമേഖലേ ||

യസ്തിനദ്വേഷി ച സഞ്ജനോ ക്ഷണാസ്തപ്യേതാ-

പ്യേതാസ്തേ ഭൂരി തന്ദ്രിതമാണഹംസ്ത മലാനി || ന ൧ ||

ഇന്നും ശ്രദ്ധിവന്നോരിക്കരിയ ശ്രദ്ധി-

ന്ദ്രാപ്യേതാടം പ്രസിദ്ധം

ചന്ദ്രൻതൻവീര്യമൂടും ശിവനടയ മഹാ-

ക്ഷേത്രമിദമേതേ കാണാം;

മുന്നം സൂക്ഷ്മത്തിലാണെങ്കിലൊരോ ഗുണമോ

ഭോഷമോ ചെയ്തിരുന്നാ-

ലിന്നം ലോകത്തിന്നുള്ളൊരു ഫലമവിടെ-

കുന്തിലായ് കാണമില്ലോ

|| ന. ൨ ||

ഏ. ത. ര. ഇചീന്ദ്രത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഇന്നും... മിങ്ങിക്ക
കാണാം മേലൊന്നു ഇതിനെ സ്ഥലവും, ഇചീന്ദ്രം എന്നു മേരിയ

പ്രസിദ്ധവും, ചന്ദ്രാഭിഷിതമായ ത്രീപരതരംഗരത്നം സന്നിധാന
 രത്നാഭ്യുതിയുളളതായ മഹാഭാരതം, വലിയ അമ്പലം നിറക്കു കണാം.
 മൂലത്തിലെ 'ആയുഷ്കൃത്' എന്ന പദത്തിന് 'ആയുസ്സേവമാത്'
 എന്നായി പാഠാന്തരമുണ്ട്. ഈ പാഠത്തിന് ഒരുമിച്ച് കൂടം
 ശ്ലോകങ്ങൾ എന്ന് അർത്ഥം. ഇതാണ് പഴയർത്ഥപ്രകാരമുട പാഠം.
 മൂന്നാം.....രണ്ടാമത് മുൻപ് ആരും അറിയാതെ ഒളിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെ
 ന്നിലും ഒരു സൂക്തം പാപാൽ കലശ്ശിട്ടുണ്ടായിട്ട്. മേലാകുൽ....
 കാണാമല്ലോ ജനങ്ങൾക്ക് ആ കുൽത്തിന്റെ ഹലം ഇവിടെ കയ്യിൽ
 കിട്ടും; നിശ്ചയം.

പണ്ടു മേഖലയ്ക്കു വൃതാശുരവധംനിമിത്തം ബ്രഹ്മരത്നമധാപം
 അനുഭവിച്ചവർക്കു ഇടയായി. അന്ന് ഇന്ദ്രൻ ശുചീന്ദ്രന്തു വന്നു ചെരി
 കിരണമെത്തിച്ചു പാവത്തിൽനിന്നു മുക്തനായി. കവി ഈ പുരാണ
 കഥയെ ശുഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്രായമേറിയവർക്കു കിടന്നു കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതൊക്കെയും അപ്രായമുള്ളവർക്കു കിട്ടുന്നതൊക്കെയും പറ്റിയുള്ളതും ബ്രഹ്മവംശമുറയായ പൂതശിരോസ്തരങ്ങൾ വയണിനാൽ ബ്രഹ്മഹത്യപിണഞ്ഞു മഴക്കുനകൻ പണ്ടു മോഹവൃണം ബ്രഹ്മപ്രഭാസരസ്സിൽ മുങ്ങിയായിച്ചിട്ടുവെന്നൊക്കെയും ബ്രഹ്മഹത്യ വിട്ടുനയിച്ച വലഞ്ഞു വാസംകൊത്തതും അർപ്പണം ചുനരിയുടേപാത മഹീതലങ്ങളിലുത്തരം ദർശിനാപഥംഗീതികൽ ചവു ദർശിക്കുക മിഥാനസ്ഥംഗ സ്ഥാനനായകമിരിക്കൽ വെള്ളുരചനകളെടുത്തുകൽ താണവീട് നമ്മുരിട്ടു മുറുപ്പു സ്തുതിച്ചുക്കൊന്നിര ചെല്ലുന്നിലാടിയൊളിച്ചിതൽചെട്ട ബ്രഹ്മഹത്യയുമെപ്പോഴും കീഴ്ന്നിറങ്ങിയായി ചെറുവിളയിൽ വന്നു മോഹവൃണം അനുഭവിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതൊക്കെ നാമുയരുമിടമയം- ലിനമിടമ മണിൻ വിളിച്ചുനൃപിയിലുമുള്ളതും വന്നടൻ വിതൽ മുരളി മിതലർ കൂടുതലായിപരിഷ്കരണം നൂറുകൾക്കുവരുന്നിടം വെട്ടു നൂറു സമുത്തരങ്ങൾ

என்று, கமலாட்சியின் கணவன் மரிந்த பின்னர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாறு சொல்லியிருப்பது உண்மையானது என்று கருதுகிறேன். இவ்வாறு சொல்லியிருப்பது உண்மையானது என்று கருதுகிறேன்.

ശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാരംഭം ശുചീന്ദ്രനെ കൈമുക്കിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കന്യൂലിയായ് കാണുമല്ലോ തിളച്ച നെയ്യിൽ കുളിച്ച മുക്കുമ്പോൾ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ ദോഷംചെയ്യുന്നവനാണെങ്കിൽ അവന്റെ കുളിച്ചൊട്ടും, അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല. ഈ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 'കന്യൂലിയായ്' കാണുമെന്നു കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“അപി ച പൂർവ്വമുപപന്നോഽഭ്യന്തരപ്രത്യയവിശേഷേണ മഹേന്ദ്രശ്ലോഭി പ്രകാശിതാ; അതഃപരം ശുചീന്ദ്രമിതി സംജ്ഞം. ശുചീന്ദ്രോ അസ്താദിതി തഥാ” എന്ന ചി. തിപകം.

ശുചീന്ദ്രനു 'കൈമുക്കു' പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഒരു നമ്പൂരി (വ്യഭിചാര)ദോഷം ഉണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കുന്നയാൽ അദ്ദേഹം ശുചീന്ദ്രനു ചെന്നു കയ്യുമുക്കണമെന്നു മറ്റുള്ളവർ വിധിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ശുചീന്ദ്രനു ചെന്നു രാജപ്രതിനിധികളുടെയും, രാജ്യം യോഗക്കാര്യങ്ങളും, തർക്കങ്ങളുകളുടെയും സന്നിദ്ധ്യയിൽ ദൈവനായ സ്ഥാനം നാമസ്വാമിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു, സത്യവചമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു തിളച്ച നെയ്യിൽ ഇളിയിക്കുന്ന വൃക്കരവിഗ്രഹം ഏല്പിക്കുന്നു. ഏതൊരു ഉടനെ ആ ആളിന്റെ കുളിച്ചിടം ഇലകൾ ചേർന്നു കെട്ടി മുറ്റവണ്ണം. അതു മൂന്നാം ദിവസം അഴിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കുളിച്ചൊട്ടിപ്പോലെ അയാൾ ദോഷംചെയ്യുന്നതനു തീർച്ചയായും. അയാളെ ചാതിയിൽനിന്നു ബാഹ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെ കുളിച്ചൊട്ടാക്കെയറിപർക്കരവകിൽ ആ ആൾ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നു വിധിക്കും. യോഗക്കാര്യ അയാളെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു സമീക്ഷിക്കുന്നു നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ കൈമുക്കിന്റെ സ്വഭാവം, കൊല്ലം ൧൧-ാം ശതവർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കൈമുക്കു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിൽ (ബ്രഹ്മബാഗ്ഗവതം. ബു. പാദം) “തന്നിന്ദ്രസ്യ മോക്ഷോപദേശാൽ” എന്ന് ഒരു സൂത്രം ഉണ്ട്. അതിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ “ഏവം ച സങ്കീർണ്ണപരമജ്ഞാനമോക്ഷോപദേശേണ സത്യം സന്ധ്യ മോക്ഷോപദേശേ ഉപപദ്യതേ” എന്ന ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ “സ്വാമി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശുചീന്ദ്രനു നയ്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കണം.

ശുചീന്ദ്രനു നയ്കുമ്പോൾ സംബന്ധിച്ചു പല ഭക്തിവിദ്യങ്ങളും പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നരണ്ടെണ്ണം ഇവിടെ ചേർക്കാം. ഒരിക്കൽ ശങ്കരനായ ൨൩ നമ്പൂരി കയ്യുമുക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. തിളച്ച

നെയ്തിൽ മുക്കിയാൽ കുറവുചെയ്യത്തക്കതാണെന്നും, അങ്ങനെ വെണ്ണയെന്തിൽ മുക്കും കുറവുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നിൽ, മുക്കിന്റെ കയ്യുപൊള്ളുക എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഗതൃന്നരമില്ലാതെ ഒടുവിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു മറ്റൊരുവർ സമ്മതിച്ചു. ദേവസന്നിധിയിൽ വെച്ച് അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. മൂന്നാംദിവസം അഴിച്ചു തുറന്നു പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യുപൊള്ളി ചാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വളരെ യാതനയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായി. മറ്റൊരു ശങ്കരനായ ഒരു നമ്പൂരി കയ്യുമുക്കുന്നതിനു മുൻപു മരിച്ചു. അപ്പോൾ ശങ്കരന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ, പിതാവിനു പകരം, കയ്യു മുക്കണമെന്നു വിധിച്ചു. ആ ബാലൻ അതനുസരിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ദേവസന്നിധിയിൽവെച്ച് യഥാവിധി ഒരു കയ്യു മുക്കിയിട്ടു, പിന്നീട് ബ്രഹ്മതത്ത്വബാലൻ, “എന്റെ പിതാവ് ഈ ദോഷം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ വേറേയും ഒരു ദോഷവും ചെയ്തിട്ടില്ലെ”ന്നും “ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ചാട്ടുപൊള്ളാട്ടെ” എന്നും സത്യംചെയ്തുകൊണ്ടു മറ്റൊരെയും നെയ്തിൽ മുക്കുപിതാവിന്റെ ചാരിതൃതൃതൃതൃയിൽ പുത്രനുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം അപ്പറ്റി എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. ആ ബാലന്റെ കയ്യു യാതൊരു ദോഷവും സംഭവിച്ചില്ല. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹം ഇരുട്ടക്കൈമുഖം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ശങ്കരനായ ഒരു നമ്പൂരി സത്യവാചകം ചൊല്ലി, കയ്യുപകരം, ചമിഴ്ണ മുഖവും (തലയും) നെയ്തിൽ മുക്കി. യാതൊരു ദോഷവും അദ്ദേഹത്തിനു വന്നില്ല. തലകടഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തു നിന്നിരുന്നവരുടെ ശരീരത്തിൽ നെയ്ത്തുള്ളികൾ വീഴുകയും അവ വീണഭാഗം പൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ഇവകാരും പല ഐതിഹ്യങ്ങളും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം കഞ്ചൻനമ്പിയാർ “അരുളത്തിലുള്ളതും” എന്ന ശുചീന്ദ്രദേവമാഹാത്മ്യത്തെ കീർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൈമുക്കിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ദേവകൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ അടുത്തകാലംവരെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതായിട്ട് അറിവുണ്ട്.

ഉപാപ്തർ മുത്തതിരുവടിയാരു വീരമാമവർ കും. തൃമിഴ്-ൽ ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രത്തിലെ മണ്ഡപം പുതുക്കിട്ടു. ക്ഷേത്രത്തിൽ പല മണ്ഡപങ്ങളുമുണ്ട്. കും. തൃമിഴ്-ൽ ഉയേമാർണ്ഡവർ മറ്റൊരാരുവ് ഒരു അലങ്കാരമണ്ഡപം പുണിയിച്ചതായി കാണുന്നു. ‘അകത്തു കണ്ടതു പുറത്തു പറയുന്നതല്ല’ എന്നു മനിയ്ക്കിട്ടു സത്യംചെയ്തു

തിനുശേഷമേ ശുചീന്ദ്രൻ പുണ്യകര തർഗ്ഗമയിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുക പതിവുള്ളൂ.

പൂർവ്വകാലത്തു ശുചീന്ദ്രൻ ക്ഷേത്രം പാണ്ടിരാജാക്കന്മാരുടെയും, ചോളരാജാക്കന്മാരുടെയും അധീനതയിലായിരുന്നു. കൊല്ലം ൩൦൦-8 മാണിനശേഷം ക്ഷേത്രത്തിലെ മരണാധികാരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു കിട്ടി.

ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന മൂർത്തി സ്ഥാപനാഥനാണ്. അനേകം ഉപദേവന്മാരെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൂടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷേത്രത്തിൽ വെട്ടഴിഞ്ഞിലും കോവെഴിഞ്ഞിലും ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന വന്ധായി അനേകം ശിലാലിപികൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ പലതും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും (ആർക്കിയാളജിറ്റർ) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണനും ഗോപാളൻ, രാജരാജദേവൻ, വീരപാണ്ഡ്യൻ എന്നിങ്ങനെ പ്രസിദ്ധന്മാരായ പലരുടെയും പഴയ ശിലാരേഖകൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉണ്ട്.

കേരളമാതാത്ത്വം വൃന്ദ-വൃന്ദ എന്നീ അലങ്കാരങ്ങളിൽ ശുചീന്ദ്ര സ്ഥലമാതാത്ത്വത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം അഥിപ്താസമ്പർക്കമായ കോഷം നീങ്ങി ശുദ്ധിയാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശുചീന്ദ്രത്തിനു പ്രസ്തുതനാമം വന്നു എന്നു കേരളമാതാത്ത്വകാരൻ പറയുന്നു. “അഥിപ്താസംഗഭാഷ ശാപ്തനന്ത്യണീർമ്മഭവഭവൽ” ഇത്യാദി ഭാഗം നോക്കുക. കൈമുളി നെറ്റുറിയും മാതാത്ത്വത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

ബ്രാഹ്മണനാം നരദാണാം ച സംഗഭേഷസ്യ സംഗഭയ
 ആപ്തപാത്രം തിവേത്യാഥ സിദ്ധ്യർത്ഥം സാംഗളീയകം
 സത്യരത്നല പ്രതിഷ്ഠാപ്യ പഞ്ചാംഗഗർവ്വലിക്കാർന്നതേ
 തത്രാധികാരം സ്ഥലം വഹേര്യസ്തിവളീശ്വരഃ

എന്ന ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചു. ശുചീന്ദ്രത്തിന് ഒരു സ്ഥലമാതാത്ത്വവുമുണ്ട്.

ജന്മിമേന്മാനന്ദരായ കൊത്തുപണിക്കർക്കും ചിത്രംകൊണ്ടും വിസ്തൃതകരമാണു ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രം എന്ന് പറയേണ്ടതാകുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ചാമ്പലസാഹിത്യ കവി. നാമി-ൽ ശുചീന്ദ്രം ആകുമിട്ട് അവലത്തിനു പല ഗദ്യങ്ങളും വഴങ്ങുകയുണ്ടായി.

അഗ്ര മഞ്ചിൽ തിരുമിതളജാമഗ്രഹാരോ ചിജാനാം
 രജനാഭംകുപപൃതൃപണധിയാം രാജവിത്രാണിതേഷു ||
 ചിത്രം! ചിത്രം! ചിരപരിചയം ബാലകാൻ യത്ര സാംഗം
 വേലാം വേലാമന ഗുഹയുക്താ വേദമേഖ്യാപയന്തേ || ന.വു ||

മുൻപിൽ കാണാം നൂപൻ നൽകിന മണികളിലും
 കാംക്ഷയില്ലാതെ പുണ്യം

മുൻപിട്ടോരാഹിതാഗ്നിഭിജവരരജഭ-

നഗ്രമാമഗ്രഹാരം;

വൻപിച്ചോരളതം! നൽപ്പരിചയമതിനാ

ലംഗമാഹാരത്തെക്കോള-

ണ്ടൻപിൽ ബാലകൻ കാലേ ഗുഹയുക്തനിര താൻ

നിത്യമോതിച്ചിട്ടു || ന.വു ||

ശ്രീ. ന.വു. ഒരു ബ്രാഹ്മണഗ്രാമത്തെ വഴ്ത്തിക്കുന്നു. മുൻപിൽ...
 ഹാരം നൂപൻ നൽകിന മണികളിലും കാംക്ഷയില്ലാതെ പുണ്യം
 മുൻപിട്ടോരാഹിതാഗ്നിഭിജവരരജഭന അഗ്രമാം അഗ്രഹാരം മുൻ
 പിൽ കാണാം. രാജാക്കന്മാർ കൊടുക്കുന്ന രത്നങ്ങളിൽകൂടി ആഗ്രഹം
 ഇല്ലാത്തവരും, സൂര്യരികളിൽ പ്രഥമഗണനീയന്മാരും, ആഹിതാഗ്നി
 കളും ആയ ബ്രാഹ്മണന്മാരുന്മാർ പാർന്നു ഹോഷ്ഠമായ ഗ്രാമത്തെ അടു
 ത്തു കാണാം. രാജാക്കന്മാർ സമുദയമായി വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ
 അനുചെയ്താലും വാങ്ങിക്കുവാൻ പോകാത്തവരും, സല്ലഭനീരന്മാരും,
 സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളും ആണ് ഗ്രാമത്തിലെ ബ്രാഹ്മ
 ണർ എന്നു അർത്ഥം. ആഹിതാഗ്നികൾ അഗ്നിഹോതൃകൾ. പ്രപം
 “ഭരതമിതളജാം” എന്ന പദത്തിൽ “മിതളമിതളജാം” എന്ന് ഒരു പാദം
 നൽകിയിട്ടു. അതിന്നു ശബ്ദഭംഗി ആകാം. എന്നാൽ അർത്ഥപ്രകൃതിയില്ല.
 അഗ്രഹാരം ബ്രാഹ്മണർ അടുത്തടുത്തു താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം. “അഗ്ര
 ഹാരോ ചിജാവായസഃ” എന്നു ശബ്ദരത്നാകരം. അർത്ഥപ്രകൃതിയിൽ
 എന്നു ഭാഗത്തു സന്ധി തിരിച്ചായിരിക്കുന്നു. ചിത്രം! ചിത്രം! ചിരപരിചയം

തന്റെ നിഷ്കാമതയെപ്പോലും സ്വധർമ്മത്തെയും അന്യപ്രായം നാശം
നാശമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയെന്നും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

ധർമ്മന കിം ഭേദ മഹാനഭാവ!

മനസ്വിനോ യത്തു പരിത്യജന്തി

എന്ന് (കൃഷ്ണവിലാസം. സ. ന്.) ഇവിടെ സൂക്ഷ്മം. വൻപിച്ചോ
രത്നം.....മോതിച്ചിട്ടുള്ള വൻപിച്ചോരു അത്ഭുതം. നിത്യം
ഗുഹ്യമെന്നിരിക്കാൻ കാര്യം നല്ലരിചയർത്തിനാൽ അംഗം ആകാശത്തെ
പോലുള്ള ബാലകൾ അർപ്പിച്ച് കൊതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്ന് അർത്ഥം. അവി
ടെ വലുതായ ഒരു അത്ഭുതമുണ്ട്. എന്നും ഗുഹ്യങ്ങളിൽ വളർന്നു
കിളിപ്പറക്കുന്ന—ഉപാദ്യോയന്മാരുടെ സാഹസ്യം കൂടാതെ—പറിപ്പി
ക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു പരിചയപ്പെടുന്നത് അംഗങ്ങൾ ആരും ഉള്ള വേദത്തെ
ബാലന്മാരെ കൊതിക്കുന്നു. ഗാമിനിയിൽ കിളിപ്പറക്കുന്ന വേദം പറിപ്പി
ക്കുന്നു എന്ന് അർത്ഥം.

അഥാ.....മോത്തു

നിഷ്കാമതയെപ്പോലും വ്യക്തരണം നിരക്കും പൂർണ്ണം ചെയ്ത
മോതിച്ചായനെയെങ്കിൽ വേദാംഗാനീരിതാനി കട്.

എന്ന് (നിഷ്ക, കൃഷ്ണ, വ്യക്തരണം, നിരക്കം, പൂർണ്ണം, മോതിച്ചായനെയെങ്കിൽ
വേദാംഗങ്ങൾ ആർ. ഇക്കൾ കട്ടിക്കള പറിപ്പിക്കുന്നതു മറ്റൊരു
കാണാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു വലിയ അത്ഭുതം എന്നു പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. നിരക്കു വസ്തുവിൽ ഒന്നിച്ചു മറ്റു പഞ്ചികളും നിന്നുപോലെ
പരോപകാശികൾ എന്നു വ്യംഗ്യം. ഉത്തരാംഗത്തിൽ ഗ്രാഹണത്തിന്റെ
മോഹപരോപകാശം ധ്വനിക്കും.

അഥാ നിഷ്കാമതയെപ്പോലും വ്യക്തരണം

പ്രകാശമാക്കിയവൻ

മീലോച്ചനാചര പഞ്ചമലിനി

പ്രാപ്തോക്തിലേ ഭേദത്തി

ഭേദാത്മകരൂപകഥാ യഥാ വിവരതി

കീഴാ മറ്റൊരു ഇവ

ഭേദാത്മകരൂപകഥാ യഥാ വിവരതി

ഭേദാത്മകരൂപകഥാ യഥാ വിവരതി

എന്നും,

(പ്ര. സ്വ.) “സർവ്വമേവ തമസാ സമീകൃതം” എന്നു കഥാരസംഭവം.
 (സ. വ.) “സൂക്തയുഷ്മർദ്യയിഃ പ്രാണഃ” എന്നു ഇതി. പ്രത്യേകം
 .....നേരം നന്നാലഗതിയിലായി പ്രത്യേകം കൂടി കൂടുപറന്ന
 നേരം. പലതരത്തിലുള്ള പക്ഷികൾ സ്വസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ഇളകി
 കൂകിക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥാനത്തു് എത്തിച്ചേരുന്ന സമയം.
 സന്ധ്യയ്ക്കു ദൂരമേറിയതു പോയിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾ ആഹാരം സഞ്ചാ
 മിച്ചകൊണ്ടു തിരിച്ചു തങ്ങളുടെ കൂടുകളിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ. പ്രത്യേ
 കം.....നോക്കിപ്പോന്നു അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരാതെ വേറെ
 വിശ്രമിക്കുന്നതിനായി പിന്നീടു് ഉടനെ നീയും ഒരുങ്ങണം. ഹീ വിശ്ര
 മിക്കുന്നതിനു് ഒരു സ്ഥലത്തു് എത്തിച്ചേരുവാനാകണം എന്നു ഭാവം.
 വഗം പക്ഷി. ആകാശത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നത്.

ആനന്ദിഷ്ടവനഃ! നിരരാമൈരാത്മാ യതാസ്തു
 സ്വാനന്ദരം പുരവരമിതി നാതിദൂരേ മകാരേ ||
 രചാരന്ദരം വിജയതി പുരസ്സവരം യത്ര ദേവഃ
 രാജപരം ഭാരതസ്സഹ വിഹാരേ ഭാഗ്വതീകാശ്വപീഠം || ൪൦ ||

ആനന്ദം കൂട്ടമൊന്നായനഃ! തവ തെളി-

ത്തന്തരാത്മാവിനെനാൽ

സ്വാനന്ദരാഖ്യമാകും ഹരിപുരമവിടു-

ന്നൊട്ടുത്താകയാലേ;

എന്നു ദേവേന്ദ്രരാജ്യപ്പെപ്പാലിമയെ വിജയി-

ച്ചീടുമാറ്റുട്ടണത്തിൽ-

ത്താനെന്നും വിറ്റു പക്ഷിധരണിതരുണിമാ-

രൊത്തു ബ്രത്താടിടന്നു

|| ൪൦ ||

ശ്ലോ. ൪൦. തിരുവനന്തപുരത്തെ വഴ്ത്തിക്കുന്നു. ആനന്ദം.....
 തനാകയാലേ അനഃ! എന്നാൽ സ്വാനന്ദരാഖ്യമാകും ഹരിപുര
 മവിടുക്കുന്നൊട്ടുത്താകയാലേ തവ അന്തരാത്മാവിനു തെളിഞ്ഞു ആന
 നും ഒന്നായ് കൂടും, എന്നു് അനപയം. അല്ലയോ പുണ്യസ്വന്നനാരു

ശ്രീകൃഷ്ണ, എന്നാൽ, തിരുവനന്തപുരത്തു മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അമ്പലം അവിടെനിന്നു. അടുത്ത സ്ഥലത്താകുകയും നിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ തെളിച്ചവും സന്തോഷവും കരുതിപ്പൂർ ഉണ്ടാകും. തിരുവനന്തപുരം എന്ന പ്രസിദ്ധമായ മഹാവിഷ്ണുക്ഷേത്രം അവിടെ അടുത്താണ്. അവിടെ ചെന്നുചേരുന്നതിൽ മുൻപു, അതായത് ആ സ്ഥലത്തോടടുത്തോൾ തന്നെ നിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ പ്രസാദം ഉണ്ടാകും. അനാഥ! പാപമില്ലാത്തവനേ. സംജാതീ. അറാലം പാപം.

“അവം തു വ്യസാന പ്രഭാതേ-
മംഗലം പാരുകുളേവായാഃ”

എന്നും,

“അനന്തരം നിർമ്മലാപദപ-
മനോഭജൈഷ്വരീധേയവതഃ”

എന്നും വിശദം. പദപഞ്ചജന്യത്താൽ മേന്മയെ ആനന്ദമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നു ധ്വനി. പരിശുദ്ധങ്ങളും വിശിഷ്ടങ്ങളും ആയ ദേവാലയങ്ങളുമെല്ലാം സമാനങ്ങളുടെ സമീപത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, പുണ്യവാന്മാരുടെ മനസ്സിൽ തെളിയുവാൻ സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുക പതിവാണ്. “സ്വപ്നാഭയികരതനിർമൂലിസമാനം അമൃതമുദരിവാവാഗവന്മാസി” (ശാ. അ. 6.) എന്നു മഹാകവി, ഭക്തജനന്റെ അഭ്യർത്ഥനയെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. നന്നം.....ത്താടിട്ടുണ്ടു ദേവന്ദ്രരാജ്യപ്പെരിമിയെ വിജയിച്ചിട്ടുമാപ്പുണ്ടെത്തിൽ താൻ എന്നു വിഷ്ണു ലക്ഷ്മീധരണീതളിണിമാരെത്തു കൂത്താടിട്ടുണ്ടു. സ്വപ്നാഭയോൾ കൈപാതുത്തോടുകൂടിയ ആ നഗരത്തിൽതന്നെ എന്നു വിഷ്ണുഭഗവാൻ ലക്ഷ്മീകൃതി എന്നീ സുന്ദരികളായ ഭാഗ്യമാരെരുമിട്ടു കളിക്കുന്നു, നിശ്ചയം.

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ സ്വാനന്ദരൂപത്തിന്റെ അവയവാരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതായി ചിന്താതലം പറയുന്നു. “സ്വാഭാതന്ത്ര അഭ്യർത്ഥനാഭിനി സ്വാനന്ദരൂപിതവയവാഭേദപി കവിനാത്ര ഭക്തിതോ മനവ്യഃ” എന്നു നോക്കുക. ഇതിന്റെ അടുത്തു വരുമ്പോൾ സന്തോഷം സമർപ്പിക്കണമെന്നു അവയവാരത്തിന്റെ ഭാവം. സ്വാനന്ദരൂപത്തിൽ ഈ അർത്ഥമല്ലെന്നു ക്ലിഷ്ടമായി തോന്നുന്നു. ദൈവസ്തുതയാൽ വിരോധമുണ്ടു ആഭിഷിക്തനാണു തിരുവനന്തപുരത്തെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രം. പദ്മനാഭക്ഷേത്രം എന്നത്രെ അതിനു പ്രസിദ്ധി.

സ്വാന്തര്യത്തിന് വിദ്യാനം മൂലം ഇഹലോകം ഭരി
 യുദ്ധം തു സമുദ്രസ്വരൂപം സ്വരൂപം
 തത്ര തിഷ്ഠാതി വസുധാ! ഉദ്യമം ഭിക്ഷാശ്രീ

എന്നു് അനന്തശയനമാഹാത്മ്യത്തിൽ പറയുന്നു. ഭക്ഷത്രത്തിലെ പ്രതി
 ഷ്ടയപ്പാദി ഒരു ഐതിഹ്യം പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടു്. ദിവാകരൻ എന്ന
 പേരുള്ളതിന്നു് ഇല്ലാത്തതായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം ജീവിച്ച ഭഗവാനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി. മനോഹരനായ ഒരു
 ബാലന്റെ രൂപത്തിൽ മറ്റൊരാളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ പ്രത്യ
 ക്ഷമായി. ആ ബാലൻ അദ്ദേഹത്തിനു് ഏറ്റവും സ്വാധീനം സഹ
 ചരനും ആയിത്തീർന്നു. ഒരു ദിവസം ബാലൻ ഏതോ നാനാവിധം
 കാട്ടിയപ്പോൾ, ദിവാകരൻ കോപിച്ച് ശാസിച്ചു. ആ ദൈവസ്വം
 നിമിത്തം ബാലൻ അവിടെനിന്നു മറഞ്ഞു. ഭഗവാനെക്കണ്ടാക്കുവാ
 യപ്പോൾ, യോഗി സങ്കടപ്പെട്ടു വീണ്ടും ജീവിച്ചു. പിന്നെ കണ്ണുതുറന്നു
 നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലായി ഭഗവാനെക്കണ്ടു.
 പിന്നീട് ദിവാകരന്റെ പ്രാർത്ഥനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ യോഗ്യമായ
 വിധം ഭഗവാൻ അനന്തശയനത്തുപം കൊണ്ടാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പി
 ന്നീടു് ആ ബ്രഹ്മണനെ അർപ്പിച്ചുവെന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തിനു് അനന്തൻ
 കാട്ടു് എന്ന് ഒരു പേരു് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതിന്റെ ബ്രഹ്മണനെ
 മാത്രം നന്തൻപാട്ടു് എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. നന്തൻകാട്ടു് എന്നു
 സ്ഥലമായ ഒരു ദേശം തിരുവനന്തപുരത്തുള്ളതു് അനന്തൻകാട്ടിന്റെ.
 സ്ഥാനത്തായിരുന്നു എന്നാണു് അവരുടെ പക്ഷം. ദിവാകരന്റെ സ്ഥാ
 നത്തു ബിലപരംഗത്തു സ്ഥാമിയാരുടെ നാമം സംബന്ധിപ്പിച്ച്
 അദ്ദേഹനും ഒരു ഐതിഹ്യം പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടു്. സ്ഥാമിയാർ
 ഭാഷിച്ചപ്പോൾ, 'ഇന്നിരുന്നേൻ കാരണമെങ്കിൽ അവനൻകാട്ടിൽ'
 എന്നു പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ മറഞ്ഞു എന്നും, പിന്നീടു് അദ്ദേഹം വളരെ
 യോഗക്കു അനേകരിപ്പിട്ടു് കട്ടയിൽ ഒരു പൂവായിത്തീർന്നു ഉപാസനം അനുസ
 രിച്ച് അനന്തൻകാട്ടു് അറിഞ്ഞു ഭഗവാനെ കണ്ടു എന്നും മറ്റുമത്രെ
 ആ ഐതിഹ്യം.

പട്ടമനോഭാഷണം പുതിയതാക്കി പണിയിച്ചു് ഇന്നു കാണുന്ന
 വിധം അഭിവൃദ്ധി വരുത്തിയതു് ശ്രീ വീരമോക്ഷണ്യവർമ്മരാജാവു
 കിരമനസ്സുകൊണ്ടാക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ
 പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ നവീനനാമം ആമ കട്ടയിൽ കവികൾ കീർത്തി

നംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശുക്ലസന്ദേശം നിർമ്മിച്ചുകാലത്ത് അവിടെ ശ്രീ കല
ശൈലരത്നപ്രഭാകരനാരുടെ രാജധാനി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വിചാരി
ക്കണം. തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ മഹാമാതൃം പരമേശ്വരക്കുറുപ്പൻ
പ്രാപിച്ചത് അദ്ദേഹത്തെ രാജധാനിക്ക് അവിടെ പ്രതിഷ്ഠ കിട്ടിയതിനു
ശേഷമാകുന്നു.

അതീതംഭാഗവതപി ഗൃതികരം ധാമ തൽ കൈടക്കാരേ-
രാഷ്ട്രാംഭാഗിയിമയിനിതം വിശുദ്ധായ ഗുരേന്ദ്രാഃ ||
പൂർണ്ണ തീർത്ഥാടകവനമഹിമൈകമുദിതം ഭൂതിസാരഭരേ
പുണ്യം ശങ്കരം പൂർവ്വതസ്സലം യോഗിനാം ശോഭിനാം ച || ൪൧ ||

സൗഖ്യം പാലാഴിയേക്കാളധികമുതകമാ,-

കൈടക്കാരാതി വാഴ്-

വായ്ക്കുന്നാശ്വതുവാശാനിയിയിൽ നിശയിൽ നീ

ചേരണം വിശുദ്ധിപ്പാൻ;

പാക്കിൽ നിരപ്പങ്ങൾ സമ്പത്തിവയ്യുടയ മഹാ-

ക്ഷേത്രമാമപ്പരത്തിൽ

പാക്കിൽ നാൻ ഭോഗിയോഗിപ്പരിഷകര സമമാ-

യേന്തുമാനന്ദമത്രേ

|| ൪൧ ||

ശ്ലോ. ൪൧. ഈ ശ്ലോകത്തിലും തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ ഭവ
നിയ്യം അന്നു പ്രതിപാദ്യം. സൗഖ്യം.....വിശുദ്ധിപ്പാൻ
നീ നിശയിൽ വിശുദ്ധിപ്പാൻ പാലാഴിയേക്കാൾ അധികം സൗഖ്യം
ഉതകും കൈടക്കാരാതി വാഴ്ന്നാശ്വതുവാശാനിയിയിൽ ചേരണം. നീ
രാത്രിയിൽ വിശുദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാലൂടലിനേക്കാൾ അധികം
സുഖംകൊടുക്കുന്നതും, മഹാവിഷ്ണു സന്നിധാനംചെയ്യുന്നതും, ആശ്വതു
ങ്ങൾക്കിരിപ്പിടവുമായ ആ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നുചേരണം. കൈടക്ക
രാതി കൈടക്കൻ എന്ന അസുരന്റെ ശത്രു.

മോവാഴീതിം വിധാന്തേ സപരി വിഭയത്തെ

കാർക്കടപൂർവ്വം ച-

അദ്ധ്യക്ഷൻ വരികയാൽ
സാദിപുറത്തു നിൽക്കുന്ന
എന്ന (കുറവ്) ലക്ഷണം.

തന്മൂലം സാധാരണമായിരിക്കാൻ സംഗതന്മാരും അതാതിൽ
താമസം ചെയ്യാതെക്കൂടി അന്യമായിട്ട് അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കാൻ ||
തന്മൂലം ജ്ഞാതാകൾക്കു കൃത്യമായി കരുതാൻ പറ്റാത്തതു
കർമ്മപരിപാടിയിലുള്ളതായ പ്രിയതമൻ || ൪൨ ||

അന്തിമപ്രാണശ്വാസമെടുക്കുന്നവരിൽനിന്നും-

ദൈവനെക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും-
മുറ്റത്തിൽനിന്നു വാഴ്ന്നു ജ്ഞാനമെടുക്കും-
മുറ്റത്തിൽനിന്നു കളിക്കും-
പൊന്നി സാമ്രാജ്യം പലപ്പോൾ ചിറകു വിടും-
അപ്പോഴെത്തിപ്പിടിക്കും,
വിത്തിരിയ്ക്കൽ പ്രീതിയുണ്ടു പ്രദാനനവ-
ന്നവതാം സേവനമെല്ലാം || ൪൩ ||

ശ്ലോ. ൪൨. ശിവനായി വെളിപ്പെടുന്ന അന്തിമപ്രാണശ്വാസമെടുക്കുന്നവരിൽനിന്നും... ഉത്തരം
ദൈവത്തെക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും വെളിപ്പെടുന്നവൻ ദൈവത്തെക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും വെളിപ്പെടുന്നവൻ
അന്തിമപ്രാണശ്വാസമെടുക്കുന്നവൻ അന്തിമപ്രാണശ്വാസമെടുക്കുന്നവൻ അന്തിമപ്രാണശ്വാസമെടുക്കുന്നവൻ
മുറ്റത്തിൽനിന്നു വാഴ്ന്നു ജ്ഞാനമെടുക്കും മുറ്റത്തിൽനിന്നു വാഴ്ന്നു ജ്ഞാനമെടുക്കും മുറ്റത്തിൽനിന്നു വാഴ്ന്നു ജ്ഞാനമെടുക്കും
മുറ്റത്തിൽനിന്നു കളിക്കും മുറ്റത്തിൽനിന്നു കളിക്കും മുറ്റത്തിൽനിന്നു കളിക്കും
പൊന്നി സാമ്രാജ്യം പലപ്പോൾ ചിറകു വിടും പൊന്നി സാമ്രാജ്യം പലപ്പോൾ ചിറകു വിടും പൊന്നി സാമ്രാജ്യം പലപ്പോൾ ചിറകു വിടും
അപ്പോഴെത്തിപ്പിടിക്കും അപ്പോഴെത്തിപ്പിടിക്കും അപ്പോഴെത്തിപ്പിടിക്കും
വിത്തിരിയ്ക്കൽ പ്രീതിയുണ്ടു പ്രദാനനവന്നവതാം സേവനമെല്ലാം വിത്തിരിയ്ക്കൽ പ്രീതിയുണ്ടു പ്രദാനനവന്നവതാം സേവനമെല്ലാം
വിത്തിരിയ്ക്കൽ പ്രീതിയുണ്ടു പ്രദാനനവന്നവതാം സേവനമെല്ലാം വിത്തിരിയ്ക്കൽ പ്രീതിയുണ്ടു പ്രദാനനവന്നവതാം സേവനമെല്ലാം

ചിന്തിക്കിൽ.....സേവയെല്ലാം ചിന്തിക്കിൽ പ്രളവിനം അവ
നവനാവതാം. സേവയെല്ലാം പ്രീതിയത്രേ. വിചാരിക്കുന്നതായാൽ
വചിയ ആളുകൾക്കു, മറുപടിയർ തങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ആവുന്നതുപോലെ
ചെയ്യുന്ന സേവനം ഇഷ്ടമേകം നിശ്ചയം.

തദനുവാതം തദനുസാദിതാസ്താമുപാഭാരവിനം-
സ്താമുപാഭാരസ്താനനുസാദിതാസ്താമുപാഭാരവിനം ||
തദനുസാദിതാസ്താനനുസാദിതാസ്താമുപാഭാരവിനം-
സ്താമുപാഭാരസ്താനനുസാദിതാസ്താമുപാഭാരവിനം || ൪൩ ||

കാന്തമാരൊത്തു കാൽത്താർ, കടി, കടുകുവീൽ

കാന്തമലും, കനത്തിൽ

കാന്തിപ്പിടുള്ള കൊങ്കിടുക, മഴകുകവ

നാടിടും കരുഹാരം,

കാന്തത്തിങ്കൾപ്രഭാസ്യം, കളിയുടയ കരുത്

കണ്ണ, കാർകുന്തലേവം

കാന്ത്യാ കല്യാണിമാർ കൈവിശറിയാടവിടെ-

ദേവസേവയ്ക്കു കൂടും

|| ൪൩ ||

ശ്ലോ. ൪൩. സ്ത്രീകളെ വർണ്ണിക്കുന്നു. അർത്ഥം മൃഗം, മൃഗാകൃതിയിൽ
പാലംമുതൽ അംഗങ്ങളെ യഥാക്രമം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അർത്ഥം.....
ഹാരം എന്ന ഭാഷയ്ക്കു 'അനുമാനാദി' എന്ന മൂലത്തെക്കാൾ
അധികം അറിയുന്നു. കാൽത്താർ മുതലായ പദങ്ങൾ സ്ത്രീകളുടെ
അംഗലാഭാസ്യത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. കല്യാണിമാർ കല്യാണ
ത്തോടു മിശ്രമായതോടു കൂടിയവർ. "കല്യാണം മിശ്രം ഹി വം" എന്ന
അർത്ഥം. "കല്യാണൈകദിവ്യം കടാക്ഷസുകമാദു കാമോക്ഷി! ഭാഗ
നി തേ" എന്ന മഹാകവി മൂകൻ. (സ്തുതിരക്തം.) കാന്തമാരൊത്തു
എന്ന മുൻപു പറഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കല്യാണം കഴിഞ്ഞവർ
എന്ന അർത്ഥവും ധ്വനിക്കുകയുണ്ടു്. കല്യാണപദത്തിന് വിവാഹം
എന്ന അർത്ഥം പ്രസിദ്ധം.

ഇവിടേ സമ്പ്രദിക്കതിശേഷം അന്യരോടുകൂടി
നിനക്കു ചെല്ലാണമൊരു വരണെന്നറിവീ

എന്നു ഭാരതം. (കിളി. സം. പ.) മൂലത്തിലെ ശബ്ദാലങ്കാരമായ പദാഭി
പ്രാസം കാണിച്ചു നിറുത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ദൃഷ്ടവ്യം.

ചെല്ലുപോക സ്ഥിതിവിചിത്രവസ്തുസ്ഥിതികളാ പരസ്ഥി
ലിപ്പുനാപ്പാനരസി തരസാ ചുറ്റുമെന്തൊന്നുരാധാ ||
അന്യോന്യോപാധിതമിതികൾക്കുകൾക്കുതാ-
നാമന്യസ്താമുപാധിതമിതികൾക്കുകൾക്കുതാ || ൪൪ ||

എന്നാലങ്ങനീകെ നില്പുവെയി ശ്രീകൃഷ്ണ!

കൊക്കിലെപ്പോളി അങ്ങ-
ചെല്ലാനാൽ ചാരിലേക്കും ദയിനമെന്തിവിടെ-
കൊല്ലാക്കുറുപ്പിന്നുമെന്തു
നന്നായന്യാംഗനാസംഗമവഴി ചകരം-
കരുമച്ചാറിതെന്നോ-
തന്നാച്ചാപലയമേറു കയർമിഴികൾ കട-
അണ്ണകൊണ്ടിട്ടുകിടക്കും || ൪൪ ||

ശ്ലോ. ൪൪. അമിതികളുടെ വിചാരസങ്കടം വഴ്ത്തിക്കുന്നു. എന്നാ
ലാ.....ശ്രീകൃഷ്ണ! അയി ശ്രീകൃഷ്ണ! എന്നാൽ അങ്ങ! അങ്ങനീകെ നില്പു
വ്യ. അല്ലായ ചിളി, സംശയം. നീ സമീപത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ
കൊക്കിലേ.....ദയിനമെന്തിവിടെ? മുമ്പെന്തിവിടെ? ചെന്നു
രം താഴെ വെച്ചിട്ടു, അതു മറന്നു എണ്ണുന്നവരായ തങ്ങളുടെ അന്ധ
അന്ധര ഇവിടെ.....ദാക്ഷിണ്യമെന്തു ചെയ്യും ദാക്ഷി
ണ്യവും ഇല്ലാതെ നന്നായന്യാംഗം.....തത് നല്ലപോലെ, സ്വപ
നീസാസംഗമിതികൾ പററിയ കരുമമാണ് ഇതെന്നു വിചാരിച്ചു,
അതിനാലിട്ടു, അന്നാ.....ട്ടുകിടക്കും അന്ന് ആ ചാപലരായ
സുന്ദരികൾ അണ്ണകൊണ്ടു അടിക്കും. തിന്റെ മുഖത്തു ചാപരം

അങ്കുരനാഭയുടെ മറ്റൊരു തട്ടുന്നതു കാണുമ്പോൾ, പരസ്പരസംസർഗ്ഗം
നിമിത്തം പററിയ കർമ്മമെന്നു ഭൂമിച്ച്, അവിടെ, സുന്ദരികൾ പുരുഷ
നാൾ ഇരുകൂട്ടത്തോടുകൂടി നോക്കും എന്നു ഭാവാം. അതിനാൽ നോട്ടം
കാട്ടുകയാൽ ആടിക്കൊണ്ടൽ എന്നുപോലെ ദാമനാഭനാൾ എന്നു
ധ്വനി.

സ്പീനാമീകൃച്ഛയോ മോഹോ

മാനാത്യാസംഗിനി പ്രിയ

എന്നു സ്തുതവ്യം.

അത്യന്തവിഷമതര മോഹാത്മ്യമേവ-

മാന്യാംഗസംഗപിന്നേന പട്ടമേതരം കണ്ടു

കാണത്തു തന്നെപ്പി വന്നു നിറഞ്ഞു മോഹം

ജ്വലനധർമ്മം മോഹിനി പൂനരഭാഭം മോഹം

എന്നു (ലീലാതിലകം) പട്ടം മോഹം, അലങ്കാരം ഇതിനാൽ.

ശക്തം ഉഷ്ണം തടസ്സം തടസ്സം പട്ടമിനാഭം

പ്രാപ്തയാദേവം തടസ്സം പ്രാപ്തയാദേവം മോഹം ||

തടസ്സം പട്ടം പട്ടം മോഹം തടസ്സം മോഹം

സ്തംഭം തടസ്സം തടസ്സം തടസ്സം പട്ടം മോഹം || ൪൭ ||

കാലേ പോയ് മണ്ഡപമുള്ളതിന്നു മരതകവൻ-

കല്ലു പറിച്ചിരിക്കും-

പോലേ പക്ഷീന്ദ്ര! പാർവതധികമഴകൊട്ടം-

നില്ക്കുമെല്ലാം കാണാം

മോഹലോഭം മോഹം മോഹം മോഹം മോഹം-

കാലമോഹം കാണുക

പോലേ നാഗേന്ദ്രമെത്തപ്പറമതിലുള്ള-

പട്ടം മോഹം പട്ടം

|| ൪൮ ||

ശ്ലോ. ൪൮. കാലേ പോയ്.....മെത്തപ്പറമതിലുള്ള കാണാം

പക്ഷീന്ദ്ര! കാലേ പോയ് മണ്ഡപമുള്ളതിന്നു മരതകവൻകല്ലു പറി

ച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പാർവ്വതീയകൾക്കു മുമ്പെ നീക്കം അങ്ങയെ പാർവ്വതീ
എന്ന് അറിയും. ആ സമയത്തു ചെറു മണ്ഡപത്തിന്റെ തുണി
തെളി മരുകകൾക്ക് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അധികം അഗ്നിയോടു
കൂടി ശോഭിക്കുന്ന നിനക്കു കണ്ടാൽ കഴിയും. നീ തുണിതെളി
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, അതിനേൽ മരുകകൾക്കു പറിച്ചിരിക്കു
ന്നവോ ഏതാ മേന്മയോ ഏതാ ദാമം, കണ്ടാൽ ഏതാ ക്രിയയുടെ ഗുണ
ത്തെ ഉത്തരാർത്തിൽ പറയുന്നു. മേലേലും മീറും.....കണ്ടാൽ
അഗ്നിയായി വെളുത്തനിറത്തോടുകൂടിയ നിമിഷപർവ്വതത്തിന്റെ
മുകളിൽ കിരീടമോളം ഏതാ വാലേ.....സ്വരൂപം സമീ
പത്തു ശേഷനാകുന്ന കൈയെഴുതെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്ന തീപടമനോ
ന്റെ സ്വരൂപത്തെ ഒരിക്കലും. അനന്തൻ നീമിമയന്റെയും പടമനോ
സ്വരൂപത്തിന് നീലമഞ്ചത്തിന്റെയും സാദൃശ്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
അനന്തന്റെ നിറം വെളുത്തതല്ല സിംഹം. “പാലംകോരാനിറക്കൂ
ശൈലമിറക്കു ശേഷമിറക്കു ശൈലം” എന്ന് കൈയെഴുതെ. മറ്റൊ
രിടത്തുനിന്നു കണ്ടാൽ യുഗത്തിൽ കണ്ടാൽ നിനക്കു ഏതാ പെരു
ണിക്കമതം.

ശൈലമിറക്കു പൂർവ്വതേ
നാമം ച നാമം
സ്ത്രീയോ ശിവപ്രതിമയിലുണ്ടാ
വിഷ്ണുശൈലം
മുക്താശ്വമേനിസ്ത്രീ ശൈലം
നാമം യുഗം പാലം
നിത്യം ശൈലം സന്നിധി ചലിയുഗ
വേ പാലം ശൈലം

ഏതാ ശൈലമിറക്കും. ഉത്തരാർത്തിയിലെ ഉപമ കരയധികം സാമ്യം
മോഹനമായിട്ടുണ്ട്.

‘നാമം പൂർവ്വതേ ശൈലം നാമം ശൈലം
ശൈലം യുഗം ചലിയുഗം ശൈലം ശൈലം
നീലാശ്വമേനിസ്ത്രീ വിഷ്ണു ശൈലം
ച ചലിയുഗം ചലിയുഗം ചലിയുഗം ചലിയുഗം

‘ആട്ടത്തിന്നപ്പുറംസ്ത്രീമണികൾ, മുറ്റലമാം-

മെത്ത ശേഷന്റെ ദേഹം,

കൂട്ടത്തോടൊത്തു പാശം പരിമളമിളകും-

മാലയോ വൈജയന്തി,

പാട്ടിനോ വീണവായിപ്പതിനതിവിജയൻ

നാരദൻ, സ്വാമനോക്കൻ

പാട്ടിൽ പൂമാതിനക്കുളാരധരസുധ വിഭോ!

ഭാഗ്യമുന്തേ! നമസ്തേ

• ||ശ്നു||

ശ്നു. ശ്നു. പദ്മനാഭനെ സ്തുതിക്കുന്നു. ആട്ടത്തി.....മണി കൾ ആഴ്ന്നതനു പദ്മസ്ത്രീകളിൽ പ്രഥമനാണായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മണിക്കയ്യയുടെ ‘ശ്നു’ എന്ന അർത്ഥം.

‘മാതൃത മാതൃത യദത്ഥേ
തത്സർവ്വം രത്നമിത്യേതേ’

എന്ന ശ്ലോകം. മുറ്റല....ദേഹം നിന്നു കിടക്കുന്നതിന് ഭൂ വായ കിടക്ക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

വിഷ്ണുർവ്വേശഭരണസ്തു പ്രവരനയനകൃത്
സർവ്വലോകകുകുയന്താ

സോനനസ്തുർവ്വഭൂതഃ പൃഥ്വിമലയശഃ-

സ്തർവ്വവേദൈരേവ രാജ്യം

എന്ന (വി. ഭൂ. സ്തോത്രം) ശ്ലോകം. കൂട്ടത്തോടൊ..... വൈജയന്തി ഭരണമുള്ളവൻ കൈകൾമായ സൗരഭ്യത്തെ പ്രദുരിപ്പിക്കുന്ന മാലയാ, നീ അണിയുന്ന മാലയാ, വൈജയന്തി എന്ന പേരാട്ടുകുടിയതാകുന്നു. ‘‘ജയന്തി മേവ്യാഃ ശ്രീയാ ഭവസ്വ ശ്രീപദേ വേ നിരതിരയസ്സോഹാജനതപജനാകേ സുകുരൈസ്തർവ്വം ജനദിഭ്യ വർത്തമാനാ മാലാ വൈജയന്ത്യംപൂർവ്വം സ്മര’’.

പഞ്ചരൂപം നൃത്ത മാലാ വൈജയന്തി ഗാഭിതഃ

സാ കൂടാ നാമുന്മാലാകാ കൂടാലാലാലാ മേവ ചിദ്രഃ

ഇതി ശ്രീ വിഷ്ണുപുരാണവചനാൽ" എന്ന് പൂജ്യാനുസരണത്തിൽ 'ഭക്തി മനോഹിനി'യിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാട്ടിന്നോ.....നാരദൻ പാടുന്നതിന്നോ, പാടാനാണെങ്കിൽ. വീണവായിക്കുന്നതിന് അതിസമർത്ഥനായ നാരദനേ. നാരദൻ വീണാഗാനഭാവമേ പൂസിലും.

ദേവത്തോടൊന്നിടം വീണാം സപരബ്രഹ്മവിദ്യകൃതിതാം

മുർച്ഛിതപാദരികിദാം ഗായമാനശ്ചരാമ്യനാം

എന്നും (ഭാഗ. സ്ക. ൧.) "വീണാവിനോരേരസിദോ മുനിരാവിദാ സീൽ" (ഭാരതചമ്പു) എന്നും സ്മരണം. സ്വാമി.....സുധ അർത്ഥം ഇഷ്ടം. വിദ്യോ.....നമസ്സേ വിദ്യയായും ഭാഗ്യമുന്തിയായും ഇരിക്കുന്ന അങ്ങയ്ക്കു നമസ്സാരം. ഭാഗ്യമുന്തി അങ്ങ ഭാഗ്യമേ അടുക്കിയവനല്ല ഭാഗ്യത്തിന്റെ മുന്തിയെന്നാണ്. അങ്ങ ഭാഗ്യവും ഒന്നു തന്നെ എന്നു ഭാവാ. ഈ അർത്ഥത്തെ സമർത്ഥിക്കുന്നവയാണ് 'ആട്ടത്തിന്നപ്സരസ്ത്രീകൾ' ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങൾ. അസാധാരണഭാഗ്യസ്ഥനാകാ മാത്രമേ ഈ വക വിശിഷ്ടതകൾ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു ഭാവാ.

ഇതും നന്മ നന്മിമനം ദേവമേത്രവ രാത്രാം-

വശപത്രാന്തിം പരിഹരഞ്ചന്ദിയുതശാഖാഗുരോഃ ||

കൃഷ്ണം ചാന്തം പ്രതിഗുരുവോ മോ ച ഭൂതസാഹസിക്യം

മോ നേ മാർഗ്ഗപ്രതിഷ്ഠ വിദ്യയാം സാധനേ സാദ്ധ്യയന്തഃ || ൪൭ ||

എന്നേവം ഭക്തിയോടും നരകമഥനനേ-

കൃഷ്ണി മാവിന്റെ കൊമ്പിൽ

ചെന്നേറീട്ടു നാവിൽ ശ്രീകൃഷ്ണകീ വഴി-

ഷീണവും മാറേറോ താൻ,

ഒന്നേറെ ക്ഷാന്തയാകെൻപ്രിയയെയുമഴലാ-

ഒന്നെന്നയും ഫന്ത ചിന്തി-

ച്ചന്നേ പായേണ്ടെങ്കോ, സാഹസമരിയവൻ സാ-

ധിപ്പന്തേ ചെയ്തയുള്ളൂ || ൪൭ ||

ശ്ലോ. ൪൭. ശ്രീകൃഷ്ണാർത്ഥ തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുവാൻ പാ
 യ്ക്കുന്നവരും... മാറേറോ താൻ എങ്ങ കൃഷ്ണകീലക

താൻ എന്നു കർത്താവ്. തന്റെ പദങ്ങൾ ശ്ലോകത്തിലെ കൂടും അന്നു സരിച്ചതന്നെ അനപായത്തിലും; അല്ലയോ ഇഹലോക സംബുദ്ധി. നീ ഇവിടെ പറഞ്ഞവിധം ഭക്തിയോടുകൂടി നരകാസുരവൈരിയായിരിക്കുന്ന ഭഗവാനെ തൊഴിച്ച് സൗകന്ത്യമായി ഒരു മാവിന്റെ കൊമ്പിൽ ചെന്തുമ്പോൾ അന്നു രാത്രിയിൽ വഴിക്കീഴ്ന്നു മാറിയാലും. ഭഗവാനെ തൊഴിച്ച് അന്ന് അവിടെ താമസിച്ചു വിനോദിക്കുക എന്ന ഭാവം ഭക്തി പൂജനാരായ ഇഷ്ടാനന്ദം, ദേവനാഭ മുതലായവരോടു സംഭവിക്കുന്ന അനുരാഗം. ഒന്നേറെ.....ഒന്നോടോ മറ്റോ എന്ന സംബുദ്ധി. പുതിയതായ വിവരംകൊണ്ടു സങ്കടപ്പെടുന്ന മേന്മയെ പ്രേരണയായും ദുഃഖിതരായ ഏതൊരുപറ്റി അനുബന്ധമായൊ വിചാരിച്ചു നീ അന്നുതന്നെ അവിടെനിന്നു അതിവേഗത്തിൽ പോകണം. പറയുന്ന അനുകമ്പാശ്ലോകം. മേന്മയെ പ്രിയതമയുടേയും മേന്മയെ കഷ്ടത വിചാരിച്ചാൽ അന്നുതന്നെ അവിടെനിന്നു വേഗത്തിൽ പോകുവാൻ തോന്നും. ഏകിലും അങ്ങനെ ചെയ്യണം. ഒന്നു ഒരു വിചാരിച്ചു. ഒരു മിന്നിച്ചു എന്ന് അനപായം. ഒന്നു രണ്ടെ. ലക്ഷ്യശ്ലോകം. ഒരു പോകുക, ഒരു പറയുക, ഇത്രാടി പ്രയോഗങ്ങൾ തോന്നുക. സാഹസം.....ചെയ്തതുമുട്ടു അരിയമക സാഹസം സാധിച്ചതേ ചെയ്തതുമുട്ടു. ആലോചനയോടുകൂടിയവർ സാധിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്തയില്ല. ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞു, ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി സാഹസം; ശരീരശക്തിയറിയാതെ സാഹസം ചെയ്യുന്നതായാൽ ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നു ഭാവം.

വ്യായാമഭാഗമാലോസ്മിനാസ്യാശാശ്വാദിസാഹസം
ഗജം സിംഹമിന്ദ്രമാകുങ്കൻ, ജലത്തി വിനശ്ചതി

എന്ന് (അഷ്ടാംഗഹൃദയം. അ. ൨) വാചകം.

മത്സായാസസ്തപിതവപുഷാം യോജിതാം ഖൽവലരശഃ
സിന്ധോ നകതം പഥികമിന്ദ്രപ്രേക്ഷിതതഃ പീതശേഖരഃ ||
വാതഃ സ്തോകോദ്ധ്വസീതകമലോട് ഗന്ധിജട് ഹൈരായത് രൂപം-
മാവിഷ്ണുരക്തരജിമിതകന്തി വ്യക്തമംഗപൃഗ്നിഃ || ൪൮ ||

രാവിൽ ക്രീഡിച്ചുലഞ്ഞാത്തതണികളെ വിര്യ-
 പ്പേറത്തിൽ ശീതമായും,
 പൂവില്ലാത്രാന്തപാമ്പാവലിമിഴികൾ കടി-
 ചിട്ട ശേഷിച്ചതായും,
 ഭാവിപ്പോ താമരപ്പൂവിടരലിൽ മണമേ-
 നുന്നതായും നരകം-
 റാവിർദ്ദംഗാളിഗാനത്തൊടു പുലർസമയ-
 തങ്ങളേയെ വന്നുണർത്തും || ൪൮ ||

ശ്ലോ. ൪൮. പ്രഭാതവായുവിനെ വെളിക്കുന്നു. രാവീൽ....
 ശ്ലീതമായും രാത്രിയിൽ രതിക്രീഡനിമിത്തം ശരീരത്തിന് ഉലവു
 തട്ടിയിരിക്കുന്ന യുവതികളുടെ വിര്യർപ്പമെങ്കിലും പറ്റി തണുപ്പൊടുക്കി
 യതായും താത്തണികളെ തണുപ്പിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും പ്രയോഗം തുടരും.
 ഇങ്ങനെയൊക്കെ അനുഭവം പലപിടിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്ന പലപ്രയോഗങ്ങൾ ഭാഷ
 യിൽ ഉൾപ്പെടുക.

നിരന്ന താരകാഗണങ്ങൾ തങ്ങളെ
 നടുവിൽ താരേരൻ വിളങ്ങുന്നപോലെ

എന്നും (ചേരള. രാമം. അയ്യോ. ചാ.)

കൊച്ചുയിടാത്ത വിളിക്കുകയല്ലാ-
 മല്ലേ കററമെന്നു ചൊല്ല

എന്നും (ശാലിവിജയം, തുളു) എന്നാൽ, എന്തൊരു പ്രയോഗങ്ങളെ
 വർത്തിക്കുന്നതു തന്നെ. പൂവില്ലാത്രാന്ത.....ശേഷിച്ചതായും
 (പൂവില്ലാതെ ആത്രാന്തമായ പാമ്പാവലി) താമരപ്പൂവിടരുന്നതായ
 വഴിപോക്കത്തോടു കൂടിയും കടിചിട്ട ശേഷിച്ചതായും, “പ്രേക്ഷിക്കുന്ന
 സ്തംഭനീലീകൾക്കെന്നു പീതശേഷം പീതവശിഷ്ടം; വായോർനിരീ
 ക്ഷണായോഗ്യരേപി ഏതാദേവ വായുവാസനമായ കൗതസ്തംസയമേവ
 ക്ഷൗര്യ നിരീക്ഷിതമിത്യഭിപ്രായഃ” എന്നു മാനവോക്ത. വായു അത്യ
 ല്ലഭേ ഉള്ള ഏകവും പീതശേഷമെന്നു ഓരും. പാമ്പാവലി വഴി

നാം നിത്യം-വലിയകർമ്മ ദാസനായിണം..

നാമൊരുതാധിഗമിതസ്വപനാം സഖീദി,

എന്തിനിലാലാത്തുവം.

പാശ്ചാത്യരീതിയിലായിരുന്ന പദ്മിനീ ഭക്തിയും

മദ്ധ്യ മനീഷിത ന പുരു പ്രസ്ഥിതം രാജാധിപം ||

ഇതും പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ പരമ്പരാഗതങ്ങളാൽ ചുരുക്കം

പ്രകാരം രാജാധിപം ചരമ ഗുണമിതികൾ || ശ്ലോ ||

ഭക്തിവിഷയങ്ങളെക്കേറിയ വിരഹമെന്നുമാ-

പദ്മിനീസന്നിധാന-

തെത്താൻ വിട്ടിട്ടു മുൻപിട്ടിളകിന കിരണം

നിന്നമാന്തിക്കയില്ല;

തെത്താലേവമുച്ചു പറയുമൊരുവിധം

കോഴി കൂകുമ്പോൾ വീടും

പ്രസ്ഥാനത്തിന്നൊരു രജനിയുടെൊടു-

മത്തെ രാമത്തിലും || ശ്ലോ ||

ശ്ലോ. ശ്ലോ. പ്രകാശം വെളിച്ചം. ഭക്തി,....,തെത്താൻ നാമനായ ആദിപ്രഭു അവരോഗങ്ങളാൽ കൂടി വിരഹിണിയായ പദ്മിനിയുടെ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന്. വിട്ടിട്ടു.....കൈയില്ല പറഞ്ഞു മുട്ടി പാകവാൻ പുറപ്പെട്ട സൂര്യരശ്മികൾ വിരഹിക്കുന്നതിന് ഇടയ്ക്കു നിന്ന കാലതാമസം വരുത്തുകയില്ല. ഇവിടെ സൂര്യൻ അവരകനായ നായകന്റെയും, പദ്മിനിക്കു വിരഹിണിയായ നായികയുടെയും, കിരണങ്ങൾക്ക് ദൂതന്മാരായും ധർമ്മ പ്രതീകമാനമായിരിക്കണം. തെത്താ.....കൂകുമ്പോൾ കോഴി ഒരു ആരാൽ ഏവം പറയുമൊരുവിധം കൂകുമ്പോൾ. കോഴികൾ കൂട്ടമായി ചുറ്റും ഇപ്രകാരം പറയുന്നതുപോലെ ഉച്ചത്തിൽ കൂകുന്ന സമയത്ത്; കോഴിയുടെ ശബ്ദം പാശ്ചാത്യ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതുപോലെ ഏവം കേൾക്കും ഏന്തി പാശ്ചാത്യ സൂര്യകിരണങ്ങൾ പദ്മിനിയുടെ അടുത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ഉരുളായ

നീയും വേഗത്തിൽ ഏകാന്ത പ്രിയതമയുടെ അടുത്തു ചെന്നു ഏകാന്ത
 വരവിനെപ്പറ്റി അറിയിച്ചു സമാപനം സിദ്ധിക്കണമെന്ന് യാഗ്നി.
 ഭക്താഭി കൃഷ്ണന്മാരും വെളുപ്പാൻകാലത്തു കാഴ്ചകൾ ക്രമം
 സ്വപാദവിഷയകരം.

നിമിത്തമിതി! നിമ യാത്രയും കഷ്ടമാനം വരമാരി-
 സ്തുവിനയത്തിനിമിത്തമാണുതാനും ത്രിയാശം

എന്ന ചന്ദ്രാബദ്ധം. (ഭാ. ദ്വ.) വീണ്ടും... ..ചങ്ങല രജനിയുടെ
 തൊഴിലെക്കു യാഗ്നിയിൽ ചങ്ങല വീണ്ടും പ്രസ്ഥാനത്തിനൊരുങ്ങു;
 രാത്രിയുടെ നാലാമത്തെ യാമത്തിൽ നീയും പഴയപോലെ യാത്രയ്ക്കു
 കരുണ. രാജനിയുടെ തൊഴിലെക്കു യാഗ്നിയിൽ രാത്രിയുടെ
 ചങ്ങലാബദ്ധത്തു. യാഗ്നി ചങ്ങല നാഴിക. കട്ടറിഖരണ യാഗ്നി
 സർവ്വപരിയുക്തമാകയാൽ, അപ്പോൾ ചിത്തം ഉറക്കത്തെയും യാഗ്നി
 ശാസ്ത്രരഹിതം കൂടി ഇവിടെ സ്തുതിക്കേണ്ടതാകുന്നു. “ശ്രീകൃഷ്ണ മഹിമ
 ഉത്പാദകൻ” (അർച്ചന. അ. ൨.)

“പഞ്ചമോദ്യമിതിയാകേ
 പ്രസാദമിവ ചേതനം”

(നമ്പ. സ. ൧൦.) ഇതുകൂടി പ്രവിവാക്യങ്ങൾ പ്രാപിക്കും.

ഉക്ത സംസ്ഥ ശയനസ്തു
 തത്പാപം പരിച്ഛേദത

എന്ന് (ഭാ. രാമ. അർച്ചന. ൧൦.) സംസ്ഥാപിക്കത്തു ഉറങ്ങുന്നത് പാപ
 മായി ഗണിച്ചവർ.

സന്യാസപ്രവേശനേ
 സാക്ഷാൽ അചിന്തനം
 * * * ചന്ദ്രാശ്വതി

എന്ന് അർച്ചനാമഹിമ. അലങ്കാരം ഉത്പാദകൻ.

“സംഹാരനാ സ്വഭൂതം പ്രാപ്തം
 വിസ്താരമലംഭനാ”

എന്ന് (കവല.) ചങ്ങലനാ. കൃഷ്ണാശ്വതിയാൽ അറിയാം.

പശു സംസാരം പ്രിയസ്സാഗ്രഹിത പ്രാപ്തികൾ പാടിയിതിന്നു പ്ര-
 ത്യാശ്വര്യം വീരനാരിധിരാമണരാ അനന്തി മന്ദ്രം
 എന്തെന്നു പറയാൻമുണ്ടു്. മറ്റു പാഠങ്ങളിലും അത്ഭുതമുണ്ടു്.
 "അന്തിൻ കഷ്ടനയനസഖിദ്ധ" മുതലാദി (12൪൭) പദ്യത്തിന്റെ
 ശാഖ.

മുഖം പ്രകാശമാക്കി ക്ലിപ്തമസതുലം ഗല്ലഗല്ലതി ജല്ലൻ
 പ്രാപ്താ നി സ്വാമി പരവതാം, അസപരിണാം ക്ഷേമമേകി ||
 കാമ്യനവം ന വല്ല നിമിദ്ധം സമമൃതാഭം ന ജാനേ
 അസ്യസ്തോമഃ ശ്രമയതി മൃതി. യഥാപരായണേനീ || ൫൦ ||

ഒന്നേറെജ്ജലിമുട്ടികുട്ടാരിടമണയവേ
 പ്രോക്തപ്രോക്തന്നു ചൊന്നാൽ,
 വന്നേക്കും ഭൂതൃണം നീരസമിതു മറമിത-
 അസപരികൾക്കെന്തുചൊല്ലു?
 എന്തേവം സമമൃതാഭം ക്ലിപ്തമസതി-
 ക്ലിപ്തമസതി പരവതാം
 നന്നേപ്രോക്തന്നു ചൊന്നുപറഞ്ഞമിതും-
 മർദ്ദനം പാർത്തു കൈയ്യും || ൫൦ ||

ശ്ലോ. ൫൦. സർവ്വസാധനമായ ഒരു പ്രോക്തപ്രോക്തന്നു പ്രതി-
 പാദിക്കുന്നു. ഒന്നേറെ.....നയവേ അധികം ക്ലേശമിട്ടു് ഒരു
 സമലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സമലത്തു ചൊന്നുചൊല്ലേണ്ടു്. പ്രോക്ത.....
 ചൊന്നാൽ ഉത്തരമെന്നു അവിടെനിന്നു വേറെ ഒരു സമലത്തേക്കു
 പ്രോക്തനെന്നു പറഞ്ഞാൽ, പ്രോക്തപ്രോക്ത അല്ലെന്നു അർത്ഥത്തി-
 നിയമത്തനുസരണമുപരി.

പ്രസംസാരം പ്രതിഷേധം പ്രഖ്യാപനം തൽക്കരപി ച
 യാചനം ഭീതവചനം ചൊന്നുപറഞ്ഞുപ്രകൃതി.

മറ്റു സൂക്തവും. വന്നേ.....നീരസം ഭൂതൃണം നീരസം
 വന്നേക്കും ഭൂതൃണം നയവതാം നയവതാം ചൊന്നതിന്നു അർത്ഥമിട്ടു്

നടക്കുന്നതിനു കൂടി മൂന്നു മണി. മേലിലും, അമ്പലമുടി വിശാലം
 നോക്കും. മറവിത.....ഒരാൾ യോഗ്യനാകും യഥാർത്ഥം സ്വാതന്ത്ര്യ
 ആക്കേണ്ടതിന്നായിട്ടുള്ളതും ആരുമില്ലാത്ത കാര്യം ചിന്തിക്കുന്ന
 നാണ പാലാത്തുള്ളതു്? നിർബാധമായി ജീവിക്കുന്ന നിന്നോടു്
 അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, നിനക്കു നിശ്ചയമായും വിശാലം ഉണ്ടാകും
 എന്നു കാവം. ഏതെന്നുവരും.....ഒരുന്നില്ല സൗകര്യമാണു്! എന്നു
 വരും എന്നു കരളിൽ അറിവു് ഇല്ല എന്നില്ല. അല്ലായെ സൗകര്യ
 മാണു, സംബന്ധി. ഇല്ലാത്ത എന്നു മനസ്സിൽ അറിവില്ലെന്നില്ല.
 സൗകര്യമാണു് സൗകര്യമായ കാര്യങ്ങളായിട്ടുള്ളതും സുഖിയായ
 സുഖിയുടേ കണ്ടാലു് എന്നു കാവം. “കാര്യം നിന്നു്” എന്നു ചിന്തിക്കി
 സുഖം. ഇല്ലായെന്നില്ല എന്നു. മൂന്നു. “കാര്യം നോക്കു പ്രകൃത
 തന്നെ സുഖിയായു്” എന്നു സുഖിയായു്. കാര്യം അല്ലാത്ത അറിവു
 അങ്ങനെയും. ബന്ധുസ്ഥാനത്തു്.....ഒരാൾ തന്നെ അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത
 ഇതു കണ്ടാലും പാലു തന്നെ കണ്ടാലും പാലുതന്നെ എന്നു അനൗപമം.
 സ്വാതന്ത്ര്യമാണു് അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത
 വിചാരിച്ചു്, തന്നെ കണ്ടാലും ഇല്ലാത്തയാകുന്നു. അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത
 അനൗപമമായും അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത കാവം. “അനൗപമം പാലു
 ശക്തി” എന്നു അല്ലാത്ത അല്ലാത്ത. (അ. ര.)

പ്രാപ്തമാണു് സുഖിയായാലും മാനുഷികതയായാലും
 പാലുസ്ഥാനം മേലിലും പാലുസ്ഥാനത്തിലും കണ്ടാലും
 പാലും പാലായിവ് വിചാരിച്ചു് പാലുസ്ഥാനം അല്ലാത്ത
 നിങ്ങളെല്ലാം പാലായിരിക്കുവാൻ ശക്തിയുടേ നിങ്ങളെല്ലാം || 104 ||

കാര്യം മനസ്സായ കണ്ണിയെക്കുറിച്ച് വിചാരി

അറിഞ്ഞാൽ അല്ലാത്ത

പാലുസ്ഥാനം വിചാരിച്ചാൽ കണ്ടാലും

വിചാരിച്ചാൽ

പേറുന്ന വേലയവാനിവിരഹമഴം-
 ബാലയെപ്പോലെ പാക്കി-
 നേരത്തുദൃശ്യം മടിയിവഗമനോ-
 സാഹമുണ്ടോ തടുക്കും?

|| ൧൧ ||

ശ്രീ. രാമ. പ്രഭാതത്തെ വെട്ടിക്കുറുത്തു. ചോരം.....വിതറി
 കലിക്കുന്ന മഞ്ഞയെ കണ്ണനീർ; മഞ്ഞുപോലെത്തന്നെ കണ്ണനീർ
 എന്തും; മഞ്ഞു താമരയുടെ കറന്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും
 "ഹിമംതവളിനിവ നന്ദിതാമര" എന്തും വാല്മീകിരാമയെന്നും. (സുന്ദരം
 കാണ്ഡം ൧൪)

നേരമെന്നപോലെ വെട്ടിക്കുറുത്തുപോയതായ്
 മാനസിക മന്ദന നിന്നതു കാണ്

എന്തും കണ്ണനീർ. ഇതിൽ വിന്നിയും. മഞ്ഞുപോലെത്തന്നെ കണ്ണനീർ
 എന്തും നാലുകാലത്തുതന്നെ അർത്ഥം. കിളിയിന്നും.....യോടും കിളി
 ഉറങ്ങിയ നാലുകാലത്തുതന്നെ അർത്ഥം; നാലുകാലത്തുതന്നെ നിൽപ്പുണ്ടോ
 ഉറങ്ങിയ നാലും. "നാലുകാലത്തുതന്നെ അർത്ഥം" എന്തും അർത്ഥം. മഞ്ഞിയ
 കണ്ണനീർകാലത്തുതന്നെ എന്തും നാലുകാലത്തുതന്നെ അർത്ഥം. ചോരം
 വെട്ടിക്കുറുത്തു മഞ്ഞയെ കലിക്കുന്നതായി, വിളർത്തം.....ബിംബം വിള
 റിയ മഞ്ഞുപോലെത്തന്നെ ചന്ദ്രബിംബം. മുഖമാകുന്ന എന്തും ഹൃദയം.
 പേറുന്നവേല വെട്ടിക്കുറുത്തു പ്രഭാതവലയം. അന്ധം.....
 പോലെ വിരഹിണിയായ ബാലികയെപ്പോലെ. പാക്കിനേരത്തു്
 കണ്ണനീർ. അന്ധം.....തടുക്കും നിനക്കു് മറക്കും മടിയും
 യാത്രാസാഹചര്യം തടുക്കും, ഇല്ല. വിരഹിണിയെപ്പോലെ മുഖി
 തയായ പ്രഭാതവലയം കാണ്മവേ, മറക്കും മടിയുംകൊണ്ടു
 നിന്റെ യാത്ര മുടങ്ങുകയില്ലെന്നു ചോരം. പ്രഭാതവലയം കാണ്
 മ്പോൾ, നിനക്കു് എന്തും പ്രഭാതവലയം മുഖം കാക്കുന്നതായും മടിയെ
 യാത്രാസാഹചര്യം മടിയും മടിയും. ചോരം പാക്കിനേരത്തു
 സ്ഥിതിയായ പ്രഭാതവലയം.

“ബാലാ ത്വദഭാസശാസ്ത്രാഞ്ജലിപരിതതം

ത്രിശതം യാവൽ”

എന്ന രതിരഹസ്ത്വം. “കുമാരീ നിബിഢന്യൈഃ ശാലഭാരൈഃ ഭൂമിത
യൈരവാനാ വാൽമീകീ” എന്നു പറയുകയും. “സാ ബാലാ പരവതീ
നിരതേ വിഭിന്നം” (അഭി. ശാ.) “സാ ബാലാ വായുപ്രഗത്ഭരചസസ്താ
സ്രീ വന്ദാ കാതരാ” ഇत्याദി പ്രയോഗങ്ങൾ നൂൽപ്പും. പ്രകൃ
ത്തിൽ ബാലയെന്ന പദം ചെറുപ്പമെന്നർത്ഥം വിരഹഭാസം സഹിക്ക
യാൽ ശക്തിയില്ലാത്തവൾ എന്ന അർത്ഥത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ബാല
ന്യായം ഉപമ.

അവതരത്വേ സമുദയവതയേ ദൈവഭാഗേ പരമേ-
നോന്നിദ്വാണാത് പലമുഖിയോ ചാലഭാരാഞ്ച പൃഷ്ഠഭരണേ ||
ഭക്തഭക്തേ സുഷിന്ത്യപി മലയിനാ പരമപാതീ തപഃശു
ഭാഭക്തേ ന ത്യജ തത്ത്വമുപാദിഷ്ഠ പന്ഥാ നിഗമേ || ൪൭ ||

പ്രഭു വിസ്താരമുച്ചയപനി, ഹരിപദമോ-

നില്ക്കു നിലോട്ടുവൃത്തി-

തേപ്പൊണ്ണത്തുങ്ങിപ്പലതിലുദവതി-

ന്നെങ്ങിനാലെങ്ങിത്തേ?

ചാലേ ചാലവായിത്തോടൊക്കെതിർപൊരുതെയെ-

ന്നംബരേ പരമപാതാൽ

അഭസദ്യം നീധിക്കൊല്ലേ നന്ദാരിയമവ-

ക്കാരുതാഗ്രഹാർത്ഥം

|| ൪൮ ||

ശ്ലോ. ൪൮. താഴ്ന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രഭു വിസ്താരം....
വസ്തു അധിപമായ വെല്ലും (വിശാലത), മയൻ ശബ്ദം, മഹാവിഷ്ണു
വിന്റെ പാദപാദി നില്ക്കും എന്ന അർത്ഥം. സമുദയപക്ഷത്തിൽ വിഷ്ണു
പതിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലായിരിക്കും എന്ന അർത്ഥം. നീക്കമായ ആനാൽ
പുറംപാലത്തു നിന്നും തുടങ്ങി... എന്നു എന്തിനെന്ന പദം
മുഖ്യമെന്നു പ്രത്യേകം ഏറ്റിക്കെട്ടി പറയുന്നുണ്ടെന്നാൽ. അങ്ങ

അവനിൽ കരളാശുഭം പരമത്തിൽ പ്രകൃതി ചേർന്നിട്ടുള്ളതല്ല മന്യ
സ്ഥനായിരിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധമരണ നിർമ്മാശ്വത്താണ് ഇവിടെ
ഇവിടെ. പൂർവ്വാർത്തിൽ ആവകാരം ഉപമ. “അംബര വർമ്മ
താൽ കാശ്വര്യം” എന്ന ഭാഗത്തു് അലങ്കാരം വിശോധാഭാസം.

ആരാധനാപരിശോധന
വിശോധാഭാസത്തു്

എന്നു് (കവച.) ലക്ഷണം. “നന്ദനിയ” നിത്യോദിയാത്തു് അർത്ഥം
പ്രാസം.

ശബ്ദനാമങ്ങളാ തവ സുരസയോവജ്ജനയസ്യ പൂർവ്വം
തത്ത്വത്തിന്നു ചെവി പരിവർത്തനം യോജനായു ||
ഉത്പന്നതഃ പ്രാഗ്വചരതഃ തം യോജനോപപാദയം
നോത്പന്നായാ വിവചി സചി പ്രാപ്തം നൈത മോക്ഷ || ൫൩ ||

മനോയുക്തപരത്തിൻനിന്നു സുരസ ഹന്ത-

മാനയാമമു നിന്ന-

ത്തിന്നാനെത്തുവഴിക്കായതിലപകടമായ്

പാറിക്കാണുപോയ;

നന്നായ് മുൻകൂട്ടിവല്ലെങ്കിലുമതിനൊമ്പ-

യം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ള;

വന്നാലാപത്തിൽനിന്നിട്ടുകൊണ്ടൊഴിവു കി-

ട്ടുന്നകാര്യം പ്രയാസം

|| ൫൩ ||

ശ്ലോ. ൫൩. മാർത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന ആപത്തിനെ പ്രതി
പാടിക്കുന്നു. ഒന്നാ.....നിന്നു ഉദാഹരണം പരത്തിൻനിന്നു ഒന്നായ്
എന്നു് അപരം. യോജനായ പരത്തുപോല ഒന്നായി ഉദാഹരണം.
സുരസ.....നിന്നു സുരസ ഹന്തയാത എന്നു് യോജനാ പദം.
തിന്നാ.....യതിൽ ആയതിൽ വഴിക്കു തിന്നാൻ എന്നു് എന്ന്
അപരം. ആ വഴിക്കു നിന്നു തിന്നാനായി വരും. അപകട.....

മിത്രപരയെ അപമാനമോടി ആവർത്തം വരുത്താൻ വരികയുണ്ട്. ചത്തു
പിരി കൂട്ടംകൂട്ടി നിരന്ന തിരസ്കാർ വരുത്താൻ, ആവർത്തവരണക്കം
എന്നു ഭാവം. സുരസ ഹരന്തോകനെ സുരസ രാക്ഷസിയായിട്ടു ഭരന്ത
മോനെ, സമുദ്രലംഘനം ചെയ്ത സമയത്തു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വരിയിൽ ഭക്ഷണ
കുടിയ്ക്കു എന്നു രാമായണപരിഭാഷ സ്മരണം.

ഏവമിത്യേവ സാ ദേവീ ദേവദാതരസിസത്കൃതഃ
സമുദ്രാഭ്യേ സുരസാ ബിമുതീ രാക്ഷസം വപുഃ

വിക്രമം ച വിജയം ച സർവ്വസ്യ ച യോദ്ധവനം
പ്രാപ്തവാനം ഹനുമാന്തദാപ്താത്സമുദ്രാഭാവി

മതഃ പ്രാപ്തഃ പ്രദിഗ്ദ്ധസ്താജീശ്വരശരർദ്ധ്വനരഞ്ജഃ
ജടാഹിം യഥാ ഭക്ഷിതീഷ്ഠാമി പ്രവിശേധം മോനനഃ

എന്ന (വാ. രാമ. ബു. ക.) ഭാഗം ഉദ്ധരണം. ചത്തതിൽനിന്നു സുര
സയുടെ സ്വരൂപം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു സ്രീപ്രഭുതീതി തോന്നിക്കുന്ന
തിനു 'നിര' എന്നു ചുരുക്കം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന് പ്രാപ്തം. ആപ
ത്തിൽ അർപ്പിക്കാതെ രക്ഷനടുവാൻ വേണ്ട സാമർത്ഥ്യം നിനക്ക്
മോണനം ഹനുമാന്തദാപ്താത്സമുദ്രാഭാവിയിൽനിന്നു വ്യക്തിക്കുന്നു. നന്നായ്
.....കൊള്ളി മുൻകൂട്ടി അത്തരം വെളിച്ചം ഒരു ഉപായം നന്നായ്
പ്രവർത്തിച്ചുവെള്ളം. മുൻപകൂട്ടിക്കാണുന്ന ആ ഉപദേശം വരുമാമകാരണ
ഗിരിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉപായം പ്രവർത്തിച്ചുവെള്ളം.
മുൻകൂട്ടി ചത്തവളുടെ മുൻപിൽ ഭവതമാകുന്നതിനു മുൻപ്. വന്നാ
.....പ്രയാസം ചന്ദ്രാക്ഷരം ആ ആവർത്തിക്കുന്ന രക്ഷകിട്ട
വാൻ പ്രയാസം ഉണ്ട്. ആവർത്തം വന്നിട്ട് ആലോചിച്ചു രക്ഷപ്പെടാം
എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു ഭാവം. "മല്ലുന്നവതിനൊക്കെതന്നെ
സമുദ്രാഭാവിയാവാൻ വരും" എന്നു പൂർണ്ണ സമീപം.

കൃഷ്ണ ഭാഗവതം അദ്ധ്യായം കൃഷ്ണാധിപരാജാ
പരമേശ്വരൻ കൃഷ്ണ സമുദ്രത്തെ ചത്തു രക്ഷാകരനായ ||
കൃഷ്ണാധിപരാജാവിനോടു ഭക്തൻ വിശേഷാൽ ഭക്തൻ
സമുദ്രാഭാവിയാകാൻ വരും ||

കണ്ടാലും പിന്നെയങ്ങോക്കെപ്പോയ കരയിൽ
 ശുപഭകൾക്കു സാക്ഷാൽ
 നന്ദാർമാതിൻവിലാസം മെയ്യ കലപുരീ-
 സ്ഥാനമാം രാജധാനി
 രണ്ടാംപാട്ടും കടഞ്ഞാലുടയ കെട്ടിയിയാ-
 ത്താഴിത്തൊഴുമാപ്പ് തൻ -
 കണ്ടാലും പാടിയിന്നേററിൽ പുതിയ പുരീ-
 ത്തൊഴുമാപ്പിന്നേററും * || ൯ ||

ശ്രീ. തൃ. കൃഷ്ണഭാരത വർണ്ണന. കണ്ടാലും... രാജധാനി
 അല്ല പിന്നെ ആ കടഞ്ഞാലുടയ കരയിൽ, കടഞ്ഞാലുടയ കരയിൽ
 പൊലെ അമ്പയം; പിന്നീട്, ആ സമുദ്രത്തിന്റെ കരയിൽ ശുപഭ
 വാരമാക്കിക്കൊണ്ടു ലക്ഷ്മീധരനായ, ശുപഭകൾക്കു പരിലസിക്കുന്ന
 രാജധാനിയായ, ശുപഭ വാരമാക്കിക്കൊണ്ടു നഗരം പരക്കെപ്പാട്ടു
 പരിപൂർണ്ണമാക്കു രാജം. പിന്നെ പത്തുമാളുടെ മെയ്യിൽ അപ്രാപ്യ
 കാക താളത്തുടയിൽനിന്നു നഗരം. കണ്ടാലും കാണണം, കൃഷ്ണ
 രണ്ടാംപാട്ടും..... ത്താഴി ആഴി രണ്ടാംപാട്ടും കടഞ്ഞാലുടയ
 കെട്ടിയിയാത്തു. ആഴി തൊഴു. രണ്ടാംപാട്ടും കടഞ്ഞാലുടയ
 തുടയാതാൽ ഉണ്ടാകാമെന്നു നാണം വിചാരിച്ചു. ആദ്യം ഉണ്ടായ
 (പാലാഴി) മേനത്തിൽ പാലുവുടേ, ചിന്താമണി, കണ്ടാലും മേലായ
 അതിവിശിഷ്ടവ്യായാസം നല്ലവണ്ണം. ഇതി അങ്ങനെ വരുവാൻ ഇട
 അകത്തു് എന്നു വിചാരിച്ചു. നന്ദാർമാതിൻ..... തോന്നും തൻ
 കണ്ടാലും പാടിയിന്നേററിൽ ഒരു പുതിയ പുരീരണം എന്ന് എന്
 യും അങ്ങനെയെന്ന് അമ്പയം. അങ്ങനെയെന്ന് വെറുവിലയിൽ
 കരയിൽ പാടിയിൽ ഒരു പുതിയ പാടിയാലോന്നോ എന്ന് എന്ദാവാൽ
 തോന്നും; എന്താ പാടി. പാടിയാൽ കടഞ്ഞാലുടയ പുതിയ പാടിയാൽ
 വെട്ടു പുരത്താലോ എന്ന രാജധാനി കാണാൻ ആദ്യം തോന്നാതാൽ
 നഗരം പാടിയാൽ പാടിയാൽ പാടിയാൽ എന്നു വെട്ടു. അങ്ങനെയെ

മുഖ്യം. രാജധാനി ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ തലസ്ഥാന
മായ കലാലോകനം.

കലാലോകനം കലാലോകനം ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ രാജധാനി
തലസ്ഥാനം.

കലാലോകനം കലാലോകനം ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ
രാജധാനി തലസ്ഥാനം.

എന്ന് മണ്ണിനീലിസന്ദേശത്തിൽ പറയുന്നു. ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ രാജ
ധാനി തലസ്ഥാനം. ഭക്തിഭക്തി, ഭക്തിഭക്തി, ഭക്തിഭക്തി എന്നി
ങ്ങനെ പല പേരുകളും കലാലോകനത്തിൽ ഉണ്ട്. തലസ്ഥാനമായ
കലാലോകനം മണ്ണിനീലിസന്ദേശത്തിൽ പറയുന്നു. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും, ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ രാജധാനി തലസ്ഥാനം
എന്നും വർണ്ണനകൾ ഉണ്ട്. കലാലോകനം കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്.

കലാലോകനം കലാലോകനം ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ
രാജധാനി തലസ്ഥാനം. കലാലോകനം കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്.

ഈ വർണ്ണനയും, കലാലോകനം കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്.
കലാലോകനം കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം
കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്.

കലാലോകനം കലാലോകനം ക്രവചിതംകരോജ്ഞാതമേ

രാജധാനി തലസ്ഥാനം. കലാലോകനം കലാലോകനം

കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം

കലാലോകനം എന്നും പല പേരുകളും ഉണ്ട്. കലാലോകനം

വണ്ടത്താൻമാർ പറക്കും പുരകളുടെ പുറ-
 ത്തേതതളംതോറുമറി-
 കൊണ്ടുതൃന്തം പരുങ്ങിപ്പുതുരതിമുറിപെ-
 ടുംഗമംഗാൽ മറയ്ക്കും
 കണ്ടെത്തും കാമുകന്മാരുടെക്കൊളിഹസിതം-
 കൊണ്ടു മെല്ലെച്ചൊടിച്ചും-
 കൊണ്ടുതമ്പിയിൽ പ്രഭാതേ കയീൽമൊഴികളെയും-
 അയ്യോ കാണാമതിങ്കൽ . || ൫൫ ||

ശ്രീ. ൫൫. നാഗരികസ്ത്രീകളെ വഴ്തിക്കുന്നു. വണ്ടത്താൻമാർ
 .....കൊണ്ടു വണ്ടകൾ പുറകു പറക്കുന്ന ഭവനങ്ങളുടെ പുറത്തു
 കളങ്ങളിൽ ഇഴങ്ങുകൊണ്ടു വണ്ടത്താൻമാർ പറക്കും സ്ത്രീകളുടെ
 അംഗസങ്കല്പം ധ്വനി. "ആശോഭം മോഹമൃഗന്തങ്ങളി സഞ്ചാരി
 യാക്കേ" (കൊടിയ വിഹാരം) എന്ന് യുക്തവ്യം. പരുങ്ങി.....
 മറയ്ക്കും പരുങ്ങലോടുകൂടി രാത്രിയിലെ രതിശ്രീധരയിൽ നമുക്കു
 പരവി അംഗങ്ങളെ മററംഗങ്ങൾകൊണ്ടു മായ്ക്കുമ്പോൾ, പെരുന്തൻ
 ലത്ത, മയം, മുതലായ വികാരങ്ങളെ വൃത്തിപ്പെടുന്നു. സഖിക്കുളം
 മററ വല്ലവരുമോ കർമ്മങ്ങളെ കർമ്മങ്ങളോ എന്ന് വിചാരം പരുങ്ങ
 ലിതം വേറുതു. പുതുരതി നായികമാർ മുങ്ങുകയെന്ന ധ്വനി. അതു
 കൊണ്ടു, അവർ മററുള്ളവരുമൊക്കെയും, പരുങ്ങലുണ്ടാകുന്നു എന്ന്
 ഭാവാ. അംഗമംഗാൽ മറയ്ക്കും കയീലിൽ വെച്ചു മററം കർമ്മ
 ങ്ങൾ മറയ്ക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന സമയത്തു. കിണ്ടിത്തും.....
 കൊണ്ടു കണ്ടുവരുന്നവരായ കാമുകന്മാരുടെ, കാമികളുടെ ശൃംഗാര
 മോഹാസത്താൽ. കാമികൾ അവരെക്കണ്ടു വന്നു, രാത്രിയിലുണ്ടായ
 അവരുടെ കീഴാസഭാവം, മനസ്സിലാക്കി സ്ത്രീകൾ കാണാത്ത അർത്ഥം
 മർദ്ദമായി ചിന്തിക്കുന്നതു കൊണ്ടു. കാമുകൻ കാമി.

കിണ്ടി കാത്തിരുന്നതിന്നു

കരണം കാമുകന്റെകൂടി

എന്ന് അർത്ഥം. ഒരില്ലെ . . . . മനീഷ്യൻ അങ്ങനെയല്ല പ്രകൃത അന്തർ
വൃൽ കൊല്ലാച്ചാടിച്ചുകൊണ്ടു കയ്യിൽക്കൊഴികളെ കാണാം എന്ന്
അർത്ഥം. നിനക്കു പുലയ്യാകുന്ന ആ സമയത്തു് അല്പം നോക്കു
ത്തോളുകിയവരായ് സുന്ദര കളെ ആ പട്ടണത്തിൽ കാണാം. കാമുക
ന്മാരുടെ കളിവിസിക്കുമെന്നു മുൻപാളുകൾ കൊപമൊന്നു കരണമെന്നു
ഗ്രഹ്യം.

കല്പനാശ്ചാഃ എന്ന വൃദ്ധത്തിന്റെ അർത്ഥം ഭാഷയിൽ വിട്ടിരി
ക്കുന്നു. മംഗലനാമധേയത്തോളുകിയവർ എന്ന് ഈ പദത്തിൽ
അർത്ഥം. "അനന്ത ഏകോത്സവനാമിത്വം" എന്ന മംഗലവാക്യം.
അവരുടെ ദേവതയെന്ന ഏകോത്സവമെന്നു ഭാവം. ഏകോത്സവ
നാമാദികൾ പൂജ്യന്മാരുടെ എന്ന് വാഗ്ദത്തം പറയുന്നു.

നാമപി യസ്യ ഏകോത്സവായ
താം പാത്രതസ്തൃപ്തിനാപ്തകൃർവാ
സർവ്വന്ത്രിയാകുഷണപാശഭിതാ
പാതാലപുഷ്പിം പ്രതി ഭീഷ്മിതാം യാ.
കലാപാശാസംഗവരയാവിളിക്കാ
തുപിസ്തപജ്ഞാ ദാമസി പൂഗത്താ
പ്രിയംവദാ തുവ്യമനസ്തതാം യാ
സാ സ്ത്രീ പൂജ്യായ പരം നരസ്യ.

എന്ന് ദ്രാഹ്യം.

അനന്തദേവ, കേരളീയപത്രിക, മേനമഞ്ജരി, വസന്ത സന
ദേവായ ദേവതകൾക്ക്, ഈ ശാസ്ത്രമുതൽ അഭിസ്ഥാനം എന്ന ഗ്രാഹ്യം.
കാമനാമ മുൻപാളുകൾ സ്ത്രീകളുടെ ഇരിപ്പ്, കാമകന്മാരുടെ വരവ്,
(സ്ത്രീകളുടെ) പരമമുഖം, അംഗാലങ്കാരം, (കാമികളുടെ) ഇഹ
മാനസം ഇതെല്ലാം നീ കാണുന്നതുതന്നെയെന്നു ധ്വനി.

ദേവതതുത്സാഹകരതന്ത്രിയാചകനകാമലംഭം
കോളംഭവത്തിൽ കലാപന കലാപം കോപി മോളപിതംഭം ||
അല്പിതസ്തപമപി പരിചിതാവസ്ഥാഭോതിതായി-
പൂജ്യതാമുതൽ വിശ്വകർമ്മകൾ പൂജ്യ കർമ്മണാ ദാമസം || മൃഗ ||

മെല്ലെത്താൻ മൂന്നുലോകത്തുകയവർനയനം

ചെന്നിടംകൊല്ലുവോരി-

കൊല്ലത്തങ്ങു വല്ലഭവുമൊരുവിധവും

താമസം പറ്റിക്കൊല്ല;

തെല്ലെന്നാലും ജനിയും പരിചയമിതിൽ,

റെറങ്ങുമുള്ള തൂണത്താൻ

വെല്ലുന്നാശ്ചര്യപൂർവ്വതമകൾ പുനരൊ-

ന്നാക്കിളക്കില്ല വിത്തം?

|| നെ ||

ശ്ലോ. നെ. കൊല്ലത്തു വല്ലിക്കുന്നു. മെല്ലെത്താൻ.....
കൊല്ലത്തിന് സാവധാനത്തിൽ മൂന്നുലോകത്തിലെ ജനങ്ങളെയും
കണ്ണുകൾ ചെന്ന് സ്ഥാനം പിടിക്കുന്ന കൊല്ലം നഗരത്തിൽ. മൂന്നു
ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെയും ആകർഷിക്കുകക്കു വൈദിക
പോഴുകിയതത്രേ നഗരം എന്ന് ചൊല്ലാം. അങ്ങനെയു.....പറ്റി
കൊല്ല നിനക്ക് എവിടെയെങ്കിലും കേൾവിയെങ്കിലും താമസം ഉണ്ടാ
കുമ്പോൾ എന്ന് അപേക്ഷ. കൊല്ലത്തു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തെപ്പോലെയുള്ള അത്ഭുത
കരങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ കണ്ടു യാത്രയ്ക്കു താമസം വരുത്തരുത് എന്ന്
ചൊല്ലാം. തെല്ലെന്നാലും.....പരിചയം അല്ലസമയത്തേക്ക്
ഉണ്ടാകുന്ന പരിചയംകൊണ്ടും. ഇതിൽ ഈ കൊല്ലം നഗരത്തിൽ.
മറ്റൊരു.....പുതുതമകൾ അന്യദേശങ്ങളിലെ അത്ഭുതങ്ങളെ
യെങ്കിലും ആശ്ചര്യത്തിന്റെ പൂർവ്വകാരി. ഇതിൽ പുതിയതായി ഉണ്ടാ
യിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആശ്ചര്യവസ്തുക്കൾ മറ്റൊരു ദേശത്തെ അത്ഭുതങ്ങ
ളെയും ജനിക്കും എന്ന് ചൊല്ലാം. ആകെട്ടാ.....വിത്തം ആകെ
ചിത്തം കൊല്ലക്കില്ല, ദൈവമെങ്കിൽ മനസ്സിൽ ആത്മ ഇളക്കത്തോളം
കുലുപ്പാകുമെങ്കിൽ മനസ്സിലേയും ഇളക്കിത്തീർക്കും. വിത്തം മനസ്സ്.
*വിത്തം മനസ്സ് ചൊല്ലാം എങ്കിലും എന്ന് അർത്ഥം.

**കഥിതം നെ. (ശ്ലോ. നെ. നെ.)-ൽ കൊല്ലത്തു് അന
വധി മെല്ലെത്താൻ എന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം.

നായ ഭരണസമ്മാതി പറയുന്നുണ്ട്. 'നൽമുറ-ൽ അതു വലിയൊരു തുറയുമായിത്തുറന്നു, അവിടെ വളരെ ചീനത്തുകൾ പാർത്തവനി തന്നെ ഏതും ഒരുപിടിക്ക് എങ്ങനാവാം അയാളുടെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.' (ശ്രീ. സ. ഭി.) എന്നു കാണുക.

അഗ്ര സിന്ധുപോയമെ പൂരി കീഴ്പ്പുയിക്കാമരുഷ്ടം
കേളീധാസസ്തരണഗുരുവിഃ കേളീധാരാലാഭ്യുക്തഃ ||
വ്യംഗ്യംതരംസേവിതം സവിശ്വസ്തംകേളീനാം പ്രവേശനം
പ്രീതിർമന്ത്രേ മനസി ഭവത്സംഗീതകാരേഷുനീതി || ൧൭ ||

മണാറണപ്പുറത്തിയരവയുടെ പരം

വേറെയൊന്നുണ്ടതിങ്കൽ

കൊണ്ടൊട്ടും കേളീധാട്ടസ്തരണഗുരു കൊടി-

ശ്രീഭാഗവതത്തിങ്കൽ

ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യംതരംസേവിതം സവിശ്വസ്തംകേളീനാം

പ്രവേശനം

പ്രീതിർമന്ത്രേ മനസി ഭവത്സംഗീതകാരേഷുനീതി സം

|| ൧൭ ||

ശ്രീ. ൧൭. പരമം വല്ലഭിതരം. മണാറ.....പ്പുറത്തു
അപ്പുറത്തു രണ്ടു അറ ഉണ്ട്. നഗരത്തിന്റെ അഭിമുഖത്തു രണ്ടു
പുഴകളുണ്ട്. ഈ പുഴകൾ കൈകൾക്കു കയ്യിൽക്കൊണ്ടു
ആയിരിക്കണം. ഇവയെ .....നീട്ടി ഈ പരമവയുടെ പരം
പാദം കൊണ്ട് ഉണ്ട്. ആ പരമവയെ ശ്രീധാരാലാഭ്യുക്തന്റെ വകയായി
പാദം ഒരു പട്ടണവുണ്ടുണ്ട്. നാലിട്രൽ അവിടെ. കൊണ്ടൊ
ട്ടും.....കിടന്നു ശ്രീധാരാലാഭ്യുക്തന്റെ സ്തരണയെ
ഉപദേശിക്കുന്നതും ആയ കൊടിപ്പുറ അടുത്തു കണ്ടാൽ, ഇതു കൊടി
പ്പുറ കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പി ആടുത്തു മനസ്സൽ, കേളീയിൽ ആടേണ്ടത്
ഇന്നവിധം എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നതായി തോന്നും ഏതാ ഭാവം. അറി
വില്ലാത്തത് ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ ഇതു. ആപാട്ടൻ.

സമാജനസമാഹൃതമേവൈകവിഹിതവ്യക്തം

ഖജാശ്രീണാം പുനഃപുത്ര വിഖ്യാതചാതുഷം ശരണേ

എന്ന് രാവു. (സ. ൧൨) ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യാ.....കണ്ടിട്ടു സരസ കവികൾക്ക് ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യാന്തരമേയ്ക്കും കർവ്വഞ്ചന്യങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു എന്ന് അനവധം. സരസന്മാരായ കവികളുടെ ദുഃഖാത്മസന്ദർശനമായ കാവ്യങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു. കവി വിചാരി. “സംഖ്യാവാൻ പണ്ഡിതർ കവിഭൂ” എന്ന് അമരം. കാവ്യരചയിതാവു. ക്ലാസ്സെഴുതി. “ആലി കവിയ മുഹൂർത്തിയത് സ്മരയ്ക്കും” (ഭാഗ. സ്വ. ൧.) ഇപ്പോൾ അഗണിതീൽ ക്ലാസ്സെഴുതി എന്ന് അത്ഭുതം. കാവ്യബന്ധം കാവ്യം. “അഭാഷക സമുദാനന്ത സാഖകാരന്ത ശബ്ദമേന്ത കാവ്യം” എന്ന് കാവ്യപുരാണം. ഉണ്ടാകും.....സരസവര! സരസവര! ഇല്ലിൽ ഉണ്ടാകാപാമെ, സരസഗുണയ ഇഷ്ടമേ, മനസ്സിൽ സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ രസപ്പെട്ടു മററം ദ്രവ്യം നേരേ ഒരു ദശം ഏറ്റവും മനസ്സു കൂട്ടം എന്ന് അനവധം. നിനക്കു ഏറ്റവും മനസ്സു ഉണ്ടാകും, നിന്മയം. “രസ ആസവാദനസ്തേഹിനഃ” എന്ന് ധാതു. സരസ കവികൾ സരസന്മാരായ കവികൾ, രസികകവികൾ എന്ന് ഭാവം. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ സഞ്ചാരി അറിഞ്ഞു ചെറിയായി നിർവ്വഹിച്ചു സമുദായത്തോടെ രസപ്പെടുകയാൽ കഴിയുന്നവർ എന്ന് അഭിപ്രായം. വ്യംഗ്യാന്തരം വ്യംഗ്യം, ധ്വനി മുതലായ നിന്മയങ്ങളായ വാചങ്ങൾ കാവ്യത്തിന്റെ ജീവൻ എന്ന് അഭിമതം. “കാവ്യസ്യാത്മം ധ്വനിരീതി ബുദ്ധേന്ദ്രസ്തമാതാപുരുഷം.” എന്ന് ധ്വനോർമ്മാർ. മൂന്നാംകേരളത്തിലെ സരസപക്ഷത്തിന് രസികന്മാർ എന്ന് അത്ഭുതം കവിയുടെ ആശയം ഗ്രഹിച്ച കാവ്യത്തിൽ രസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവർ സമുദായം. നിനക്കു ഈ യോഗ്യത സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സു അനുഭവപ്പെടുന്ന എന്ന് ഭാവം. മനസ്സു ക്ലീതി, സന്ദേഹം എന്ന് സാധാരണമായ അത്ഭുതം.

ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ വിദേശ വീട്

ഇന്നേ രാത്രി ഉദയ രസം

എന്ന് അമരം.

വിഭാഗമന്ത്രമോശമവതഃ
സാക്ഷികമപ്സ്യതിചാരിഭിഃ
ആനീയമോപസ്തപാഭൂതപം
സമാഹിതംനമഃ സതഃ സ്മൃതഃ

ഏന് (സുധാകരം) സാക്ഷ്യപരമാണ് അത്. ധർമ്മം, വ്യംഗ്യാത്മപുഷ്ടി
തോല്പത്തിയെ വാസ്തവ ഭൂതമാക്കുന്നു, അത് വ്യവസ്ഥയെ അപ്സരമിതി
കുറിക്കുന്നു. ഇതിനെ യഥാവിധിയിരിക്കുന്നു.

അർഹതയോടു കൂട സപരിഹാസ വിഭജനങ്ങളാണാം ചതുർത്ഥം-
മദ്യം സമം ചമന്തതി നന്നം ചർമ്മതഃ ചമരവത ||
വദ്യശ്ചൈവമന്തരി വിഹരത വല്ലഭോമവാസി
ഭക്തിരപംസീ വിജയഭൂതം ഭക്തനന്തര നിഷേധഃ || ൫൭ ||

യോഗ്യത്വം സപരിഹാസ മുതൽ നലകൊടു ന-
പിട്ട വാവാളതത്തിൽ
യോഗ്യതയോടു കൂടിയ യമം നവപടിയിതേ-
വയ്ക്കുകയുണ്ടു പുഷ്പം.
കൊൽക്കൊള്ളം ചെറുവെണ്ണ, തിരുവടി തിരുന-
ല്ലായിലാഗ്രാമകവേദം
ദേവം തീക്കും മകനൻ വഴിയിലുകൈത-
അയ്യോ സംസംവൃതതേ || ൫൮ ||

ശ്രീ. ൫൮. തിരുവല്ലയെ വെണ്ണിക്കുന്നു. യോഗ്യത്വം.....
പക്ഷിട്ട യോഗ്യതയോടു കൂടിയ യമം ചമരവത ചമരവത
കൊൽക്കൊള്ളം യോഗ്യത്വം സപരിഹാസങ്ങളാണിത് കൈതയും
കുലയും ഉള്ളവർ. മതൽ വിഭജനത്തിൽ ചമരവത വെണ്ണിക്കുന്നു
സാധനം, നാവാളതം.... യമം ഇവയെല്ലാം, ചമരവതയും,
വായുവും, സന്ധ്യയും എന്നൊക്കെയുള്ളവയും മേന്മയോടു
കൂടിയ യമങ്ങളെ ചമരവതെ ചമരവതെ ചമരം.

ബ്രഹ്മത്തിൽ വരുന്നത് അഥം പ്രകൃതത്തിൽ വിശേഷണ ബുദ്ധ്യമാകുന്നു. തന്മയവ്യാപ്തമത്രാലില പ്രത്യേക രൂപവതികളെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറികെ ദൈവത്തെ വിശേഷ്യ ഭേദത്തിൽ പെട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗം ബ്രഹ്മണസ്ക് രൂപമുണ്ടു്. അത് പ്രതിപാദനവരുടെ ഇലാരിമൊന്മാതാശ്ചൈവ് ഭേദം വരുന്നു. ദൈവൻ പ്രതിഭിന്ന പ്രാണകാലമുതൽ ക്ഷൗരം സ്വീയത്തു് ഭാഗം ബ്രഹ്മണത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തായിട്ടു സമ്യക്തമല്ലാത്ത. വ്യാപ്തത്തിൽ വിവർത്തനം ഈ സഹനതികൾ കൂടി ഗ്രഹിച്ചുപോകിൽ മാത്രമേ, ഷ്യാകത്തിന്റെ ഭാഗസമരസം പൂർണ്ണമായി വ്യാപ്തമെന്നാൽ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

തിരുവല്ല മധ്യതന്ത്രിതാശ്ചാക്രന്ത മോക്ഷനാശ്ചാക്രന്ത ഭേദം ചെയ്തതിന്നു വടക്കും ആയി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. 'തീവല്ലം' എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ ഭാഷാന്തരം തിരുവല്ല. തുല്യ ഗ്രാമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നായ് ഈ ഗ്രാമം. "പുനരിതു തിരുവല്ല വാസിനൊ ഭൂസുരമുഖോ" (പു. തി.) എന്ന ഈ ഗ്രാമത്തെ ചാലൂക്യ സേവകൻ സ്മരിക്കുന്നു. അക്കാലം

തിരുവല്ലയ്ക്ക് മേൽക്കലുള്ള ചെട്ടിക്കുറുപ്പം പുനരിൽത്ത പേരും അവിടെ ഇഷ്ടമേൽ ക്ഷാപ്തമല്ലാ പാർത്തിയെന്നും ഗ്രാമത്തിന്റെ സഭാഭരതത്തിന്നു സാമാന്യതയായിട്ടും മറ്റുമുള്ളതാകയാലും തുല്യമായിത്തന്നെ, ഇപ്പിന്നൊ, തിരുവല്ലയ്ക്കു, തിരുവല്ലയ്ക്കും, മറ്റുമുള്ള പുനരി എന്നീ വിശ്വദേവതാശ്ചാക്രന്ത പ്രാണകാലമുതൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന പേരും തിരുവല്ലയും ദൈവൻ വിശ്വദേവതാകുന്നു. ഗ്രാമ ദൈവതമായ ബ്രഹ്മദേവത പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിനുശേഷം, ഗ്രാമത്തിൽ ഉന്നതനായ നാമം സ്ഥിതിച്ചു. തിരുവല്ലയിലെ പ്രതിഷ്ഠ പ്രി. ദ. തിരു. ത്താശ്ച. അന്നത്തെ പേരിൽ തു. ചെട്ടിക്കുറുപ്പം വടക്കുതാഴ് എന്നു വരുമ്പോൾ ചെട്ടിക്കുറുപ്പം പുനരിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, സാമൂഹിക പൂർവ്വവിദ്യയെന്നതായ ബിഷപ്പോൾ തിരുവല്ലയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിന്നു വിശ്വാസം എന്നും മറ്റും പരമ്പരാഗതമായി വരുന്നു.

തെക്കിറുപ്പത്തു് എന്ന പേരായ ബ്രഹ്മണഗുഹത്തിൽ വിശ്വദേവതാശ്ചാക്രന്ത ഒരു സ്ത്രീ ഭട്ടത്തിൽ ശേഷിച്ചു. അവരുടെ ഭക്തി മറ്റു സന്താനത്തിൽ ഭഗവാൻ ഭഗവാൻ അവരുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു. അക്കാലത്തു് ആ ഭഗവതു ഭഗവദാനന്ദമല്ലാ ഭഗവതൻ എന്ന പേരായ ഒരു ആരാധനാ പാർത്തിയെന്നും, മറ്റും, ഭഗവതൻ എന്നായിത്തന്നെ

മിഷായി ചെന്ന ചിഹ്നം, അവനെ നിഗമിച്ച്. തോലൻ പാങ്ങി
 തന്ന സ്ഥലത്തിന് തോലാസ്തരിയെന്നും, ഭഗവാൻ അവനെ വധിച്ചു
 ആയുധത്തിലെ രക്തം കഴുകി സ്നാനംചെയ്ത നദിയിലെ സ്ഥാനത്തിൽ
 ചക്രശാഖഭടവു് എന്നും പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മോക്ഷമണ്ഡപമായ
 അസുരനെ വധിച്ചവനെ ഭഗവാനെ കൈരമംഗലത്തു ഭക്തിപൂർവ്വം
 പൂജിച്ചു. അന്നു പാളയിലാണ് ഭഗവാൻ ഭോജനവിഭവങ്ങൾ വിഭവി-
 രക്ഷാഭയത്തു്. ഭക്ഷണാനന്ദരം ഭഗവാൻ ആസ്തരിയിൽ സുരഭിനത്തെ
 പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തു പിന്നീടു ശ്രീകൃഷ്ണയിൽ പണിക്കിരിക്കുന്നു.
 ഭഗവാനാണ് രക്തം അതിഥിയായി വന്നതെന്നു് മനസ്സിലായപ്പോൾ,
 കൈരമംഗലത്തു, അവിടെ സ്ഥാപിച്ച സുരഭിനത്തിനു കീഴെ നിസ്സീ-
 മമായ സന്ധത്തു് സങ്കല്പിച്ചു. പതിഞ്ഞാറെ നാളിലെ പൂജയ്ക്കു്, കൈ-
 രമംഗലത്തുപൂജയെന്നു ചൊല്ലപ്പെടുന്നു. മക്കളായ കൈരമംഗലത്തു
 ഭഗവൽപ്രസാദാനന്ദമെല്ലാം കൂട്ടമായി ഭുജിച്ചതായ്.

കുറുപ്പുയെക്കു നദിയെക്കൂടിയിട്ട് ചുറ്റും കിണ്ണമലയിൽ ചുറ്റും
 വൃന്ദ വിഭവങ്ങളോടുകൂടി കൈരമംഗലത്തു എന്നു് ആദിവാസി നായരും
 അതിരെയുണ്ടു്. അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ നദിയിലും പാളയ്ക്കും
 “സപരമംകും പുനൽ നലയോളം ചെമ്പു്” എന്നു് ശ്ലോകസാരത്തിൽ
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ “മുരളി ഗുഹയിൽ പൂജയ്ക്കുചേരൽ വിവാഹി-
 യ്തിരിക്കുന്നതും ഈ പാതയിന്നുമധ്യം. ഇപ്പോഴും കൈരമംഗലം
 കൈരമം, ചിളയുന്നതും, കൈ കഴുകുവാൻ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതും
 മറ്റും പാളയിലാകുന്നു. അതുവെക്കു് ഈ നദിസ്തരത്തിനു പാള
 നദിയെന്നും എന്ന പേർ പറയുന്നു. കൈരമംഗലത്തു അതിഥിയായ
 ഭഗവാൻ എല്ലാം പാളയിൽ കൈരമം വിഭവിരക്ഷാഭയത്തു് ഈ
 നടപ്പിനു് അടിസ്ഥാനം.

തിരുവല്ലാശാലത്തു ചുറ്റുമുൾത്തു മക്കളായ രാമദാസന്മാരുടെ
 മകൾകൊത്തയിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുത്തു. അന്നു് പാളയിൽ പേരറി-
 ചാർ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഒരു കൈരമംഗലത്തു കൈരമംഗലത്തിൽ
 കൈരമംഗലത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. ശ്രീ വീരമൊത്താസ്ഥലമനുസരിച്ചായി
 കൈരമംഗലത്തു് കൈരമംഗലത്തു് തിരുവല്ലാശാലയിന്നടു ചേർക്കപ്പെട്ട
 പാളയ്ക്കും, കൈരമംഗലത്തിൽ പേരറിയിക്കുന്നു തിരുവല്ലാശാലയിൽ
 പാളയിൽ നിൽക്കും.

താനെന്തീ വർക്കാലം പുനരിനി കരുതി-

ക്കൊണ്ടു സന്തോഷമാണം-

അപാനത്തിൽപ്പീലിനീന്തും മയിലുകൾ വഴിയിൽ-

ശുഭിയാട്ടം തുടങ്ങും.

|| രൻ ||

ശ്ലോ. രൻ. ദുരന്തൻ യാത്രയെ വഴ്ത്തിക്കൊന്നു. മാന . . . . . വെറു
 ശ്ലോ. ആകാശത്തിൽക്കൂടി നീ പറക്കുന്ന സമയത്തു്. മിറകുകൾ. . . . .
 മിറകുകൾ നിന്റെ ചിറകുകളുടെ നിറത്തിന്റെ ശോഭ ആകാശത്തു്
 മേഘങ്ങളിൽ ബാധിച്ചു മരകതനിറം പരഞ്ചിട്ടിട്ടുള്ളപ്പോലെയാകേ
 ന്നോൾ. നിന്റെ ചിറകുകളുടെ കഴിയി കൂടി ആകാശം മരകതനിറം
 പൊലെ ശോഭിക്കുമ്പോൾ എൻ ഭാവം. താനെന്തീ. . . . . മാന്ദ്യ
 പുനർ വർക്കാലം താൻ എന്തീ ഇതി കരുതിക്കൊണ്ടു് സന്തോഷമാണു്,
 പോയ മഴക്കാലം വീണ്ടും തിരിയെ വന്നു എന്ന് വിചാരിച്ചു സന്തോ
 ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അസുപാ. . . . . തുടങ്ങിപ്പോ യങ്ങിട്ടു ചീകിപ്പാർ വെ
 ന്തിക്കൊണ്ടു മയിലുകൾ കൂട്ടുകൂടി ആട്ടം തുടങ്ങും. മീ ചിറകുകൾ
 കൂട്ടുകൂടിപ്പറക്കുമ്പോൾ, അവയുടെ ശ്വാമമായ നിറം മേഘങ്ങളിൽ വ്യാ
 പിടിക്കുന്നതു കണ്ടു് വർക്കാലം തിരിയെ വന്നു എന്ന് കൂറിച്ചുകൊണ്ടു്,
 മയിലുകൾ ആട്ടം തുടങ്ങും. എൻ ഭാവം അലച്ചാൾ ഭ്രാന്തിമാൻ. "സാ
 മ്രശ്വാചസ്തപനരഘവൻ തിക്താനിമാൻ" എന്ന് (തലച്ചോടടുത്തു്)
 പറഞ്ഞാൻ.

മരണാശങ്കപ്രഭവമതികൂട്ടി മഞ്ചിൽ പ്രവേശം
 ചിരം ശുഭകപ്രീതിക്കൊക്കും ഭാഷ്മം ബീജമെടുത്തു തുടർ ||
 ആവിശ്വേനന്തനാദർശി ചാതുര്യവ്യയാകണ്ഠസ്തപ്തം
 കരുതും മഴയെ വെച്ചു മലധമീകൃതിമെച്ചമാത്രേ. || ൧൦ ||

വർകാലായ് പോയിയാകും ചെറുതിടയുടേറെ

താമര മാടിക്കടന്നാ-

പുണ്യകാശത്തിവിളാസം വിതറി വിളസിടും-

വെമ്പനാളെത്തിവീണ്ടും

മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കെ-കുട്ടർ രാജ്യമാണ് ഭരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വടക്കുകിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതാണ് വടക്കുകൂർരാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥലം. സിദ്ധിമൂട്, വേലൂർ, ഏറമംഗലം, മീനമൂട്, കോട്ടവഴ, മറ്റു മറ്റുപല ഏനീ പട്ടണങ്ങൾ വടക്കുകൂർരാജ്യത്തിന് ഉൾപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. അരുണ്ധിനും വടക്കുകൂറിനും പടിഞ്ഞാറു മിനിമിളി രാജാക്കന്മാരാൽ ഏനീ പട്ടണവും വ്യവസ്ഥിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏനീ ഭരണത്തിനെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനെ കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ചിലർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനം വീണ്ടും പണ്ടുപോലെയുള്ള വടക്കുകൂർരാജാക്കന്മാരും, മേൽപ്രകാരമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പണ്ടുപോലെയുള്ളവരും. ഇവർക്കു മേൽപ്രകാരം ഏനീയെ സ്ഥാനാധിപർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചില പഴയ രേഖകളിൽ കാണുന്നു.

പണ്ടുപോലെയും, പണ്ടുപോലെയും, വെള്ളിലാപ്പള്ളി, കോട്ടവഴ, കോട്ടവഴ, ഇക്കരമൂട്, ചുളിമൂട്, ഏനീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുതലായവയ്ക്ക് വടക്കുകൂർ രാജാക്കന്മാർക്കായി ചില രേഖകൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയിൽ ചുളിമൂട് അതിയായിരുന്നു. പണ്ടുപോലെയും, പണ്ടുപോലെയും, വെള്ളിലാപ്പള്ളിയിലും. ഇന്നും പ്രസ്തുതസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുളിമൂട് രാജാക്കന്മാർക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിന്റെ പല രേഖകളും ഉണ്ട്.

പണ്ടുപോലെയായിട്ട് വടക്കുകൂർരാജാക്കന്മാർക്കായി വെള്ളിലാപ്പള്ളിയിലും, ചുളിമൂട്, കോട്ടവഴ, കോട്ടവഴ, ഇക്കരമൂട്, ചുളിമൂട്, ഏനീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുതലായവയ്ക്ക് വടക്കുകൂർ രാജാക്കന്മാർക്കായി ചില രേഖകൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയിൽ ചുളിമൂട് അതിയായിരുന്നു. പണ്ടുപോലെയും, പണ്ടുപോലെയും, വെള്ളിലാപ്പള്ളിയിലും. ഇന്നും പ്രസ്തുതസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുളിമൂട് രാജാക്കന്മാർക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിന്റെ പല രേഖകളും ഉണ്ട്.

കോ. വ. നമ്പ്യാർ-യ്ക്ക് വടക്കുകൂർരാജ്യം മേൽപ്രകാരമുള്ള മേൽപ്രകാരം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെയും, നാലാം വാർഷിക രാജകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ചേർന്നു ചേർന്നു ചേർന്നു സാമൂതിരിയുടെ രാജ്യത്തിൽ ചേർന്നു. ചിന്നീട് കോട്ടയിൽ നിന്നും മേൽപ്രകാരമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് അറിയുന്ന വെള്ളിലാപ്പള്ളി കോട്ടയ്ക്ക് കൂടുതലായ സ്ഥലത്തു് താമസിപ്പിട്ടിട്ട് സുഖം ചെയ്യാൻ ചേർന്നു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും. നാലാം വാർഷികത്തിൽ അന്നത്തെ മേൽപ്രകാരമുള്ള

തീർത്ഥാടകന്മാർക്കുവേണ്ടി ചാ നിരന്തരം

സർവ്വതഃ പാപഹർമ്മിനി.

എന്നിവ അവയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചില പദ്യങ്ങളാകുന്നു, ബിംബിളീയ
പ്രസംഗം മഹാഭാരതം അപരപദ്യങ്ങളും പലതും കാണുന്നുണ്ട്.

സ്വപ്രാപ്തം പരമം തഥാ ബിംബിളീപാപഹരണം

സിന്ധുദീപം തുലാശാസ്തംഭാഭാരതം സിന്ധുരശ്മിഃ ||

സാധുപ്രാപ്തം പരമം തഥാ ബിംബിളീപാപഹരണം യത്ര യത്നം

യോധ്യമാകേതരധർമ്മിണി ബാഹ്യാത്മനാ നാമ || ൧൧ ||

കൊമ്പന്മാർ കാർകണകൈ കൈമാറ്റമിടനി-

ജ്ഞാ കാന്തൽത്തുരുത്തം

വൻപന്മാർ വെമ്പനാട്ടുപ്രവൃത്തി പടവീ-

കിതളം വെമ്പനാട്ടുകാള;

അർദ്ധി സാധുപ്രകാശം തിരുത്തുവെളി.

പ്രതിപദം

വൻ പിടയ്ക്ക കൊമ്പന്മാർക്കു തിരുത്തുവെളി

കാട്ടിക്കൊട്ടിപ്പിടയ്ക്ക.

|| ൧൧ ||

൧൧. ൧൧. കടൽത്തീരം വെളിക്കുന്നു. കൊമ്പന്മാർ....
തിരുത്തുവെളി ആനന്ദം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ് സർവ്വതഃ പാപഹർമ്മിനി
കൂടി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. കാന്തൽത്തുരുത്തം.....പിടി
കൈമാറ്റം തിരുത്തുവെളി വേണ്ടതാണ്. വീരന്മാരായ മറ്റും
കൂടി തിരുത്തുവെളി തിരുത്തുവെളി തിരുത്തുവെളി തിരുത്തുവെളി
തും. കാന്തൽത്തുരുത്തം സിന്ധുദീപം തുലാശാസ്തംഭാഭാരതം, സി
ന്ധു കടൽ മീടുന്നതും, സിന്ധുദീപം കടക്കുന്നതും. ആ കടൽ
തിരുത്തുവെളി. കാന്തൽത്തുരുത്തം എന്ന പാപ പാപിയാലിട്ടു. കോട്ട
യെടുത്തു. ൧൧. നാഴിക വെളി, മറ്റും സിന്ധു മാനുഷികത മുൻ
നാലു നാഴിക കൈക്ക് ആകുന്നു കടൽത്തീരം. കൊമ്പന്മാർക്കു

ഹാരത്തിൽ മദ്ധ്യഭാഗം മരതകമണിപോ-
 ലുങ്കത്തിൽ ശ്ലേഷതല്പം
 ചേർന്നിട്ടുള്ളതോടുകൂടിയ നെടുങ്കിഴി-
 കോത് വിളങ്ങും മുക്തൻ. || നൃപ ||

ശ്ലോ. നൃപ. വേണനാട്ടുഗ്രാമത്തെ വഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു തീരത്തിൽ
 കരയിൽ പാറതട്ടി..... യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചു പാറകളിൽ ചെന്ന് അടിച്ചു
 വെള്ളം ചിന്നിച്ചിതരുന്ന, വെള്ളം പാറയിലടിച്ചു ചിതുന്നതുകൊണ്ടു
 ലാഘവം പരമാത്മഗുണം എന്ന് ഗാനം.

മേലാസ് നാലമ്പലം പവിത്രമായ കോമകോമം
 നിമഗ്നനായാൽ കൂടാതെ പശ്ചാത്താപം എന്തെങ്കിലും

എന്ന് അർത്ഥം.

"സംഖലിതശാസ്ത്ര ഗതവിഹിതപ്രകാരം ചോദ്യം,
 തുല്യമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം,
 മറ്റൊരേയൊരു ചരമം കൂടി ഇത്രയും
 തന്നെ സ്ഥിതി കരിച്ചിട്ടുണ്ടു വരാതി ഗതം തുടി".

എന്ന് കേൾക്കുക. പാറതട്ടി എന്ന പദം ഗതവിഹിതപ്രകാരം പ്രകാ-
 ശിപ്പിക്കുന്നു എന്നും അതു പ്രശ്നങ്ങൾക്കു എന്നും ചിന്താകലനത്തി-
 ന്റെ അർത്ഥം. കരപ്രാപ്തിയോടുകൂടി ഒരു വെള്ളം
 കഴിയി. വില്ല മുഖാമുഖം, പാഴ്ത്തം, ഉപേക്ഷിക്കുന്ന മുഖമായ സ്ഥല-
 അളിയിൽ കഴിയില്ലെന്നു പൂ. മുഖാമുഖം എന്നും ഇതെന്നു പേർ.
 നിങ്ങളും..... ഭാഗത്തിൽ നിന്നിരുന്നതിനുള്ള ഗുണത്തോടു
 കൂടിയ ഗുണങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ—വേണനാട്ടുഗ്രാമത്തിൽ വെള്ളം
 ചോദ്യം. നിക്ഷേപങ്ങളോടു കൂടിയ മുഖാമുഖം എന്നും കഴിയില്ലെന്നു
 കൊണ്ടു സർവ്വ സമ്പൂർണ്ണമായി അറിയിക്കുന്ന സ്ഥലം വേണനാട്ടു
 ഗ്രാമം എന്ന് ഭാവം. ഹാരത്തിൽ..... മുക്തൻ അന്തർത്തിൽ
 അതിൽ എന്ന പദം ആദ്യം. മറ്റൊരു പക്ഷം ശ്ലോകത്തിലെ ക്രമംപോ-
 ലെതന്നെ. അവിടെ മുഖാമുഖം നടുവിൽ നീലനിറമായ മരതക-
 കോത് വിളങ്ങും മുക്തൻ എന്നും മറ്റൊരു പക്ഷം.

കും മൂലകാരണമായി ശോഭിക്കുന്ന മഹാവിഷ്ണു സന്നിധാനം ചെയ്ത പാപം. ശേഷൻ മുത്തുമായപ്പടയും നീലനിറത്തോടു കൂടിയ മഹാപാപം മരകതരണത്തിനേറയും സാമ്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകുന്ദൻ തൃപ്തനിത്തറക്കേതരത്തിലെ ദേവൻ.

അവനിസ്മരഗാമം എന്ന് ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വേണ നാട്ടുഗാമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. തൃപ്തനിത്തറ, വയ്പും, പാഴ്ത്തൽ മുതലായവ ഈ ഗാമസങ്കേതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളാണ്. ആദ്യ ഗാമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വേണനാട്ടുഗാമം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. വരാഹമൂർത്തിയെ വട്ടുപൊട്ടിച്ചതിനുശേഷം, ചില സംഗതികൾക്കൊണ്ട്, പന്നിയൂർ ഗാമക്കാരായ നമ്പൂതിരിമാരോടു് സാമൂതിരിക്ക് അവരും ഉണ്ടായി. അവർക്ക് സാമൂതിരിയുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ട് അവിടെ താമസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വന്നു. അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു സംഘക്കാർ ഒരു ശോഭാ പൊൻ തൃപ്തനിത്തറയും സമീപസ്ഥലത്തും ആയി അർപ്പിച്ചു. അത് അവർ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിയതാണ് വേണനാട്ടു ഗാമം. ചോരാറാറിക്കരയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ഗാമത്തിലെ പ്രധാനക്ഷേത്രം.

മുൻകാലത്തു് വേണനാട്ടുഗാമത്തിൽ അപ്രകീർത്തിതമായ അനേകം തപസ്വികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ ഗാമത്തെ വേണോരെന്നു പറയുന്നു.

വേദോ നാമ മഹത്പദം മനഃപദം യത്ര ചിദാനാം തതി-

സ്താനം വേദമധിത്യ വാച്യമഖിലം മീദംസതേ സുസ്മൃതം.

എന്ന് 'ഭീപപ്രഭ'കാരനായ നാരായണചണ്ഡികൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "തൃപ്തനിത്തറ ഗംഗാതടത്തിൽ നിന്നും ൧൨.൨ മീ താഴെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അവിടെയെ രാജാവിന്റെ കൊട്ടത്തു ചുറ്റും ചുറ്റിപ്പുറത്തു ഉള്ളതും ശത്രുക്കൾ അതിനെ ആക്രമിക്കാതിരിപ്പാൻ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ മുതലകൾ ഉള്ളതുമായതെന്നും മറ്റും ഒരു പാണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു." "എന്നാൽ ഈ സന്ദേശകാലത്തു് അവിടെ രാജധാനിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ക്ഷേത്രം കേവലം ഒരു ഗാമക്ഷേത്രം മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ." (ശ്രീ. സ. ടി.)

പ്രാജ്ഞാൽക്കർവ്വകദനകൃതേ പ്രാശ്നികേ പ്രാജ്ഞാലോകേ

ചാപ്താപ്താദാദർശിജലനിശ്വേതനിശ്വേത സുൽക്കാരാദാദാ !!

സ്തർഭാവാഭാസവഹിതധിതഃ ശ്ലേഷമന്ത്രാർത്ഥതഃ
 മന്ത്രാർത്ഥ മീനം സഭസി ഹരസി ത്രാപകഃ ശ്ലോഭാഭതഃ || ൩൩ ||

വിഭാവാന്മാക്കൊത്തുകൂടി പ്രതിഭനില പരീ-
 ക്ഷിക്കുവാൻ കേട്ടിരിക്കും
 വിദ്യാത്മികൂട്ടർ ബുദ്ധിക്കുലുക്ക തിരവോ-
 ലുള്ള വാക്കളൊലേ
 സ്തർഭാവേശാൽ മനഃപൊതുപനീഷദപത്ര-
 ശാത്മകതം സഭസ്സിൽ
 ബദ്ധാഭാപം വിശേഷിച്ചിവിടെ വെളിവിടാം
 കീട്ട കേൾപ്പിക്കുമല്ലോ || ൩൩ ||

ശ്ലോ. ൩൩. വിദ്യാത്മികളുടെ ബുദ്ധിശാസ്ത്രവശമെ വെളിക്കുന്നു. വിഭാവാന്മാ.....കേട്ടിരിക്കും പ്രതിഭനില പരീക്ഷിക്കുവാൻ വിഭാവാന്മാക്കൊത്തുകൂടി കേട്ടിരിക്കും, ബുദ്ധിക്കുലുക്ക പരീക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പണ്ഡിതന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ യോഗം ചേർന്നു കേട്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു്. പണ്ഡിതന്മാരുടെ യോഗത്തിൽ വെട്ടു് എന്നു ഭാവാം. പ്രതിഭ നവതവോന്നേക്കുശാലിനിയായ പ്രജ്ഞ.

സ്തർഭാവിപ്രതിഭവിഷയം മതിശാശാമിതോചനം
 ബുദ്ധിസ്താൽകാലിനീ മേന്മയാ പ്രജ്ഞാ നെത്രകാലിനീ മേന്മ
 പ്രജ്ഞാം നവതവോന്നേക്കുശാലിനി പ്രതിഭാം വിദ്യ
 എന്ന് സംഭവമസ്യം. സ്തർഭാ, മതി, ബുദ്ധി, പ്രജ്ഞ, പ്രതിഭ എന്നി
 യുടെ വ്യത്യസ്തതയെ ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാത്തരംകാലം
 പ്രതിഭയ്ക്കു മേന്മ കൂടുന്നു. വിദ്യാത്മികൂട്ടർ വിദ്യാത്മികൾ.
 ബുദ്ധി.....ഒളൊലേ ബുദ്ധിയാകുന്ന കടലിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന
 തിരമാലകൾക്കു തുല്യമായ വാഗ്ദാദത്തകാലം. കടൽ
 ബുദ്ധിയുടെ നിസ്സീമതയും അശാധനയും ധ്വനി. നിര വാക്കുകളുടെ
 ഉദ്ധേതപവും കൈരണസ്തവും ഉയർച്ചയും ധ്വനി. കടലുടെ 'ന'
 ലോപിപ്പിരിക്കുന്നു. കടലിനുടെ സ്തർഭാ.....വെട്ടു അന്ത്രാസ്തം

സുബ്രഹ്മണ്യൻ, പ്രിയത്വം ശിഖിയിലുടയവൻ,
 ഭാനവാൻ, ഛായാണമുകത്യാ
 ഷിപും വെൽവോൻ, വഴിക്കണ്ടയി തവ സുമനോ-
 യുഗപൻ സേവ്യനായി,
 ഇച്ഛാതരേജാൻ പർവ്വാൻ പഴുതിവണകിലും
 പോഷമാശ്ലക്ഷിയാശ്ലേ
 നില്പൊന്നത്രേ ബുധൻതൂതവിദവാമനോ-
 ത്വന്ദളോരമര പദങ്ങൾ

|| സർ ||

ശ്ലോ. സർ. സുബ്രഹ്മണ്യനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ സ്വര
 സ്വാമിയെയും സുബ്രഹ്മണ്യൻ എന്നു പൊതു കൂടിയ ഒരു പണ്ഡിത
 നേയും സംബന്ധിക്കുന്നതായി രണ്ടു വിധം അർത്ഥം ഉണ്ട്. സുബ്രഹ്മ
 ണ്യൻ.....സേവ്യനായി അതി ശിഖിയിൽ പ്രിയത്വം ഉടയ
 വൻ ഭാനവാൻ ഛായാണമുകത്യാ ഷിപും വെൽവോൻ സുമനോയുഗ
 പൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ തവ വഴിക്കു സേവ്യനായി ഉണ്ട് എന്ന് അനവധം.
 അല്ലയോ തുകാർ! തിരുവിൽ ഇഷ്ടമേകട്ടെ കൂടിയവൻ എന്ന് സ്വര
 പക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം. അന്നുയിൽ പ്രിയത്തോടു കൂടിയവൻ എന്ന
 പണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ;

കഷ്ടമെന്നു മറ്റൊരർത്ഥം
 വൃക്ഷമകുതാമര രിഖീ

എന്ന് അവയയന്തി. സ്വരമൻ വാനനം മതിലാകയാൽ സുബ്രഹ്മണ്യ
 ന് അതിൽ പ്രീതി പ്രസിദ്ധം.

യേശുതാപാഃഗം ഹരതരിതാപാ പാവരേസ്തം മരുതം
 പശ്ചാദഗ്നിഗുഹണാഗ്നിതൃഷ്ണിരേതർന്നന്തരത്ഥാഃ
 എന്ന് മേൽപാ. 'തിരിനി തെളെപ്പൊ' എന്ന മൃഗത്തിന്നു്

"വാനന്തർവേദാഃ പാലാലിലാ-
 വർണ്ണിതരിതരിതാ സ്രിയാം

ഇപ്പോൾ തിരു വാണിജാലാ തത്ത്വമന്ദിരം വാണി: രിഖീ തസ്തിൻ
 മേൽ പ്രേമാ യെന്ന അഗ്നിതൃഷ്ണിപുണയീ അഗ്നിമന്ദിരം ത്രിതൃഷ്ണി" എന്ന്

ചിന്തയിലും. ശിഖിപ്പിക്കുന്ന ചൊലകൾക്കുകൂടി കണ്ണുന അഗ്നി
 ഞെന്ന് അർത്ഥം. എപ്പോഴും അഗ്നിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
 വൻ, അഗ്നിശോഭി. ഏതാ ഭാവം. ദാനവാൻ.....വെൽവോൻ
 അസുരന്മാരെ അസ്ത്രപ്രയോഗംകൊണ്ടു വധത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
 ഏന്ത് സ്തുതപക്ഷത്തിലും, ഭാഗശീലം ബാണനെ വാഗ്ധിവാസം
 കൊണ്ടു തോല്പിക്കുന്നവനും ഏന്ത് പാണ്ഡിതപക്ഷത്തിലും അർത്ഥം.
 സ്തുതപക്ഷത്തിൽ ദാനവാൻ പുല്ലിംഗം, ചിന്തിയ, ബഹുവചനം.
 പാണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ പുല്ലിംഗം, പ്രഥമ ഏകവചനം. “ഭരതേന്ദ്രാദി
 ദാനവഃ” എന്ന് അർത്ഥം. “അസുരസ്തസ്മിന്നിതി മൃഗപ” എന്ന്
 പാണ്ഡിതിസ്യതം. ദാനവന്മാരു കൂടിയവൻ ദാനവാൻ.

ദാനം ഗജമാള ക്യാദേ

ബാലനല്ലേനേർഷിയു

എന്ന് വിശദം. സ്തുതപക്ഷത്തിൽ ബാലനല്ലേനേർഷിയു എന്ന് ദൈവദാ-
 പാണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ ബാലനും ഉക്തം. എന്ത് ദൈവദാ-
 പുല്ലിംഗം, ചിന്തിയ ഏകവചനം. ബാണനെ ഉക്തവാ വാക്കുകൊണ്ട്,
 ദാനവേന വാദിച്ച് എന്ത്, ദവിതാദൈവംകൊണ്ട് എന്ത് അർത്ഥം.
 ബാണൻ ബാണൻ എന്ത് പേരായ അർത്ഥം. “ഭട്ടകമാദികന്തീ
 യാൻ കരകിദാചാതു” എന്ന് വ്യാകൃതി. ഭട്ടകമാദികൻ അനന്തൻ ഭട്ട
 ബാണൻ എന്ന് അർത്ഥം. ചിന്തയിലകവും ഈ അർത്ഥത്തോടു യോജി-
 കുന്നു. “ബാണം ഭട്ടീഭട്ടകമാദികന്തീയാംസം ഭട്ടബാണം. അനേന
 തല്പക്ഷീയാനിതി” എന്ന് പാണ്ഡിതിക്കുന്നതു കാണാം.

ബാണഃ സ്യാൽ ദൈവഭേദം ചാഭ്യേ

കാണ്ഡാവതവരഭക്ത്യയോ

എന്ന് വിശദം. സുമനോസ്സുഥപൻ സുമനോസ്സുധത്തിന്റെ നാമൻ.
 സുമനോസ്സുധം സുമനസ്സുകൂടെ യുഗം. സുമനസ്സുകൾ സ്തുതപക്ഷത്തിൽ
 ദൈവന്മാർ എന്ത്, പാണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ സഹായന്മാർ എന്ത്
 അർത്ഥം. ‘സുപർവ്വാണസ്സമനസഃ’ എന്ന് അർത്ഥം.

യുഗം നിത്യം സമുദേ സ്യാ-

പ്രവേശമത്രേ യു ഭാഷിതം

എന്ന് വിശദം. സമുദേയസ്തബ്ധമായും കൂടാതെ നിർവചനത്തിൽ
 കുന്ന മനസ്സോടു കൂടിയവൻ എന്ത് ദൈവപക്ഷത്തിലും, കവിഹൃദൈ-

കൃഷ്ണപർവ്വതമുണ്ടതിനപ്പുറം
 ലാഞ്ചനമതിലുള്ളതും ചൊല്ലിക്കും
 പഞ്ചവാണാരിസ്സൻ തൻവേൽക്കുന്ന
 ഒന്നിട്ടുള്ള നീക്കം വിളങ്ങുന്നതിൽ
 കൃഷ്ണഭാഗ്യാനന്തമുള്ള നാമവും
 പഞ്ചവാണാരിസ്സൻവിനോഭായി.

എന്താ "കുരളവൽ (വാല്മീകി)രാമായണത്തിൽ" (കിഷ്കി.മാ.) ചെന്തിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. അതിൽ 'ഇപ്പോൾത്താൻ.....ശക്തിയാർവ' എന്ന തുതീയപാദത്തിൽ സ്വന്തം കൃഷ്ണഭാഗ്യാനന്തമെന്നു പറയിക്കു ശക്തി മതിയായിട്ടില്ല. ബുദ്ധി.....പദങ്ങൾ സുബ്രഹ്മണ്യപർവ്വതത്തിൽ അവനാൽ അതുകൊണ്ടുളള വിഭവങ്ങളും വലിയ അർത്ഥങ്ങളും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു, അതായത് അവൻ ഐശ്വര്യമുള്ളതായി ഉന്നമനമാനന്ദം എന്നും, പണ്ഡിതപര്യന്തിൽ സഹോദരന്മാർക്കു ആശ്ചര്യകരമായും ഭാഗ്യങ്ങളും ആയ ആശയങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പക്ഷം (സാമ്യം) ആശ്ചര്യത്തെ മറിപ്പിക്കുമെന്നുപോലും ശങ്കിക്കണ്ടുളള ആശയമില്ലാത്തതായി പറഞ്ഞു) എന്നും അർത്ഥം. നിർവ്വഹണമത്ര നിഷ്പന്നമാകുന്നു. ഉത്തരാർക്കം സുബ്രഹ്മണ്യൻ ശംഖീകരായ ഒരു കവിയുമാണെന്ന് പറയിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയിൽ സ്മൃതമായ സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഉഷ്ണിത്തൂററിൽ നീന്തുന്നതിൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഹൃദയവലക്കിലെ വേലാളയ സാമിയാകുന്നു. സുബ്രഹ്മണ്യപണ്ഡിതൻ അതെന്ന് അറിയുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഒരു നാപൂരിയെന്ന ചിഹ്നം പറയുന്നു. പൂരിയെന്നു നാപൂരിമുറിൽ കൊളുചിരിക്കുന്നമെന്നാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ഇവരികയാവാമെന്നു മറ്റൊരാളോ എന്നറിഞ്ഞുകൂട. അദ്ദേഹം അസാധാരണരായ ഒരു പണ്ഡിതകവിപ്രസരിയും, ശുഭസന്ദേശകന്മാരിൽ ഒരാൾ സമാചരിക്കുന്നു ആയിരുന്നു ഏതാ മാത്രം വിശ്വസിക്കാം.

കവി സ്തരിക്കുന്ന ബാണൻ കാരാബരീയാവുകയാലായ ബാണൻ ആകാമെന്ന് എന്തിന് അഭിപ്രായം കാണുന്നു. പക്ഷേതിൽ സുബ്രഹ്മണ്യപണ്ഡിതന്റെ കവിത്വത്തെയും വാക്കുഗദ്യവേണയും പ്രധാനമായി സ്തരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിലുപരിയായ 'പഞ്ചവാണാരിസ്സൻ' എന്ന പദം കവിതയുടെ

അതിന്നു ബാണനെ ജയിക്കുന്ന വാക്കുഗോപവർത്താഴ്ത്തുകയെന്നു, അയാളെപ്പറ്റി കവിതാസാമന്ത്രികൾക്കുണ്ടു ബാണനെ തൂല്യൻ, എന്നു അർത്ഥം സംഗതമാകുന്നു.

ശ്ലോകം-നവധാരിപൂർണ്ണാ ചാരതീർത്താമുദയദീപി-
മുഖമിതമണിവിശിഷ്ടാമധുരീമോദയാനാ
സമുചിതരസധാരാവാഹിനീ സൽകവീനാം
ജയതി രിതിരമോദയാ ഭട്ടബാണസ്യ വാണീ.

(ചന്ദ്രോ. ഭാ. ൧) എന്നു “എഭയവസതിഃ പഞ്ചബാണഞ്ച ഭാണഃ” (ജയഭവൻ) എന്നു മറ്റും ഭട്ടാര കവികൾ ബാണനെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നതു വോക്കുക. “മുക്താം ക്ഷിപും വെൽവോൻ” എന്നു ചുരുക്കിത്തന്നു നിന്ന വാരിച്ചു പ്രതിയോഗികളെ ജയിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥവും സംഗതമാകുന്നു. അതിന്നും സുബ്രഹ്മണ്യൻ സമർത്ഥൻ എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈ അർത്ഥത്തെ പുരസ്കരിച്ചു വിചാരിക്കുവാനും, ബാണാഖ്യനായ ഒരു ആചാര്യൻ സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ഏകീകൃഷ്ടിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വർണ്ണിക്കുന്നു. വ്യാകൃതികാരൻ സ്മരിക്കുന്ന ആരുംതന്നെ ആരും ആ യാണൻ. ദ്വൈതത്തിൽ അലങ്കാരം ശ്ലോകഗ്രഹീതമായ സമാസമാകി.

“കൗടലപ്രമാണിവിനി” ഇപ്പോൾ പട്ടം തഴിഞ്ഞു” ഒരു പ്രശ്നിച്ചു ഏകവും അതിരും വ്യാഖ്യാനവും ചിന്താതലകത്തിൽ കിടന്നു, ആ ഏകവും വ്യാഖ്യാനവും ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു രസകരമായിരിക്കും.

മുഖ്യ മാർഗ്ഗം മന്ദിതമന്ദിളാമണ്ഡിതം മന്ദിരം തപാ
മാന്യമോം നയതി നിയതം മദ്ധ്യേഷാം വഹാരഃ
യസ്തിനീത്വം വസതി വസുധാ പാസാവാ ബാധവോന്മാ
ചിലാരാ ക്ഷാപ്തപരിവസൽ കൈപാലോ രമായഃ

“അത്രയ.....ഗോമ ഇതി പ്രസിദ്ധം കോപി വസുധാ വിബുദ്ധം പാ
ആത്മ മദ്ധ്യവിഹാരസംഭവം ദേശവേഷം; തത്സുപ്തനായ
കോപി ശ്ലോകം പ്രക്ഷിപ്തം.” എന്നു ഈ പട്ടത്തിന്റെ ഒരു
വചനം. “മുക്താം ക്ഷിപും വെൽവോൻ” എന്നു ചേർത്ത ഒരു രം
ഭാവിനെ ഈ പട്ടത്തിൽ വെളിച്ചിരിക്കുന്നു. “പ്രക്ഷിപ്തം” എന്ന
(അവതരിപ്പിച്ചവ) പട്ടം പ്രസ്തുത പട്ടം പ്രക്ഷിപ്തമെന്നു ധാ
വിചിന്താകൾ. “മന്ദിതമന്ദിളാ വസുധാപാസവഃ കൈപാലീ

എളം പിന്നീടൊരുകൂട്ടം ചുരുപ്പി പതിന്നെ.

നമഃ സൂര്യനുമായിഷ്യ-

ചണ്ഡീക്കുന്ദരക്കരാരോദയപുരമഭവൻ.

உலகமெழும்மினாதி-

മുസ്ലീം മൂസ്ലിയാമെന്നു ചിഹ്നമെന്താ

നാമുപരിചയം

॥ १७७ ॥

செல்வம்: ஆயி, இது போலவே இருக்கிறதே உங்களுக்கு.....

நிலையம் அப்போதிலே" அது சிவநிலையம் உள்ளது. அது அந்த
யும், அங்கேயும் வந்தால்" அது பூமியிலேயே சிவநிலை அமைவது உண்
மை. அந்த நிலையம் அந்த நிலையம் அந்த நிலையம் அந்த நிலையம்

[illegible]

ചുണ്ണിക്കടലിന്റെ പ്രാവിരോധനായ മാഹാസ്ത്രം കണ്ടു കിട്ടിയതും തിരുവ
ത്തിരുക്കുളം ജലാശയം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളുടെ ജനനത്തിൽ പെന്ന് അ
ടിച്ചു തിരുമാലയിൽ പെടിച്ചെന്നതും ആയ; ഉപ നിരക്കണം ജനന
കളുടെ കൈകളായും തപാലം സ്ത്രീകളുടെ തയ്യറനായോടൊപ്പം
പോയതും ചുണ്ണിക്കടലിൽ “പുത്തായമാലാസ്ത്രധനിപാതചുണ്ണിക്കടലിൽ”
എന്ന് (ക. ൩) ആദ്യം ചുണ്ണിക്കടലിൽ കിട്ടിയ ചുണ്ണിക്കട
ലിലെ പെരിയർ കൈകളിൽ കിട്ടിയതും ചുണ്ണിക്കടലിൽ കിട്ടിയ ചുണ്ണിക്കട
ലിലെ പെരിയർ കൈകളിൽ കിട്ടിയതും ചുണ്ണിക്കടലിൽ കിട്ടിയ ചുണ്ണിക്കട

புதுச்சேரி நகராட்சி தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இரண்டாம் தரம் ஆரம்பித்தது. இரண்டாம் தரம் ஆரம்பித்தது. இரண்டாம் தரம் ஆரம்பித்தது.

കവി ഇവിടെ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നത് തൃക്കാക്കരക്കുഴപ്പത്തായാണെന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. തൃക്കാക്കര പൂർവ്വസാമന്ത്ത് ദേശികത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യത്തോടെ കൂടിയിരുന്ന ഒരു ക്ഷേത്രമായിരുന്നു.

നമസ്കാരം നമിക്കിയും സുരസുര-

സ്വതന്ത്രതയുടെയും, ഉന്നിപ്രതിഷ്ഠയുടെയും

ചിത്രങ്ങൾ വിതരണത്തിൽ--

സുരസംഗ്രഹ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നും പക്ഷത്തുനിന്നും മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് കൈമാറ്റം (ബോംബ്) നൽകിയതിൽ പരാജയം. ഇതു സംഭവത്തിലെ വർണ്ണനയോടെ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്ത്യരവിവർണ്ണനയോടെയുള്ളതിന്റെ പക്ഷത്തു് അവിടെ ഒരു വലിയ ഉത്സവം നടത്തിവന്നിരുന്നു. കർമ്മം നിരവധിയാണെന്നിരിക്കെ അത് കണ്ടിടത്തും, ചിങ്ങത്തിൽ നിരവധിയാണെന്നിരിക്കെ കണ്ടിടത്തിന്റെ പരമ്പരയും. ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തിയഞ്ചു ദിവസം ഉത്സവം നടത്തുന്നു. കൈമാറ്റം ഒരു സമയം രാജാക്കന്മാരും മഹാബലാക്ഷരന്മാരും കൈമാറ്റം ചെയ്തു. ഇരുപത്തിയഞ്ചു ദിവസം ഉത്സവത്തിന് വരണമെന്നാണ് നിർദ്ദേശം. ഉത്സവത്തിന്റെ കടവിധത്തെ ദിവസമാണ് ചിങ്ങമാസത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ നിരവധി. വല്ലസംഗതിയൊക്കെ അത് അവിടെ ചെന്നു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിലൂടെ വരുന്ന ജനങ്ങൾ സ്വാഗതത്തിൽ വച്ച് ഉത്സവം ആരംഭിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിരവധിയാണ് മലയാളികൾക്ക് പ്രധാനമായിത്തീർന്നു. കോണത്തിന്റെ അത് തുടർച്ചയായ ദേവന്റെ വിശുദ്ധം ഗുഹകളിൽ മണ്ണുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കി പൂജിക്കുന്നതു പതിവാണ്. കൈമാറ്റം മോചിപ്പിക്കുന്നവർ നടത്തുന്ന പ്രസിദ്ധമായ അത്തമയം തുടർച്ചയായ ഉത്സവത്തിന് പങ്കാളിത്തം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. പൂർവ്വകാലത്തു് കോണും വലിയ നിലയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എന്നതിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിരവധിയാണെന്നിരിക്കെ കണ്ടിടത്തും അവിടെ തുടർച്ചയായ പൂജയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

പ്രകൃതിയിൽ കവി സരിച്ചിരിക്കുന്നത് തൃക്കാക്കര ദേവനന്ദൻ തമ്പുരാന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ വിശ്വനാഥൻ അവിടെ മുൻപ്, നാലുവായിരം പ്രസിദ്ധമായ ശ്ലോകങ്ങളിൽ ദേവനന്ദൻ തമ്പുരാന്റെ സരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“അതു വിപ്രമേദിരാൽ ത്രയത്രിംശദ്ഭവവലസംജ്ഞകം സ്ഥാനം മയി കൃത്യഗതം മാർഗ്ഗപയശ്ചി” എന്ന് ചിന്താതിലാത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇവിടെ ഇതിഭാഗത്തുകൊണ്ടു. ഇവിടെ ‘ഭവവലം’ ‘ഭവമർദ്ദം’ എന്നിവർ സംസ്കൃതജ്ഞപരമായി വിചാരിക്കണം.

പെരുമാറ്റത്തോടെ കലസ്ഥാനവും കൈരളത്തിന്റെ പ്രാചീനചരിത്രത്തിൽ സർവ്വമാ പ്രാധാന്യം എറിയത്തക്കതായ നിരവധിക്കളമുണ്ട്. കവി സ്തരിക്കുന്ന മഹാഭായവും, കൈരളം വാണിയന്നു പെരുമാറ്റത്തോടെ മഹാഭയം ആദ്യമായ മഹാഭയം എന്ന് ഈ നഗരം നിർമ്മിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് മഹാഭയപുരം എന്ന് സ്ഥലത്തിന് നാമം സിദ്ധിച്ചു.

വെട്ടാക്കു തുല്യമായി മഹാഭയപുരം എന്ന് പേരായി ഒരു ഭാഗം ഉണ്ടു്. മഹാകവിനായ രാജരാജൻ “കഥാ ചുരുക്ക മഹാഭയ മഹാനഗരമീഡവാതംസാ വിപ്രാംസുഃ സാമാജികാഃ” എന്ന് ഇദ്ദേഹം നാടകത്തിലും, “ഇതം ചുരുങ്ങുതാപി മഹാഭീനീപരിക്ഷിപ്തം മഹാഭയം നാമ നഗരം ഭൂതേ” എന്ന് രാജരാജനായനം നാടകത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രസ്തുതി മഹാഭയപുരത്തെപ്പറ്റിയൊക്കുന്നു. “കാത്യായനം മഹാഭയം” എന്ന് കൈരളനാമമായതിലും, “മഹാഭയം ചന്ദ്രകൗടരം” എന്ന് വിശ്വകർമ്മനാമമായതിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും ഇവിടെ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ സ്മരിച്ചവർ കൈരള മൂന്നാമത്ത് വേറെ ഒരു മഹാഭയപുരമുണ്ടു്. അതു പെരുമാറ്റമായിരുന്നു. ഇവർപ്പത്രനായ കരന് കരാം തൻ, കരനാഭൻ, ചുണ്ടരജസൻ, വസു എന്ന് പേരായി നാലു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായി. ഇവർ ഭാരതത്തിൽ ഒരു നഗരം നിർമ്മിച്ചു. ഇവിടെ മഹാഭയനായ കരനാഭൻ ഉണ്ടാക്കിയ നഗരത്തിന് മഹാഭയപുരം എന്ന് പേരുണ്ടു്.

ഉന്നതഭിരുതായ പുരി കൈരളംബിയെന്നു ചേച്ചുപ്പൻ
രണ്ടാമൻ മഹാഭയമെന്നുള്ള പുരത്തെയും
എന്ന് (കൈരളം. രാമം.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം.

അദ്ദേഹം സ്മരിച്ച രണ്ടു മഹാഭയപുരങ്ങളും ഒന്നെന്ന് ചില വിശദപണ്ഡിതന്മാർക്കു് അനുഭവിക്കാമെന്നുണ്ടു്. നാലുകൈരളംബിയ്ക്ക് സംഭവിച്ച കൃമമന്ത്രേ അതിനു മുമ്പം. കലശലാഭൻ, വാസുദേവപി മഹാഭയം കൈരളപണ്ഡിതന്മാർ കാശ്മീരഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നാമമാണിമുഖമെന്ന വിചാരിക്കുവാൻ തരമുള്ളു.

சகலநாஸ்திகர்களுக்கும் பித்திராகம் விரோதமாக
 அறிவிப்பதற்குப் பத்திரமொன்றை அளிப்பதற்கு முன்பாக
 அந்தந்த நாடாட்சியகங்களிலிருந்து அனுப்பப்படும்
 கடிதங்கள் அனைத்தும் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சுக்கு
 அனுப்பப்படும். ||

കാലത്തെ ചെന്നിറങ്ങിക്കൊടുത്തു വലവി-
 ശിട്ട ശേഷിക്കുന്നതും
 വാലത്താർ കയ്യുലാക്കിട്ടുതന്നെ കരയിൽ-
 കൊണ്ടിറങ്ങി വീടും
 ശീലം വെള്ളത്തിൽ മുക്കുന്നതിനായെ കർ-
 താർനിറംകൊണ്ടു കൂററം-
 വാലത്താർ വെള്ളത്താലായി വളരെയാ-
 ടിപ്പത്തെയും കാണാം ||

[illegible]

സംസാരിചീന്തിയവ്യക്തിനേത്രാണിശിഷ്ടാനന്ദംസി-

കാഞ്ചി ഭാമ്യപ്ലവനനയനം കീഴ്ന്നുവെച്ചവർക്കും ||

ആസീദതിമതിരസഭാരമോനതാവർത്തനാഭിം

ദൃഢം ശ്യാന്തം കർമ്മവി ഭവാംസ്താമസംഭാവ്യ യാതാ || ൩൭ ||

കല്പോലപ്പട്ടഴിഞ്ഞൊ പൂളിനകുടിയില-

നാളിയാം കാഞ്ചി ശബ്ദി-

ച്ചല്ലോ മീൻകണ്ണിളക്കി ചിതറുമൊരുകരി-

ഞ്ചെങ്കിയാം ക്രാന്തലോടും

മെല്ലെന്നാവർത്തമാം നാഭിയൊടതിരസമാ-

ന്നുട നല്ലൊടുപ്പ

തെല്ലെന്നാശ്വാന്തനാമഭിതിനെയവിടെയൊ-

ന്നാദരിക്കാതെ പോരോ?

|| ൩൭ ||

ശ്ലോ. ൩൭. നഭിയെ വഴ്ത്തിക്കൊ. നഭിയെ നായികയായി കല്പി
ച്ചിരിക്കുന്നു. കല്പോല.....പട്ടഴിഞ്ഞു തിരമാലയാകുന്ന പട്ട് ഉടു
ക്കുന്ന വസ്ത്രം സ്ഥാനത്തു നിന്ന ഭാതിച്ചും, നായികാപക്ഷത്തിൽ തിര
മാലയ്ക്കു തുല്യമായ പട്ട് അഴിക്കരു എന്നു് അർത്ഥം. ആപ്പൂളിന.....
ച്ചല്ലോ അതിന്റെ മണൽക്കിട്ടയാകുന്ന കുളിപ്പുരയെത്തു് അന്നങ്ങ
ളെ കൂട്ടമാകുന്ന അരയ്ക്കാണ് ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയു്; മണൽക്കിട്ടയ്ക്കു തുല്യ
മായ, അന്നസമുദയംപോലെ എന്നിങ്ങനെ നായികാപക്ഷത്തിലർത്ഥം.
മീൻ.....ക്രാന്തലോടും മത്സ്യമാകുന്ന കണ്ണ് ചലിപ്പിച്ചും അഴി
ക്കരു ചിതറിയ കറുത്ത പായലാകുന്ന തലമുടിയോടു കൂടിയും, തലമുടി
അഴിക്കത്തും എന്ത് ഭാവം. മത്സ്യംപോലെ എന്നും, പായലുപോലെ
എന്നും അർത്ഥം. മെല്ലെ.....നാഭിയൊടു മന്ദമായി ചുഴിയാകുന്ന
നാഭിയോടുകൂടി ചുഴിപ്പോലെ നാഭി എന്നും അർത്ഥം. "സ്താഭാവാര്ത്താം
സോ ഭമഃ" എന്ന് അർത്ഥം. നാഭി നാഭിപുരേശം പൊക്കിരി.
"ആവർത്തമാം നാ - ഭിയൊടു" എന്ന ഭാഗത്തിൽ യതിഭംഗമുണ്ടു്.

അതിരസമാന്നജ്ഞം അതിരസം ആനം. അവിടെ ഏറ്റവും രസത്തോടുകൂടി. രസത്തിനു വെള്ളം, സന്താനം, തുംഗാരസം, എന്ന് മൂന്നു വിധം അർത്ഥം. നായികാപക്ഷത്തിൽ ഭട്ടവിലത്തെ അർത്ഥം ഗാഢം. നല്ലാർത്ഥം നല്ല ആർ, എന്ന് രണ്ടാം, നല്ലാർത്ഥം എന്ന് മൂന്നാം രണ്ടുവിധം പദം. നിർവചനമായ നദിയെന്നും, സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയെന്നും അർത്ഥം. അടുപ്പം അടുത്തു വരുന്നു. തിരമാല, മണൽകിട്ട, അരയന്നം, മത്സ്യം, പായലു, മുഴി, ജലം, എന്നിവ ശോഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനോഹരമായ പുഴയെന്ന നദീപക്ഷത്തിൽ ഭാവം. വസ്യം, കടി, കാഞ്ചി, കടാക്ഷം, തലമുടി, നദി, തുംഗാരസം, (അനുരാഗം) എന്നിവയോടു കൂടിയ സുന്ദരിയെന്ന നായികാപക്ഷം. വസ്യം അഴിയുക, അരയന്നം ശബ്ദിപ്പിക്കുക, കടാക്ഷം ഉണ്ടാകുക, തലമുടിയിടുക, സദീപത്തു വരിക, എന്നിവ നായികയുടെ അനുരാഗത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന ചേഷ്ടകളാകുന്നു.

ലഭനം ച യത്തേ വിമുഖീ ച പാശ്യതേ-
പാശേ ഭൂമിം വിഖിലേൽ സ്ഥിതാ ച
വൃന്തകി ഗാത്രം പശ്യതേ ച മദാസ്യം
ദൃഷ്ട്വാ കടാക്ഷം നന്ദാന വിദ്യോജ്ഞം.

എന്ന് ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന അനുരാഗിണീലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ സ്തരികേണ്ടതാകുന്നു. അനുരാഗലക്ഷണത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം കാമുകന്റെ സമീപത്തു ചെല്ലുന്ന ഒരു നായികയുടെ ധർമ്മ ഇവിടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. അല്ലെല്ലാന്നോ.....പോരോ ആർക്കുനാം ആത്മ അതിരേ അവിടെ കൊല്ലാൻ ആരേക്കാകെ പോരോ? യാത്രയിൽ ക്ഷീണത്തോടു കൂടിയ നീ പുഴയെ അവിടെ അല്ലെങ്കിലും ആരേക്കാകെ പോകാമോ? ഇല്ല. 'താമസംഭാവ്യ ത്വന്മാ' എന്ന മൂലത്തിന് "അസംഭാവ്യ സമീപപാനാദിനാ താമചരിതാർത്ഥിതപാ" എന്ന് ചിന്താതിലകം. ജലപാനംകൊണ്ടും മരിക്കാനു സാധിക്കാത്തും അവിടെ ആരേക്കാകെ എന്ന് അർത്ഥം. ക്ലാസ്സൻ ഡീ അങ്ങനെ ചെല്ലേണ്ടതു് ആവശ്യം എന്ന് ധ്വനി. അനുരാഗവിവരമായ ഒരു സുന്ദരി സ്വയം സമീപത്തു വന്ന് ആശ്രയിക്കാവാനും, അവിടെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയെന്ന വേണ്ടതെന്ന് നായികാപക്ഷത്തിൽ ധ്വനി. മൃഗത്തിൽ നല്ലാർത്ഥം മൂലത്തെ അതിശയിക്കുന്നതും ഹൃദയംഗമവും

ആയ ഒരു ശ്ലോകപ്രയോഗമായിട്ടുണ്ട്. ഇത് പലം പരിഭാഷകന്റെ പരിഭ്രമംഗമർത്ഥമായ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

മുതൽക്കുസ്താമുദധിയിതാമുതൽക്കു ക്രമേൻ
രാജൻ പത്മിപിപഥയഗമനീകനീം രാജധാനീം ||
രാജാമുതൽക്കുവിയമിതനാമാനകൈർമുദിയാസ്താം
രാജാ രാജേന്ദ്രവനിവചയേ ഗീയതേ യനിവചതേ || നവ ||

മേലായത്തോടുകൂറിച്ചിങ്ങമൊടയി! വട-

ശൈശവപ്പൂക്കു കാണു

കാലാറു, ശേരാനയശ്ചപ്പകൾ വിലസി രാ-

ജിമൊ രാജധാനി

മേലായ് തന്നാട്ടുകാരെപ്പദവിയാട്ട ഭരി-

ക്കുന്ന രാജാക്കളാസ-

ത്താലാ സ്ഥാനത്തു വാഴും നൂപമണിയെ മറ്റൊ-

രാജനെനൊതിട്ടു

|| നവ ||

ശ്ലോ. നവ. മഹോദയപുരത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. മേലായ്.....
ടയി അതി അതു മേലായ് ആറ കേറി ചിതാമാട്ട് അല്ലയോ നുകരേ
നീ ആറ കടന്നു വേണതുപോലെ. വടശൈ.....രാജധാനി
പുഴയുടെ വടക്കുതീരയിൽ മലയ്, കാലാറുസേനയും, ശൈ, ആന,
കുതിരപ്പട മുതലായവയാടുകൂടി തൊടിക്കുന്ന മഹോദയപുരത്തെ.
രാജധാനി രാജാവ് ഇരിക്കുന്ന പ്രധാന സ്ഥലം. "രാജാ പ്രധാന
നഗരി രാജധാനിതി ചമ്പുതേ" എന്ന് ശബ്ദാർത്ഥം. പൂർവ്വാർദ്ധം
മഹോദയപുരത്തിന്റെ സ്ഥാനം, സേനസ്ഥിതിയായ പ്രഭാവം, എന്നി
വായ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. മത്തരാജാക്കളിൽ ആവിടെ വാഴുന്ന രാജാക്ക
ന്മാരുടെ വൈകിഴ്ചയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മേലായ്.....
രാജാക്കൾ സ്വയം അനന്തരിച്ച് തങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരായ പ്രജ
കളെ അപമാനയാട്ട കൂടി ഭരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർ. മേലായ് രാജ
ധാനി അനന്തരിച്ച് അതിയായി,

തൃപസ്വ വർണ്ണാശ്രമപാലനം തൽ-
സ ഏവ യാജ്ഞാ മനുനഃ പ്രസിന്ദ

ഏന് രാജ. (സ. ൧൪.) വാദവി രാജാവിന്റെ നില. രാജാക്കൾ ചെറിയ രാജ്യങ്ങളുടെ നാഥന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ. ചണ്ഡമണ്ഡലം ധിപതിക്കും. ബ്രഹ്മ്യ.....മണിയെ തങ്ങളുടെ മുഖംകൊണ്ട് മഹാദൈവപുരത്തു വാഴുന്ന രാജാവിനെ മഹാ.....തിട്ടന്നു മഹാ രാജൻ എന്ന പുകഴ്ത്തിപ്പറയുന്നു.

“രാജാഹസ്തവിദ്യസ്തപ” എന്ന പാണിനിസൂത്രം അനുസരിച്ച് മഹാരാജാ എന്ന രൂപം മഹാരാജ എന്നായിത്തീരുന്നു. അനുസരണം ഭാഷയിൽ മഹാരാജൻ എന്ന് രൂപം സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രകൃതത്തിൽ രാജൻ സംബുദ്ധിയല്ല, പ്രഥമ ഏകവചനം എന്ന പ്രത്യേകം സ്തംഭവും. മഹാരാജൻ എന്ന രൂപത്തിൽ സാധാരണ വ്യവഹാരത്തിൽ സ്ഥാനം വളരെക്കുറവുണ്ട്. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഭാഷയിൽ മഹാ രാജാവ് എന്ന പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു.

മുഖത്തിലെ ‘രാജാ രാജേന്ദ്രവനിവചായ’ എന്ന ഭാഗത്തിൽ രാജാ, രാജാ, ഇതി, അവനിവചായ എന്ന് പദാർത്ഥം. രാജാവ് രാജാവ് എന്ന തുമിയിൽ കീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് അർത്ഥം. രാജാ രാജാ എന്നിവ ഭിന്നപദങ്ങളായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മഹാരാജൻ, രാജരാജൻ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നതിൽ സാംഗത്യം കീരെ കുറവുണ്ട്. ഇവിടെ രാജരാജ്യത്തിന് ചന്ദ്രൻ എന്നും അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാം. “അവനിവചായ രാജേന്ദ്ര രാജരാജസ്വ ചന്ദ്രാർത്ഥപ്രകാരം സകല രാജകുലജനാനന്ദസമ്പാദക ഇതി ധ്വനിഃ” എന്ന് ചിന്താതിലകത്തിൽ പറയുന്നു. ചന്ദ്രനെപ്പോലെ സകല ജനഹൃദയാനന്ദസമ്പാദകൻ എന്ന് ധ്വനി.

ശ്ലോകം മുതൽരാജാക്കളിലെ രാജാക്കൾ എന്ന പദത്തിന്, ശാഴി കോട്ട്, നവട്ടം, നെടുമുടി, വടക്കൂർ മുതലായ ഭരണങ്ങളിലെ നാട്ടവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നും മഹാരാജൻ തിരുവാഞ്ചിക്കുളത്തു വാഴുന്ന പെരുമാളെന്നും അർത്ഥം. മഹാരാജേന്ദ്രവനിയ്യ എന്നിവയ്ക്ക് അതതു ഭിക്ഷിലെ രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു എന്നും, പെരുമാക്കന്മാർക്ക് അവരുടെ ഭരണകോശ സ്ഥാനം മേത്രാമ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ശ്ലോകത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്തിൽ നിന്നു വന്നുകൂടുന്നുണ്ട്. (“ആജ്ഞാനിയമിതഗുണം” എന്ന

മുഖത്തിൽ വെച്ചു) "ഇതുനേരം അങ്ങനെയി പ്രത്യേകം സകല ജന്മസ്വഭാവവിപാകനശനീതകാമപ്രവൃത്തിസംവാദനകാമഹം കലാ സ്യ പ്രകാപതരണികിരണാഃ" എന്ന (ചി. തി.) ഭാഗം ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണയുമാകുന്നു. അങ്ങനെയെന്നാകിൽ, പെരുമാറ്റത്തോട് പ്രത്യേകം രാജ്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. പക്ഷേ, പെരുമാറ്റവഴിയുടെ അന്ത്യശയിലായിരിക്കാം ഈ സ്ഥിതി സംഭവിച്ചതെന്ന് വരുവാൻ പാടില്ലായ്കയില്ല.

വാചാ ഭയങ്കരം ഭവതി നൃപനീനായകോ രാജ്യലക്ഷ്യം
ഗാമിൻ അഭിം ചതുരന്തരേ ഗാഹ്യമേവേ നയന്തി ||
ശാസ്ത്ര ശാസ്ത്ര വിധ ഭിന്നിതൈശ്വര്യപദൈശ്വരേ യാ
വിപ്രഭയൈശ്വര്യവിപുലമാഭ്യുവഹീഷ സ്ഥലീഷ || നന്ദ ||

കാമം താൻ ചൊല്ലി മനോഹരലപദവി ക-
ല്ലിക്കുവാൻ, കേരളത്തിൽ
ഗാമം തൻ ചൊല്ലിക്കൊള്ളിക്കൊള്ളവാനും
നാലുമൊപ്പം നയിപ്പോൻ,
സാമന്ത്രി ശസ്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളിലരിയ ഭൂത-
ത്രേയ്യനെപ്പോലെയുള്ളോ-
രാമനിൽ പുറമുണ്ടേ തളിമറനിരയിൽ
ഗാമനിബ്രാഹ്മണേന്ദ്രൻ || നന്ദ ||

ശ്ലോ. നന്ദ. കേരളഗ്രാമണനായ വർണ്ണിക്കുന്നു. കാമം.....
ല്ലിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപോലെ തന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് രാജാക്കന്മാർ
രാജ്യം കൊടുക്കുന്നവരും, ഗ്രാമങ്ങളിൽ വാക്കുകൊണ്ടു രാജാവല്ലാത്ത
യാളെ രാജാവാക്കും രാജാവിനെ അങ്ങനെയല്ലാത്തതും ആക്കിക്കൊടുക്കു
വാൻ കഴിയുമെന്ന് ഭാവാ. രാജാക്കന്മാരോട് അറിയിട്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള
തൊക്കെ 'രാജാവായി വാഴുക' എന്ന് അനുഗ്രഹിക്കുക പ്രധാനമായ
തെ ചടങ്ങാകുന്നു. ആ നടപ്പിനെ ഇവിടെ കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
'വാചാ' എന്ന മുഖപദത്തിന് 'നേതൃപദരൂപം' ചൂർണ്ണീകയാ രാജാ

ഭവതാമിതി വാചാ "എന്ത് മാനവവേഷാഭ്യു. ബ്രാഹ്മണൻ തോന്നും കൂടി
 നിശ്ചയിച്ച്" പെരുമാറ്റത്തോടെ അവരായിച്ചുവന്ന നട്ടെല്ലിനെ ഈ
 ചാഗം സൂചിപ്പിക്കുന്ന എന്തും വരാം. ഭൂതരൂപത്തിൽ.....നയി
 പ്പോർ ഭൂതരൂപത്തിൽ തർക്കചാർച്ചകളായി വടിയൊട്ട് അറുപതും
 നാലും ഗ്രാമം ഒപ്പം വയിപ്പോർ. എന്ത് അനന്തം. മലയാളത്തിൽ
 തന്നെ ഉള്ള ആഴ്ചയെത്തപ്പെരിച്ചു വേണ്ടവിധത്തിൽ ഭംഗിയായി അവ
 പത്തിനാലു ഗ്രാമങ്ങളെയും ഭജിപ്പാലെ നയിക്കുന്നവരും. നായിക്കുക
 ഭരിക്കുക എന്നു പറയാതെ, നായിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്
 അർത്ഥശൂന്യം. ബ്രാഹ്മണൻ നേരിട്ടു കെട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നും, വേണ്ട
 വിധം ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു നാശംകൊണ്ടുപോയ പ്രവൃത്തികളെ
 നിയന്ത്രിച്ച് അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുള്ളു എന്നും
 ചാഗം. സാമൂഹ്യം.....യുദ്ധമുഖൻ അരിയറ്റുതോപ്പുനോട്ടോലെ
 ശത്രുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സമർത്ഥനും ഉള്ളോർ എന്ത് അനന്തം. മാറ്റവ
 െക്കാത്ത പരമശിവനോടൊപ്പം ആയുധവിദ്യകളിലും ശാസ്ത്രജ്ഞ
 ഭിലും നൈപുണ്യമുള്ളവരും, ബ്രാഹ്മണൻ വേണ്ടതായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും
 ക്ഷത്രിയർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആയുധപ്രദാനാഗ്രാമത്തെയും നേ
 ടിയിരിക്കുന്നവർ എന്ത് അർത്ഥം. ശത്രു പതിനെട്ടു വിദ്യകൾ.

അന്ധാഭയവിധം പ്രേതമാണുവാക്യം സശാസ്ത്രം
 ചീർത്തു കടക്കുന്നവരും മട്ടമെണ്ണവരും തമാ
 പുത്തലകും ക്ഷുഭകളും വിജയം വിചാരമെന്നും
 തിന്മയ്ക്കിടയവരും സത്യം ഗതയാഭവകനാഹിതം
 ശത്രുജയം ച സന്ദേഹം പടലഞ്ച പുരഞ്ചയം
 കാരവൃത്തിലാലഞ്ചം ഗതാശാസ്ത്രമെന്തെന്നും.

എന്ത് ഭൂതരൂപമാണുതൽ പദത്തിലുള്ളത്. "രാജാനാമണിനി
 യ പതിനെട്ടിനാമിനാരുധാനാം വിദ്യാരഞ്ച" എന്ന് ഉണ്ണിതീർത്ഥി
 സന്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു തോന്നും. ശാസ്ത്രങ്ങൾ മുപ്പത്തി
 രണ്ടാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം തോന്നും.

ആ മണിക്ക്.....ബ്രാഹ്മണനെന്തർ ഗ്രാമനി ബ്രാഹ്മണ
 ന്നർ ആ മണിക്ക് പുറം തളിമാനിക്കയിൽ ഉണ്ടു. ഗ്രാമനികളും

(൧൪) അടുത്ത്, (൧൫) കഴുത്ത്, (൧൬) ഹൃദയത്തിങ്കലും, (൧൭) ഭൃശി
 ക്കളും, (൧൮) ചെങ്ങമനാട്ട്, (൧൯) തഴുതനാട്ട്, (൨൦) പറവൂർ,
 (൨൧) ഭൂമിയാന്തർ, (൨൨) ഇളിപ്പുറം, (൨൩) കാടമുറി, (൨൪) ഏറ
 രാത്തുത്ത്, (൨൫) കിടങ്ങുത്ത്, (൨൬) കമാനല്ലുത്ത്, (൨൭) തിരുവല്ല,
 (൨൮) കുമ്പിത്തുത്ത്, (൨൯) ചെങ്ങത്തുത്ത്, (൩൦) ആറന്മുള,
 (൩൧) വെങ്ങമനീ, (൩൨) നീർമണ്ണ്. ഇവ മുപ്പത്തിരണ്ടും മലയാള
 ഗ്രാമങ്ങൾ. ഇങ്ങനെ ആറു ഗ്രാമങ്ങൾ അറുപത്തിനാലു്.

മാക്ക, ആചാരം, വേഷം, ക്രിഷ്ണം, സംസ്കാരം മുതലായവകൊണ്ടു
 മലയാളത്തിലേയും ഇളനാട്ടിലേയും ഗ്രാമങ്ങൾക്കു കമ്മിൽ യാതൊരു
 ബന്ധവും ഇല്ല. പല കർത്താക്കളിലും ഇളനാട്ടിലെ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു പര
 രോദത്താക്കുത്ത് അടുപ്പം. തെക്കിനിന്നു വടക്കു പശ്ചിമം ദിക്കുവരെ
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ മാത്രമേ മലയാളികളുടെതായി ഗണിച്ചു
 വരുന്നുള്ളൂ. നമ്പൂരിമാരുടെ (സമുദായ)ഭരണം, പെരുമാറ്റനാനുഷ
 ങ്ങളു മുതലായവ ഈ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു മാത്രം ബാധകമാകുന്നു. അറുപ
 ത്തിനാലു (ഇളനാട്ടിലേയും ഇരിക്കുപുറം) ഗ്രാമങ്ങളുടെയും നേതൃത്വം
 നമ്പൂരിമാർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സാരശക്തിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
 ചരിത്രരേഖയാൽ തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. എല്ലാകർത്താക്കളിലും എല്ലാ
 കലാകാരന്മാരും തങ്ങളുടേതായ നമ്പൂരിമാരുടേതു. ഇന്നും അങ്ങനെ
 തന്നെയായിരിക്കുന്നു ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാമണ്ണല്ലെന്നതിന്നിതികൾക്കുടനാലാ മഹത്വം
 ഗുഹിം പദ്യബ്രഹ്മദിനമെവർഗ്ഗാമിതാം വാക്യപുരസ്സു
 ഇതാനായ പ്രദിന മയരംശേഷം മന്ദിരം പ്രാ-

പ്രാമാദീ സ്യാന്നിയതമനയാ സർവ്വമെവൈശ്വര്യം || ൭ ||

നന്നാത് വണ്ണങ്ങളാകുന്നിതളുകൾ നിറയും വാക്യ-
 പുഷ്പങ്ങൾ കോത്തി-

ഒട്ടാനാത് നല്ലതുമൊക്കെ പുതുമധു വിതറി-

ഒക്കെങ്ങെഴും പദ്യമാല

ചെന്നാരാൽ ചേരമാൻകോവിലിലടിയുള്ള-

ശങ്കരനങ്ങു ചാത്തി-

ഒക്കുന്നാലാമോമുണ്ടാത്തുതമകനതിനാ-

ലാ മഹാദേവനെന്ന്

ശ്രോ. ൨൦. മഹാഭാരതപുരാണീയ വേദനെ ഭക്തിക്കുവാൻ പറയുന്നു. നന്നായ്.....കേരളത്തിട്ട് അംഗിയായി അക്ഷരങ്ങളാകുന്ന ഇരട്ടകൾ ചേർത്ത വാക്യങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ഇണക്കി "വെള്ള-വെള്ളി"യായിത്തീർന്നുവെള്ളം" എന്നു ധാര്യം. ഒന്നായ്..... മായ കണ്ണാൾ നല്ല ആശയമാകുന്ന പുതിയ രത്നം കലിക്കുന്നതായ ശ്ലോകമാല. നല്ല അക്ഷരവും വാക്യവും ആശയവും ചേർത്തു നിബന്ധിച്ച ശ്ലോകങ്ങളുടെ സമുച്ചയം വെള്ളം നിറം എന്നും അർത്ഥം. കാണുവാൻ അംഗിയായി തിരും.

വെള്ളം പിന്നാലെ ശുദ്ധമാക്കി
സ്നേഹം ഇപ്രകാരം
വിശ്വപാപ ക്ഷമയും ച
വെള്ളപ്പാൽ ഇണക്കിയോ
എന്ത് വിശ്വം. രാജ്യം ശ്ലോകം.
രാജ്യം ചതുപ്പി തല്ല
വൃത്തം അതിരിതി പിടയാ
എന്ത് (കാവ്യം-പ്ര. പരി.) ഭണ്ഡി.

ശബ്ദങ്ങളുടെ അപരമാർഗ്ഗം ദോഷരഹിതവും, അർത്ഥം, അലങ്കാരം, രചനാസൗഹൃദം എന്നിവ ഉത്തമകാവ്യത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഇണക്കം എന്ത് പ്രാഥമികമായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആശയങ്ങളുടെ മധ്യസ്ഥം, ആനന്ദം, സാരവും എന്തിനുള്ളതല്ലെന്ന് കണ്ടു മിന്നിപ്പോകും. ശബ്ദാർത്ഥവും പ്രധാനമായി കണ്ടിരിക്കേണ്ടതല്ല പ്രഥമ പാദത്തിൽ ധ്വനിക്കുന്നത്. ചക്ഷുർഭാസൻ ശബ്ദാർത്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അനുഭവാനുഭവമായ ശുദ്ധവും പാദവും പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ശുക്രസന്ദേശത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

ശരിയായ കവിയായും-
വ്യവസ്ഥിതമായ പാദവർഗ്ഗം
എന്ന (കാവ്യം-പ്ര. പരി.) ഭണ്ഡിയുടെ മനസ്സിലുള്ള അനുസരിച്ച, കവ്യശരീരസമാധാനം പ്രഥമപദത്തിൽപാദങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സുലളിതപര്യന്താസം
മധുരമലങ്കരകവിതീ മധുരം

ജ്ഞാപി ഗതഗതാവാ

സുകുതിദിവംവാപ സാപ്തസീ വിജയം

എന്ന (നിവാത, വിധം, വിധം, ചോട്ടത്തുത്തുതാൻ) പട്ടം ജ്ഞാപി
സ്തംഭവും.

വെണന്നാൻ.....വെണിയിൽ അവിടെ ചെറു തിരുവ
ത്തിക്കുളത്തു് അമ്പലത്തിൽ സന്നിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്രീപരമേശ്വരനെ
നീ ചാക്കിക്കൊണം. മേല ചാക്കുക വേദപ്രസാദനമൊരു ഒരു വഴി
പാക്കെല്ല പ്രസിദ്ധം.

പ്രാമുഖ്യം പൂർണ്ണമെന്ന പ്രാമുഖ്യം വാങ്ങുന്നവർ

പ്രാമുഖ്യം വേണമെന്നെന്ത് അതും.

എന്ന (കൃ. ഗാ.) സ്തംഭവും. വേദത്തെ പട്ടസമുദായം തിരിച്ചു സ്തംഭി
ക്കൊന്നു എന്നു ചൊല്ലും. ആദിമംഗലം, ദേവനന്ദനം അതിനാൽ ഉടൻ
ആ കഥാഭാവം എന്തും ആദിമംഗലം ഉത്തമം എന്ന് അറിയും.
ദ്രോഹമുഖ പാത്തുനന്നുതാൻ ദേവൻ പ്രസാദിക്കും. ആദിമംഗലം
സന്ദർശനം എന്തും വേദമുഖം എന്തും അതിനും. വേദത്തെ പട്ടം
അതിൽ സന്ദർശനം. മേലത്തുതാൻ സന്ദർശനം.

പട്ടം പട്ടം മേലം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം

വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം

എന്ന (കന്ദ.) ശീതപട്ടം ദിവ്യമുഖം മേലത്തിൽ മേലത്തെവേദത്തെ
തിരുവത്തിക്കുളത്തിൽ വേദത്തെ വാമം പട്ടത്തിലിരിക്കും. ജ്ഞാപി
തിരുവത്തിക്കുളം. അപരമം ഇവയും. മേലത്തെ പട്ടം, മേല
വേദത്തിനുള്ള പട്ടം അതെ വേദത്തെ വേദം വേദം വേദം വേദം
ഈ പട്ടം വേദത്തെ കവിതാപട്ടം വേദത്തെ വേദം വേദം വേദം

മേലത്തെ പട്ടം മേലത്തെ വേദത്തെ വേദം വേദം വേദം വേദം

പ്രാമുഖ്യം പ്രാമുഖ്യത്തിലധി ന യൽ പൂർണ്ണതാമസമെന്നും

മേലത്തെ പട്ടം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം

മേലത്തെ പട്ടം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം || ൧൧ ||

ആവിർഭാവം തന്നെ പ്രകാശനിലയിൽ നിൽ-

തുകൊത്താരിൽമേലേ !

ദേവി പ്രാണാഹ്വതിക്കാരിയിലുതിരുമിതാ-
 വില്ല വിശ്വാസ്യമെല്ലാം
 ഇതവിധ്വംശിക്കാവതോ നിന്മഹികളുറിവാ-
 നെ'ന്നു നീ ശ്രീകൃഷ്ണ-
 കാവിൽ ശ്രീഭദ്രകാളീഭഗവതിയുടെ തൃ-
 കാലപിത്താർ കൊഴിഞ്ഞു.

|| മെ ||

ശ്ലോ. മ. ആവിർഭാസം തരേണമ. പ്രത്യക്ഷമാകണം.
 മന്ദവിൽ എനിക്ക് പാപമോക്ഷം. പ്രളയനില.....പരേ!
 ദേവി, അയ്യോ, ദേവി! പ്രളയനിലയിൽ നിന്മഹാഭയത്തിൽ എന്ത്
 അപായം അല്ലയോ അമ്മയായ മറീ! പ്രളയം സംഭവിക്കുന്ന കാലത്തു
 നിന്റെ കയ്യിൽ. അമ്മേ-സംബുധി, അമ്മയായിരിക്കണവരും.
 എന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ വടക്കുപുറവും എന്ത് ഗാരി, ദേവീ സംബുധി.
 ഇതപരീ, രക്ഷാസാഗരത്ത് ഗാരി, പ്രളയനില-പ്രളയം,
 കാലുഗ്രവൃഷ്ടികൾ കാണുന്നതിൽ പുകൾക്കു സംഭവിക്കുന്ന മയം
 പ്രളയം- യഥാവിധൗകാലത്തു ദൈവങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന നാശം.
 അയ്യോ പ്രളയസ്താവൻ ബ്രഹ്മീ രാത്രികളാകട്ടെ
 ത്രാടാ മോക്ഷ ഇതേതതു കല്പനേ പ്രളയായ മി.

എന്ത് (സ്ക. മ.) ഭാഗവതം. എന്തിനും ചതുർത്വം ബ്രഹ്മവിഷൻ
 പകൽ. പിന്നീട് അത്രയും ദാമം മാത്രം. ബ്രഹ്മവിഷൻ ഈ
 രാത്രിയ്ക്കു പ്രളയം എന്നു ചേർ.

സമസ്തജഗദ്ഗുണമേന്മയ്ക്ക് ബ്രഹ്മാണാ വിദ്യ
 രാത്രിം യഗസമസ്താം കാലം കാലാകാലവിഷാദം
 അവ്യക്താപ്യകരണസ്തർദ്വാ പ്രവേശ്യഹരാശർ
 രാത്രിംഗാമപ്രഭീജാത മനോവാദ്യകാശംജാതകം.

കൃതഗാമസ്തംഗം ഇതപ ഇതപ പ്രലീനാശ
 രാത്രിംഗാമ വരപാശ്വ! പ്രവേശ്യഹരാശർ.

എന്ത് (അ. മ) ഭാഗവതഗീതയിൽ പ്രളയാത്തക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചി-
 രിക്കുന്നു. പ്രാണാ.....വിശ്വാസ്യമെല്ലാം. ഇതു വിശ്വാ-

യഥാ ഭൂമി മായാഭാസം മനുഷ്യാനുഭവമേവ ചന്ദ്ര ചിതീഷ്വര
 സത്യവചനാലംകൃതാനന്തരപരേണ ഏവ തവദൃഷ്ടം ചൈവ ഗുണാലം
 കായസി തൽ ഗുണവരദർശനാദനാ ഭൂതേണ ഇതി മേഘം മനഃശ്രീതി
 വ്യക്തം. അതർവനം വാ. അനുക്രമേണ ചിതീഷ്വരകോലമേതാദി
 സുരഭിദൃശ്യ ചിതീഷ്വരകോലമേതാദി ചിതീഷ്വരകോലമേതാദി
 പരിമളസ്മരാണി ച ചക്രതാണി യേഷാം വേ. അഥാപനി മാതൃ
 ഭൂതേഷാം പൂജയാ ഏഷ ഇതി അഥാപനീതം ഭൂതേണ വിദിക്തം മായ
 അനുക്രമേണാഭാസേണ വിവിധ ഗന്ധന വക്ത്രം ചരിതം ദൃശ്യം വ
 ക്ത്രം യേഷാം വേ അഥാപനീതം യേഷാം വേ മാതൃനാമം ഇതി. "ഭാഷ
 യിൽ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും ആയിരിക്കുന്ന മുഖാമുഖം ഇവിടെ
 ഉൾപ്പെട്ട ഭാഗത്തിൽനിന്നു നൂറ്റവും സമുദ്രവും ആയി ഗുഹിക്കാവുന്ന
 ഭാഗം.

അപൂർവ്വ സാധനമിതിയൽ സപാതനം ഭാഗതദംബു
 ചഞ്ചിൽക്കാലം ചലമേതാദിതേണ നീയദൃശ്യം ||
 സവാതിഷ്ട സരസി തിരസംസ്ഥാനം സ വാഗ്മേനീഷ്ട-
 മൃഗപാശ്വേന സമീപകുണിതമോഹനം മനോഹരം || മേ ||

ആരാൽ നേരിട്ടുണങ്ങിയിട്ടിരിക്കുമൊഴികാൽ

സപാതനം ചൊല്ലി മെല്ലെ-

മാതാളും കാച്ചുകേന്തിന മരനിരയിൽ

മെല്ലെനേരമിരുത്തി

സവാതിലാലയമാകുന്നൊരു സരസി-
 കുന്നവൻ നികൻറമാത്രം-

സവാലസ്യം കെട്ടിക്കാ, നവജലകണമേ-

ഹരത്തുമാ ഗുന്ധവാഹൻ

|| മേ ||

“ഏ. മേ. വാഗ്മിനെ ചിതീഷ്വര. ആരാൽ.....ത്തിട്ട
 താമസിപ്പാക്കുക എന്ന അർത്ഥം, അഭിമുഖമായി അടുത്തുവന്നിട്ട്, അളി
 ...ചൊല്ലി വെള്ളമെടുക്ക മുഖാവരം എന്ന വാചകം ആ സപാതനം

നന്നും മരിച്ചു സാവധാനത്തിൽ, ധാരാളം... നിറയിൽ ധാരാളം
 സാമ്പ്യം നിറഞ്ഞു കൊടുക്കും കനിഞ്ഞും കൂട്ടുകൂട്ടുകൂട്ടിയതും ആയ
 വൃഷ്ടത്തിൽ അപ്പുനരും ഇരിക്കും. കൂടേനീന ദുഃഖത്തിലെ
 'നീയ'ത്തിന് 'നീരം' എന്നും ഒരു പാഠാനുഭവം. സരസ്വതനക്ക
 റിച്ച് അടുത്തുതന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പാഠം അനുഷ്ഠ
 മിപ്പു. എന്നാൽ കൂടേനീന എന്ന ഭാഷ 'നീയ'പാഠത്തോടൊന്നു യോജി
 പ്പിരിക്കുന്നത്. മാനുവേദൻ 'നീര'ത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. സർവ്വാ
 തിന്യാ.....വാഹൻ. സർവ്വതീത്യാപ്തകരണായ സരസി
 വസിക്കുന്നവൻ നവഭജനം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആശ്വസവാഹൻ നിരന്തര
 യാത്രാസർവ്വവ്യം കെട്ടുകയും എന്ന് അനന്തം. സർവ്വതീത്യാപ്തം എന്ന്
 പരമാർത്ഥകൃഷ്ണ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനും പുതിയ വെള്ളത്തു
 ജ്ജിപർ ശരീരത്തിൽ ഏറ്റവുമധികവും ആയ ആ കാര്യം നിനക്കു
 യാത്രനിമിത്തമെന്നായ സർവ്വതീത്യാപ്തം നൽകിപ്പിക്കും. സർവ്വതീ
 ത്യാപ്തത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ചെറു കൂട്ടത്തിലും നിരന്തര ക്ഷീണം സർവ്വം
 നൽകും എന്ന് ചൊല്ലും. ഏറ്റവും ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഏഴ് നീ
 രത്തിന് ഒരു പാത. അതിലൂടെ വരമ്പേറ്റും ഏഴ് നീരം നിന്നു
 ഞ്ഞല്ലാ ഗുഹസന്ദർഭം അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. സർവ്വതീത്യാപ്തം,
 ജലകണം എന്ന് പലപേരും ചൊല്ലുന്നത്. മരണത്തോളവും ക്ഷീണം
 നൽകിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയെപ്പറ്റും ചൂഷണിപ്പിക്കുന്നു. വസിക്കുന്നവൻ
 പുതിയതോടെ കരിയത്തോടെയായിരിക്കുന്നവൻ. മര്യം ധനി.
 ശിവാവാഹൻ കസരഭ്യനെ വഹിക്കുന്നവൻ, മനോജ്ഞാ കൂടിയ
 വൻ.

പുഷ്പഭരണ ഗന്ധവാഹൻ
 ഗന്ധവാഹനിലുള്ളതായ

എന്ന് അമരം. വായുവിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെ ശിവാഹൻ. അതിനി വര
 സ്ഥാപന ഗുഹസന്ദർഭം ഏഴ് നീരം നേരെ ചെന്ന് അർപ്പിച്ചുവും സ്വീക
 റിച്ച സ്വാഗതം പറഞ്ഞ് ആസനത്തിൽ ഇരുത്തി ഭക്ഷണം കൊടുത്തു
 സൽക്കരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീതി ഇവിടെ കാണണമെന്നു കാണാം. അതിനി
 പൂർവ്വഗുഹസന്ദർഭം ഇവിടെ കവി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഥപനീനോതിമിർഭജന്തഃ ശ്രോത്രീശ്ചോ വാദപാഠൈഃ
 രാഗ്വൈവരതഃ ഹരൈസ്സമ്യു ബ്രഹ്മാലോകമീപീസതഃ
 ഹോ സ്മൃതഃ.

അതിമിദ കില പൂജാർത്ഥം പ്രാതഃകാലീ വിജാനതഃ
 ധർമ്മം ജിജ്ഞാസുമിദംഗന്ധം.....

എന്നും

തിഷ്ഠതാം ഹരിരക്തദൃഢപത്നീ വിജുഹ്വ മത്യന്തം
 അഭിരം ശന്ധവസ്വപാദു കരദൃഢമരം ബഹു
 തദാസപാദ്യ ഹരിഃശ്രുഷ്ടാ വിജ്ഞാനോന്മ തതിത്യസി

എന്നും വാല്മീകിരാമയണനും അലങ്കാരം സമാസാകതി.

മനുഷ്യാന്തരേണ മഹത്തേ നിസ്സൂത്രശ്ച തത്സന്ധാക്
 പാപാർത്ഥം തപ്യതഃ വിജുപതഃ ശാഖൈരൂന്നിഹാരവാഹി
 ദുരക്തം പ്രാപ്തം ബ്രഹ്മസഞ്ചിതം പാതാപകൃത്യവത്ത്വം
 പമ്പപാപമകുലമന്ദിരം കർമ്മഭൂമിഃ ശാഖാവാഹി

(ഹംസസന്ദേശം. വിഭാഗം 13 ശ്ലോകം) എന്ത പദ്യം നോക്കുക.

അതാത്മയം വിരഹിഷ്ഠനേ തപഃപാപസമ്യ ഭാനം-
 വൃദ്ധാലാസം പ്രകീർത്തിതം പൂർവ്വജന്മലീ വിരാഗം ||
 അത്രാത്മയമരണാനന്ദമഹാപ്രഭം വിവിരജൈർ-
 ചാമ്പാലം ചാമ്പാ ഇണമി. കുഞ്ജൽമംഗലായുരേ || ര ||

സ്വപനം മുക്തംകൈയൽ വിരഹികളിൽ വിഭാ-
 തിച്ചൊളിക്കുമൊഴികൾ.

തൃതം വിശ്വീണ്ണമം തൃണമതിലകമേ-
 റേണമുഹിച്ചുകൊണ്ടേ

പന്തം കൂടംവിധം മോടികൾ, വിവി, മൊഴി, ലീ-
 റാദിയാൽ മാരമൊന്നും-

ക്രാന്തപ്രകൃതിനിഷ്പിച്ഛിടമൊരുതണകാ-
 സ്ഥാനമാണു പ്രദേശം.

|| ര ||

ഭൃഗു. രമ. ദൂതൻ ഇണകുപ്രവേശനത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. സ്വപനം.....ഒമ്പാഴേഴിമു് അപ്പൻ സ്വപനം മുട്ട് കേൾവിമന്ദി കളിൽ വിളാതിച്ചു് കളിക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും. ആദിത്യൻ അപ്പൻ മുട്ട് സർവ്വവും വിമന്ദികൾക്കു ലാഗിച്ചുകൊടുത്തിട്ട് അസ്സമിക്കുന്ന സമയത്തും. അപ്പൻ ആദിത്യൻ.

അഭിമാൻപാട്ടു സ്മരിക്കേ

കുറവ് അല്ലെങ്കിൽ മിഥ്യയല്ലെന്ന്

എന്ന് വിശ്വസം. രാത്രിയായാൽ വിരമിക്കരുത് സംഭവിക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ ചൂട് (സങ്കടം) ആദിത്യകൽഹിതം ലഭിച്ചതാണോ എന്നു ചോദനം. എന്ന് ഭാവം. അന്ത്യം വിസ്തീർണ്ണം.....മുറിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അന്ത്യം വിസ്തീർണ്ണം. ഇതുണ്ടെന്നിരിക്കും എന്നോ. വിസ്താരം ഏറ്റയേറിയ മതിലകത്തു ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നീ ചെന്നു കയറണം. സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്താരം വികസിക്കുന്നു മുൻപ് അപരിചിതമാണെന്നതിനാൽ നിനക്കു മതിലകം ഉറപ്പിച്ചു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു ഭാവം. "ഉറപ്പാക്കാവാനാൽവിടണമെന്നും" എന്ന് ശബ്ദം. ചന്ദ്രം. പ്രകാശം.....യായ് നാശിതകൃതികളെല്ലാം പൊലിച്ചുവന്നു വെളിച്ചം, അലങ്കാരം, ചിരി, വാക്കു, തുടങ്ങിയവയെ എന്തിനാണെന്നു. മാതാപിതാ.....പ്രദേശം ആ പ്രദേശം മാതാപിതാകൾക്കു കൂടി ഇണിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇണകാണുന്നതാണ്. ആ സ്ഥലം കാമദേവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ മുൻപിലുണ്ടാക്കുക അധികമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായ ഇണക (മതിലകം) ആകുന്നു. ഇണക ഇണയെ ചെയ്യുന്നതു. ഇണയ്ക്കു ഇണയ്ക്കും, അധികമാക്കിയെടുക്കുന്ന ക്രിയ. ഇണയ്ക്കും എന്ന മുഖത്തിന് "പൂർവ്വാധികാരം കർമ്മം" എന്ന ചിന്താവിധി. ഇണയെന്ന പേർ അന്ത്യമാണെന്നു ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ദൈവത്തെ സ്തീകളുടെ പരിഷ്കൃതമായ വേഷം ഉണ്ടെന്നുവരികൾ കണ്ടുവെക്കുക എന്നാൽ കേമനായ ഒരു വില്ലാളി ആണെന്നു എന്നു കാമദേവൻ ഗർവ്വം വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു ഭാവം. നീ മതിലകത്തു ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം സായങ്കാലമാകും എന്നു ധ്വനി. "അന്നേ നാദിത്യഭിധാനലക്ഷണം നാദി മേന്മയും കവിനാസംഹിതയിൽ" എന്ന് ചിന്താവിധി.

രാമേശ്വരത്തുനിന്ന് കാലത്തു പുറപ്പെട്ടത് ശ്രീകുസുമേശ്വരൻ രാത്രി വിശ്രമിച്ചു കൂടെ പക്ഷികൾക്കുണ്ടു (മൃഗാദിവിധം) കൊടുക്കുന്നതിന്നു സമ്പ്രദായം മതിയെന്നു് എന്തിനാണു്. ഓരോരുത്തർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാമേശ്വരത്തു് നായികയുടെ ഗൃഹം നില്ക്കുന്ന മതിലകംവരെയുള്ള പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശം പൂർവ്വഭാഗത്തിൽ വെട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. രാമേശ്വരം, സമുദ്രം, സേതു, താമ്രപർവ്വതം, പാണി മണലുരു, സഹ്യഗിരി, കേരളം, കന്യാകുമാരി, ശുചീന്ദ്രം, നാഗതകോവിൽ (പദ്മനാഭപുരം), തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, തിരുവല്ല, വടക്കൂർ (കുടങ്ങിത്തുറ), വേണുനാട്ടു ഗ്രാമം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, ഇരട്ടയമ്പലം, ആലുവ, പെരിയാർ, തിരുവണ്ണിക്കുളം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളുടെ വെട്ടുതറ പൂർവ്വഭാഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉത്തരഭാഗത്തു് അതിൽ സവിസ്തരം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന തുണകാവെട്ടുതറത്തിന്റെ നീലാവർണ്ണതാഴ്വരയിൽ പൂർവ്വസന്ദർശം അവസാനിയ്ക്കുന്നു. കവി വെട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് മാർഗ്ഗമെന്തിനെ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതാകുന്നു. അതു കൊണ്ടു് കവി മനോഭാവനയായിരുന്നു എന്ത വിചാരിച്ചാണു്.

നായകൻ ദണ്ഡാദിവിരോധപീഡിതനായിത്തീർന്ന നായികയുടെ സമീപത്തിൽ അതിവേഗത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിന്നു് അയയ്ക്കുന്ന ദൂതനെ, ഒരു തീർത്ഥാടകനായൊരു സന്യാസി മഹാശാസ്ത്രജ്ഞനായോ പോലെ കാണുന്ന അസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അയയ്ക്കു കർത്തവ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് തുടങ്ങിയെല്ലാ ചിലർക്കു് ആകർഷകം ഉണ്ടാകാം. സന്ദർശനം സങ്കല്പം കഴിഞ്ഞാകുന്നു. നായകൻ ദൂതനെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ മാർഗ്ഗമുപേക്ഷിക്കുകയാ സന്ദർശം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയോ യാതൊന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന എന്ത സങ്കല്പം മാത്രം. മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് അവിടങ്ങളിലെ പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിക്കുക എന്നതു സന്ദർശകന്മാരുടെ ഒരു പ്രധാനോദ്ദേശമാകുന്നു. ദൂതനെ മാർഗ്ഗപാലം ചെയ്യുന്ന എന്ന വ്യക്തത അവർ ഈ കാഴ്ച സാധിക്കുന്നു. ചില ഭാഗങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗമെന്തിനെ മൂലം അവിടങ്ങളിലെ മനോഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് കാണാം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി വെട്ടിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിമുത്തമായില്ലാതെയാകുന്നു. ഈ വക സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അന്ത്യമായി വിചാരിച്ചാൽ ശ്രീകുസുമേശ്വരന്റെ മാർഗ്ഗപാലംകൾക്കുണ്ടാക്കിയ കേന്ദ്രവെട്ടുതറ അധികമായില്ലായി എന്നു് തോന്നുകയും നിമുത്തപ്പെടുന്നതല്ല. കവിതകളാലാൽക്കൂടിയ കഴിവില്ലാത്ത മനോഭാവം കാണിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന വഴിത്ത ആകർഷക

കഴയ നമ്മുടെ കവികളെന്തെന്നും ചെല്ലിപ്പോയി. മഹാപ്രഭാതത്തിൽ
ഉടെ വെളിച്ചം തോന്നിയിട്ടും കാണാവുന്നതല്ലാ.

കാലം കേൾക്കിപ്പോയും ചിന്തിക്കുന്ന സംഭവത്തിൽ പല മർദ്ദം
തോന്നി. സന്ദർശനത്തിൽ മാർഗ്ഗപ്രദമായതായിട്ടുള്ളതും ഗ്രാമീണ
വർഗ്ഗം കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരൻ പല
പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലും സ്മരണ സന്ദർശനത്തിൽ കാണാതിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ട്, കവിക്ക് ആ ദൈവമായി സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ കവിതയെ
പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വിചാരിക്കണം. ശാരദാമണിപ്പാദി
ചെല്ലിയിരിക്കുന്ന വെളിച്ചം പൂർണ്ണമായതിൽ സർവ്വതോമുഖമായ
വു പ്രധാനവുമായിരിക്കുന്നത്. അതിലെ പല ഭാഗങ്ങളും പല
കേരളീയർക്കുവേണ്ടി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ
പല പഴയ നവകവികളുടെയും അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുതിയ പ്രസ്തുത വെളി
നത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വ്യാഖ്യാനം തെളിയിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം
യുണ്ട്.

ശ്രീ രാമദാസൻ

മദ്ധ്യ ഭാഗം സുന്ദരമായതായാലും മദ്ധ്യഭാഗം—
വ്യക്തമായതും വിപുലമായതും വാഗ്ദാനം ||
താമരയോട്ടം വിളമ്പുന്നതിൽ ഭാഗ്യവശം തന്നെയും—
മറ്റും ഭാഗം പരമീയ സുന്ദരമായതായാലും • || ൧ ||

മദ്ധ്യത്തിൽപ്പെട്ടവയെല്ലാം തന്നെയും മദ്ധ്യം—
ഭാഗ്യവശം വെളിച്ചം തോന്നും—
വെളിച്ചം തോന്നുന്നതായാലും തോന്നുന്നതായാലും—
അതായിട്ടും സിന്ധു മൂലം

രത്നം ഗർഭത്തിലാണെന്നുവരുമിഹ ഗൃഹിതൻ-

കീഴ്മാറ്റുട്ടണം നീ

മന്ദം കണ്ടോർക്കു മൃഷ്ടിത്ത മടിയിലെഴും-

പൈതലാണെന്നിവണ്ണം

|| ൧ ||

ശ്ലോ. ൧. ഒരു മുതൽ പതിനഞ്ചുവരെ പദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു് ഗുണകര്യ വർദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമ ശ്ലോകത്തിൽ ഗുണകര്യ കൂടിയുടെ രചന പൂരിയായി കല്പിച്ചു്, അതിൽ ശ്ലോകങ്ങൾ ആശ്രയിച്ച ഭൂധർമ്മങ്ങളെ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ.....ശ്രീയെപ്പോഴു നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ സുവർണ്ണാഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന സുന്ദരികൾ പാർക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശോഭാപൂർണ്ണമാകുകയെന്നതു് ഏതൊ ഗുണകര്യപക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം 'ജംബുനദധരമേഖലാ' എന്നു മുഖത്തിനു് ജംബുനദത്തെ സ്വർണ്ണത്തെ, സ്വർണ്ണാഭരണത്തെ, ധരിക്കുന്ന മഹേന്ദ്രകൾ ഏതു് അർത്ഥം. 'പൊന്നുവസ്ത്രങ്ങൾമേയ' എന്നു ദാക്ഷിണീയിൽ ഈ മുഖാർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നില്ല. മഹേന്ദ്രാപുത്രശ്രീ മഹേന്ദ്രകൾ ആവൃത്തമായിരിക്കുന്ന ശ്രീ. മഹേന്ദ്രകൾ മഹേന്ദ്രകൾ. സുന്ദരികൾ. ആവൃത്തം ചുറ്റപ്പെട്ടതു്. ശ്രീ ശോഭ. ഗുണകര്യമെല്ലാം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സൗന്ദര്യപൂർണ്ണവും ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവും ധനം. മഹാമേന്ദ്ര പാവനംകൊണ്ടും മഹത്തായ ഇളാവുതംകൊണ്ടും ഏതു് ഭൂമിപക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം. പൊന്നുവസ്ത്രം. മേന്മ സുവർണ്ണപവ്നം എന്നു പ്രസിദ്ധം.

അസ്തിത്വിയസ്സത സമേതനാമ

സമസ്ത കല്യാണാഗതിയിൽനിന്നു

എന്നു് ശ്രീകൃഷ്ണവിഭാസത്തിൽ (സ. ൧.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നേരക്കുക. ഇളാവുപുറം ഇളാവുതം എന്നു പറയായ വാക്യം. ജംബുദീപത്തിൽ ഒരപതു വാക്യ(വണ്ഡ)ങ്ങൾ ഉള്ളവയിൽ ഒരു ഇളാവുതം. ഇതു മഹേന്ദ്രവയുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ നാഭിസ്ഥാനത്തു് മഹാമേന്മ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. "ഏകാം മഹേന്ദ്ര ഇളാവുതം നാമഭ്യന്തരവാക്യം. യസ്യ നാച്ഛാമവസ്ഥിതഃ സർവ്വതഃ സൗവർണ്ണ കലാഗിരിരോജഃ മേൽ ദീപാഭാമസമുന്നാഗതഃ കർണ്ണികാളതഃ കവലയകമലസ്യ. മുഖനിപോത്രിംശത്സഹസ്രാഭാജന വിതരണം മുഖേന്ദ്രാഭാസസഹസ്രം അവി

അ അനർത്ഥം പ്രവിഷ്ടം" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ (സ്ക. ൫) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയെ കുമ്പായായി മാറ്റിക്കൊണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കണ്ണികയാണ് മേൽ. മേൽവിന മുളകിൽ മുപ്പത്തിയീരായിരവും, മൂലത്തിൽ പതിനായിരവും യോജനം വിസ്താരമുണ്ട്. അതിന്റെ പതിനായിരം യോജനം വിസ്താരത്തോടു കൂടിയ ഭാഗം ഭൂമിയുടെ അകത്തു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇളാവൃതവെക്കുന്നതിന്റെ അതിരും വടക്കു നീലപർവ്വതം; തെക്കു നിരയപർവ്വതം; പടിഞ്ഞാറ് മാലുവാർ; കിഴക്കു ഗന്ധമാനം. പൊൻ സ്വർണ്ണം. "ഔവം ജംബൂഫലനാമത്യർച്ചനീപാത തീർത്ഥാനാമേനസ്ഥിപ്രായാണാമിദം കായനീപാദം രാസം ജംബൂവാതരദീ മേത മേതരശിഖരാലയതാഡിപാശാജനാലാഹിതാല നിവർത്തീ കർഷിണാണാം യാനം അവാഭിളാപുരമുപസ്യന്തി. താമരദലയാർപിശാധസാത്വം മൂർത്തിപാതമുസനാനവിശ്വമോനാ മാർദ്ദൽ സംയോഗ വിപാകേന സമാമരമുപാദിതേനാമിദം ജംബൂനദം നാമ സുവർണ്ണം ഭവതി." എന്നു (ഭാഗ. സ്ക. ൫) സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. മേതരം, മേതരനരം, സുവാർപം, കമരം എന്നു നാലു പർവതങ്ങൾ മേതവിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മേതരമേതവിന്റെ മുളകിൽ നില്ക്കുന്ന ജംബൂവൃത്തിയിൽനിന്നു് ഫലങ്ങൾ താമരവീണ പൊട്ടിക്കൊണ്ടിട്ട് അവയുടെ രസം പ്രവാഹിച്ച് ജംബൂ എന്ന പേരായ ഒരു നദിയുണ്ടായി. അതിനു് പതിനായിരത്തിലധികം യോജനം വിസ്താരമുണ്ട്. അതു് ഇളാവൃതവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രവാഹിക്കുന്നു. ആ നദിയിലെ ഇരു കരകളിലേയും മണ്ണു (അതിലെ) രസത്തിന്റെ സമ്പർക്കത്താലും ഭവതിലിന്റേയും ജലത്തിന്റേയും സംയോഗവിപാകത്താലും സ്വർണ്ണമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ഉല്പത്തി. ജംബൂനദത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സ്വർണ്ണത്തിനു് ജംബൂനദം എന്നും ജംബൂഫലരസപ്രവാഹത്താലും തടിക്കു് ജംബൂനദം എന്നും പേർ സിദ്ധിച്ചു. ഓരോ വർഷം.....മുഴുവ് അനേകം വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ടു് കുണ്ടുതീർക്കുവാൻ കഴിയുന്ന സമീപപ്രദേശങ്ങളാകട്ടെ (അതിരുകൾക്കകത്തു) കൂടിയതും; കാരണത്തവയായ അനേകം വിവിധ വസ്തുക്കൾ നഗ്നരായിട്ടുണ്ട്. അനേകം സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ അവ കുണ്ടു തീർക്കാവൂ എന്നു ഭാവാം. വർഷം കൂപക്ഷത്തിൽ, ക്ഷുഭം, ഹിരണ്യം, സിന്ധുതടം മുതലായ വർഷങ്ങൾ, ഉപസ്ഥങ്ങൾ; അവയെക്കൊണ്ടു് കാരണവാൻ ഭംഗിയേറിയതു് എന്നു ഭാവാം.

സൂക്ഷ്മജ്ഞാതാർത്ഥോപദേശേ
വത്സരവർഷാഭിജ്ഞാതാ

എന്ന് അർത്ഥം. കിടങ്ങായിട്ടും ചിടറുകയായിട്ടും, ചിടങ്ങാലായലായിരിക്കുന്നതു്. ഗുണകയുടെ സമുദായാഭിപ്രായം ധ്വനി. സമുദായം കിടങ്ങായതോടൊക്കെ കേൾക്കുന്നതായതിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു എന്ന് അർത്ഥം. രത്നം ഗർഭഭൂമിയിലാവാൻ ശക്തിയിൽ തടസ്സം ആയതാണു്. ഉള്ളിൽ അന്ധനായ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളോടുകൂടിയതെന്ന് നഗരപരിധിയിലും, മിന്നിപ്പോട്ടോടുകൂടിയതെന്ന് ഭൂപരിധിയിലും അർത്ഥം. രത്നങ്ങളെ ഉള്ളിൽ വാറിയെന്നതു് അർത്ഥം. ഭൂമിയിൽ രത്നഗർഭമെന്നു് പേരുണ്ടു്. ഈ പേരിനെ "രത്നഗർഭഭൂമി" എന്നു് ഭാഗം സ്വീകരിക്കുന്നു.

പരമേശ്വരൻ രത്നഗർഭാ സാ
ഭൂമിയാത്രാപ്രാപ്തിമേഖലാ

എന്ന് അർത്ഥം. ഗർഭഭൂമി അന്തർഭൂമി.

ഗർഭഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും
മറ്റും പരമേശ്വരൻ
കൈകൾ കർമ്മനിശ്ചയമെന്നു് ച

എന്ന് അർത്ഥം. "ഗർഭഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും പരമേശ്വരൻ കൈകൾ കർമ്മനിശ്ചയമെന്നു് ച" എന്ന് അർത്ഥം. ഏവദാർശനം.....പുണ്യം ആയതും പ്രതിഭയുള്ളതാണെന്നു് നഗരത്തെ. പ്രതിഭ സമുദായം എന്ന് പരമേശ്വരൻ ഉപദേശം എന്ന് ഭൂപരിധിയിലും അർത്ഥം. പ്രതിഭയെ എന്ന് പരമേശ്വരൻ സകല ജീവികളെയും വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം. "പ്രതിഭയെ പരമേശ്വരൻ" എന്ന് പരമേശ്വരൻ. നീ മറ്റും.....ഒന്നിന്നിന്നു് നീ മറ്റും എന്തു് ഇതു് മറ്റും മറ്റും പരമേശ്വരൻ മറ്റും എന്ന് അർത്ഥം. നീ സാധാരണക്കാരനായിട്ടും, ഈ നഗരം, ഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും മറ്റും പരമേശ്വരൻ വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം.

ഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും പരമേശ്വരൻ വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം. ഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും പരമേശ്വരൻ വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം. ഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും പരമേശ്വരൻ വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം. ഭൂമിയിൽനിന്നു് വരുന്നതും പരമേശ്വരൻ വാറിയെന്നതു് ഭൂമിയെന്നു് അർത്ഥം.

താരകനാമസ്മരണൻ നന്ദനാർ മൃഗ്ഗന്ദനായ്

നാരകാക്ഷൻ കരകാക്ഷൻ വീരനായ വിദ്യനാഥി

എന്ത് ത്രിപുരഭരനം തുളുവിൽ (കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു നോക്കുക. ഭൂജംഗംഗംഗം ഭൂജംഗമാകുന്ന അംഗം. ഭൂജംഗം സ്വപ്നം. വാസുകി. “ഭൂജംഗം” കിംഗസപ്തയോഃ” എന്ത് വിശ്വം. ഭഗവാൻ വാസുകിയെ കയ്യിൽ ആക്കേണ്ടതായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ത് പ്രസിദ്ധം. അംഗം തോളിൽ ധരിക്കുന്ന ആരേണം.

അംഗമേ കിപിമേദേ സൂതൻ

കേയുരംഗമേകൃതേ

എന്ത് വിശ്വം. “സുമീവാസനേവ താരാംഗമാകൃതാ” (ഭരത. ച.) എന്ന പ്രായാഗം നോക്കുക. വലിച്ചുന്തി.....മാത്രം വലിച്ചു സമയത്തു മണ്ഡലാകാരമായിത്തീർന്നു തലകുളം കൂട്ടിയുരുത്തിയ ഭരത. ശ്രീപരമേശ്വരൻ ത്രിപുരഭരനത്തിന് ഭർത്താവല്ലാൻ, മറ്റൊരു പക്ഷത്തെ ചാപമായി സ്വീകരിച്ചു എന്ന പുരാണകഥ സ്തംഭവും.

മേരുരേഖാ വളച്ചുപിടിച്ചു

ചുരക്കവരീ വലിച്ചു കലച്ചു

അവയത്തു തൊടുത്തു നിറച്ചു

അധിളിപ്പിച്ച നിന്നു വിറച്ചു

എന്ത് (ത്രി. ഭ. തുളു) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു നോക്കുക. “കരകമേദം ഗിരി പാർവതിപ്രിയം” എന്ത് ത്രിപുരഭരനം ചവു. ചിരഭരണി പ്പട്ട.....വിട്ടു. ഇപ്പട്ടണത്തിൽ ചിരഭരണ കനകമയമേൽക്കട്ടെ മറ്റാക്കിവിട്ടു എന്ത് അനവധം. ഈ സമയത്തു സുവർണ്ണമയമായ മതിലാക്കിത്തീർത്തു. ഗിരൻ ത്രിപുരഭരനത്തിനുവേണ്ടി ചാപമായി ഗ്രഹിച്ചു വളച്ചുപിടിച്ചു, പൊന്മയമായ മേൽ മണ്ഡലാകാരമായിത്തീർന്നു. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതു താഴെ വച്ചു. (കുളയ്ക്കു.) അതാണ് ഇവിടെ കാണുന്ന പൂത്താകാരമായ മതിവു. ഗുണകൃഷ്ട ചുറും പൂത്താകാരവും സുവർണ്ണമയവും ആയ മതിലുണ്ടെന്ന് അർത്ഥം. “ഗുണകാ പൂർവ്വാസിനാ ഭഗവതാ ത്രിപുരഭരനായ പ്രാട്ടാണേന നേത്രാഗ്നിദാത്രാണാമി മൃകന്ദാദാത്തനാശ്ചൈവ കാരണ വാ ത്രിപുരഭര

നാൽക്കു കാട്ടുസിക്കൾ പൂനർനിരന്തരമിമമത്രംസ്ഥാമിതി മത്യാതരതേ
വ നിക്ഷിപ്യ നിവസതോ ഭഗവതഃ കനകമയ പ്രാകാരതയാ മേന്മ
പ്രാപി വർത്ത ഇതി ഉൽപ്രേക്ഷാലങ്കാരഃ" എന്നു (ചി. തി.) സ്മർത്ത്
വ്യാ. തൃക്കണ്ണിൻ...പോലും ഭഗവാന്റെ മുന്നാമത്തെ കണ്ണിലെ
നീലപാല ഓററ് ഉരുക്കിയിട്ട്, അതുകാരണമായി, ആ മതിവ് ഇന്നും
ഉയരാരെയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ചുറ്റും കാണുന്ന മതിലു കണ്ടാൽ മേൽ
വോ എന്നു തോന്നും എന്നു ഭാവാ. അലങ്കാരം രൈകതവാചനം നീതി.

രൈകതവാചനം നീതിവ്യക്തത

വ്യാഖ്യാനമേന്മ നിമിത്തേ പദഭേദ

എന്നു ലക്ഷണം.

സൈപരശ്വീധാവിധിഷ്ട സുദന്താം ശ്രുയമാണഷു യത്ര-

സ്വപീയഭ്രാന്ത്യാവഹകളുരഭവന്തപുരേർഗോപുരേഷു ||

മണ്ണിയാക്കച്ചസ്സപരിതഗമനശ്രാന്തയസ്സപരമാർഗ്ഗേ

വ്യാവർത്തന്ന നഭസി കസ്മാശ്ചീഡചക്രാഗപോതാഃ || ന ||

സൈപരം മേൽഗോപുരത്തിൽ കളമൊട്ടു കളിയാ-

ടുന്ന കാന്താജനത്തിൻ-

മാന്മത്രീ കാൽ ചിലമ്പിൻ നിജഗണയതമൊ-

ഞ്ഞാച്ചുകേട്ടു ചുറ്റാശേ

പാരം വേഗാൽ പ്പാന്നാപ്പരിയിലിടയിൽവെ-

ച്ചിട്ടു പൊൽത്താർവനത്തിൽ

ചേരുന്നന്നമിക്കാവിൻപടയടനടി വീ-

ഴ്ന്ന കീഴ്പോട്ടുതന്നേ

|| ന ||

ശ്ലോ. ന. സൈപരം.....കേട്ടു സൈപരമായി ഗോപുര
ത്തിൽ ഇന്നു കോലാഹലത്തോടുകൂടി കളിക്കുന്ന സുന്ദരിമാരായ
സ്ത്രീകളുടെ മാനാഹരങ്ങളായ ചാലുകളിലെ ചിലമ്പുകളിൽനിന്നു പുറ
പ്പെടുന്നതും, തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരുടെ ശബ്ദത്തിന്നു തുല്യവും ആയ ശബ്ദം
കേട്ടിട്ട് സ്വപിയാ എന്ന മൂലപദത്തിന്നു "നിജാ മാനുപിതൃസമോദരം

ഭയം" എന്ന് വരുവല്ലിൽ ഉള്ളവർ. തന്നെ പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം, "കിരയോ വാതിൽ തടം" എന്ന് അമരം. ഉച്ചഭാഗേ പാർവതീദേവഗാൽ പറന്നി എററും വേഗത്തിൽ മുഖമീലയ്ക്കു പറന്നിട്ട്, ആപ്പരിയിൽ.....കീഴ്ചോട്ടുതന്നെ ആ പുരിയിൽ പൊത്താൽ വനത്തിൽപ്പോകുന്ന കിഴാവിൻപട ഇടയിൽ വെച്ചിട്ട് കീഴ്ചോട്ടു തന്നെ ഉടനടി വീഴുന്നു എന്ന് അനവധം. ആ നഗരത്തിൽ നാമു സ്വർണ്ണയിലേ അരയന്നങ്ങൾ ഇടയിൽ വെച്ചിട്ട് മുക്കളിൽച്ചെന്ന് എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് കീഴ്ചോട്ടുതന്നെ വീഴുന്നു. ഗോപുരത്തിന്റെ മുക്കളിൽ സ്ത്രീകൾ ഉല്ലാസത്തോടുകൂടി കളിക്കുന്ന സമയത്തു്, അവരുടെ കാലുകളിലേ ചിലമ്പുകളിൽനിന്നു ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നു. അതു കേട്ടു നാമു സ്വർണ്ണയിലിരിക്കുന്ന അരയന്നങ്ങൾ തമ്മിലൂടെ കൂട്ടുകാരുടെ ശബ്ദമെന്നു ക്രമിക്കുന്നു. ഉടനെ കൂട്ടുകാരെ കാണുവാൻ മുക്കളിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. എന്നാൽ മുട്ടുകിട്ടു സ്ഥലത്തു ചെത്തുമ്പോഴുന്നതിന മുമ്പ് അവ താഴെക്കുറവു വന്നു വീഴുന്നു. കിഴാങ്ങിൾ അനാലുകളുടെ കട്ടികൾ, ചെറിയ അരയന്നങ്ങൾ, അവയ്ക്കുതന്നെ ഭ്രാന്തിയുണ്ടാകുന്നതെന്നും അവ മേൽ ഭാഗത്തു പറക്കുന്നുവാൻ ചിത്രകിന്ദ കിന്ദത്താലൂടെ ഇടയ്ക്കു വീഴുന്നു എന്ന് ഭാവാം. ശിശുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുക സാധാരണമാകുന്നു. ആകാശം മുട്ടത്തുളള ഉയർച്ച ഗോപുരങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെന്നു ധ്വനി. അലകൾക്കു പ്രാപ്തം, കഞ്ഞിച്ചു (കഞ്ഞി കട്ട) ചേർന്നു (ചേർന്ന അന്ന) എന്നീ പദങ്ങളിലെ സന്ധിപ്രായാസം വികലം.

അസ്മാഃ സൗധാ മന്ദിരചിത്രരത്നമന്ദിരായാ നന്ദനോദിക-

നൈവ ദശഭുജ പരമഹിപരത ശ്രീകൃഷ്ണതാസ്ത്രിദരാദിഃ ||

ദശഭുജാഭോധേരദിനവസുധാലീനളാ വീചിഭാഭൈ-

സ്തംഗാത്ത്വൈരൈരപി നിരതിരേസ്തലകല്യാണ പ്രദാന || ൪ ||

ഉണ്ടാക്കും കാമകീർത്തിപ്പടി രതിതമി, യാ-

ശ്ലേഷശീർഷം കണക്കു

കൊണ്ടാടുന്നത, മാപ്പാൽക്കടലവനിലായ-

യ് നസുധാശീതമാകും

കണ്ടാൽ പൊക്കം ഹിമാദ്രിപരോടുമുടിയെത്തിരേ-

ന്തിട്ടു, ഭീ നാലുമാപ്പി-

പ്പുണ്ടായിട്ടും വെളിച്ചിൻ പാർമ, ഡവിടെയു-

ള്ളൊരു ഹാണിമേടയെല്ലാം

|| ൪ ||

ശ്ലോ. ൪. ഉഷാകിരം.....ശ്യാമി കാമജീതമിച്ഛതി രതിഭചി
 ഉണ്ടാക്കും എന്ന് അനപയാ. കാമദൈവന്റെ കീഴ്തിയെന്നുപോലെ
 രതിയ്ക്കു രചിയെ ഒന്നിപ്പിയ്ക്കും. ചന്ദ്രൻ പാദവസാനത്തിലെ ഒരു
 ബേദം കാണാൻ. തന്റെ കാമശ്രീലഭനെന്നും കാമപതിയെന്നും അർത്ഥം.
 "രതിഃ സുരപ്രിയായാഞ്ച ഭാഗേ ച രമാണ രതിഃ" എന്ന് വിശപം.
 ശ്യാമി അർത്ഥം. "രതിർഭയവേ ശോഭയാമതിഷംഗാഭിലാഷായാഃ"
 എന്ന് വിശപം. രമാണായ ശരമദൈവന്റെ കീഴ്തി രതിയ്ക്കു ആഗ്ര
 ഹരണം ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതു സമാധാനികം. മേടയുടെ പക്ഷത്തിൽ ഉദ്ദി
 പക്ഷം എന്ന് അർത്ഥം. അതു കണ്ടാൽ, ആർക്കു അതിൽ പ്രിയകരോടു
 മിളമിട്ടിരുന്ന സുഖിക്കുമാർ ആർത്ഥം ഭോണം. "ചിത്തയോന്മേൽ
 ശോഭിഃ" എന്നു വൃദ്ധന്തിന "അമിതമനസ്സു തന്നെല്ലാം ഗാരഭനോവപ്ര
 കാരണമേകപരാക്രമകൃതാഭിഃ പ്രകാശിഃ" എന്ന് വാഗവതീതി. യുവാ
 കളിൽ അനാതു ത്വംഗാരഭനോവങ്ങളെ പ്രകാശനരൂപമായ പരാ
 ക്രമകരങ്ങളു ത്വംഗവന്നിരിക്കുന്ന(കരമേവമേകം) പ്രകാശി എന്ന് ഭാവാ.
 ശ്ലോ. ....കിന്ദാകേ കണ്ഠനാദം ശിരസ്സുപോലെ. കൊട്ടിന്റെ
 മറ്റും അതുപുരത്തങ്ങളോടുകൂടിയതു്. ശേഷം തലയിൽ മിവു
 രങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമതു പ്രസിദ്ധം. "ശേഷമേണമലരുക
 റിവോപരിപരിസ്ഫുരൽ സ്ഫീകരണികൃഷ്ണരണ്യഃ" ഇത്യാദി
 കവിവാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. ആപ്തം.....മറകു പാൽക്കുളമിലെ
 തിരകൾപോലെ സുഗന്ധങ്ങളു ശീതമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു്
 ഉല്പത്തിസ്ഥാനം പാശ്ചാത്യർ പ്രസിദ്ധം. സുഗന്ധങ്ങളു ത്വംഗോടു
 കൂടിയിരിക്കും എന്നു മേടയുടെ പക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം. സുധ കരായം.
 കരായം രേഖമിനശിയിട്ടു് ഉണങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു ധ്വനി.

സുധാമൃതസന്ദഹിമുർവ്വം-

ലേപനംശേഷിക്കാസു ച

എന്ന് വിചാരിച്ചു കിട്ടാത്ത.....മേന്മയിട്ടും കണ്ടാൽ ഹിമാളിക്കൊടുമുടിയിൽ ചെലക്കും മുമ്പായിട്ടും എന്ന് അന്വേഷം. കണ്ടാൽ ഹിമാലയ്ക്കു വർഷക്കാഴ്ച തൃപ്തമായ പൊക്കം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഹിമാലയ്ക്കിതി പൊക്കം ഉയർന്നു എന്ന് അറിയും. ഇതു നാലു.....യെല്ലാം അവിടെയുള്ളതും വെള്ളത്തിൽ പുറമെ ഇതു നാലുനോട്ടിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടും. അവിടെ നില്ക്കുന്ന മാളികകൾക്കും, വെള്ളം മാത്രമല്ല, നദിയിലിറങ്ങിപ്പോക, നോക്കുകയും, സൂര്യക്കിരയും, അന്യന്നതയും എന്നീ നാലു*ഇഷ്ടങ്ങളുംകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ വിശേഷണങ്ങൾ മാളികയുടെ ഉദ്ദേശ്യം (നമുക്കിഷ്ടം), സമ്പത്തും, അഭിവൃദ്ധി (പണിയിട്ട അധികംപോയിട്ടില്ലെന്ന നിർണ്ണയം), അധികമായ പൊക്കം എന്നിവയെ പരിശോധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധയോടെയും ഉപരി. നദിയിലിറങ്ങി, സൂര്യക്കിരയും എന്നിവ ശ്രദ്ധയോടെയും, മേന്മയോടെയും.

ആലോചനാപരമായി യഥാർത്ഥസ്വഭാവം-
 ന്യായീകരണം മുഖേനയിൽ ന്യായനാശം ഉണ്ടാകും ||
 പൂർവ്വാർത്ഥപരിശോധനയോടെ സംഗ്രഹം
 വിചാര സമുദായത്തിൽ പരസ്പരം ചർച്ച || ൫ ||

നിസ്സാമാന്യാന്തികത്താഴ്ചയിലിരിക്കുന്നതും-
 ധർമ്മത്തിൽ അന്നയേറും

ഭിന്നാഭാമാന നാമീയമെന്നും നിശ്ചയിൽ-

കേവലം കാണുകയാലേ

ഉത്സാഹത്തോടുകൂടിത്തന്നെ-

തോന്നുന്നതും കൈവി-

ട്ടസ്സാധുത്വം പാലേ പത്തനമിന്നും-

ററുപോൽ പശ്ചിമാശ്വ

|| ൫ ||

ഏ. ൫. നിസ്സാമാന്യാ.....ധർമ്മത്തിൽ ആദ്യമായി
 മുന്നിട്ടുവന്നതിൽ നിസ്സാമാന്യാന്തികത്താഴ്ച നാശത്തിൽ അപകാശമായിരിക്കുന്ന മാളികകളിൽ ഏറ്റവും അടുത്തു. ആദ്യം എന്ന

നിത്യം നന്നായ് മുഴങ്ങും മുരവരവമെഴും -
 ഗുണശാലാലാളി കാറ്റോ -
 റാത്യാനന്ദം ചാത്തുലഞ്ചിതന കൊടിയ കൊടി -
 കൂറ്റനാലം കൈകളാലേ
 ഗുണമവെക്കുന്നെടുത്തു ചൊല്ലാലനന്ദം -
 കൊണ്ടിളക്കുപിടിച്ചി -
 കൊത്തുന്നൊന്നും പിടിക്കുന്നിന്നു പതനമയം -
 മൃഗമൃഗാണിനാണിത് || ൩ ||

ശ്ലോ. ൩. നിത്യം.....മെഴും എന്നും ഉച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങുന്ന
 മുരവരവമെഴും രസസ്വരമാകുകയും. മൃഗം രസം.

അദ്ധ്യായനാമനിർദ്ദേശം -

ധർമ്മശാസ്ത്രസംഗ്രഹം

എന്നും അർത്ഥം. ഗുണശാലാലാളി ഗുണശാലാലാളനെ സമൂഹം. ഈ
 പദത്തിൽ സ്ത്രീരൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സമയത്തും അതിൽ
 നന്മപിടിക്കും. ഗുണം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും എന്നും അർത്ഥം. കാറ്റോ...
 കൂറ്റനാലം ചാത്തു അതി നല്ലവരായെക്കൂട്ടം. ചാത്തു ചാത്തു വെളിയ
 കൊട്ടിക്കൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടം. ഗുണം... ചാട്ടിച്ചിട്ടു നന്മ
 നംചെയ്യുന്നവരായ നന്മകളുടെ പനമറിയ സ്തനങ്ങളെയും മയനങ്ങ
 ഉണ്ടെന്നും അർത്ഥം. ഇളക്കം കട്ടിയിട്ട്. ഒന്നും.....പതന
 ന്തിൽ അപ്പതനത്തിൽ പതനമയം മൃഗം ഒത്തു അന്യായം പിടി
 കുന്നിട്ട്. അവിടെ വീട്നെയും മറ്റും വെളി നിമിത്തം അതിൽ അതിൽ
 പിടിക്കുന്നു. ഗുണത്തിൽ നന്മനം ചെയ്യുന്ന നാലുകൾ (നാലുകൾ
 കൾ) ധർമ്മം ഉണ്ടു. ധർമ്മവെ കൊടിക്കൂട്ടംകൂട്ടം ചാത്തുപിടിച്ചിട്ടു
 യുദ്ധത്തു അന്യായം പിടിക്കുന്നു. അതായത് ഒരു ഗുണത്തിലെ
 കൊടിക്കൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടം, അതിലേക്കു വേറെ കുന്നിൽ, ഇല്ലാതെ
 പററി പിടിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ ഗുണങ്ങൾ അന്യായം കൊടികൾ
 ചെയ്തു പിടിക്കുകയാണു എന്നും അർത്ഥം. എന്നിതാണു അങ്ങനെ
 ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഗുണം ചെയ്യുന്നവരും, അ

മൃകനന്ത സ്തനജകനന്തോരാകൃതിയവതഃ ആയ സ്രീകളഭക ഭാരം
കൊണ്ടു ഇളകി വീണുപോയതുകൊണ്ട് ഏതാ നൃപനാൽക്കു പേരിട്ടുണ്ടു
കുന്ത. അങ്ങനെയെന്നു വീക്ഷിക്കുന്നതിന്നു കലകൾക്കു തമ്മിൽ
ചേർന്നു പിടിക്കുന്നു. നൃപനും വസ്ത്രം പാദങ്ങളുടെ ചലനവും വിന്യാ
സവിശേഷങ്ങളും ധ്വനീ.

താഴെപ്പറയുന്നവർക്കു

ലാഭം നൽകും ച നന്തരം

എന്നു് അർത്ഥം. വാക്സ്യം കവചംവെന്നർത്ഥം ഈ ഭാഗത്തിൽ
അർത്ഥത്തിന്റെ സ്വരസ്പർശവും ശക്തിയും നിമിഷമാകുന്നു. സ്രീകളഭക
കവചവെന്നർത്ഥം നൃപനാലകൾക്കു താഴെവാൽ പാടില്ലാത്തവിധം
അത്രയധികമെന്നു് ഭാവാം. നന്തരത്തിൽക്കളഭക സൗന്ദര്യംവികൃതം ധ്വനീ.

നന്തരത്തിൽ ഏകപുഷ്പനവക രൂപഗുണസമ്പന്നനായിരിക്കണം
എന്ന നാട്യശാസ്ത്രത്തെപ്പോലുള്ളതിൽ സൂതനും.

ഭീമപോലപലം ജനമെന്താ

മുതിർന്നവനെയും തമാ

മാനപ്രയോഗ മനോഹരം

പുഷ്പാകൃതികളെ

നാട്ടിരുന്നാണി നൃപസ്യ

എന്നു്, പ്രസ്താവം. അലങ്കാരം രൂപഗുണങ്ങളും ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടേയും
സത്യം. ഭാവനാസാരസ്വതംകൊണ്ടു് അതി മമിഷീയമായ ഒന്നാണു്
പ്രസ്തുത പദ്യം. ഇതു് കർമ്മ സമീപനമായ നമ്പൂരിപ്രകാശവുമായി
രിക്കുന്നു.

യൽപട്ടണ പരമമണിയോ ഭരണവു പുഷ്പവാക്യം

പൊതുവു പക്ഷിഗണനാലിതാ പക്ഷിഗണം ചാപരമെന്താ ||

പുഷ്പ നേത്രാമൃതി പുരമിതാ പൊന്നിടക പുഷ്പകൗതം-

രവ്യം ഭരണം ഷടയീകൃതം ശ്യാംഗീയം ഷടാണ || ൭ ||

ചേണാനോരാപുരത്തിന്നരികിൽ വിലസിട്ട-

നോരു പൂങ്കാവിലാളം

തൊണാനാവണിനത്തിൽ മിറകിടുകയോ

കാറവെളിച്ചമോ മറ്റോ

മൃതേ ത്രിഭിക്ഷപുണ്യകരകുലേ ശ്രീകൃഷ്ണഃ; ഏവം ചതുരന്തരകാലികൃതമേണ
 | മഹാപുരിവീ മഹാത്മ്യേ ബുദ്ധ മനസ് തേജഃ മഹാൻ വാരുഃ ഉല്ലാസതേ."
 (തർക്കസംഗ്രഹം) എന്നു നോക്കുക. അലങ്കാരം ഉൽപ്രേക്ഷ, വൃത്തം.

വീഥീം വീഥീമന്ത വിചരതാം യത്ര ഭൂർല്ലക്ഷപാരം.
 കാന്തിസ്ഫാരം കമവി സുഭഗം കാമിനാമീഷ്ടമാണഃ ||
 ലഗ്നാവാംശോണ്യനയനഭവനേ ശംഭുനഃ ക്ഷംഭിതാം സ്വപാം
 മന്യേ ദേവാനുനിമുപകൃതിം മന്യതേ പഞ്ചബാണഃ || വ ||

അന്തരം കാണാതെയുള്ളൊ പൂരിവഴികളിലാ-
 യ്യായിട്ടും കാമിലോകം-

ച്ചന്തരം കാണുന്നനേരത്തലർന്നധികം

നാണമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ,

സ്വപന്തരം ദേഹത്തെ മുന്നും ത്രിപുരരിപു മിഴി-

ത്തീയിൽ ഹോമിച്ചതിങ്ങ-

ത്വന്തരം പൂർണ്ണോപകാരം ദ്രവ്യമിതി കരുതി-

ക്കൊണ്ടിട്ടും തീർച്ചതന്നെ.

|| വ ||

ശ്ലോ. ൮. അന്തരം കാണാതെ.....നേരത്തു അവസാനം
 കൂടാതെ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന അവിടുത്തെ വഴികളിൽ യാത്രചെയ്യുന്നവ
 രായ കാമികളുടെ മോടി കാണുന്ന സമയത്തു. അന്തരം അവസാനം
 കൈവന്നുവരികുദ്യോഗകം.

അന്തഃ പ്രാണന്തിഭേ നാശേ

സ്വപ്നപേതിമനോഹരേ.

എന്ന വിശേഷം. കാമി.....ച്ചന്തരം കാമിലോകത്തിന്റെ ചന്തരം.
 കാമിലോകം കാമിജനം. കാമുകസമൂഹം. ലോകം അസംഖ്യ
 താമ്രോത്തരം. ചന്തരം വേദകൃഷ്ണഭാവസല്ലാപാദികളുടെ മോടി;
 മനഃപൂർവ്വം കാമിനികളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വരുത്തുന്ന
 മോടി.

'പോയിട്ടും കാമിലോകച്ചന്തരം,' പോയിട്ടുള്ളതു' കാമിലോക
 ലോകം. ചന്തരം അല്ല. "സമാസത്തിൽ പരായീനപ്പെട്ടുപോയ പദ

ബലിക്ക്, ഭാസഭാസമ്പ്രദായരീതിയാലോചനാവിശേഷം" (കേരളപാണിനീയം) എന്ന ശാസ്ത്രം അനുസരിച്ച് പ്രകൃതത്തിൽ 'പോയിട്ടും' എന്ന പദം സമാസാകർഷ്ണമായ 'കാമി'യെ (കരള) വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കുന്നു. ഏതാദൃശപ്രയോഗങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും സാധാരണമായി കാണാവുന്നത്. വിശേഷ്യത്തെ സമസ്തപദങ്ങൾ നിബന്ധിപ്പിക്കുക എന്നതു മറ്റൊരുവികാരംപോലും ഭാഷയായി ചിലപ്പോൾ ഗണിക്കാറില്ല. പൂർണ്ണസരസ്വതി വിദ്യാലയത്തിൽ (ചെറിയ പള്ളി) പ്രാപ്താനന്തൽ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "തത്ത്വബ്ധന പ്രകൃതം സമാസം ഗുണീകൃതം രാമഗിരിഃ പരാമൃഗ്യത. "അഥ ശബ്ദാനന്തം സമാം കേരളം പരാനാ" മിതി,

തദാസ്യനീലോല്പലചാതചക്ഷുഃശാ
മുഖസ്യ തദദനം സമാനഗന്ധിനഃ

ഇതി ച ശാസ്ത്രേ കാവ്യ ചൈവം പ്രയോഗകർത്താൽ. "സർവ്വനാശം നസന്ധിർവൃത്തിശ്ചൈവ" ഇതിലക്ഷണമുണ്ട്. "സരസ്വതി ഏതാദൃശപ്രയോഗങ്ങൾക്ക് സാധുതാം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. "തപഃപിന്ദാപ്യദ്രാവിതി തിരതഃ സ്വ പ്രയാണേ നിർദ്ദിഷ്ടേ തത്ത്വിന്നിതി തരൈസ്സവ പരമകർമ്മം നാനപപന്നം" എന്ന് സുതനോരമണി (മേലുപാഖ്യ)യും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. എങ്കിലും ശ്രീജസമാധാനങ്ങളോടുകൂടിയ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെ വഴിയിടുകയെന്ന യുക്തം. ഭാഷയിൽ പൂർവ്വസാഹിത്യത്തിൽ ഈ മേതിരി പ്രയോഗങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാകുന്നു.

ഉത്തമയായ സരസ്വതീതീരത്ത്
സതതഞ്ജയുന്ന മാരനിമാർ. (കൃ. ഗാ.)
കയ്യംകൊള്ളുപിടിച്ചുനടക്കും-
കുമ്പഹർഷണിനാദവിശേഷം. (ഭാ. രാ. ച.)

എന്നും മറ്റും കാണാം. ഇവയെ വർണ്ണങ്ങളായിത്തന്നെ ഗണിക്കണം.

അലർ.....തെളിയിൽ കാമദേവന" അധികമായ ലക്ഷണങ്ങൾ കരകിൽ സ്വന്തം ദേവം.....ദേവാമിച്ഛത്ത് ത്രിപുരരിപു മൂന്നും സ്വന്തം ദേവത്തെ മിഴിത്തീട്ടിൽ ദേവാമിച്ഛത്ത് എന്ന് അനവധം ത്രിപുരന്മാരെ മൂന്നാമത്തെ കണ്ണിൽ ഏരിച്ച നിറവ്. ത്രിപുരരിപു

ത്രിപുരന്മാരെ മറിച്ചിട്ടു പരമേശ്വരന്റെ കണ്ണിൽ കാമദേവനെയും അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായം. മൂലത്തിലെ 'തേള'വിനെക്കാൾ ഭയമിട്ടുവും അർത്ഥപ്രിയയും ഭാഷയിലെ ത്രിപുര രിപ്പുവിനുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊന്നും.....തന്നെ. ഇവിടെ ഏറ്റവും വലിയ ഉപകാരമായി ഏന്റ വിചാരിക്കും. നിശ്ചയം തന്നെ. ഇന്നു കയ്യിൽ പെരുവഴികളിൽകൂടി തന്നെക്കാൾ സൗന്ദര്യമേറിയ യുവാക്കന്മാർ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കാണാവോ, കാമദേവന് പത്തുയുണ്ടായിട്ടും മുൻപു ശിവൻതന്നെ മറിച്ചിട്ടു വലിയ ഉപകാരമായി ഏന്റ വിചാരിക്കും. ശിവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടാണല്ലോ കാമദേവൻ അവരെ കാണാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചത്. അവിടെ യുവാക്കന്മാർ കാമദേവനേക്കാൾ സുന്ദരന്മാരെന്ന് ഭാവിം.

അപ്സാരസന്ധിരതരഗുണാത്മ്യപുനാശ്ചാതമോഷാ-
 ന്വപ്സാരലാലനം കരപദൈന്ദ്യപ്രതശ്ശാധരാണി ||
 ആസന്ധ്യേതേ ന ചല-കുറിനാസ്താത്മഗാത്രേഷു യസ്യം
 ലോരലൈ പെരേരേരപി തു ലളിതാനൂപരണാനി രാമാ || ൯ ||

ചേരവണ്ണം ഗുണം ചേർന്നൊരുശകലവുമേ
 ദോഷമില്ലാതെ തോജി-
 ഏറ്റവുംമാറൊത്തു ചിന്തം കരപദമൊടന-
 ഗ്ംഘാധരശ്രീ ഭരിക്കേ
 പെരന്മാർ കാമകന്മാർ കുറിനമണികളേ-
 യല്ല മെയ്യിൽലരിപ്പു,
 സ്വാരസ്യത്തോടിണങ്ങും രമണിമണികളെ-
 തന്നെയൊന്നാപ്പുരത്തിൽ || ൯ ||

ശ്ലോ. ൯. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ 'ശ്ലേഷംകൊണ്ടു' മണികൾക്കും രമണികൾക്കും സാധ്യം കല്പിക്കുന്നു. ചേരവണ്ണം ഗുണംചേർന്നു വേണ്ടവിധം ഗുണങ്ങൾ ഇണങ്ങി. ഗുണം മണിയുടെ പക്ഷത്തിൽ പ്രകാരം, പ്രഭാവം, ചരമ മുതലായവ; രമണിയുടെ പക്ഷത്തിൽ സാമുദികശാസ്ത്രം അനുസരിച്ചുള്ള ഗുണം.

മരംവൃക്ഷം ഓവ്വാനിതേ സത്ത്വം-

ഇത്യസത്യാഭിരേ ഇതി

എന്ന് അർത്ഥം. ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്ന് ജാഡ. ഭയം.....മില്ലാതെ ഈ അർത്ഥം രണ്ടു പക്ഷത്തിലും യോജിപ്പിക്കും. മണിയുടെ പക്ഷത്തിൽ ദോഷം, ബിന്ദു, രേഖ മുതലായവ. 'ശാരത്മാസാഭി'കൾ എന്ന് മനോഭാവം.

ശാരത്മാസത്വേ വിനശ്യ രേഖാ ച ജലനർത്തകം

സർവ്വരത്നേഷുപി പശ്യ ദോഷാസ്സാധാരണാ മതാഃ

എന്ന് തത്ത്വദോഷങ്ങൾ. മമണീപക്ഷത്തിൽ ദോഷം ഹീനാധികാരം പാടി.

നാധികാരംഗീം ന ഹീനാംഗീം നാരോമാമതിലോമോ

നോപേന്ദരേണവ ചാലാലാം ന ഗവേഷണീജീജ്ഞി

എന്ന് ശാങ്കരസ്തൂതി. ശിക്ഷിതം ക്രിയാത്മപരമായി ശിക്ഷിക്കുക എന്ന് പ്രയോഗിക്കാം. "ശിക്ഷിച്ചാൻ വാളും പരിചയമുണ്ടാകും" എന്ന് (ക. പ.) അർത്ഥം കിളിപ്പാട്ട്. യോജി.....മാറ്റാത്തതു ഇണങ്ങു ന്ന വിധത്തിൽ; ഇണങ്ങുന്ന മറ്റിനോടു ചേർന്നു. ഈ അർത്ഥം രണ്ടു പക്ഷത്തിലും ചേരും. വിന്നം കിരപദമെമിട്ടു ഇളകുന്നവയും കോമ ഉണ്ടല്ലം ആയ നശിക്കുകയെന്ന അർത്ഥമുണ്ടാകുകയുണ്ടു്. ഇളകുന്നതും ഉരുവു ആയ കോമ നല്ല തത്ത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നം. അസദൃശങ്ങളുടെ ശോഭ സൂക്ഷ്മമായിരിക്കും. ഇളകുന്ന തയ്യകളോടും ക്ഷാലകളോടും കൂടി യതെന്ന് മമണീപക്ഷം.

കരോ ഘനോപശ്ച ഹാസ്വ

പ്രസ്തായേ രശ്മിരൂണ്ഡയോഃ

എന്ന് വൈജയന്തി.

പദം വ്യവസിതത്വാന-

സ്ഥാനലക്ഷണംബ്രിഹസ്പത്യ

എന്ന് അർത്ഥം. അനന്തലോധരശ്ചി അമൃതമായിരിക്കുന്ന കഷണി യെന്നു തത്ത്വപക്ഷം. മമണീപക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം സ്പഷ്ടം. ഭിരിക്കേ വഹിക്കുമ്പോൾ, ഇണയല്ലെങ്കിലൊക്കെ മണിക്കളം മമണീമണിക്കളം

സമീപം അഭിമാനം. പെരുന്താർ.....പെരിപ്പു അവിടെ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കുറിക്കുന്നതായ മണിക്കളം പല ശരീരത്തിൽ ധരിക്കുന്നത്. അവർ രണ്ടാമത്തെത്തന്നെ അണിയുന്നില്ല എന്നു മാത്രം. പെരുന്താർ കാര്യങ്ങൾക്കു നാഗരികത്വവും പരിഷ്കാരവും വേണ്ടി. പുരവാസികൾ എന്നു കരുതാം. കുറിക്കുന്ന മണിക്കളം ശരീരത്തിൽ ധരിക്കാത്തതിനാലാണെന്നു കരുതാം. അവയുടെ ചാരിതം എന്നു അർത്ഥം. സമാധാനം.....പുരത്തിൽ അപ്പുറത്തിൽ ഇന്നുതന്നെ മണിക്കളംകളെത്തുന്ന, അവിടെ കരുതുന്ന മണിക്കളം സ്മരണയായതായ ധരിക്കുന്നത്. മണിക്കളം മണിക്കളം സമാധാനം സമാധാനംകളും അപ്പുറ വന്നതായ ചാരിതം ഇപ്പോഴുണ്ടില്ല. അതിനു അവയുടെ ചാരിതം എന്നു. സ്മരണയായതായ സമാധാനം. മണിക്കളം സ്മരണയായതായ സമാധാനം എന്നു.

കേരള നീലം മണി സരസിയിൽ കേരളം നാലിമാത്രം
കുറുപ്പായം മറ്റു നാലിമാത്രം സമാധാനം മണിക്കളം ||
നാലിമാത്രം മണിക്കളം സമാധാനം സമാധാനം
കാലാഭ്യന്തര വിവരത്തിൽ സമാധാനം സമാധാനം || ൧൦ ||

കാലം കേരള കടവും, മിഴികളിലാലും,
നാലിയിൽപ്പുറത്തിലാണി-
പ്പുറം മറ്റും പുറം പുറം മറ്റും മറ്റും
വാകയും മാർഗ്ഗത്തിൽ
കാലാഭ്യന്തര മറ്റും നാലിയിലാലും സമാധാനം
മറ്റും മറ്റും മറ്റും
കാലാഭ്യന്തര മറ്റും മറ്റും മറ്റും
നാലിയിൽപ്പുറത്തിലാണി || ൧൦ ||

ശ്രീ. ൧൦. സ്മരണയായതായ മറ്റും മറ്റും മറ്റും. കാലം കേരള...മറ്റും മറ്റും മറ്റും മറ്റും മറ്റും മറ്റും

താമരപ്പൂവ്, നാഭിയിൽ പുത്തിലഞ്ഞി, പുഞ്ചിരിൽ മുല്ല, ശരീരത്തിൽ (മാർദ്ദവത്തിൽ) വാക, കവിളിൽ പാച്ചോറി എന്നിവയെ അണിഞ്ഞു കൊണ്ടു്. ആപ്പുരത്തിൽ.....ത്തവശ്ശീ അവിടെ, ഗുണകയിൽ: കാമദവംഗൻ ഉദ്യാനങ്ങളായിട്ടു ശോഭിക്കുന്ന സുരരിമാരായ സ്ത്രീകളിൽ ഐരാ പ്രതാപം ഉന്നിച്ച് കളിയാടുന്നു. ഉദ്യാനഭിമുഖംപോലെ സ്ത്രീകളും പുഷ്പമയികൾ എന്നു ചേരും.

പടവു്, അലയു്, പുഞ്ചിലഞ്ഞി, മുല്ല, വാക, പാച്ചോറി എന്നീ പദങ്ങൾ വെണം, ശരത്തു്, വസന്തം, ശിശിരം, ഘൃഷ്ടം, ഹേമന്തം എന്നു് ആറു പ്രതാപങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ചു വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നു. വർഷാഭിമുഖം പ്രതാപത്തിൽ ഇവ ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു.

ഗന്ധശാല ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു

കാലം: ബഹുമാനം: ശരത്തു്

എന്നും (രാ.വ. സ. മന്ദ.) "ശരത് പക്ഷമലകളാണു്" എന്നും (രാ.വ. സ. മ.) ദൃഷ്ടവ്യം. ഇവിടെ താമര മുതലായ പുഷ്പങ്ങളെ നേത്രാഭ്യംഗങ്ങളായിട്ടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അംഗങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യോല്പാദനം ധ്വനി. തലയിൽ അണിഞ്ഞതുകൊണ്ടു കടമ്പമാത്രം പ്രത്യേകം പൂക്കു്; "സീമന്തേ ച തപഃപരമമേ അത്ര നീലം വയുനാം" (മേഘം) എന്ന ഭാഗത്തിൽനിന്നു് സ്ത്രീകൾ കടമ്പിന്പുറം അലങ്കാരമായി ധരിക്കുന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ദക്ഷിണ കടമ്പും നീലക്കടമ്പിന് തുല്യമായ തലമുടി എന്നു് അർത്ഥം.

"നാസ്തു ലീലാകമലമുളകേ ബാലകന്ദാനവിധൌ" ഇത്യാദി മേഘ (മ. ഭാ) പദ്യത്തിന്റെ മായ ദൃഷ്ടവ്യം.

ഭീമമർമ്മാഭംധ്വനിഭിരബലാഃ സ്മഹീതവക്ത്രാണിശാന്താം

വൃക്കണ്ഠ ദൃഷ്ടാ വിഹരസിവി വിദേ ഹൃദിതാഃ കങ്കമാർദ്ദം ||

ഇഹാന്ത സപം പൂമുകമപരം കംഭസിന്ധുരയുക്താ

കാന്തംഗാന്തം മലേഖിണന്തേ അത്ര മാർദ്ദവമേഭു

|| ൧൧ ||

വല്ലാതു ചുത്തിൽ വെട്ടുന്നിടിയുടയ മഴ-

ക്കാലരാവിൽപ്പുലർ-

യ്യല്ലാസത്തോടു മാർദ്ദമനിരയിൽ മുല-

ക്കുളിപ്പാടു കാൺകെ,

തെല്ലാമാൽ മനോഹരം തടവിന വിടനോ-

ഒരു നാണകുണ്ടത്തും-

മല്ലാക്കിട്ടുട്ടർ മത്തടിപർ തലയുരസും-

പാടിതെന്നോതിനില്ല

|| ൧൧ ||

ശ്ലോ. ൧൧. വല്ലാത്തുപ്പത്തിൽ.....രാവിൽ സന്ദിക്ക
വാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഉച്ചത്തിൽ വെട്ടുന്ന ഇടിയോടു കൂടിയ മഴ
ക്കാലത്തെ രാത്രിയിൽ. ഇടിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത
രായും ഉണക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അഭിപ്രായം. രാത്രിയുടെ ഉജ്വല
മത്വം ധ്വനി. മഴക്കാലം വികാരത്തെ അമിതമായി വർദ്ധിപ്പി
ക്കുന്ന സമയം.

മേഘാലോക ഭവതി സുഖിനോപ്യന്തമാപൂർത്തി ചേതഃ
കണ്ഠാശ്ലേഷപ്രണയിനീമുനേ ശിരഃ പുനർമൃതസംസ്ഥേ,

എന്ത് മേഘം. പൂർവ്വം.....കാണുകയ്ക്ക് പുലർക്കാലത്തു് വഴിയ
ലൂത്തിൽ നില്ക്കുന്ന മൃതശരീരത്തിൽ മലയിലെ ചുവന്ന കക്കരം പാറി
യിരിക്കുന്ന പാട് കാണുമ്പോൾ. തെല്ലാമാൽ.....വിടനോടു്
അപ്പമായ മനോഹരത്തോടു കൂടിയ വിടനോടു്. അടുത്തു്.....
കൂട്ടർ ലജ്ജാപരമാകുമായ സ്ത്രീകൾ. മത്തടിപർ.....
നില്ക്കു മടിച്ച ആനകൾ തലയുരുത്തിയിട്ടു് ഈ ചിഹ്നം ഉണ്ടായി
എന്നു പറഞ്ഞു് ഒഴിയുന്നു. വർഷാലത്തു് രാത്രിയിൽ വികാരാവേശ
ത്തോടു കൂടി ചാളകുസുമങ്ങളിലേയ്ക്കു് വേരുകുന്ന സ്ത്രീകൾ ഇടിയെടു
ക്കെട്ടു് ഞെട്ടെട്ടു് വൃക്ഷങ്ങളെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. അവർ സാക്ഷാത്സാഹ
ങ്ങളിൽ നിന്നു് പുലർക്കാലത്തു് തിരിയെ വരുമ്പോൾ, ആ മരങ്ങളിൽ,
അവരുടെ സ്നേഹങ്ങളിലെ കക്കരം പാറിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു്, പ്രാപ്തസ്വ
ഭാവം ഗ്രാമീയം എന്നാൽ അതു വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള ചിഹ്നം
വിടനോരോടു്, ആനകൾ തലയുരുത്തിയിട്ടു് വൃക്ഷങ്ങളിൽ ചുവന്ന
പാട് ഉണ്ടായി എന്ന് കൃത്രിമമായി ചാലനം ചെയ്തു് ഒഴിയുന്നു.

ഇവിടെ നായിക അഭിസാരിക.

കേനാനലസന്തപ്താ യാഭിസാരയതി പ്രിയം

മദ്യോത്സാഹമസ്മിന്നീയാനന്ദോദ്യോജ്വലവിളാസാ

സ്വയം വാഭിസാരോ ഇ സാ ഭാവഭിസാരിക.

എന്ത് ലക്ഷണം. ഒരു നഗരത്തിൽ വാസ്തവത്തിൽ അഭിസാരികമാരി
രല്ലുകിൽ കൂടിയും, ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിച്ച് വല്ലിക്കുക എന്നതു് കവി
ചോക്ഷസന്യസായമാകുന്നു. അലങ്കാരം മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്-

അകാതസ്തത്വനിഹന്തവ

എന്ത് (കവലയം)ലക്ഷണം.

അപ്രഭാ വേദവിഗതവദാ യദവേന കാമതന്ത്രം

യോതം പ്രാതഃ കിമപി സവിളംബരഭാഗ്യം ദധേരസന്യാസ ||

സാന്ദ്രഭാവം സമരജയിനാം കിം ചല്ലാത്തതി യത്ര-

വ്യാഖ്യാനശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു് ഇവിടുണ്ടാകൂ എന്നു്

|| ൧൨ ||

പ്രേരണിയും ശോഭാശ്രം പുലർസമയത്തിൽ -

കേൾക്കുവാൻ തെല്ലമാത്രം-

തോടിന്നോ നാളെയോ ധൈര്യവനനിലകലയം-

നല്ലവേശ്യക്കിടാക്കൾ

കൂട്ടുമ്പോൾ ശോപമോടും 'പടയിൽ വിജയികൾ-

ക്കെത്തിനായ്ക്കുളകെട്ടെ'

നൂട്ടുള്ളോർ ചൊല്ലി നാണം ഗ്രഹശ്രകവിൻ വാ-

യിക്കമാപ്പട്ടണത്തിൽ

|| ൧൩ ||

ശ്ലോ. ൧൨. പ്രേരണിയും...കേൾക്കുവാൻ പുലർ

സമയത്തിൽ പ്രേരണിയും ആ ശാപശാസ്ത്രം കേൾക്കുവാൻ. പുലർ

കാലത്തു് മേൽപറഞ്ഞ കൂടി അകാതസ്തത്വത്തിലെ യാതൊരു നൂട്ടു

അറിയുന്നതിന്. പുലർ പുലർ ധാരാളം പ്രഭാതമൊഴുകു എന്നർത്ഥം. (കേ. പാണിനീയം). തെല്ലമാന്ത.....വേഗത്തിലാകട്ടെ ഇന്നേ നാളെയോ ഏതെന്നതിൽ കലങ്കം നല്ല വേഗത്തിലാകട്ടെ ഒരു പ്രമാണത്തോടു് എന്ന് അർത്ഥം. ഏതെന്നു ആരാലിട്ടു ഇല്ല എന്ന നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവരും സന്ദർശകളും ആയ വേഗതകൾ. 'ആദ്യം രേഖാ വാ' എന്ന മുഖത്തിന് "ഇന്നോ നാളെയോ" എന്ന ഭാഷ അധികം യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. സരസവുമായിട്ടുണ്ട്. വേഗം ഗണിതം.

സാധാരണസ്ത്രീ ഗണികാ
കലാപ്രാഗത്ഭ്യ ധർമ്മപ്രകൃതി

എന്ന് ലക്ഷണം.

ഗണികായാ നാണരോഗാസ്ത്രി
ഇണവത്സ്യപി നാശമേ

എന്ന് പ്രസിദ്ധം. അപ്പോൾ അർത്ഥം കാണിച്ചു. അർത്ഥം.. രാത്രിയിൽ സംഭവിച്ച രത്നായാസംകൊണ്ടു ഷീനീണിച്ച് കൂടുതൽ സമയം കിടന്നുറങ്ങിയതുകൊണ്ടു് വന്നുചേർന്നവർ കലാവിജ്ഞാതരായിട്ടു എന്ന് അർത്ഥം. കൂടുമ്പോൾ യോഗം ചേരുമ്പോൾ കോപമോടും.....പ്പട്ടണത്തിൽ അപ്പട്ടണത്തിൽ ഉള്ളതൊക്കെ ഗുഹജനകവിടർ പടയിൽ വിജയികൾക്കെന്തിനായ് കയ്യെടുത്ത് എന്ന് ചൊല്ലി കോപമോടും നാണം വാങ്ങിക്കും എന്ന് അർത്ഥം. അവിടെ, രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞവരായ ഗുഹജനകവിടർക്കും, യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചിരിക്കുന്നവർ കയ്യെടുത്ത് ഒരുങ്ങുന്നത് എന്തിനെന്നൊ പറഞ്ഞു് കോപത്തെയും നാണത്തെയും ഉണ്ടാക്കും. കലാഭരണ (വേഗം) കനകകൾക്കും കലാശാസ്ത്രം കേട്ടു പഠിക്കുന്നതിന് കൂടും കൂടുന്നു. രാത്രിയിലെ രതിക്രിയാശ്രമംകൊണ്ടു് അധികം കിടന്നു് ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നതിനാൽ നാമസിദ്ധാത്ര അവർ വന്നുചേരുന്നത്. ഗുഹജനകവിടർ വളർന്നു കിളിപ്പറക്കു് അവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ സർവ്വവും അറിയാം. അവ, യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചു് ബിരുദ നേടിയവർക്കു്, കളരിയിൽ കയ്യെടുക്കുന്നവർക്കു് അപ്പോഴൊക്കെയു് എന്താണ് പ്രയാസമെന്നു് എന്ന് അർത്ഥമായി അവരോടു പറയുന്നു. കലാശാസ്ത്രവൈദഗ്ദ്ധ്യം കിടന്നു പഠിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ കലാശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതെന്തിന്?

അറിവില്ലാത്തവർക്കു് അജ്ഞാതം വേണ്ടതു്? എന്ന് അവരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വാക്കു് കേട്ടു് കണ്ണുകൾക്കു് ഉള്ളിൽ കോപവും പുറമേ അധികമായ ലജ്ജയും ഉണ്ടാകുന്നു. കിട്ടുകെട്ടു് കളരിയിൽ പോയി കായികാജ്ഞാതം പാവുണവർ ആദ്യമായി ശരീരത്തിൽ കച്ചമുണ്ടു് ഒട്ടിച്ചി തിരുത്തുകയും മറ്റും പതിവാണു്. ഷുഭകങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു് ദുഷ്ടങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കച്ചുകുട്ടു് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. കളരിയിൽ നിന്നു് ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി. കിടാക്കൾക്കു് വേട്ടയെളുപ്പം ചെയ്യാൻ ധ്വനി. അതു് കെട്ടാത്ത അവർക്കു് കിട്ടികളുടെ വാക്കു് ശുഭകങ്കസ്വാർദ്ധം കോപവും ലജ്ജയെപ്പോലും സംഭവിക്കുന്നതു്. അലസാരം ശ്ലാഘിക്കാക്കുതി.

பேரகியுபவாஜை நகர்திக்—

ലോകോത്തരീതി എന്നതും,

എന്റെ ലക്ഷണം. ഇവിടെ പലയിൽ വിജയികൾക്കെതിരായിട്ടുള്ള നഷ്ടം എന്ന ലോകപ്രവരങ്ങൾ (പ്രശസ്തയാലിന) സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പട്ടിക

പ്രഭാതം വോക്യപി ച വിഹരണേ അന്തരീക്ഷാവീരേരകന്തഃ ||

അനാദൃശ്ചിന്താഭയവതിചിന്താഭരം യത്ര പപാദനമി

ശ്രീധാനീതഃ കർണാണി ശ്രീധർമ്മാദയതഃ കർണാണി || ൧൩ ||

മൂത്തും തൊട്ടു നാനാകലകളിലധികം

പ്രയുക്തികൾ നാടനെന്നീ-

ഘോരതാൽപര്യം അതിഭേദങ്ങളിൽ വിരതിയലും-

പൌരൻ വന്നോടിയോടെ

ജാതാഭിമാനം തരംഗമുണ്ടാക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതും—

കൊത്തുനിർമ്മാണരംഗത്തിൽ

പെരുന്താഴ്വരയിലെ പാലംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ

കുടുംബങ്ങളിലെ പൊലീസുകാരിമാർ

ആ. കെ. അമ്മ: സ്പഷ്ട തരണിതരളമാക്കിച്ച് വിവിധ ക്ലാസ്സിൽ എടുത്തു വിദ്യാഭ്യാസം അവിടുത്തെ യുവാക്കൾക്ക് സമയം

[illegible][illegible]

എന്ന് സ്വീകാരംകൂടും (നാടകം, നാമോപനിവൃത്തി). “അമ്മേ മേന
 ഇന്ദ്രിഞ്ഞിക്കാത്തറിയായ് തന്ന കഴിഞ്ഞു വിരമം” എന്ന് ഉത്തരമേ
 ചരിതം. (പ്രഭു, ചാത്തുക്കുട്ടിമനാടിയാർ). ഇന്നുകയിലെ സുവാഗത
 നാർ ചുരുട്ടി ചലാവിലക്കത്തനും സുകിമലർ എന്ന് പാമ്പം.

[illegible]

താൻപയ്യെമ്പ് ഭൃംഗനാമുപരിമുദുമൊഴിയൊ-

അന്തിമം അംഗം—

അന്താരാഷ്ട്ര വിൻമണകാഴ്ചയുമഴുകിവെട്ട-

തന്മൂലം വീടുതൊടും

മുൻപേറുമാനകോപം കളയുമൊരുനീല-

യൂറോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രൈസ്തവർ -

ററബോർമോർ ചുറ്റുന്നിതു രതിമുറകൾ-

കൈകളേയോതിക്കുമായി || ൧൪ ||

ശ്രീ. കെ. താൻപള്ളി.....അന്തിനേരം സായങ്കാലത്ത്
താൻ സാക്ഷാൽക്കൽ വെണ്ടകൂടെ രജിസ്ട്രാർക്ക് മുമ്പിൽ വരികയോ

കൂടിയും. തിരംപാറത്ത് നല്ല കരം നോക്കി. ആനാൽ.....
 കെട്ടിത്തൂങ്ങി സന്ധ്യയ്ക്ക് ചന്ദ്രോദയത്തിൽ റിട്ടെന്ന ആവൽപ്പാരിയെ
 മണമകന്ന കുട്ടിയെപ്പോലും അറിയാതെ എടുത്തു. അമ്മിമാർ വീടു
 തോറും ഒന്നൊഴിയായതെല്ലാം സ്ത്രീകളുടെയും മുമ്പാകെ.

അമ്മി, അമ്മി എന്ന പദത്തിന്റെ സ്ത്രീവിംഗരൂപം; അമ്മയെന്ന്
 അമ്മം. പിതാവ് എന്ന അമ്മത്തിൽ പ്രധാനമായും, പിതാവിനെ
 പറ്റാലെ ബഹുമാന്യൻ എന്ന അമ്മത്തിൽ (ബഹുമാനപ്രദം) മറെ
 ണമൊന്നും അമ്മൻ എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അമ്മപോലെ,
 അമ്മയെന്ന് അമ്മയെപ്പോലെ മാത്രം എന്ന അമ്മത്തിൽ അമ്മി എന്ന
 പദവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൊച്ചമ്മൻ, മുത്തമ്മൻ, ഏഴത്തമ്മൻ, മുത്ത
 മ്മി, അമ്മമ്മി, ചെറിയമ്മി, ഇളയമ്മി ഇത്യാദി ഉദാഹരണങ്ങൾ നോ
 കുക. ദേവകിയമ്മ, ലക്ഷ്മിയമ്മ എന്നൊക്കെ ഇക്കാലത്തു വ്യവഹരി
 കുന്നതുപോലെ, മുൻപാവത്തു് ഇളയമ്മി, ചെറിയമ്മി എന്നും മറ്റും
 പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. “ഗിരീധ ചെറിയമ്മി വിപ്രായാഗപരാജിതം”
 എന്നിങ്ങനെ പ്രാചീനപ്രായാഗങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമാകുന്നു.

കൊച്ചിനെപ്പോലെയായിട്ടുള്ളതും പലതരം
 മമ്മികളെക്കുറിച്ചുള്ളതും

എന്നും,

ഉമ്മിമ്മിയമ്മി! വാഴി നീന്നൊരു
 പൊന്നിനൊന്നു നമുക്കു നോക്കാം?

എന്നും (സീതാസ്വയംവരം തുളു) കണ്ണനമ്പ്യാർ ഈ പദം പ്ര
 യോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് സാധാരണ സ്ത്രീയെന്ന അമ്മത്തിലാകുന്നു.
 അമ്മിയുടെ സ്ഥാനത്തു് മാതാ എന്നും കൃഷ്ണഗാഥയിലും മറ്റും ഉപയോ
 ഗിച്ചുകാണുന്നു.

വാനമരല്ലാതും വാനിലാ മാതാ:

എന്നിങ്ങനെ പല ഹാസ്യങ്ങളും ഉദാഹരിക്കപ്പെടാം. പില്ലാലത്തു് ഈ
 അമ്മി അല്ലമായ ഒരു നാട്ടുയുടെ മായയായാട്ടു കൂടി, ദൃശ്യവൃത്തി
 യെന്നവരും (അമ്മിയവരും) ഭാര്യ എന്ന അമ്മം ഉണ്ടായി. “അമ്മിക്കു
 അമ്മപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ” (കല്യാണസൗഗന്ധികം തുളു)

ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ ഉദാഹരിക്കാം. ഈ നിലയിൽ അർത്ഥത്തിന്
'ഒരു വ്യക്താംഗം' 'അച്ച' 'സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്'.

കാച്ചിൽ ചപ്പിടുന്ന കണ്ടച്ചനത്തിനി-
ത്തച്ചരത്തിൻവിള കേട്ടറിയുന്നു

എന്ന് (സന്താനമഗാപാലം തുളുൽ-കിളിമാനുള്ള വിചാർ കേൾക്കുന്ന
യുവാൻ) ഭാഗത്തിലെ 'കണ്ടച്ച' പദം നോക്കുക.

പ്രകൃതിയിൽ നശിക്കുകയും ചെയ്ത അച്ചി എന്ന പദം സാധാരണ സ്ത്രീ
എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. "വേദസ്ത്രീണാം"
എന്ന മൂലത്തിന്റെ അർത്ഥംകൊണ്ട് ഈ പദത്തിന് 'വേദസ്ത്രീ' എന്ന
അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കണം.

മുൻപേറും.... നിലയ്ക്കു മുൻപ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന മാനം
നിമിത്തം വന്ന കോപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരത്തിൽ. മാനം (പു. ഭാ.)
ശ്ലോ. ൪൪. വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

പുരുഷന്മാർക്ക് സ്ത്രീകളോടു സംഭവിക്കുന്ന കോപത്തിൽ മാന
മെന്ന പദത്തിന് അർത്ഥം ഇതാണ്. "മാനസ്വ സ്ത്രീകർത്താകാ
മാത്രം ചൂത പുരുഷസ്വ പഥം മാനകർത്താപഥിനി ചേരുവതേ.
ഇതുകൃത്യംകാപമാത്രസ്വ മാനപദോച്ഛ്വേദം രക്ഷാചനസ്വ താല്പ
ത്വാനി. സ്ത്രീണാമിത്യാലക്ഷിണ്യം പ്രാപ്തികാലീപ്രായേണേതി ന
ദോഷഃ; അത ഏവ.

അസ്തിനേവ ലതാഗ്രാഹ രാമവേസ്തനാഗ്ഗഭക്തർക്കണ്ണ-
സ്താ ഹിരദൈവ കൃത്യകൃത്യം ചിരമിളഭ്യാ ഗോമാവതീരദൈവകേ
ന്ദ്രയാന്ത്യാ പരിഭാഷണാതിതമിവ തപാ വീക്ഷ്യ ബലേസ്തയാ
കാതന്ത്രാദരവിനയം മമനിഷാ മയം പ്രണാമാഞ്ജലിഃ

ഇതത്ര നായകകൃതം മാനം;

ഏഴി മക രമണീയാ കാചിദിത്യർലോവാപ്യേ
ത്വമിവ ന ജഗതീതി സ്തോതുകാമസ്വ പത്നീ
സുതന്ദരധികാരപാ സോപി ചാസ്ഥാനമേനാ-
ദിതി സമജനി യുവനാദൈവകൃത്യാദിശയോഗ

ഇത്യാദിയെകുറസ്സു ഇതി വിചാരംസാധ്യപരസ്ഥനീതി ബോദ്ധ്യം" എന്ന് പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായ ചണ്ഡികാശങ്കര രാമവാരീയർ (അമരകരകർമ്മം, സംസ്കൃതപ്രാപ്തം, സരളാക്ഷരം) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്യോസംഗിയായ നായകർക്ക് സ്ത്രീയുണക്കുന്ന ഈശ്വരകൃതമായ ശോഭയും, ക്ഷാത്രിയന്മാർക്കുമാത്രം പുരുഷന്മാർക്ക് സ്ത്രീകളോടൊന്നുകൂടുന്നതും രണ്ടും രണ്ടുവിധം എന്ന് ബ്രഹ്മം. അതിൽ സ്ത്രീഗതമായതുമാത്രമേ മാനമാകുകയുള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം ഉചിതം. മാനത്തിന് ഈശ്വരകൃതമായ മാത്രമേ വേണ്ടൂ എങ്കിൽ, അത് പുരുഷന്മാർക്ക് ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ 'അന്യോസംഗിനി' എന്ന പദംകൊണ്ട് മാനാപ്തത്തിലൂടെ ജീവനായ കാരണം നായകന്റെ അന്യോസംഗമിന് വ്യഞ്ജിക്കുന്നു. അതുതന്നെ പുരുഷന്റെ ശോഭയും മാനമാകുമ്പോൾ പ്രയാസമുണ്ട്. "സോപി ചാസ്ഥാനമനാത്" ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളിൽ മനം ഉപരിച്ച വാർത്തയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് യുക്തമായിരിക്കും. പുരുഷന്റെ ശോഭയും മാനമാകുമ്പോൾ, ആ യുദ്ധനിയന്ത്ര സമിച്ച് സ്ത്രീകളുടെ ലളിതത്തിലുള്ളതല്ലാത്തതായിത്തീർന്നുവെന്നും പുരുഷൻ കർത്തവ്യമനുഷ്ഠിക്കാൻ പറയേണ്ടിവരും. അത് അസംഗതം. "അത്ര പുണ്യമപി സമീപം സംശയംഗാനാഗ്രഹണം മൃഗപക്ഷിശൈലം ച രസസംപാദിക്കയാ കൃതമിതി മനസ്സാ" എന്ന് ('അഭ്യർത്ഥം' ഇത്യാദി ശൈലപ്രാപ്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം) സമനോരമിനി പറയുന്നത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാനവിചാരസമീപമോടൊന്നിടമേ അത് സ്ത്രീഗതമാകുമായി വ്യക്തികളെന്നതുകൊണ്ട് രസപോഷകം എന്ന് ബ്രഹ്മം.

അതുപോലെയും.....ശോഭിക്കുന്നതായി അപ്പോഴെങ്കിൽ കളിക്കാൻ രതിമുറകൾക്കൊക്കെയായിത്തീർന്നായി അന്വേദനം മുറുപ്പായി. ആ നഗരത്തിൽ തണുത്ത കുറുപ്പ് രതികീഴ്വരകളെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ആചാര്യനായിട്ട് അൻപുവയസ്സുള്ളതാകാവിധം സഞ്ചരിക്കുന്നു. മോശമുറകൾക്കൊക്കെയുണ്ടാകുമായിത്തീർന്നതായ കുറുപ്പ് അവിടെ സന്ധ്യകാലത്ത് വീണ്ടും എന്ന്, അതു രതികൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് ഭാവാം.

ഈ ശോഭത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പദോത്ഥാപനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "യഥാ കഷ്ടദിനത്തിൽ പുറത്ത് സന്ധ്യയായും ചന്ദ്രനാദി ചർമ്മിതംഗമോടൊന്നിടത്തു സന്ധ്യകാലം വന്നു. മധ്യം സന്ധ്യയായും കവിൽ മന്ദിരീയം മാനമാകിയതുകൊണ്ടു്

തൽ ഗുഹാൽ തൽ ഗുഹം പ്രവീശതി. അതിസാധീനത്വമേ കഘ
നാദി സ്തർക്കസഖമനുഭവതി ച; തഥേത്യപരോധനിഃ"; സന്ധ്യയ്ക്കു്
ഒരു രസികൻ, ചന്ദനാദി ലേപനവു സരീരത്തിൽ പൂശിയും, മരണി
തന്ത്രോടു കൂടിയും, സുരഭിമന്ദിരമായ ഗന്ധമാലയ്ക്കുൾ ധരിച്ചും, ഭൂവണ
സുഗന്ധമയവിധം ഗാനം ചെയ്തും, സ്ത്രീകളുടെ ദക്ഷപത്തേ ശരിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടും, അവർക്കു് ഹൃദയംഗമനായും ഗുഹാരോമകാരം സഞ്ചരിക്കുന്നു.
അതിസാധീനത്വമേകൊണ്ടു് തരംഗസ്തർക്കസഖം അനുഭവിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ഇവിടെ, വായുവും ചെയ്യുന്നു. ഭംഗനാദത്തിന്
പാട്ടിന്റെയും, വിളിത്തന്ന ആവധിത മരണാസത്തിന്റെയും സ്ഥാനം.
ഇപ്രകാരം മറ്റുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ചും കണ്ടുകൊള്ളണം. "മരം
ജിന്ദൽകമുദം" എന്ന മുഖത്തെ, "കല്യാണസ്തോസനചാന്ദ്രാഭയകാശീക
ദികസിതത്വ സതി പുനർമരം സമൃഗ്ഗാകാസം പ്രാപയന്നിത്യർത്ഥഃ;
അനേന ചന്ദ്രക്കൽക്കരണേനാസ്ത ചന്ദ്രസന്ദർശനരീതിപരീപി ദ്രോണിതം"
എന്നു് ഭീഷിക വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇവിടെ മരവായുവിൽ പീഠമർദ്ദ
ധർമ്മം ഉണ്ടുവു.

പീഠമർദ്ദൻ നായകന്റെ അനുചരൻ.

നായകനോടുകൂടെ ചന്ദ്രക്കലിമ്മിട്ടുനന്നു തൽഗുഹേണഃ
പീഠമർദ്ദ ഇതി വ്യാഖ്യാനകപരിശുദ്ധസാരക

എന്നു് ലക്ഷണം.

'ആരോ'ത്തിന് 'ആരോന'മേന്മ' ഭീഷികാവാദം. രണ്ടിന്നും
അർത്ഥം അഭിന്നം. അലങ്കാരം ഉപമ. ധ്വനി.

കാമപ്രകല്പം കനകഭവന യത്ര ചോതഃപ്രാണസീതാം
ഭംഗം കർവുൻ ജഗതി ഗുണകനാഥ ഇന്ദ്ര ഡമീർണ്ണഃ ||
ആരണ്യം കരംഭീകലമിമന്ദസമ്യവ വേദാംഗനാനദം
വീരീഭിഷ്കാമാനവിമുഖചന്ദ്രാലങ്കാരംസഃ || ൧൫ ||

മിന്നം ചൊന്നവലത്തിന്നകമഴകിയമെ-

യ്ക്കാളിയിൽ ഏഴുശാസ്യ-

ത്തിന്നനുംഭവനാത്തുഗുണമതിലകനാ-

മാഖ്യനാം തിങ്കരപൂഡൻ

എന്നതൊന്നാലുത്തരിൽഗിരിമകൾ കലഹി-

ക്കുന്നതിൽ പേടിക്കുകൊണ്ടി-

ട്ടൊന്നും മിണ്ടാതെ വേഗൊഴെത്തരുതളിലിര-

ക്കാത്തുറപ്പിച്ചിരിപ്പു

|| ൧൫ ||

ശ്ലോ. ൧൫. മിന്നം.....ന്നകം ശോഭിക്കുന്നതും സുവർണ്ണമേ
വുമായ അമ്പലത്തിന്റെ അകത്തു് മിന്നം മിൻ യാതു. പ്രകാശിക്കുക.
അമ്പലം മുഴുവനും സ്വർണ്ണക്കൊണ്ടു് പണിയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഭാവം.
“പാപിദ്രുഷ്ടർക്കേ കല്പം മരവുമാവു” (കഥോകുത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ടു്)
എന്ന് രാമപുരത്തു വാരിയർ പാടിയിരിക്കുന്നതു് ഇവിടെ ബുദ്ധവും.
അഴകിയ.....മോടിയിൽ രംഗിയേറിയ അലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടി
കിട്ടു്.....ചുഡൻ കൂട്ടത്താക്ക ശാസിക്കുന്നതിന്നു കരുതിക്കൂട്ടിയിരി
ക്കുന്ന മേവനം മതിലകത്തിന്റെ പരക്കെവരുമായ തൂിപരമേശ്വരൻ.
ശാസ്ത്രം വധം. ശസ്ത്ര (ശാസ്ത്രി) നിഃസായാം എന്ന് യാതു. എന്നും
താനാ.....കൊണ്ടിട്ടു് ആ പുരത്തിൽ എന്നും താൻ ഗിരിമകൾ
കലഹിക്കുന്നതിൽ പേടിക്കുകൊണ്ടിട്ടു് എന്ന് അർത്ഥം. അവിടെ എന്തും
അടുത്തിരിക്കുന്ന പാവതി ശ്ലോകദിയയ്ക്കു് ഒരു എന്നയും നിമിത്തം
ഒന്നും.....ച്ചിരിപ്പു് അതിനായി വേഗതകൾ അധിവസിക്കുന്ന
തരുതവുകളിൽ ഇറങ്ങി ചിങ്ങയടുത്തൊക്കെ കരളുറപ്പാടുകൂടിയിരി
ക്കുന്നു. വേഗൊഴെത്തരുതളിൽ വേഗാസ്ത്രീകൾ കാമസിക്കുന്ന
തരുതവുകളിൽ; ഏതു നഗരത്തിലും ഇക്കൂട്ടം പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനം
ഉണ്ടായിരിക്കും. ദിവ്യസ്ത്രീകൾക്കുമാർ സൌരയ്യവിലാസം അവിടെ
വേഗതകൾ ഉണ്ടെന്ന് യാതി. അതാണു് തന്നെക്കും ലാവണ്യമേ
റിയ വേഗതകൾ പാടുന്ന സ്ഥലത്തെയ്തു് പരമേശ്വരൻ പോകുന്നതിൽ
പാർവ്വതിയ്ക്കു് കലഹമുണ്ടാകുന്നതിന്നു് ഭൂമം. അലങ്കാരം ഉൽപ്രേക്ഷ.
“അന്യ ധർമ്മം-വന്ധ നിമിത്തേനാനുസ്മൃതത്വതാദാനു സംഭാവന
മൽപ്രേക്ഷാ” എന്ന് (ക. രാമവാരിയർ അ. സം. വൃ.) ലക്ഷണം.

തന്മൂലം നീരവയതപലകകൾക്കു കൂപ്പിതാമരാനിമിത്തം

യുക്തം ദാമ്യം കനകപദകലയെപ്പോലോ തലാമ്യം ||

രാമണീപും രമതസുധയാ ലക്ഷ്യതേ യത്ര ദൂരാൽ

ബഹുവൃദ്ധം നരനീലം നീലം കൽ പ്പിന്ധായാ || ൧൫ ||

എന്നാലോ നീലരത്നപ്പടവുകയറുവാ-
 നജ്ജതായ്നിന്നിടാമോ-
 റൊന്നായിപ്പൊന്നുകൊണ്ടുജ്ജിറയൊടുമിരുഭോ-
 ഗത്തിലും തിണ്ണയോടും
 നന്നായ്ജ്ജിസ്സുധാവെൺകളി ചുമരിവണി-
 ണതിട്ടു ദൂരത്തുകാണാ-
 വൊന്നാണെൻഭായുവീടിൻപടി പെരുവഴിവര-
 ത്തതാനാപുരത്തിൽ || ൧൩ ||

ശ്ലോ. ൧൩. ഇതു മുതൽ പതിനൊന്നു ശ്ലോകങ്ങൾക്കുശേഷം നായി കാറ്റാടി വെട്ടിക്കൊന്നു. അതിന്നു ശ്ലോ. നീലരത്നപ്പടവുകയറുക എന്നു കല്പിച്ച്, പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും, രണ്ടു ഭാഗത്തും ഇരയും, വെള്ളക്കുറിയായും തേച്ചിരിക്കിയ ചുമരും എന്നിവയോടുകൂടിയതുമായ എന്റെ ഭായുവീടിന്റെ പടി, അതു പെരുവഴിയുടെ വക്കത്തു നില്ക്കുന്നതും ദൂര വെളുത്തു കാണാവുന്നതുമായതും എന്ന് ഭാവിച്ചു. ദൂരത്തു ഗ്രാമത്തിന്റെ കുന്നതും ധാനി. ഏതാദരമായ ചാമരപാദം ഭായുഗാമത്തിന്റെ അടുത്തുള്ളതെന്ന് ഭാവിച്ചു.

സരയശ്രേണീമണിഗാഢരചാം സങ്കരമരൈരുരസംരഖ്യ-
 ഞരക്കൈര്യോരപരവിരതനൈരനാസതൃതം മിമിമുഖേഷു ||
 യത്തൽ പെരുക്കണ്ണരിയ പല്ലപരസ്സന്നിധൗര രജതസ്സപ-
 വാസസ്ഥാനം ഭൂവി ഭൂജമ്പലക്കൈവ പുഷ്പയുധസ്യ || ൧൪ ||

കോട്ടാവിട്ടുള്ളനേരം പുരകളണിമണി-
 ശ്രീകലന്നിരൂപാപ-
 കൂട്ടം വിസ്താരമായ് ചൂഴ്വെ വിലസുകയാ-
 ലുക്കൊക്കാക്കാടുകവൻ,
 കൂട്ടംകൂടാതെ അഗ്രാതികമതിലുമഹോ
 പുഷ്പവാപങ്ങമേതും-
 വാട്ടംതട്ടാതെകൂട്ടിട്ടമരുമാരുഗ്രാഹം
 മന്നിലാ മന്ദിരപാൽ

|| ൧൪ ||

“ജാ. മ. കോട്ടംവിട്ടു.....പുരകൾ കൈമാറ്റം കൂടാ
 തൊഴിയെ അടയ്ക്കും മൊന്നും. അങ്ങിമണി.....മുഴുവ
 ന്നൊന്നായി അങ്ങിയന്ന മണികളുടെ പല നിറങ്ങളിലൂടെ
 മോഹം വ്യാപിച്ചു മഴവില്ലുകളുടെ സമുദ്രം വിസ്താരമായി മുററിയിരി
 ച്ചു. റിധത്തിൽ വിലസുക.....കാമദേവൻ വിലസുന്നതു
 കൊണ്ടു് അങ്ങിയറിയവനായ ആ കാമദേവൻ. ആ നിമിഷം
 കണ്ണിൽ ഏറിത്തവനായ കൂട്ടം.....കൂടിട്ടു തനിച്ചു തന്റെ ശത്രു
 വായ നിവർത്ത സമീപത്തിൽ കൂടിയും, ആയുധം! ശത്രുവായ
 നിവർത്ത മുൻപിൽവെട്ടു് ഗുലികൾ ചെയ്യുന്നതു ജ്ഞാതൃത്തിന
 കാരണം. വാളം എല്ലാത്തരവിലും കൂടിയിട്ടു്. അമരം.....പോൽ
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായ ഗുഹം ചാക്കത്തിൽ ആ ഒന്നു മാരകമുള്ള
 മാരകത്തിൽനിന്നു് ഉയർന്നു നിൽക്കുകിൽ വിവിധവസ്തുക്കളായ രണ്ടു
 ളുടെ മോഹ മഴവില്ലുപോലെ പടർന്നു നിൽക്കുന്നതു കഴിഞ്ഞു, കാമദേവൻ
 ശത്രുവായ നിവർത്ത സമീപത്തിൽ തന്റെ ശത്രുക്കളോടുകൂടുന്ന വാ
 സുസ്ഥാനം മൗനത്തിനടിയിൽ വാളംകൂടാതെ കൂടിയിട്ടിരിക്കുന്ന പുഷ്പാ
 പാത്രമോണം എന്തു് മോണം എന്തു് മോണം. അലങ്കാരം ഉൽഭവം.

ഉണ്മയായും കളമിറിയൊന്നു മുൻപാണു്കൊണ്ടു-
 താമസംകൂടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു്കൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടം ||
 അന്നുപാക്കുന്നതുകൂടെയും ചാക്കംകൊണ്ടു്കൂട്ടം-
 കൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടംകൂട്ടം || 10 ||

മുറയും പത്രംപെട്ടെന്നല്ലിനമരിയ കരി-
 ന്നിനംഗം, വാഴവർഗ്ഗം,
 മുറയും പിന്നെക്കുറുപ്പിൻനിര,കളമൊട്ടു തി-
 ള്ളന്ന തെങ്ങിന്റെ കൂട്ടം,
 ഒന്നൊന്നാലും പറഞ്ഞുള്ള വയുടനരികിൽ-
 ചൊന്നവയ്ക്കൊപ്പമായി-
 മത്തൊന്നു പൊക്കവും വന്നുവെട്ടിയവ ക-
 ള്ളത്തിലുണ്ടാസ്ഥലത്തിൽ || 10 ||

ശ്ലോ. ചവ. മുററും.....സ്ത്രീനം ഏല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നല്ല ഇലകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ അതിരും, (ചെമ്പാറ, മണൽ, തൊലി മുതലായവ). അരിയ്ക്കും.....വസ്ത്രം വെളുപ്പായിത്തീർന്ന കരിയിന്റെ കൂട്ടം, പലതരത്തിലായ. മുററും.....നിറ ചിപ്പൻ മുററും ചവുപ്പിന്റെ നിറം എന്നു അർത്ഥം. ചിപ്പൻ അധിപമായ കരുണകൾ, അടയാളങ്ങൾ. കിളിമുട്ട...പ്രകൃതം അധിപായി തീർന്നു. അങ്ങനെയൊരു സമുദായം. കിളി ശബ്ദവിശേഷം. "കിളിയെക്കുറിച്ചു സമാനം" എന്നു മനസ്സിൽ. അധിപായി എന്നു ഇവിടെ അർത്ഥം. "കിളിയെക്കുറിച്ചു സമാനം" (മ. ഭാ. ഭാ. ൧.). ഇപ്പോൾ പ്രയോഗങ്ങൾ ഉള്ളവ. കററു കരി കാലംകിളിനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന അലയുടെയും ശബ്ദങ്ങളുടെയും എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ ഗ്രാമീണവാക്ക് ചാടില്ലായ്ക്കയില്ല. കറററററററ...പുറമായി അലയ്ക്കുപറഞ്ഞതു് അതിനു് അടുത്തു പറഞ്ഞതിനോടു ചേർന്നായി. അങ്ങനെയ്താ, അലയ്ക്കു പറഞ്ഞ നെല്ലിനു് അടുത്തു പറഞ്ഞ കരിയിന്റെ, കരിയിൽ അതിനടുത്തു പറഞ്ഞ വാഴയുടെ, വാഴയ്ക്കു ചവുപ്പിന്റെ, ചവുപ്പിൻ കെട്ടിന്റെ എന്നു് ചാവം. കറററററററ.....സ്ഥലത്തിൽ ചിപ്പൻ അലയ്ക്കും കൂട്ടംകെട്ടു ചെപ്പാക്കത്തോടും വെളുപ്പത്തോടുംകൂടിയൊരു അരിയുടെ കണത്തിലും കോടത്തിലും ഉണ്ടു്. നെല്ലു കരിമ്പുപോലെയും കരിമ്പു വാഴപോലെയും വാഴ ചവുപ്പുപോലെയും ചവുപ്പു കരുണപോലെയും ചെപ്പാക്കത്തോടും വെളുപ്പത്തോടുംകൂടി ചോഷിക്കുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞതും ഏതെങ്കിലും ഗ്രാമീണത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമാകുന്നു. സർവ്വസത്യസമീപി, ധർമ്മി.

പ്രപഞ്ചംകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയെല്ലാ നിത്യ ധർമ്മം-
 ശിഷ്യം കൂല ഭജനമതികാരവേഗിതോരു പൂർവ്വകരണ ||
 യോജനം ഇല്ലാത്തതുമായൊ വിനയം ലാസിക്കനാം
 ലാഭ്യതയൊന്നുപി രതിചോരസ്തംഭനംവേദന അർത്ഥം || മൻ ||

വട്ടത്തിൽ അധിപായി സ്ഥിതികൾ ചെട്ട-
 തുണത്തിൽക്കൂട്ട പരാമർശം
 മെട്ടാത്താവെറില അയ്യോടിയടയകർ-
 അറിൻനിരപ്പോടുകൂടി:

ആട്ടക്കീഴ്ന്നു കളഞ്ഞീടില്ലമിവയുടെ നൽ-

പ്പുക്കുലക്കാരനംഗം-

ഗാട്ടക്കുലക്കാരനംഗം വളർത്തു നെടമണിമണി-

അയ്യലാളൻ നിത്യം

|| ചൻ ||

ശ്രീ. ചൻ. വട്ടത്തിൽ.....നിരപ്പൊട്ടുകി. അതിൽ
 ഭംഗിയായി വട്ടത്തിൽ സ്കോട്ടിക്കുകൾ പട്ടത്തു ആരാണ് മട്ട കള്ളു ആ
 വെറിലുണ്ടെന്നു കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തിൽ നിരപ്പൊട്ടുകി എന്ന് അ
 ന്നായം. ആ വെറുപ്പിൽ ഭംഗിയായി പൂത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, സ്കോട്ടിക്കു
 ല്ലകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും, സമീപത്തു നല്ല കീറിയിൽ
 വെറുപ്പത്തുനിന്നു കൊടികൾ പടർന്നു കയറിയിരിക്കുന്ന കവുങ്ങുക
 ല്ലക നിരപ്പൊട്ടുകിയെന്നു ആരു കിണർന്നു. കിണറു സ്കോട്ടിക്കു
 കൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനടുത്തു വെറുപ്പത്തു കൊ
 പടർന്നു കയറിയിരിക്കുന്ന കവുങ്ങുകൾ നില്ക്കുന്നു, എന്ന് അവം.

“അംബുവെട്ടി പരിണമപൂർവ്വം-

സ്വപ്നാലങ്കാരംഗീകരണനാശം

എന്ന് രാ. (സ. തു.) ആട്ട....കുറുപ്പു വെട്ടുക നൽകുക
 കുറുപ്പു ആട്ട കീഴ്ന്നു കളഞ്ഞീടില്ല എന്ന് അന്വയം. കവുങ്ങുകൾ
 പൂക്കുകിൽ കട്ടിവെക്കുന്ന ഗാഢം, നെടമണി മെട്ടിയെന്നു നിമിത്തം ശരീ
 രത്തിലുണ്ടാകുന്ന കീഴ്ന്നതെ നശിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും. അനംഗം...
 നിത്യം നിത്യം നെടമണിമണിത്തുലാളൻ അനംഗംഗാട്ടക്കുലക്കാരനം
 വളർത്തു എന്ന് അന്വയം. എന്നും നെടമണിമണി കാമകളിയാകുന്ന
 നെടമണിയിൽ ഇതും ഉണ്ടാകും. മണി വെട്ടുന്നതാണെന്നും. ഒരു ആട്ടം
 നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഇതെങ്ങനെ നശിപ്പിയ്ക്കും. എന്നാൽ മറ്റൊരു ആട്ട
 ത്തിൽ അവരെ പ്രേരിപ്പിയ്ക്കും. അയ്യലാളൻ തുലാളിന്റെ വെട്ടി
 വെട്ടുന്നതും. ഇവിടെ വെട്ടിയെന്നാണെന്നും. “പ്രവചനവെട്ടുക മെട്ടുക
 മെട്ടുക” (ഭാ. കി. പാ.) “മെട്ടുകിൽ മെട്ടുകൾ പക്ഷപാതാതി
 രേകം” (ഭാ. പ.) ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കുക. അനംഗാട്ടം
 സന്ധി അന്വയം. അനംഗൻ ശരീരമില്ലാത്തവൻ കാമഭവൻ.

കേരളപ്പാലപ്പുഴക്കാനംഗത്ത് എന്ന് അർത്ഥം. "ജഗമിഭരതംഭരതം വിജയഭരതം" എന്ന് സംഗ്രഹസ്തോത്രം. ചമ്പുക്കുളം പൂർവ്വത്തിൽ തട്ടി വരുന്ന കാര്യം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഭാഗം.

അന്യപാലപ്പുഴസ്ഥലസ്ഥിതിതാസപല്ലഭം വാനം
വെപ്പി ശീതലൂതിമണിയിലാവാല പട്ടുക്കുളത്തിൽ ||
സ്തോത്രശീലാവിധിയു നിതരം കർമ്മകർമ്മവി അസ്തോ
പൂർണ്ണം പൂർണ്ണം അതി സമീപം || പൂർണ്ണവസ്തോനനായാ || ൨൦ ||

ഇതുകേൾവ് ചമ്പുക്കുളപ്പുതുവർവർത്തിൽ-

അപ്പുളിൽ നൈർമ്മല്യമുലം

പോകെ വെള്ളത്തിലുപോക്കിമണലുയരെ-

അന്യതാസ്തോത്ര വാവി;

മൂടുകേൾവ് വേനൽ നാളം മുഴുതീമുഖിയാരം

വന്ന മുഴുക്കുളത്തിൽ-

പോകെ വെള്ളം നിറഞ്ഞാക്കുകവിയമൊരേ-

മട്ടിലാണാക്കുളത്തിൽ || ൨൦ ||

ശ്ലോ. ൨൦. ഇതുകേൾവ്.....? നിൽക്കുകകുളിൽ ചെലമറിയ ചമ്പുക്കുളപ്പുഴക്കുളം പൂർണ്ണമായി വെട്ടിയുണക്കിയ മതിലിന ക്കൂട്ട് നൈർമ്മല്യമുലം വെള്ളത്തിൽക്കുളം കെട്ടിയും നിമിത്തം. പോകെ.....വാവി വെള്ളത്തിൽ പോകെ ഉപോക്കിമണലു ഉയരെ കാണുന്ന വാവി അല്ല ഉണ്ണ് എന്ന് അർത്ഥം. വെള്ളത്തിൽക്കുളം കാണു അതിലിടത്തു മണലു ഉയരെ കാണുന്നതായ ഒരു കൂട്ടം അവിടെ യുണ്ണ്. അതിയിൽ കിടക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ മുക്കിപ്പിടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു കാണത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു കെട്ടിത്ത വെള്ളത്തോടുകൂടിയതാണു കൂട്ടം എന്ന് ഭാഗം. മൂടുകേൾവ്.....മിമിദിക്കു ഉണ്ണ് എറിയ വേനൽക്കാ ലത്തും, ചമ്പുക്കുളപ്പാല പാലിക്കുന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയ സന്ദർശനായ ഏകേക മാത്രം അവിടെ വന്നു കളിക്കുന്നവർ പോകെ.. കുളത്തിൽ

സംസ്കാരമായി വെള്ളം നിറഞ്ഞു കെട്ടുകവിയുന്ന മട്ടിലാണ് ഉള്ളത്. മുഴുതുമിമിയിലാകാം സാരിപ്രായം. അമ്പലമുക്ക് മുഖം പൂർണ്ണചന്ദ്രനെപ്പോലെ പരമേശ്വരനെന്നു കാണാം. അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പൂമരിയെ ചന്ദ്രകാന്തം ഉദിച്ചു വെള്ളം വീണു കളം വിറയുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം. വേനൽക്കാലത്തു കളത്തിൽ വെള്ളം വരുന്നതിനല്ലാതെ വെളിച്ചവാൽ കാരണമില്ല; എന്നാൽ, ചുറ്റും ചന്ദ്രകാന്തമല്ലാതെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകാത്തതിനാലാണ് ആ കളത്തിൽ, ഏകദേശം ചതുരകത്തിൽ വെളിച്ചം, അമ്പലമുക്ക് മുഖചന്ദ്രന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം വെളിച്ചം കരകൊണ്ടു എന്ന് കാണാം. ചന്ദ്രന്റെയും സമ്പർക്കം നിമിത്തം ചന്ദ്രകാന്തമല്ല ഉദിച്ചു വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം എന്ന് പ്രസിദ്ധം. "ഈവതി ചന്ദ്രന്റെയും വെളിച്ചം ചന്ദ്രകാന്തം" എന്ന് (മ. ൧൦. ച. നാടകം) നോക്കുക. അലങ്കാരം (അനുപ്രാസം) അതിനോടുകൂടിയും വിഭാവനം.

ആരാധനാസ്തോത്രവിതരണത്തോടനുബന്ധിച്ച്
 ദുർഗ്ഗാഭയം പരികൃഷ്ടമെന്തിനാണെന്നു കാണാം ||
 തീർത്ഥാടകനും തിരുന്നെഴുതിയതായാതി യശ്വി-
 നന്നും ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീതാ ചരമം അനുഭവിക്കാൻ || ൨൧ ||

ചാരത്തായാക്കളത്തിൻകരയിൽ മരണി-

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീതാ

മേലും പൂത്താകെഴുതിയതായാ നമുക്കു-

അതാണെഴുതിയതായാ

സംസ്കാരം നല്ലതിന്നേതതിന ശരിയതിലെ-

ഇതാണെഴുതിയതായാ

ചാരം താനാഗ്രഹം അതാണെഴുതിയതായാ

അതിനാലാണെന്നു

|| ൨൧ ||

ശ്ലോ. ൨൧. ചാരത്തായാ..... കരയിൽ ആ കളത്തിൻകരയിൽ ചാരത്തായ, ആ കളത്തിൻകരയിൽ അതായത്. മര..... ട്രാൻസ് കൃഷ്ണമുഖം അതാണെന്നു കാണാം. ഇതു കാണിച്ചു, മരങ്ങൾ

തിങ്ങി നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ ഉള്ളിൽ കടക്കാത്തത് എന്ന് ഭാവാ. മേറ്റേലി.....ഒന്നാമത് ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകുന്ന നക്ഷത്ര സമുദായത്തോടു കൂടിയതും, നക്ഷത്രങ്ങളോടൊപ്പമേയ്ക്കേ ശോഭിക്കുന്ന പൂർണ്ണ എന്ന് ഭാവാ. വൃക്ഷങ്ങളുടെ മേൽപ്പു ധ്വനി. നന്ദി.....മുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു പൂർണ്ണതയുണ്ട്. മേൽപ്പുപോലെത്തന്നെ അതി പല ഭാഗം. കൈവര.....സൂര്യൻ വാതം താൻതന്നെ തടവു കൊണ്ട് ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചാരസൂര്യൻ പരസ്പരം നല്ലതല്ലെന്നതിനെ ശരിയായിക്കൊള്ളാൻ അത് അങ്ങനെയല്ല എന്ന് അനവധി. സൂര്യൻ മേൽപ്പുപോലെതന്നെ. മേൽപ്പു എങ്കിൽ സൂര്യൻ സന്ധ്യകാലത്തിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഉപോദ്ധത്തിൽ ചെറുതാകുന്നതാകാം, അങ്ങനെയും. ഉപോദ്ധ സന്ധ്യകാലം ശോഭിക്കുന്നു എന്ന് ഭാവാ. ഇത്, നക്ഷത്രം, മേൽപ്പു, അതിന്റെ സമീപം എന്നിവ സന്ധ്യയുടെ മേൽപ്പുപോലെ വെളിച്ചം. ഇവ അതിന്റെ ഉപോ. ഇത്, വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നുവരുന്നത്. പൂർണ്ണ നക്ഷത്രങ്ങൾ അതിന്റെ അതിർവരും. സന്ധ്യയ്ക്ക് അതിന്റെ അതിർവരും. ഇതിന്റെ അതിർവരും (ഇല്ലാത്തതാകുന്നത്) മേൽപ്പുപോലെ അതിന്റെ ഉപോദ്ധത്തിൽ ചെറുതാകാം, എന്നാൽ അതിന്റെ ഉപോദ്ധ ഉപോദ്ധമാകുന്ന മേൽപ്പു എന്ന് വെളിച്ചം തന്നെയാകാം അത് ഉപോദ്ധ നക്ഷത്രം അതിന്റെ മേൽപ്പുപോലെ അതിന്റെ ഉപോദ്ധം അതിന്റെ ഉപോദ്ധം എന്ന് ഭാവാ.

(“ആരാധനാസൂത്രത്തിൽ” എന്ന തുടങ്ങുന്ന) മൂലപത്രത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ “കൃഷ്ണകാലം തന്നെയും പ്രാമാന്യം ഇവ ചരകം അതിന്റെ അതിർവരും” എന്ന് മീമ്പികയുടെ വാഗ്. “പ്രാമാന്യം നിന്നാകുന്ന മേൽപ്പുപോലെ ഇവ സാ ചരകം അതിന്റെ അതിർവരും തന്നെ തന്നെ ഉപോദ്ധം അതിർവരും. “പ്രാമാ സൂര്യോദിഷ്ഠിനി” തുടങ്ങും.

പ്രാമാ അതിർവരും സമം
അതിർവരും ചരകം ച

ഇതിന്റെ അതിർവരും ച. നിന്നാകുന്ന അതിർവരും അതിന്റെ അതിർവരും സാ ചരകം ഇവ ചരകം അതിർവരും” എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതിന്റെ വാഗ് അതിർവരും, സന്ധ്യകാലത്തിന്റെ ചരകം എന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ മേൽപ്പു ഉപോദ്ധത്തിൽ അതിർവരും അതിർവരും എന്ന് അതിർവരും. അതിർവരും ഉപോദ്ധം ഇതിന്റെ.

ശുക്രസന്ദേശത്തിലെ പ്രസ്തുത പദ്യത്തിന്റെ സമഗ്രമായ ഒരു
ഭാഷാന്തരമാകുന്നു, തൃശ്ശൂർഗ്രാമത്തിലെ താമര ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഗം.

രാവേണ ചൊല്ലയിൽ പോരാത്തുയില്ലേതും
കാവായിനില്ലമിടുന്നതത്തെ
തിങ്ങി വിളങ്ങുന്ന പാദപജാലംകൊ-
ന്നെങ്ങുമെ പൊങ്ങിയുണ്ടുന്ധിരം

ചാലവ വിരിഞ്ഞുള്ള പൂവുന്മുളകിന-
താരകജാലവുമുണ്ടു ചെടങ്ങ
തൂമ തിരണ്ടുള്ള പൂമരണത്തോ-
രൊമമുളഞ്ഞുനീർ വിത്തമുണ്ടു

മുളകുവെട്ടുതൂങ്ങു പൂക്കുതൊല്ലുകൾ
മുറുമുറുക്കിത്തുടങ്ങുന്നതല്ലമിട്ടു
ചെടങ്ങൻ നിശ്ശരകുന്നതതൊ നിശ്ശരം-
രണ്ടൊക്കെയുംബാലമുള്ളതല്ലാ

ചെടങ്ങ തിരണ്ടുതീപ്പുകാവിൽ നിന്നിപ്പോകു
മുളകുവെട്ടുതൂങ്ങു രാത്രിയെക്കൊണ്ട്.

ഗാഥാകാരന്റെ ഭാഷാന്തരമാണുനിഷ്ഠയും, ശുക്രസന്ദേശപരിചയായി
വ്യക്തമായും ഉദ്ധൃതഭാഗം നല്ലപോലെ തെളിയിക്കുന്നു.

ആശാകൃലകുലപരിമളോദ്ഗാരിണാമംബ്രിപാണാ-
മാരാജ്യേൻ പരിമള ചരൻ ദമയന്തരാമാപാലഃ ||
തീർണ്ണം തീർണ്ണം പ്രണതനി ബാഹ്യാസ്തീവിരരർമാകരരരര
സിഞ്ചതൃന്തസ്തീരയതി ച ഗാം വൃന്തമുരുകന്തഃ പ്രസൂരന്തഃ || ൨൨ ||

ദിനകാലക്കളെപ്പൂന്നുമുട്ടും മലർമണമിളകും-
മാമരങ്ങൾക്കെടുത്തായ്-
തക്കക്കത്തിൽ ചുറ്റിടുന്നാ മൃദുപവനനനി-
ന്നുള്ളിലുദ്യാനം മലർ;

വെക്കും മറ്റും കൊഴിഞ്ഞുളളിലകൾ മധുരവും-
കൊണ്ടു മിററും നനയ്ക്കും
ചിക്കുന്നാ ഞെട്ടിയറുളളണിമലർ വിതർ
പുറമേ വൃത്തിയാക്കും

ശ്രീ. ൧൨. ദീർഘകാലം..... കിട്ടത്തായ് കിട്ടിയിട്ടു
എല്ലാ ഭാഗത്തും ചെലവു ചെയ്ത പണിയിന്നു പൂർണ്ണമായ മാനുഷത്തോടുകൂടി. ധർമ്മ
ത്തിന്റെ അടുത്തു. വൃത്തിയാക്കിയ പൂർണ്ണമായ മാനുഷത്തോടുകൂടി. ധർമ്മ
വും വ്യാപിക്കുന്നു എന്ന് ഭാവം. പുണ്യസമുദായി യഥാ. തി. ൧൨. ൧൨
.....ലുട്ടാനപാലൻ തരംഗമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മലർ
ഉച്ചാതത്തിന്റെ മഞ്ഞുകൽ, കിരണങ്ങൾ ആകുന്നു. ൧൨. ൧൨
കാറു; പൂർണ്ണമായ എന്ന് ധർമ്മ. ഉത്തരായണത്തിൽ
മലർ ധർമ്മങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. വെക്കും...
കൊഴിഞ്ഞുളളിലകൾ മധുരവും മറ്റും. മരങ്ങളിൽനിന്നു ത
പിടിക്കുന്ന ഇലകളെ മേയത്തിൽ നീക്കംചെയ്യും. മധു...
തോടുകൂടി ചെളിക്കൊണ്ടു മിററും നനയ്ക്കും. അടിമുക്ക
ആചാരം പ്രസിദ്ധം. പുണ്യങ്ങളിലെ അനേകം കൃഷ്ണ...
എന്ന് ഭാവം. ചിക്കുന്നാ..... വൃത്തിയാക്കും മേ...
അറു നില്ക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങളെ വീഴിച്ചു, താഴെ വിരിച്ചു" അർത്ഥം. ൧൨. ൧൨
ഞെട്ടിയറുളള വായു കിടത്തില്ലാത്തതു് (൧൨) ആകെകൊണ്ടു ഞെട്ടി
അധികം ഭാഗവും അറു വീഴാനായി നില്ക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങളെ വീഴിക്കുന്നു
തിന്നെ അതിനു കഴിക്കുവളള എന്ന് അഭിപ്രായം. മിററും ചെറുകുട
നീക്കി (അടിച്ചു) തളിച്ചു തുലനമായി പരമ്പരയായി വിരിച്ചു വിട
നിട്ടു തേഗിയാക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീതി ഓഴവും. അലങ്കാരം രൂപവും.

തത്ത്വമാകൃഷ്ണിലകവിടവി സന്നതാഭാജനവിതര
താലാലകളെ സ ചല ഉയന്ന ശാഖിനും ധന്യജനം ||
ആദാസ്യന്ത്യാ സുരഭികസുമാന്യാഭാഭാജനാക്ഷ്യാ
അന്താപന്തസ്തപി ലഭാത ത്വ ചകരാഞ്ചക്ഷിതാനി || ൧൨ ||

വേദാനന്ദം കൊമ്പു മുറുപ്പു സമന്വിലയിൽ വള-
 ന്നൊന്നു ചാഞ്ഞുണ്ടതിങ്കൽ
 കാണേണ്ടും വൃക്കമൊന്നൊന്നിലകമതുതരു-
 ശ്ശുട്ടരിൽ ഭാഗ്യശാലി;
 താനേ പോയ് പൂവറുപ്പാൻ തരളമിഴിമണി-
 ത്തെല്ലാലാളുന്നിടുവോരും
 ധ്യാനേ തന്തിച്ചിടാതായതിനവളുകെ നൽ-
 ക്കുണർകൊക്കും കിടയ്ക്കും . || ൨൩ ||

ശ്ലോ. ൨൩. വേദാനന്ദം കൊമ്പു.....ത്തിലകം അതി
 രുൽ ചേരുന്നതും കൊമ്പു മുറുപ്പു സമന്വിലയിൽ വളർന്ന ചാഞ്ഞു കാണ
 ണ്ടും കുന്ന തിലകം വൃക്കും ഉണ്ടു ഏതു അന്ധനായും. ആ ഉദ്യോനത്തിൽ
 ഭംഗിയേറിയ കൊമ്പുകൾ നാലുക്കൾത്തും സമയമായി വളർന്നിപ്പൂന്നതും
 ചാഞ്ഞതും, കാണേണ്ടതുമായ ഒരു തിലകമരം ഉണ്ടു്. ചാഞ്ഞവു മല
 ഭാരം ധരിക്കും.

തിലകം തിലകമരം.

തിലകം ചിത്രം പ്രാമുഖ്യമുള്ളതിലകാളാകും
 ഏതൊരുമുഖമോണ്ടു ചേർന്നി സൗരവർച്ചമലവി ച
 ഏന്തി വിശ്വം.

തിലകം ചിത്രം വിശ്വം-

വൃക്കകൾ വിശ്വകൾ

എന്തിനാകയാണിത്. "തിലകവിശ്വം തിലകം വൃക്ക പാലം" എന്ന്
 മനോരമൻ "തിലകം (അ. പു. പ്ര. എ) കൊമ്പുള്ള, കാലപ്പഴക്കി,
 കാലപ്പഴക്കം" എന്ന് നിത്യസാഹിത്യം. (അമരാനന്ധാക്ഷരനിഷ്പത്യ).
 അതു്.....ശാലി എന്ന തിലകമരം വൃക്കകളിൽവെച്ചു ചാഞ്ഞുമേറിയ
 വലംകൊണ്ടു. ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ചാഞ്ഞുമേറിയ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. താനേ
 പോയ്.....കുന്നിടുവോരും തരളമിഴിമണിത്തെല്ലാലാളും താനേ
 പോയ് പൂവറുപ്പാൻ കുന്നിടുവോരും എന്ന് അന്ധനായും. അതിനുമേൽ

അയിരിക്കുന്ന അവരും തനിയെ പോയി പൂജയ്ക്കു പഠിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു അതിനടുത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവിടെനിന്നു വന്നു സാക്ഷാത്കാരം. ഇതുകൊണ്ടു കർമ്മകാരാൽ കൂടിയവരായ സ്ത്രീകൾക്കു കൂടിയായിരിക്കുന്ന അവരും, ഇതുകൊണ്ടു സുരഭിമാനരായ പാണ്ഡിത്യം ഉള്ളവരും. ഈ പാണ്ഡിത്യം അതേ പാണ്ഡിത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാകുന്ന കർമ്മകാരത്തിൽ ഉപപത്തി കിട്ടുന്നു. സമാധാനം..... കർമ്മകാരത്തിൽ ആയിട്ടുണ്ടു അവരുടെ നൽകുന്ന കർമ്മകാരം അതിലുടനീളം സ്ഥാനം കിട്ടിയും എന്ന് അറിയും. അതു കാരണത്താൽ അവരുടെ മനോഹരമായ കർമ്മകാരങ്ങളെ സവിധമായ നോട്ടം അതേ അർത്ഥത്തിൽ കർമ്മകാരത്തിൽ കിട്ടും. പൂജയ്ക്കു ഉന്നതകൃതികൾ ഉപപത്തി അപരിഷ്കൃതത്തിനെ കർമ്മകാരത്തിൽ എന്ന് അറിയും. സുരഭിമാനരായ കർമ്മകാരത്തിൽ കർമ്മകാരം പൂജയ്ക്കു എന്ന് കർമ്മകാരം.

സ്ത്രീകൾക്കും ശിശുക്കൾക്കും വിശദമായി വിവരിക്കാം. [അപരിഷ്കൃതം]

പാണ്ഡിത്യം അറിയുന്നവർക്കു കർമ്മകാരത്തിൽ കർമ്മകാരം അറിയുന്നവർക്കു കർമ്മകാരം.

സമാധാനം കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം.

എന്ന് അറിയുന്നവർക്കും. കർമ്മകാരത്തിൽ കർമ്മകാരം പൂജയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കും, വീണ്ടും പൂജയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കും അതിലുടനീളം കൂടി അവരും തിളക്കത്തെ അറിയും കർമ്മകാരം എന്ന് അറിയും. അതിലുടനീളം അവരും തനിയെ അറിയുന്നവർക്കും അതിനെ കർമ്മകാരത്തിൽ എന്ന് അറിയും. പ്രയാസം കൂടാതെ അവരുടെ കർമ്മകാരം കർമ്മകാരത്തിൽ പൂജയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കും അതിൽ പ്രതിപാദിച്ച അർത്ഥം സമർത്ഥമായി. അവർക്കും കർമ്മകാരം.

സമർത്ഥനീയസ്തംഭനസ്തം
കർമ്മകാരം സമർത്ഥനം.

എന്ന് (കർമ്മകാരം) കർമ്മകാരം.

കർമ്മകാരം കർമ്മകാരത്തിൽ കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം
സമാധാനം കർമ്മകാരം സമാധാനം കർമ്മകാരം പൂജയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കും
സ്ത്രീകൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം
സ്ത്രീകൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കർമ്മകാരം കർമ്മകാരം

മോദേ കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടതിനരികവെ വെൺ-
 നെച്ചി നില്പുണ്ടതിന്ന-
 അഭിഭക്തമാമു താനേ മമ മൃഗമിതിയാ-
 ളാൺ നിത്യം നനപ്പാൻ;
 ഗാഢാനന്ദം തലോടും തളിർകുമ്പളിൽ-
 ചേർത്തു വൃഷ്ണാധിപരും-
 പ്രേമപ്രാപ്തോഷം പഠിച്ചിപ്പതു ചില സമയ-
 ത്തായതാക്കിക്കരുളോ . || ൨൪ ||

ശ്ലോ. ൨൪. മോദേ.....നില്പുണ്ടു് അതിനരികവെ
 മോദേ കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടു് അവർക്കെച്ചി നില്പുണ്ടു് ഏൺ അനന്ദം,
 നിവർക്കുവെത്തിക്കൽ അടുത്തായി തരം അധിയായി ഉണ്ടാക്കിയിരി-
 കുന്ന ഒരു വെൺനെച്ചിതരം നില്പുണ്ടു്. അത്തരം നില്പുണ്ടു് അത്തരം
 പൂർവ്വം പോക്കത്തായിരിക്കുമതിന്നു് - ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന (അഥവാ
 കെട്ടിയിരിക്കുന്ന) തടാക്കത്താകിയതു്. അതിന്നു്.....നനപ്പാൻ
 മമ മൃഗമിതിയാളാൺ അതിന്നു് അങ്ങു് ഇങ്ങനെയൊരു താനേ നനപ്പാൻ.
 ഏതൊരു ദാസ്ത്യമാണു്, ആ വെൺനെച്ചിത്തു് ഇങ്ങു് ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു്
 അധിപനായെന്നതു്. ഏതൊരു ദാസ്ത്യത്തു് അതിനോടു് അധികം വെ-
 ളാൻ പരിചരിക്കുമൊരു നിയോഗിക്കാതെ അവരും തനിങ്ങ-
 ളായി നനയ്ക്കുന്നു ഏൺ അവം.

പ്രഭുവേ പാപം പേരവമല്ലെയാപി
 ഖടാംബുസംവർദ്ധിത ബാലമൃതം
 ആനന്ദമത്യന്യമുഖ കൃഷ്ണസാരം
 ദണ്ഡു ചിതാജ് പഞ്ചവടീ മനോ മേ

(ശ്രീ. ൧൦. ൧൩.)

പ്രഭുവേ. നട്ട നീ താൻ കരുതുകൊടു നനയ്ക്കുന്നതും പാരിജാതം
 ഖടാംബുപാൽ ഇങ്ങുന്നിതു കീവടമൊരേക്കിൻ കേശിനന്ദനാ
 ദണ്ഡും ചിതാജാക്കിരിക്കണം ഭാ. ച.)

മുക്തിദൈവത്തിന്റെയും മനകർമ്മിണികൾക്കുണ്ടാകാത്തതും ചാലു
മിക്കപ്പോഴും പുനർതു നന്നായ്ക്കുൻനി മേനിവു വേല
എന്നും (മ. സന്ദേശം) നോക്കുക.

മഹാകവി കാളീദാസൻ കൃതികളിലെ നാടികമരണ വൃക്ഷങ്ങൾ
നട്ടവളുള്ളുന്നതിൽ ഉത്സുകമാരായിട്ടാണ് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റു
കവികളും ഈ വിഷയത്തിൽ കാളീദാസനെ അനുതരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശാഡാന.....മേലുന്ന് അധികമായ സന്തോഷത്തോടുകൂടി
തളിരുചിത്രകന്ന കയ്യേറ്റർ ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ട്. വൃഷ്ടാ.....
നല്ലൊ ആയതല്ലാ ചില സമയത്ത് ആയതാക്കിപ്പ് വൃഷ്ടാധിനൃപ
പ്രേമമാശ്ലേഷം പരിപൂർണ്ണത് എന്ന് അനൗപമം. ഒരു വൃഷ്ടമാണ്
ചിലപ്പോൾ എന്റെ കാട്ടായ വൃഷ്ടാധിനൃപം എന്നു പേരായ ആശ്ല
ഷം പരിപൂർണ്ണത്. വൃഷ്ടാധിനൃപൻ ആചിംഗനവിശേഷം.
അനംഗനംഗം മർദ്ദനംപടലത്തിൽ നിന്ന് വൃഷ്ടാധിനൃപത്തിന്റെ
ലക്ഷണം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളാം. കർമ്മവൃക്ഷം സുന്ദരികളുടെ ആചിം
ഗനംകൊണ്ടു ചൂഷണം എന്ന് കവിസന്ദേശം. ചൂഷണാലത്തിൽ രോണി
എന്റെ കാട്ടു ചിലപ്പോൾ കരവേദത്തെ ആശ്ലയിക്കുന്നു. അങ്ങനെ
അതിനെ ആശ്ലയിച്ചു പരിചയച്ചു അവാർ വൃഷ്ടാധിനൃപം പരിചു
എന്നു ഭാവാ.

തന്യോപാസന മരതകകളിൽ കലാപി മോഹനരാജീ
ശീതജ്വാലയെണ്ണിക്കരയികളുടെ പല്ലവസ്തൃഷ്ടഭിമി ||
മന്യേ സത്യകൃപനമിദ തയം വിപ്രയുക്തസ്തപസാഹീ
ദൃഢവൃസ്ത സ ചമ്യ യെകാസ്തമസദ്യസ്തപസാശ്ചീ || ൨൫ ||

പിന്നെത്തേയോവ നില്പുറംകിയിൽ മരതക-
ത്തിണ്ണമേൽ ചൂഷണശാലാ-
വൃഷ്ടനായ് ചൂഷയകൃട്ടത്തിരിലകൾ നിലം
മുട്ടിടും മുട്ടിലായി

ന്നേപ്പോലിപ്പൊഴോപ്പാവവമവളുടെ വേർ-
പാടിയാപ്പെട്ടിരിക്കാം-

മിന്നെന്നാൽ കാൺകനകങ്ങളെപ്പിന്നയുടെ മമത-
യ്ക്കോക്കയോ സാക്ഷിയെന്നെ || ൨൫ ||

ശ്ലോ. ൨൪. പിന്നെത്തേന്നൊവു.....മട്ടിലായി ചിതെ
 അരികിൽ മരകതത്തിത്തുറമൽ ചാരുതാലാവുനന്താൽ മരയകൂട്ടം തളി
 രിലകൾ നിലമുട്ടിടും മട്ടിലായി തേന്നാവു നീലുണ്ണു ഏന് അമ്പ
 യം. പിന്നെ മുൻപു പറഞ്ഞവ മാത്രമല്ല, വേറെയും മരം ഉണ്ണു.
 അതിന്റെ അടുത്തു മരകതനിർമ്മിതമായ ഇറയത്തു കളുത്ത നിഴലു പ
 രത്തുന്ന തളിരുകൾ നിലത്തു മുട്ടിക്കിടക്കുന്നവിധം ഒരു തേന്നാവു നീലു
 ണ്. തേന്നാവിന്റെ നിഴലു ഇറയത്തു വ്യാപിക്കുന്നതും, തളിരു നില
 ത്തു മുട്ടുന്നതും ഏന് ലാവാ. ഇറയത്തിരുമ്പാൽ, തളിരു മുററും നിറത്തു
 പടർത്ത് മറയ്ക്കുന്ന നിമിത്തം പുറമേ ആനും കാണുകയില്ലെന്നും, പ്രിയ
 കമിയുകയാണിച്ച് ജന്മിയിരുന്ന് അൻ ശ്രീഹിതാമുദാകാശം വൃത്തി
 ക്കാം. റഘുനന്ന.....ചാപ്പെട്ടിരിക്കാം തന്മൂലവും ഇപ്പോൾ
 ഏന്നപ്പോലെ അവളുടെ വേർപാടില്ലാപ്പെട്ടിരിക്കാം ഏന് അമ്പ
 യം. ആ പാവമായ മേവും, ഇപ്പോൾ ഏന്നപ്പോലെ അവളുടെ വിരഹ
 ദുഃഖം അനുഭവിക്കുകയായിരിക്കണം. അൻ അടുത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ട്
 ഏന്മാ മാത്രം അതിന്റെ അടുത്തു പോകുകയോ തിഴലിലിരുന്ന് സുഖ
 മനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലായിരിക്കാം. അഥവാ, ചിലപ്പോൾ
 അങ്ങനെ ചെയ്യുകയും വരാം. അതിന്റെ അടുത്തു പോകുന്നത് ഉദ്ദി
 പകം ഏന് ലാവാ. പാവം കളുത്ത അമ്പനാൽ മയയുണ്ടാകും.
 അങ്ങനെയൊരു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ. മോച്യൻ; ഏന്മാ മാത്രം
 യുടെ കരളുകൾ എപ്പോഴെന്നതുകൊണ്ട് പുതുങ്ങുവോട്ടു തുടങ്ങിയതിരിക്കുന്ന
 തു പാപത്തത്തിന് മേന്മ. സുന്ദരികളുടെ പാണിസ്സുകൾക്കൊണ്ടു മേവിൽ
 പൂവു ഉണ്ടാകുന്നു ഏന് കവിസംഭവം.

പാണിസ്സുകൾ നാശിണം

മുമ്പേ മോഹമു മുമ്പേ

ഏന്മാ മാത്രവും. ആപ്പെട്ട അപ്പെട്ടു. ഇന്നെ.....സാക്ഷി
 യാണേ ഏന്മാൽ അതു അത് ഇന്ന് മോഹം. ഏന്മാലിയ
 യുടെ മരതകത്തുകൊണ്ടും സാക്ഷിയാണേ; ഈ വാക്കുകളിലും
 അതു ഏന് കർമ്മവു. ഏന്മാൽ അതിനേയും നീ ഇന്ന് കാണ
 ണം. പാവമാണെന്ന വിചാരിച്ച് കാണാതെയിരിക്കുകതു്. കാണ
 ന്നതും മേന്മയെക്കൊണ്ടാണ് ഏന് അടുത്ത വാക്കുകളിൽ

തന്നു. ഏതെങ്കിലും ഭാര്യയുടെ മടയിടത്തായ ഇഷ്ടത്തിന് അതു സാക്ഷിയാകുന്നു. അവർക്ക് ഏതൊരു ഏതൊരു സ്നേഹം ഉണ്ടെന്ന് അതിന് അറിയാം. അതു നേരിട്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് അവളുടെ സ്നേഹവ്യാപാരങ്ങൾ. ഏതൊരു തത്ത്വമായ സ്നേഹത്തിനും അതു സാക്ഷിയായ കാര്യം എന്നും അത്യാം ഗ്രാഹ്യം. ഗ്രീഷ്മാലികാലങ്ങളിൽ തേന്മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന് അങ്ങനെയൊരു സ്വപ്നം കൂടിയിരിക്കാമെന്നു ധ്യാനം സാക്ഷി സംഭവങ്ങൾ കണ്ണുകൾക്കു കാണുന്നവൻ. "സമക്ഷഭംഗാൽ സാക്ഷി" എന്ന് സാക്ഷിയുടെ ലക്ഷണം.

പ്രാസാദേ പ്രകൃതിശിശിരഃ പശ്ചിമേ ഭാതി ഭാരതഃ
ചാത്രഃ പാലാലകിസലഭയേ പാർവതീമധുരസ്യ ||
രക്ഷേ തസ്മിൻ ഭൂമിരചിതാം ഭക്യസമീപ്യ ശതഭം
തസ്മാസ്തപപ്രകാശവിധാൻമാനുഷികീസ്തപീഭിഃ || ൨൭ ||

ഉണ്ടാവാലാണ് പടിഞ്ഞാറുകൊടു കളിർകോ -
പുന്ന വെണ്മേട ചാമേ
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടെഴും നീർമരുതു തളിരണി-
പ്പന്തലിൻപന്തിയേന്തി,
തണ്ടാർബാണന്റെ ചുറ്റേറിയമവളുടെ സ-
ന്താപശാന്തിക്ക് നോക്കി-
ഉണ്ടാക്കാം തോഴിമാരിപ്പൊഴുതതിലൊരു പൂ-
മെത്തയെന്നങ്ങൊരുമം || ൨൮ ||

ശ്ലോ. ൨൮. ഉണ്ടാവാ.....പന്തിയേന്തി ചാമേ പടിഞ്ഞാറു കലാപാലികൊണ്ടെഴും നീർമരുതു തളിരണിപ്പന്തലിൻ പന്തിയേന്തി കളിർകാലുന്ന വെണ്മേട അഴകൊട്ട് ആരും ഇരുന്ന് ഉണ്ണ് എന്ന് അത്യാം. അപ്പോൾ അവിടെ മുൻപറഞ്ഞ ഉച്ചാരണത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു് മേന്മയറിയാ നീർമരുതത്തിന്റെ തളിരുകൾക്കൊണ് പന്തലിട്ടിട്ടുള്ള പന്തലിച്ച നീതിയിൽ നീർമരുതിന്റെ കൊമ്പുകൾ പടർന്നിരിക്കുന്നതാണ് ചാമേ. അങ്ങപ്പൊഴുകിയ വെണ്മേട അതി

ഒരു സുന്ദരിയെ കാണുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കു കല്പനയെ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു അഭിപ്രായം. കാര്യകാരണങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഭാഗ്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പൊല്ല്യം... വൈശ്വദേവനായി കാമദേവന്റെ ശാസ്ത്രത്തിനുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം വ്യക്തിയനുസരണപരമായവയുമാണ്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “കന്യാവാപാവിഷയം പഞ്ചാംഗസ്യ വശ്യം” എന്ന വൃദ്ധത്തിന്റെ മാനവവ്യക്തിയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് പ്രയോജനമായിരിക്കും. “പഞ്ചാംഗസ്യ കാമസ്യ തന്ത്ര്യേന ജന്മം തന്മിത്യേന തൽ തന്ത്രം ആഖിംഗനാദി ശാസ്ത്രം ച, ആസമിത്താഭയാപ്യന്തേ സ്ത്രീയുഷ പുരുഷായുഷേന സ ആവാപ്യ സമാഗമോപായഃ. തൽപ്രതിപാദകം ശാസ്ത്രം ച. തന്ത്രാർത്ഥവിഷയം താദ്യമസാധ്യം തൽ ഫലം ധീരചിത്താകർഷണാദി തദ്ദാതീതി; തഥാ കന്യാവാപാവിഷയം വശ്യസുഖംകരണവശ്യാദി സാധ്യമിതി കാമശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തഃ. യഥാവിശാസ്ത്രഞ്ജേന. തന്ത്രമോവാപ്യ വശ്യം ചേതി ചിയാവസരിതം. തന്ത്രം തന്ത്ര്യേന ജന്മം തന്മിത്യേന തന്ത്രം ആഖിംഗനാദി; തദ്വിശ്വേന യേന തപേതി തന്ത്രം, കരണം ആസമിത്താഭയാപ്യന്തേ സ്ത്രീയുഷ പുരുഷായുഷേന സ ആവാപ്യ. സമാഗമോപായ തന്ത്ര്യേന. സ യേനാപരിശ്വേത തദ്വയാവാപ്യ. തന്ത്രം സന്തുഷ്ടകർമ്മാധികരണമന്യേനം കരണവിഷയം തു തന്ത്രാവാപ്യോപസംഭവം വ്യാപ്തിയത തന്ത്ര്യേന വശ്യം തീതി തദ്ദാതേന വിവിധിഭാവൈപ്രകർശനമിതി ഗർഭണരഹിതാദിക മോചനേ. ഇപം ഇഹം വയസ്യാഗ ഇതി സുഖം കരണം. ഇതി ച വശ്യം വശീകരണസാധനം.” കാമശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായി ഫലവശ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന വശ്യസാമിപ്യം, താദൃക കൂടിയവർ.

വശ്യം വശ്യവിദ്യാഭ്യാസം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു പരസ്പരം വശീകരിക്കുന്നതിനു മന്ത്രശാസ്ത്രാദികൾ പ്രയോഗിച്ചു ചെയ്യുന്ന വിദ്യ.

സാരമുപേത സാരകർമ്മപാദനീകരണമോഹനം
കാമീധീപ്രീതിമനഃ കിഞ്ചിദത്ര നിഗദ്യേത
ലജ്ജാലുപ്തമധഃ ഹൃദ്യം നളിനീമുഖമേവ ച
ഏതൽ പിഞ്ചാ സ്ഥവീർണ്ണേന കർമ്മാലം തിലകം പൂമാൻ.

(അനന്തനാഥം. പദ്യം. ൨.) ഇന്ദ്രാഭി ശാസ്ത്രങ്ങൾ നോക്കുക.

മന്ത്രവാദത്തിനിന്നെന്തുപോൽ സംശയം
 ഹിന്ദുക്കൾക്കെന്നി മറ്റൊരു ഭൂമണ്ഡലേ
 മല്ലനേർക്കുണ്ണിമാർ മാനസംകൊള്ളുവാൻ
 നല്ലതല്ലെങ്കിലും വേണ്ടതിൽ ചൊല്ലുവാൻ
 ചെറിയൊക്കെക്കൊന്നിത്തള്ളിയിട്ടങ്ങുനാൾ

* * * *

പച്ചത്തോണിന്നകത്തുള്ള മാംസത്തോളം
 വെട്ടുതായിട്ടു മറ്റില്ല ഭൂമണ്ഡലേ
 സാരമൊക്കൊന്നതിൽ ചേർന്നുവെണ്ണേണ്ട
 പരിധിയാകെ ധരിച്ചീലയായുന്നതും

എന്ത് കൈയെഴുത്തുവിൽ വെട്ടുവിടയെന്നുതന്നെ നൽകുന്ന ഭർത്താ
 വാദികളെ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു ദൃഷ്ടവ്യം.

മുപ്പാതം.....സാമന്ത്രിയായി ബ്രഹ്മാവിന് സുരഭീഭന
 ന്നുള്ള നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പാകവരണം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായും.
 ഇപ്പാളം.....നാകം ഈ പാളിപ്പിടിക്കുന്ന വേർപാടാകുന്ന
 പാമ്പിന്റെ വിഷത്തിന് മരുന്നായിരിക്കുന്നവളും ആകുന്നു ഏന്റെ
 ഭാര്യ, നിശ്ചയം. പാളം പാളം ധാര. പരസ്പരംപിടിക്കുന്ന—ജലി
 കുന്ന. വിപ്രയോഗോഗാരം വിരഹമൊന്നുപോലും. “മുരഗ
 പന്നാഗം മോശി” എന്ന് അർത്ഥം. “പന്നാഗംമോശാലഗ്നിപ്രതിഭ
 ഉജ്ജ്വലിക്കുമ്പോൾ മുരഗ്ന” എന്ന് കവിവാക്യം ദൃഷ്ടവ്യം. ഗരളമരുണ
 വിഷത്തിന്റെ മരണം, പ്രകൃതത്തിൽ അടുത്തും എന്ന് അർത്ഥം ഗ്രഹിക്ക
 ന്നതു തുടങ്ങിയതിരിക്കും. ‘വിപ്രയോഗോഗാരഗരളമരുണ’ അലങ്കാരം
 ബ്രഹ്മം. ആ മാളികയിൽ സഖികൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന പുഷ്പതല
 ത്തിൽ വിരഹമെന്നായ ഏന്റെ ഭാര്യ ഇപ്പോൾ കിടക്കുകയായിരി
 കും, നിശ്ചയം, എന്ന് ഭാവം.

രണ്ടാംപാദമാനം സ്വയമേപരയാ സുഖമാം നത്ര മദ്യ
 വ്യയം ശുഭാഭിരുതിനിവരണ കല്പവല്ലിവ കാന്തം ||
 രണ്ടാംപാദം അം വിരഹവിധുരം ഹിന്ദു വാചാ വിദ്യക
 സമ്പ്രദായമെന്നും മനസി കലനാകുല കലനാഗോളീ || ൨൭ ||

ചൊല്ലിക്കാട്ടും തിരിച്ചായവരും തന്നിയെ വധു-
 വർഗ്ഗമെല്ലാത്തിൽ മുറും
 വല്ലിമുട്ടത്തിലാക്കുകവരയതുപോ-
 ലന്യ ലക്ഷ്മീഗുണത്താൽ
 തെല്ലെന്നാലും വിജയാഗാത്രനിവനവളെ-
 ദൂരദേശത്തിരുനാം
 മെല്ലെന്നാസ്സാമകൈകെങ്കിലുമിത കന്യാദാമ-
 ണങ്ങളു മോഹിച്ചിടുന്നു || ൨൮ ||

ശ്ലോ. ൨൮. ചൊല്ലി.....ഗുണത്താൽ വധുവർഗ്ഗമെല്ലാത്തിൽ
 മുറും വല്ലിമുട്ടത്തിലാക്കുകവരയതുപോൽ ലക്ഷ്മീഗുണത്താൽ കന്യ
 അവരും തന്നിയെ തിരിച്ച ചൊല്ലിക്കാട്ടും എന്ന് അർത്ഥം. സാധാരണ
 വല്ലികളുടെ സമൂഹത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കുല്പവല്ലിപോലെ, ശരീരശൈല
 യുംകൊണ്ടു ചിത്ര്യയായിരിക്കുന്ന അവരും സാധാരണ സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽനിന്നുതന്നെ തിരിച്ചു പറഞ്ഞുതരും. വല്ലികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മല്ലുക
 ലക്ഷണത്തിന്റെ വല്ലി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ശോഭനകൊണ്ടു
 തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ, അന്യസ്ത്രീകളുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഏല്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാം. ലോക
 ത്തിലെ സ്ത്രീകളിൽ കാണുവാൻ കഴിയാത്ത സൗന്ദര്യം അവർക്കുണ്ട്.
 അതു കണ്ടാൽ മതി, ഏതെങ്കിലും ഭാര്യയെന്നൊരു തിരിച്ചറിയുവാൻ.
 ആമല്ലുകലന്യ ചിത്ര്യലാവണ്യസമ്പത്തി യാതി.

പരമേശ്വരൻ ദേവതരവോ മന്ദരൻ പാരിജാതകുടുംബം

സന്താനം കുല്പവല്ലിയെ പുംസി വാ ഹരിചന്ദനം

എന്ന് അർത്ഥം. കുല്പവല്ലി (കൽ-പരവല്ലി) ഇവിടെ യതിഭംഗം
 ഉണ്ട്. തെല്ലെന്നാലും.....ത്തിരുനാം വിജയാഗാത്രനിവൻ
 അവളെ ദൂരദേശത്തിരുനാം തെല്ലെന്നാലും. വിജയംകൊണ്ടു സ്വാസ്ഥത
 കൂടാതെ കഴിയുന്ന ഏതെങ്കിലും അവളെ വളരെ അകലെ ഇരുത്തുകൊണ്ടു
 തണുക്കിലും, അല്ല. മെല്ലെ.....മോഹിച്ചിടുന്നു സാധാരണ
 ത്തിൽ വാക്കുകൊണ്ടുചിത്ര്യം തോട്ടുനിൽക്ക് അല്ലെങ്കിൽ. അല്ലെ

എന്നിടം എനിക്ക് അവളെ അംഗങ്ങളാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൾ സാധി
 യാണെന്ന് എനാൽ വാക്കുകൊണ്ടു അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നില്ല. വാക്കുകൊണ്ടു
 അതുകൊണ്ട് അവളെപ്പറ്റിപ്പറയുക. അവളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ
 വർണ്ണിക്കുക എന്ന് ഭാവം. "അയാൾ സദാ തന്നിരിക്കുന്നവൻ ഗാത്രാദി
 വാസ്ത്വം ഗാത്രാണി സ്വപ്നാലംബമായിട്ടു സർവ്വവേദം വാചാ സ്വപ്നം
 സ്വപ്നം ചത്തും വാക്കുകൾക്കും മനസി കലയാതി. തലമുടി കയ്യാൽ എ
 യ്പതികൾപോലെയും നമോതീകൃത്ത്" എന്ന് ചി. തിരുക്ക. മുൻപു
 എല്ലാ സമയത്തും തലമുടിപറ്റി ഇങ്ങനെ ഗാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ
 അവളുടെ ഗാത്രങ്ങളെ സ്വർത്തിച്ചു വെച്ചിട്ടു എനിക്ക് ഇപ്പോൾ വാക്കുകൊണ്ടു
 അവളെ അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ടു ആഗ്രഹിക്കുക, ദുഃഖംനിമിത്തം സാ
 ധിക്കുന്നില്ല, എന്ന് ഭാവം. മോഹിപ്പിച്ചിട്ടു മോഹം സംസ്കൃതപദം.
 'മോഹം സംസ്കൃതം' എന്ന് ശാക്തപദം. വിവേകമില്ലായ്മ. മോഹമി
 ല്ലാതെ തടവിലാക്കിയതിൽക്കൂടി അവസ്ഥ. അതിൽ മോഹത്തിന്
 ആഗ്രഹം എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥം. അറിവില്ലായ്മ ആഗ്രഹത്തിന്
 അടിസ്ഥാനമാകയാൽ, ഈ അർത്ഥം സംഭവിച്ചു. മോഹിക്കുന്ന എന്ന
 പദത്തിന് ഇവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്ന് അർത്ഥം. ആഗ്രഹിക്കുക
 ഭോധാലസ്യമായിരിക്കുക എന്ന അർത്ഥവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.

അമ്മിയെമ്മിക്കറയുന്നിതായ്പ്പും

മണിമണിക്കരയെ മോഹവും

(മണനാലാലം. പൂന്താനം നമ്പൂരി.)

"എന്നിവയ്ക്കും ഗീതം കേട്ടുവിലക്കുനിസന്മാതൃകാരികളാണെന്നു
 മിന്നു മോഹിച്ചു വീണാളുഗതി വെറുവിലത്താളാ കാരാക്കു

(ഭാ. രാ. ച.) ഇത്യാദി പ്രയാഗങ്ങളെ നോക്കുക.

പ്രപഞ്ചം തത്ര സ്ഥിതികരണാ പരമേശ്വരായാശ്ചൈ

കുരുതാമോപലക്ഷണാ സ്തിഷ്ഠാമാണിക്യരാണി ||

മുക്താമാലോല്ലാസിതനന്ദിനാ വേദാസോ മുഖ്യകൃത്യാ-

നോക്താഷ്ടതപാന പരമേശ്വരവാരാണാമതസ്മിന് || ൨൯ ||

കണ്ടുകൊൾകണ്ടു ശുദ്ധസ്സുകിരണവും,
 രമ്യമാം പദ്മരാഗം-
 ചുണ്ടും, നീലോപലശ്രീചികരവും, മണിമാ-
 ണികൃശോർപ്പകിട്ടും,
 വീണ്ടും നന്മത്തിട്ടുന്വം ചിരിയുമുദയസായ്
 ശ്രേഷ്ഠതായാർമാത്രം
 പൂണ്ടുകൊണ്ടല്ല സാക്ഷാൽ വിധിയുടെ മമണി-
 രത്നസുഷിപ്രയോഗം

|| ൨൯ ||

ശ്രീ. ൨൯. കണ്ടുകൊൾകണ്ടു അങ്ങ കണ്ടുകൊള്ളുക. 'മം' പദപുരണാൽ (വൃത്തം യോഗിപദാൽ) പ്രയോഗിച്ച പദം. ശുദ്ധസ്സുകിരണവും നിർമ്മലമായ സ്ഫടികക്കല്ലുപോലെ ധവളമായിരിക്കുന്ന പല്ലും; പല്ലു് ആകുന്ന സ്ഫടികവും എന്തും അന്തം. രമ്യം..... ചുണ്ടു് മനോഹരമായ പദ്മരാഗക്കല്ലുപോലെയിരിക്കുന്ന ചുണ്ടും; ചുണ്ടു് ആകുന്ന പദ്മരാഗവും എന്തും. പദ്മരാഗക്കല്ലിന്റെ നിറം ചുവപ്പു്.

ഇന്ദ്രനീല ന രാജരാജീ പദ്മരാഗേ ന നീലിതാ
 ഉഭയം മയി ജാതീതി ഹന്ത ഇത്യാ വിച്ഛേദാത

എന്ത് ഔഷ്ഠ്യം. നീലോപലശ്രീചികരവും ഇന്ദ്രനീലക്കല്ലുപോലെ നീലനിറമായ തലമുടിയും; തലമുടിയിലായ ഇന്ദ്രനീലവും. "വേണീ നിർമ്മലനിർമ്മലമേന്ദ്രമണായാ വാണീനൂണീസാൽസുധാ വേണീകാട്" (ഭരത. ച.) എന്ത് നോക്കുക. അണിമാണികൃശോർപ്പകിട്ടും അണിയായ മാണികൃശുപോലെയിരിക്കുന്ന ശോഭയുടെ മോടിയും; ശോഭയാകുന്ന മാണികൃശുവും വീണ്ടും..... ചിരിയും പിന്നെയും നല്ല മുത്തുപോലെ വെളുത്ത ചിരിയും; ചിരിയാകുന്ന മുത്തും. ഉദയനാഥ് ഉജ്ജ്വലായി. ശ്രേഷ്ഠതാ.....പ്രയോഗം സാക്ഷാൽ വിധിയുടെ മമണിരത്നസുഷിപ്രയോഗം ശ്രേഷ്ഠതായാർമാത്രം പൂണ്ടുകൊണ്ടല്ല. ബ്രഹ്മാവു് ആ സ്മിതത്തെ സുഷിപ്തിയിരിക്കുന്നത് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന

അർത്ഥത്തെ അഭിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ രത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണു്. രത്നപരത്തിനു് ദ്രോഹം എന്നും സാക്ഷാൽ മണിയെന്നും രത്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗം പ്രസിദ്ധമാണു്. തുവമണി, കവിമണി, തരണീമണി ഇത്യാദി പദങ്ങളിൽ മണിയ്ക്കു് ദ്രോഹം എന്നർത്ഥം. "വല്ലഭവിധരതസമുദയംകൊണ്ടു്" (ഭാ. രാ. ച.) ഇത്യാദി സന്ദർഭങ്ങളിൽ രത്നത്തിനു സാക്ഷാൽ രത്നം എന്നു് അർത്ഥം. രത്നത്തിനു് ഇപ്രകാരം രത്ന അർത്ഥമുള്ളതിൽ, സാക്ഷാൽ രത്നം എന്ന അർത്ഥത്തെ അഭിസ്ഥാനമാക്കി ഗ്രവഭാവു് അവളെ നിശ്ചിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ, അവളുടെ ദത്താത്മ്യംഗങ്ങൾ സ്ഫുടിച്ചാലിരുന്നെന്നുതാകുന്നു. അങ്ങനെ അവൾ രത്നസ്വപര്യവായനു ഭാവം.

സാമുദ്രീകശാസ്ത്രം അനുസരിച്ചു നായിക ഉത്തമസ്ത്രീയെന്തുപ്രസ്തുത പദ്യത്തിൽ ധ്വനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണേണ്ടതാകുന്നു.

“ശ്രദ്ധേയസ്ത്രീയെപ്പ്രസ്തുതമാക്കുന്നതു്

ശാലഭരതം ച ഗർഭത്തി

* * * *

കൊല്ലൂർ ച നിർവ്വഹണേ സ്ത്രീയെപ്പോ

നാതിസ്തഥേവേന ദേവദാസ

രക്ഷണേ ബിംബഫലാഭാഭരത

ധനപുത്രസുഖപ്രദത

* * *

സ്ത്രീയെക്കൽ വിശാലാക്ഷീ നിതനാഭിസ്സമുദാ

സുഖീ സുഖഭാ നാഭീ താം കന്യാം വരയേവ് ബുധഃ

ഇത്യാദി സാമുദ്രീകശാസ്ത്രം നോക്കുക. പ്രകൃതത്തിൽ ദത്താത്മ്യംഗങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു മറ്റു അംഗങ്ങളുടെയും ലാവണ്യം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

വർണ്ണ സപ്താംബുതരതസാമപ്യവർണ്ണം വിധാത്ത

ബന്ധുസ്സന്ധ്യാജലമരതചാം ബന്ധുജീവാധരോഷ്ണഃ ||

ദേഹ്യ ദേഹിഭിരഹരികാ യത്ര മേഘനി ജനാ-

മാഭമാഭേന ഹൃദയകുമാന്യാത്തരാഗാഭയാനി

|| ൩൦ ||

തിണ്ണു നൽച്ചെമ്പരത്തിക്കെതിരധരമിയ-
 നുള്ളൊരാത്തനപിയാരം തൻ-
 വണ്ണ പൊൻതാമരപ്പൂമ്പൊടി കിടയൊടു സ-
 സ്യാഭൃബന്ധുതപമേന്തും
 കണ്ണേറൊലായതാണക്കെ മിഴിയണി വ-
 ളിന്നിളക്കം കൊടുത്ത-
 വണ്ണ രാഗം വളർത്തുരുക്കമുമതിനമാ-
 മോദമേറീടുമല്ലൊ

||൩൦||

ശ്ലോ. ൩൦. തിണ്ണു.....വണ്ണ നല്ല ചെമ്പരത്തിപ്പൂവുപോ
 ലെ അരുണവസ്ത്രമായ മുണ്ടൊടു കൂടിയ അവളുടെ നിറം. തനപി
 യാറം ചടച്ച ശരീരത്തൊടു കൂടിയവൾ. കൂടാതെ; ഏന്റെ വേർ
 പാടുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ അധികം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കും അവളുടെ ശരീരം
 ഏന് അഭിപ്രായം. പൊൻതാമര.....മേന്തും പൊൻതാമരപ്പൂ
 വിന്റെ പൊടിപാലയും സസ്യാകാലത്തെ മേയ്പാലെയും ശോഭി
 കുന്നതാണു്. കിട സമം. ബന്ധുതപമേന്തുക സാദൃശ്യദ്വാരകം.

പ്രതിപഞ്ചപ്രതിപേരി പ്രത്യനീകവിശോധിനഃ

സ ദൃക്സദൃശഃസംവാദി സമാജീയാനവാദിനഃ

ഏന് (കാവ്യാദരം) ഭണ്ഡി. പ്രതിപക്ഷാഭി പദങ്ങൾ തുല്യത്വം
 ചികളാകുന്നു. കണ്ണേറൊ... ..കൊടുത്തു് കണ്ണേറൊക്കെ, ആയതു്
 ആങ്ങളുടെ മിഴിയണി വണിന് ഇളക്കം കൊടുത്തു്. കണ്ണ ചെമ്പ പറ്റി
 യാൽ അതു പുരുഷന്മാരുടെ മിഴികളാകുന്ന വണ്ടുകൾക്കു് ഇളക്കം ഉണ്ടാ
 ക്കി, അവയെ ഇളക്കിത്തീർത്തു് കണ്ണേറൊരാൾ നോക്കിയാൽ, ഭൈവി.
 ആൺകുട്ടികൾ ആങ്ങളുടെ; ഇവിടെ 'ഭൂ' ലോപിച്ചിരിക്കുന്നു.
 അവൾ നോക്കിയാൽ—ആങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു് അവ
 ളിൽ ചെന്താലരുന് ഏന് ഭാവം. അവുണ്ണു.....മേറീടുമല്ലൊ
 അപ്രകാരം രാഗം വളർത്തി അവരുടെ ഹൃദയമാകുന്ന ആമ്പൽപ്പൂവിനും
 ആമോദം (സാന്ദാരം—സൗന്ദര്യം) വളർത്തും. അവൾ അംഗകാന്തി

കൊണ്ട് സന്ധ്യാപാരമ്പര്യമുള്ളവളാണ്. വണ്ടുകൾ ഇളകിപ്പറക്കുക, മുവപ്പ് ഉണ്ടാകുക, ആമ്പലു വിടുക, അതിൽ നിന്ന സെക്കുലും ഉത്ഭവിക്കുവ സന്ധ്യയ്ക്കു സംഭവിക്കുമല്ലോ. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ അവർക്കുണ്ട്. ആണങ്ങളുടെ കണ്ണ് വെണ്ണ്, നാഗം, (അനന്തനാഗം, മുരപ്പ്) ഹൃദയം ആമ്പലു്, ആമിടം (സെക്കുലും), അലങ്കാരം പൂവാർക്കു് അതിൽ ഉപമ. അടുത്തതിൽ ശുപക്കം.

അന്തർലീലാം മനയതി നരാമന്യപുഷ്പാംഗനാനാം
 ലീലാരാമഃ സപരമധുഖിനാം മായുരീകനളമിഃ ||
 പീഠേഷസ്ത്ര പ്രതീതിധിവിധിതുംകൃതിഷാരമൈവ്യാ
 വാണീ വിണാരവസഹചരീ വാണീനീനാം തിലായുഃ || ൩൧ ||

വീണക്കൊത്താവിഭജ്യാംഗനമണിയണിതൻ-

ചൊല്ലുകൻ പെൺകുയിൽക്കും-

നാണം നൽകുന്ന സപ്തസപരസീരവനിവ-

ണ്ടാണൊരവ്യാനമാതി

വേണം മായുരൂതാന്നിട്ടമൃതിൻ ചകരം

നിൽക്കുമ മാരവില്ലിൻ-

ഞാണൊരരീടമാട്ടംകൃതിരവതിതു താ-

നാണം സന്ദന്ദമരില്ല

|| ൩൧ ||

ശ്ലോ. ൩൧. വീണയെല്ലാം.....നൽകുന്ന ആ വിഭജ്യാംഗന
 മണിയണിതൻ വീണയെല്ലാം ചൊല്ലു പെൺകുയിൽക്കും നാണം
 നൽകുന്ന എന്ന് അർത്ഥം. നൽകിപ്പറ്റുക വംശത്തിന് അലങ്കാരമി-
 യിരിക്കുന്ന അവളുടെ, വീണയുടെ ശബ്ദംപോലെ മധുരമായ വാക്കു്
 കയ്യിൽപിടക്കുകയും നാണം ഉണ്ടാക്കും. കയ്യിൽപിടക്കുക ശബ്ദത്തെ
 കാര്യം അവളുടെ വാക്കിനു മായുരൂതം അധികം ഉണ്ടെന്നു മായം
 വിദ്യയാംഗന തടി, നൽകി; സമർത്ഥ മുഖം എന്തും അർത്ഥം.
 “വിഭജ്യാ ച വാണീനീ” എന്ന് ഫലമായും. “മന്തായാർക്കിൻ
 തന്തപ്പും വിഭജ്യായോ ച കീർത്തയേ” എന്ന് മേൽപദം. വിഭജ്യാ
 ഗതാ (ചികിത്സയി) മണി എന്നാണ് അറിയായ പ്രായോഗം ഫലമുണ്ട്.

പുത്തംഗം അരികടക്കയിരിക്കുമ്പോൾ 'ആ'കാരം ചോദിച്ചിരുന്നു. "നിരങ്കാരം കവയം" എന്ന് സ്തബ്ധം. പെൺകുയിൽ ആൺകുയിലിന്റെ രഞ്ജിതനിരപ്പാർക്കു കൂട്ടുകയായി മാധുര്യം ഉദ്യോഗം ചെയ്തുകുയിലിന്റെ രഞ്ജിതം, എന്ന് അഭിപ്രായം. "അമ്പലപ്പുഴക്കു മനാസം" എന്ന മൂലം അനുസരിച്ച് കവിധർമ്മമെന്നതായ പരിഭാഷകൻ രാജയിൽ പെൺകുയിൽ എന്ന് പ്രയോഗിച്ചതാകുന്നു. സപ്തസ്വരം.....ആദ്യനാമായി സപ്തസ്വരങ്ങളാകുന്ന വഞ്ചകർ കർമ്മങ്ങളെ പൂർവ്വീകരിക്കുന്നു. വാക്കിൽ സപ്തസ്വരങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന് ഭാവാ. സ. രി. ഗ. മ. പ. യ. നി. എന്നിവ സപ്തസ്വരങ്ങളുടെ സമുച്ചിതത്വം.

നിഷാദർശനധാര അധർമ്മമല്ല മരണധാര.

പഞ്ചമം പരമം സപ്ത തന്ത്രികൾക്കുമിതം സ്വരം

എന്ന് അർത്ഥം. ഉദ്യോഗമായി തത്ത്വജ്ഞാനമെന്നതായ നീക്കം. എന്നാൽ പൂർവ്വകാലവിശേഷം. മൂലത്തിലും അങ്ങനെയെന്നു; ഉപദേശം മാധു.....നിൽക്കുമ്പോൾ തികഞ്ഞ മാധുര്യംകൊണ്ട് ആതിര പരമം നിൽക്കും. ഉപദേശം വേർപാടും. വേണ്ടുന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്ന; സാക്ഷാൽ ആദ്യലോകത്തിൽത്തന്നെല്ലാം വേറെ ഒരാൾ പകരം നിൽക്കുന്നത്. അതും സ്വപ്നത്തിലാകയാൽ ഭൂമിയിലില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനു പ്രതിനിധി ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുക യുക്തം. ആ പ്രതിനിധി വാക്ക് എന്ന് ഭാവാ. പകരം നില്ക്കും പ്രതിനിധിയായും. സാമൂഹ്യവാചി. മാരവില്ലിൻ.....മില്ല കാരണവന്റെ വില്ലിന്റെ കാരണവും അവളുടെ വാക്കുതന്നെ സംഭവമില്ല. ഇവിടെ അങ്ങനെയൊന്നും അത്യന്തം ഉദ്ദീപകമെന്ന ഭാവാ.

സരസീരഹാസ്യവര ചാപശിരീഷീ-

സ്വരസാമധ്യമിതമുന തന്ത്രികൾ

എന്ന് അർത്ഥമെന്തിതം. (മ. ക. പ. വ. തന്ത്രികൾക്കുമിതം സ്വരം.) അപകാരം അതിരായാകുന്നിതും ഇപ്രകാരം.

പ്രേമപ്രഭാപിപഥിരിതം കർപ്പണം രാഗലക്ഷ്യം
 സാക്ഷാദക്ഷ്ണാൻവമധു രതിപ്രാദുരം ചിത്തഭയാനേ ||
 പ്രീലാലിക്കാവിധിക്യ സുസമീം വിളാലോസസിസ്യം
 ബന്ധം കാരണേ സ്വപ്നരതി ച വശയാമധ്യം ഭിതമധ്യം || ൩൨ ||

തജ്ജിപ്പുകൊമ്പനാനക്കളിമല,യൊരുക-
 ണ്ണാടി,യാരാഗലക്ഷ്യ-
 കളളിൽ സെരച്ചും കൊടുക്കേനയനമധു, രതി-
 കാഴ്ചകാമന,പിന്നെ
 കൊള്ളിക്കേനാണമോലുംസഖി,സരസവിലം-
 സത്തിരയ്ക്കുഴി,കാന്തി-
 കളളിപ്പുസ്ഥാനമായെഴുന്നതില തടവിട്ട-
 നിതാസ്സന്നതാംഗി || ൩൨ ||

ശ്രീ. ൩൨. തജ്ജിപ്പു.....മല തജ്ജിപ്പുകൊമ്പന കൊമ്പന കളിക്കുന്ന മലയാളം. തജ്ജിപ്പു ആധിക്യപ്രകാരം. തിരിഞ്ഞിരുകി ഗർവ്വത്തൊഴുകി മുക്പാട്ടു ചെയ്യുന്ന പാട്. അനുകാരം. നൃപകൾ മലകളിൽ കൈപരിസരങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എന്ന് പ്രസിദ്ധം.

മധുഗന്ധികപരഞ്ചു

കാരണസാഹിതം ഗമാ

ചരന്തി * * * *

എന്ന് ഹസ്തപ്രയുക്തവും. 'തജ്ജിപ്പുകൊമ്പനാനക്കളിമല'എന്നു പദ്യ മലയാളപദങ്ങൾകൊണ്ടു നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സരസസമാസ പദമായിരിക്കുന്ന എന്ന് പ്രത്യേകം. തജ്ജിപ്പുകൊമ്പനാനക്കളി കൈസ്സ അർത്ഥത്തിലും ആധിക്യം ഉണ്ടു്. ഒരു കണ്ണാടി.....ലക്ഷ്യമിട് അനുരാഗമാകുന്ന ലക്ഷ്യമിട് കണ്ണാടിയാവും. അനുരാഗ പ്രതിബിംബകം എന്നു ഭാവം. ഉള്ളിൽ.....മധു മനസ്സിനും നയനത്തിനും സമാം കനിപ്പിക്കുന്ന മധു നയനമധു നയനത്തിനു തുല്യം. നയനം നയിക്കുന്നതു് കണ്ണു്.

നോക്കൂ എന്നിവ ആയിക്കേട്ടു വെക്കുന്നു എന്ന് ധ്വനി. സ്വന്നതാൾഗി
സ്വന്നതായിരിക്കുന്നു (അപ്പൻ) ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുവെക്കും, സുരഭി.

സാ സ്വന്നതാൾഗി നിയമാവസാനേ

ജ്യേഷ്ഠായ തനുസ്യ വിദഗ്ദ്ധ നമസ്തം

എന്ന് കൃഷ്ണവിലാസം. (സ. ൨)

സ്വന്നതാൾഗി വിശേഷണപദമിതം. ഇവിടെ വിശേഷ്യമാരുമി
രിക്കുന്നു. "വിശേഷണമാത്രപ്രായോഗം വിശേഷ്യ പ്രതിപദത്തേ"
എന്നും, "വിശേഷസ്വ പ്രതിപദത്തേ ജാതായാം വിശേഷണമാത്രമസ്യ
വ പ്രായോഗം" എന്നും വാമനാചാര്യൻ (കാവ്യലങ്കാരസ്തം. അധി
കരണം ൫.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു സ്മർത്വം. ഈ മാതിരി സന്ദർഭങ്ങ
ളിൽ വിശേഷ്യത്തിന്റെ "ഉപാദാനം തു നിർമ്മാണപാഠ്യേക്കു ഹവ"
എന്ന് പൂർണ്ണസ്വരസാതി (വിദ്യലൂക) പറയുന്നു. "താമസ്യനാം ശിരശേ
രേതേന്ദ്രിയ ഗാഢധീവധനാ" (മോഹം) ഇതാദി പ്രായോഗങ്ങൾ
നോക്കുക.

അവകാരം രൂപം.

ലക്ഷ്മീധർമ്മം ക്ഷണമേവീതപ്രായം ജ്ഞാനം
ധർമ്മം ഗർഭം കലാഭരണമോ ദർശനം കല്പയന്തി ||
അംഗം ബാലാഭരണമി കരേ പീനതം പീഡിതം
നാലം മധ്യസ്ഥപി കൃഷ്ണമേതി ശങ്കാഭരണേ || ന.ന. ||

പുണ്യാൻ ലക്ഷ്മീധരം ധാത്രിയുമമരകിലും,

ദുഷ്ടിയാം കന്യ കാമൻ

ഗർഭത്തിൽപ്പെട്ടമട്ടായിളവെയിൽനിറമാം-

മെയിലും ദർശിനത്തേ

കെല്ലോടേകുന്നു ഭേദം മൂല നാളയകിലും

മാർനിറഞ്ഞീലവരക്ക-

ജിപ്പോഴും ശങ്ക വർദ്ധിച്ചധികമതിച-

ച്ചായിതേ മത്സ്യഭാഗം

|| ന.ന. ||

ഏ. നന്ദ. രൂപംനാൻ.....മിത്രകിലും കൂടെതന്നെ
 ഏപ്പോഴും ലഭിക്കുകയെന്ന ഉപമാനാവ് ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദ്രഷ്ടിയാം
 .....പ്പെട്ടമതായ് ദ്രഷ്ടിയാകുന്ന മനസ്സ് കാരണം ഉള്ളിൽ വാണി
 ക്കുന്നു വിധത്തിലായി, ധ്യാത്രി ഉപമാനാവ്, വളർത്തു; "ധ്യാത്രി സ്വ്യാ
 ഉപമാനാചി" എന്ന് അർത്ഥം. കട്ടിക്കള നോക്കി തിരിയുകയെന്നത്
 ഉപമാനാവിന്റെ ധർമ്മം. ഇവിടെ ലഭിക്കുകയെന്ന ഉപമാനാവ് അടുത്തു
 കിട്ടുന്ന സമയവും പിരിയുന്നതിലിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ചാർത്തുകയെന്ന പത്ര
 നെ ദ്രഷ്ടിയാകുന്ന മനസ്സ് വാണിരിക്കുന്നു. ദ്രഷ്ടിയിൽ ലഭിക്കുകയും കാര്യം
 തന്നെ സ്ഥിതിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തിത്വം. "മനസ്സാർത്ഥം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന
 ലഭിക്കുകയെന്നവിധത്തിൽ മനസ്സാർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നു" എന്ന് അനുഷ്ഠാനപത്ത്
 ഇതിഹാസത്തിൽ..... കേൾക്കും ഇതിഹാസത്തിൽ നിർമ്മാണകൃത്യ
 കർമ്മത്തിലും ഇതിന്നു നിലയെന്നു സാർവ്വത്രികമായി ഉപമാനാകുന്നു
 തലമുടി. ഇതിഹാസത്തിലും പലയിടത്തും തലമുടിയിൽ കർമ്മ
 തലമുടിയുടെ ചാർത്തി വ്യക്തിത്വം വർദ്ധിക്കുന്നു, അത് ഇതിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ
 എന്ന് അർത്ഥം. ദർശനം മേഖലകൾ ആകാശത്തിൽ വ്യാപിച്ചു സൂര്യൻ
 പ്രകാശം മറഞ്ഞു ഇതിന്നു തന്നെ വിവരം. "മനസ്സാർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നു"
 എന്ന് അർത്ഥം. മുമ്പുള്ളതും.....മുമ്പാകെ അവർ ആരംഭിക്കുകയെന്ന
 നായന്ത് യാഗി. അതിന്നുപോഴും.....മുമ്പാകെ ഇപ്പോഴും
 മുമ്പാകെ അധികം കല, വർദ്ധിച്ച അതി ചാർത്തി ആയിത്തന്നെ എന്ന്
 അർത്ഥം. അവർ അവർക്കുവേണ്ടിയെന്നായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ
 യിലും സ്ഥിതിക്കുന്നതിന്നു അധികമായ പേടിക്കുകയെന്നപോലെ നടുവു
 ചാർത്തിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ചാർത്തിക്കുന്നു നടുവ്. അതിന്നു പേടി
 കൂടിവന്നപ്പോൾ അധികം ചാർത്തി തട്ടി. നടുവ് അധികം ചാർത്തിരി
 കുന്നുത് സ്ഥിതിയിൽ അതിന്നു കാരണമാകുന്നുവാ (അധികം വളർത്തുകയും
 അവയുടെ കാര്യം നോക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ എന്ന് അതിന്നു മേൽ)
 എന്ന് അർത്ഥം. എന്ന് അർത്ഥം.

പുനർവിചിത്രം ചാർത്തിയതി

മുമ്പാകെത്തന്നെ മുമ്പാകെ വേദം

എന്ന് അനുഷ്ഠാനപത്ത്. അതിന്നു മേൽത്തന്നെ.

സാ കാഞ്ചിസ്താ ഗിരി മധുരതാ ശീതമൃതം തരംഗ
സാ സൗരഭ്യോദ്ഗതീരപി സുധാസാഗരസ്സാധരോഷ്ണഃ ||
ഏകാത്മപദേ ശൃതമതീതയദന്യോപദേന യസ്തി-
സോ നീഭാവം ബ്രഹ്മതീ വിഷയസ്തദ് ഏവേന്ദ്രിയമേണാം || ന.ശ് ||

നല്ലൊന്നു അന്തിയാവാൻ മധുരനയ്യടലി-
ഒന്നാണിടുന്നാത്തണപ്പെ-
നല്ലൊപ്പുന്നാ സ്തംഭസ്ഥം പരമമുതുകിട-
യ്ക്കൊക്കെയാർ ചൂണ്ടുകണ്ടും
നല്ലൊന്നു ചെച്ചുമാണൊന്നനുഭവമതിൽ മ-
റെറാകയും കൂടിയൊക്ക-
നല്ലൊ സർവ്വേന്ദ്രിയത്തിൻ വിഷയസുഖവുമൊ-
പ്പാരുസർവ്വാംഗിയായിൽ || ന.ശ് ||

ശ്രോ. ന.ശ്. അർത്ഥം സ്വപ്നം. ആവർത്തന അംഗങ്ങൾ ഏലാം
സുന്ദരങ്ങൾ എന്നും, അവിടെ സർവ്വവ്യവസ്ഥകൾ ആദ്യദൃഷ്ടത്തെ ജനി-
പ്പിക്കുന്നവർ എന്നും അർത്ഥം. ആവർത്തന ദേഹത്തിന്റെ കാന്തി
കണ്ണിനും, വാത്മീയവും ചൈതന്യവും, അംഗങ്ങളുടെ കണ്ണപ്പ് രാശി-
നും, സൗരഭ്യം താസ്മിത്തവും, മുഖസ്തംഭസന്ദർഭിയത്തിനും ആനന്ദ
മൗഢം കൈകൾക്കും. അംഗപ്രാപ്തിയും അന്തിവ്യാപ്തിയും എന്ന് ധ്വനി,
അവർത്തനം കാവ്യരീതി.

ഇവിടെ പത്തു മുതൽ ന.ശ് വരെ പദ്യങ്ങളിൽ ആകാംഭാനവിഭാവ
മായ നാലിടത്തുളള മദ്യപകരായ അംഗപ്രാപ്തിയെ വർണ്ണിച്ചിരി-
ക്കുന്നു. ആലംബനഗതമായ മദ്യപനം, ഗുണം, ചേരു, അലങ്കാരം
തടസ്ഥം എന്നിങ്ങനെ നാലുവിധം. അതിൽ ആദ്യത്തേതിനെപ്പറ്റി
പ്രസ്തുത പദ്യങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും കാരണങ്ങളാകുന്നു.

യായവനും ഇപ്രപഞ്ചമെല്ലാം സൗരഭ്യമുദിതപരം
മാർദ്ദ്യവും സൗകര്യവും ചേർത്തുലംബനഗതം ഗുണം

എന്ന് സുധാകരം. ഗുണവർണ്ണനത്തിൽനിന്നു നായിക "ശൈശവ
യായവന വ്യതികരോന്മീലമായ" നിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന്
സ്മരണം.

ഏവം മന്ത്രേ വിരഹദിവസേസരഭിരേണേഷണാം സാ-
ക്ഷാമക്ഷാമാ ചിരമനേനധ്വാനശ്ശോകാഞ്ചലൈഃ ||
സ്മൃതസ്മൃതേ മമ സുചരിതേ നൃനമനോഭയേ സ്മൃത-
ചപ്രസ്തംബാരമവിമുച്ഛിതാ സല്ലഭീമഞ്ജരീവ || ൩൫ ||

കേട്ടാലും തനപിയാളായവളിതുവരെ നി-
ർഭാഗ്യനാമെൻ വിശ്വോഗാൽ
കൂട്ടായിപ്പോ വെറും പട്ടിണി വിഷമവിചാ-
രാനിശോകങ്ങളാലേ
ലോട്ടായ് പുരെയ് ചെട്ടുക്കുറേ പരവശതാ-
യന്ത്രമട്ടായിരിക്കാം,
കാട്ടാനക്കൂട്ടർ ചീന്തിടുന്ന മലരണിയു-
ള്ളിത്തലിൻ ക്രന്ദപോലെ || ൩൫ ||

ശ്ലോ. ൩൫. ൩൫ മുതൽ ൪൫ വരെ പദ്യങ്ങളിൽ വിരഹം
കൊണ്ടു് നായികയ്ക്കു് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ശോച്യമായ അനുഭവം
ക്കുറേയെ വ്യക്തിപ്പാൻ. കേട്ടാലും നിർഭാഗ്യം. കേട്ടാൽ നിനക്കു്
അനുഭവം ഉണ്ടാവാമെന്നയിരിക്കയില്ലെന്നു് അർത്ഥം. തനപി.....വരെ
സ്മരണിയായിരിക്കുന്ന അവർ ചാർപ്പാട്ടു് ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം ഇന്നു
വരെയുള്ള ദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ തനപിയാൾ ശരീരപാർശ്വം
ധരി. നിർഭാഗ്യ.....ങ്ങളാലേ ഭാഗ്യശൂന്യനായിരിക്കുന്ന
ഞാൻ പരമപെട്ടതു നിമിത്തം, കൂട്ടുകാരായിത്തന്നിരിക്കുന്ന പട്ടിണി,
വിചാരം, ദുഃഖം എന്നിവ നിമിത്തം; ആഹാരാദികളായ അത്യാവശ്യ
കാര്യങ്ങൾപോലും നിവർത്തിക്കു്യാതെ, ഏണപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു്
ഏല്പാഴും ഭുജിക്കുന്നവർ എന്നു് അർത്ഥം. ലോട്ടായ്.....പരവശ
യായ് പുരോലെ ഉദ്ദവും സുകരാരവും ആയ ശരീരം ചെട്ടുവിഷാദം
നിമിത്തം പരവശ അന്ത്യാധീന. ദുഃഖത്തിന്നു് അധീന. “പരവശ
തയാടടുത്തു സാക്ഷികി” ഏന്താദരകം കിളിപ്പാട്ടു്. സമ്പ്രദായം
രിക്കാം.....പോലെ കാട്ടാനക്കൂട്ടർ ചീന്തിടുന്ന മലരണിയുള്ളിനെ

ലിൻ കൃത്യപോലെ അനുഗ്രഹമായിരിക്കാം. കാട്ടാനകൾ ചിട്ടന്നിട്ടിരിക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങളോടുകൂടിയ ഇനങ്ങളിൽനിന്നു കൃത്യപോലെ, മറ്റൊരാളായിത്തീർന്നിരിക്കണം. കാട്ടാന കൂട്ടിട്ടുൾ അന്നത്തോടി ഭുജിക്കുക തീവ്രതം വരയി. ഇത്തരത്തിൽനിന്നു നായിക ഭുജം സഹിക്കുന്നതിന് അല്പവും കരുത്തില്ലാത്തവർ എന്ന് അഭിപ്രായം. നായികയുടെ അംഗസൗകര്യവും വ്യക്തികൾ.

അനുകരണം പ്രിയമായ ഒരു മരമാകുന്നു ഇത്തരം എന്ന് പ്രസിദ്ധം.

മേൽവന്ന ചാപി മാനംഗം നിദാശ്വം ഭക്തിയന്തി ച
സല്ലഭീകർണ്ണികാരഞ്ച കോവിദാമുദമുണ്ഡം

എന്ന് ഫസ്തൂഖ് ഷാദ്ദുലാഹി.

മുൻപേതാനത്തിട്ടുകൊണ്ടു സ്വകരകലിതമാം—

സല്ലഭീപല്ലവഭരണം—

തുമ്പിടത്തോളം വെള്ളത്തോളം വെള്ളമാം—

അതി നന്നായ വെള്ളം

എന്നും, (ഉ. രാ. ച. അടകം)

പല്ലവമാണെന്നു സല്ലഭീകരനായിട്ടു

പാവകളാലു നല്ലൊന്നുപോലെ

എന്നും (പ്ര. ഗാ) സ്മയവും.

അനുഗ്രഹം ഒരുതരത്തിലുള്ളതല്ല. ചാപത്തും കറഞ്ഞവർ; “മാതാ മന്ത്രേ തിന്നിരമിതാ പദ്മീനീവാന്യത്രാപാ” (മോളം) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ മായ ഉദ്ധര്യം;

ഏകം ബാഹ്യമകർമ്മമിതമുപമാനമെങ്കിലും പവിത്രം

തിഷ്ണോവിസ്തനം പരമേശ്വരമോഹനമേവ ||

അസംകലനമേവമവനമേവേന വിശ്വീഷ്ടമേവം

വ്യത്യസ്തം പ്രസിദ്ധം അതേ അതിനാ മന്ത്രമേവ || ര. ത ||

കറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും തലയിലൊരുപുറം

ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത

മറ്റൊക്കെക്കൊണ്ടു ചുറ്റിത്തുടക്കുകൾ സി മു-

ട്ടൊത്തുചുട്ടൊന്നൊതുക്കി

മറ്റും കാൽത്തണു മാറീട്ടിയിണപിണയു-

മ്മട്ടിലാഞ്ഞനപിയാളെ-

മുറ്റം കാമൻ വിരിച്ചാശ്ശരയനമതിൽ-

ത്താൻ ചെടുത്തിരിക്കുന്നതും

|| ൩൬ ||

ശ്ലോ. ൩൭. അമ്മാ സുഗമം. കാമദേവൻ അവളെ തന്റെ ശര
ങ്ങൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച കിടപ്പിൽ ശയിപ്പിച്ചിരിക്കുവാൻ ഇട
യുണ്ട്. അവൾ വിരമ ദുഃഖംകൊണ്ടു പുഷ്പശൃംഗയിൽ കിടക്കുകയായി
രിക്കാം എന്ന് ഭാവം. ശരശരം നാം ശരശി. വേദനാധിക്യമുണ്ടാകാം.
ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്ന കിടപ്പിൽ കിടക്കുന്നവർക്ക് എത്ര
വേദന ഉണ്ടായിരിക്കുമോ അത്രയും വേദന ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്ന് ഭാവം.
കാമദേവന്റെ ശരങ്ങളാകയാൽ പുഷ്പശൃംഗം വേദന ജനിപ്പിക്കുവാൻ
ശക്തി കിട്ടിയെന്നു ഗ്രഹ്യം. മറ്റൊരു പ്രസിദ്ധമായ ഭീഷ്മന്റെ
ശരയെന്നകഥയെ ആശ്രയിച്ചു ഈ ശരശി ഉണ്ടായി.

അംഗം പ്രകടനം ശരശൃംഗം-

ശായിരന്തനന്തരവിളാസം

എന്ന് ആ മലസാമ്രാജ്യം. (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കൊയിത്ത
യ്ക്കരൻ). അവളെപ്പോലെ ശരശൃംഗത്തിൽ കിടക്കുകയുണ്ടോ എന്ന്
ത്താനും എന്ന് ഭാവം. അലസനും ഉലാപ്രകടനവും സ്വഭാവമാകുന്നതും.

കാത്ത കാത്ത കസുമമുദാലൈരംഗമകരാന്തിമഗ്നം-

മാഞ്ചിളാണ വിരതമധുരലാപമെന്ദീവിരാവാ ||

ദൂരാദൂരം മയി വിരമിത ദുഷ്ടിയാണൈകലക്ഷ്യ

വിശ്വാഭാവ ത്രികന്തപിത വിദ്യമാ മീനകേതോ || ൩൭ ||

സൗന്ദര്യംകൂടിട്ടെന്നാവളഹിയിനള-

ന്നുള്ള പൂമേനിയോടൊ-

ത്തൊന്നെന്നാത്തിഭവന്തിക്കളമധുമൊഴിയാം-

തൊണൊലിഗ് ദാലാഷമെന്യേ

ഇന്നു നെത്തന്നെയോമന്ത്രിശിശുവകലം-

അയ ഞാൻ ദൂരെയാതോ-

രിന്നേരം ഞാനെഴിഞ്ഞു മൂലശരമലർവി-

ല്ലിന്റെമട്ടായിരിക്കാം

|| ൩൭ ||

ശ്ലോ. ൩൪. സൗന്ദര്യം.....തോടൊത്തു സൗന്ദര്യ
സമ്പന്നനായ അവൾ കഷ്ടം കഷ്ടം ദുഃഖം നിമിത്തം ചടവുളം പൂ
പോലെ മറ്റുമായ ശരീരത്തോടുകൂടി. അവളു ഹ ഹ അവളെ പാട്ടു
യെക്കുറിച്ചു കാണിച്ചപ്പോൾ തന്നെ നായകനെന്നു ഭൂതത്തിന്റെ
ആധിക്യത്തെ ഹ ഹ എന്ന പദം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. അതൊരുമിച്ചു
അധികം സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവൾക്ക് ഈ കഷ്ടത വന്നു
വല്ലോ എന്ന് അഭിപ്രായം, ഭരണാനുമതിയേറതി അധികമായി
വർദ്ധിക്കുന്ന ദുഃഖത്തോടെ ആത്മീയ ദുഃഖം. "ആത്മീയ പീഡാ ധനു
രജ്യാപ്തം" എന്നു വിശ്വം. കളു.....മെന്തു മനോഹരവും മധു
രവും ആയ വാക്കുകൾ അങ്ങനെയ്തോടുകൂടി. ഞാണൊലി
ഞ്ഞാണിന്റെ മട്ട. ഇന്നേരം.....രിന്നേരം ഇന്ന് അധികമായി
മിഴികളായ ശരങ്ങൾക്ക് മകുടമായിരിക്കുന്ന ഞാൻ അകലെയായ ഈ
സമയത്തു; ശരം അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ എന്നപോലെ അവളുടെ ദൃഷ്ടി
എന്നെക്കുറിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു (നോക്കി) കൈനടിക്കും ഹൃദയ ഭാവം.
ഞാണു.....മട്ടായിരിക്കാം ഞാൻ അഴിഞ്ഞു അകലെയായ
കാമദേവന്റെ പൂവില്ലപ്പോലെ നിശ്ചിതയോഗ്യതയും ശാശ്വതയും ആയി
അറിയിരിക്കാം. അവൾ മധുരവാചകമെന്നും കൂടാതെ മനോഹരവും
കൂടിയിരിക്കുകയായിരിക്കും എന്ന് ഭാവം. നായിക വില്ല, വാക്കു
ങ്ങനെയ്തോ, ദൃഷ്ടിശരം, നായകൻ ലക്ഷ്യം; അവൾക്കും ഇപ്രകാരം.

നീതന്നുസ്തംഭസ്തംഭകനിലത്തോ റോ മതം വേണിമനസ്സം

ധാരാ മിശ്ര തരപിസ്തംഭാമസ്ത സിമന്തദേവതം ||

ആനമല്ലായ്യാതിമിരമിതകുന്ദാണിപിക്കാതപാത്ര

ത്രാതം നമോധരനവരവശ്വതദണ്ഡായമിനാ

|| ൩൮ ||

കാലേ ഞാൻ കെട്ടിവെക്കായില്ലമവളുടേയ്ക്കു—

ഇരുന്തലിൻകൂട്ടമേററം

ചേർപ്പുകൾ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരവിധി:

പ്രായ: പൊക്കത്തിരിക്കാൻ

മേലേ ചാപ്പിട്ടുകാട്ടുന്നതുകാര്യമായി:-

പ്രീതിമല അടക്കാൽ

പോലേ നിമുത്തിചേറുനടുവിലെഴുകെഴു-

കന്നട സാഹിത്യചരിത്രം

|| ൩൦ ||

[illegible]

ആദ്യ ബഡ്ജെറ്റ് വിശദീകരണം അതിലൊരു ഫീച്ചറാണെന്നും വിശദീകരണമാണ് അത്. മോശം പ്രവർത്തിയാണ്.

എന്ന് (മ. ഭാ.) ദേവം നോക്കുക. ഏറ്റവും.....പൊക്കത്തിൽ
 ചൊൻ വളരെ അതിയായിട്ട് അധരമാകുന്ന ബാലാഭിത്യൻ. ബാ
 ലൻ അധരരവിയെന്ന് മുണ്ടിനെ ആഭിത്യനായി കളിച്ചുപോൾ
 (സൂര്യൻ) ചുവപ്പുനിറം വെള്ളുനത്തിൻ ഇര പലം പ്രയാശിച്ചു. ഉദ
 യത്തിലുള്ള ആഭിത്യനാണല്ലോ ചുവപ്പുനിറം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇങ്ങിനെ
 നശിപ്പിച്ചുപോയിരിക്കുവാൻ മേലേ ചാച്ചിട്ട്.....പോലേ മുക്
 തിൽ ചാച്ചുപിടിച്ച് കാണിക്കുന്ന കരനിമയാകുന്ന മയിൽപീലിക്കൊണ്ടു
 ന്നാക്കിയ കടമ്പുകൾ കാമുപാദല നീളത്തിലേത്തു.....മേഖ
 അഴകെഴുന്നോരു സീമന്തമേഖ നീളത്തിൽ നടുവിൽ ഏതും. അതി
 യുള്ള സീമന്തത്തെ നീളത്തിൽ നടുവിലായി വെരിച്ചിരിക്കും. ഏതും
 എന്ന അന്ത്യപാദത്തിനവ കിയയ്ക്കും പ്രഥമപാദഗതമായ കൂനലിൻ
 കൂട്ടം കുന്ദാപ്. നീളത്തിനോളം പ്രഥമമായ സീമന്തം. ദീർഘമായ
 സീമന്തം എന്നും അർത്ഥം. കെട്ടിവെച്ചുപോയ കലമുടിയിൽ നീണ്ട സീമന്തം

രേഖ, അധരമാകുന്ന ബാലസൂത്രൻ നിമിത്തം തന്റെ കാന്തിയാകുന്ന ഇരുട്ടിനു ഹാതിവരദാതയിരിക്കുവാൻ ചിക്രിച്ചിരിക്കുന്ന കവനിയായ കുന്ന (മയിൽപ്പൂവിടകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ) കടയുടെ ചാമുപോലെയായിരിക്കും എന്നു ഭാവാം. ഇതുകൊണ്ടാണ് പ്ലായയാകുന്ന ഇരുട്ട്. “പ്ലായം തിമിരം” എന്ന രൂപത്തിന് “പ്ലായം കാന്തിരേവ തിമിരം തമിസ്രം” എന്ന് മാനദണ്ഡവ്യാഖ്യ. പ്ലായം കാന്തി ശോഭ. “പ്ലായാത്പനാത്പലകാഞ്ചനം” എന്ന് അർത്ഥം. തലമുടി ഇരുട്ട്, അധരം ബാലസൂത്രൻ, അർച്ചനം കട, സീമന്തം കടരാഖ്യം. അലങ്കാരം ബ്രഹ്മസം.

നാലും ദൃഷ്ട്വാ സുഖയതിസഖീർണ്ണശീതോപചാരാദ്,
 പ്രേക്ഷ്യാപ്താർദ്ധം പ്രളയവിനാശേ പ്രേക്ഷ്യണ യശ്ചയാതാം ||
 തച്ചാത്രവും തിമിരം പൂർവ്വോപാധിമാലരംഭേ
 യോനാനുക്തം വേതി വിമുഖം ഭൂമി താസ്യവേഷു || നന് ||

ഓരോ ശീതോപചാരങ്ങളിൽ മുതിരുമൊരാ-

ത്തോഴിമാരേക്കുറിക്കൊ-

ങ്ങാമോമൽത്തയ്യൽ നോക്കും പ്രളയനിലവിടെ-

നാലുമാ നോട്ടവിള

നേരോർത്താൽ മുൻകണക്കൊട്ടുകിമഴിപ്പിയാ-

വില്ലിണക്കൊക്കെ കൈവി-

ട്ടോരോമൽച്ചില്ലിയാകും നടി നിശിദ്ധത-

ത്തൊപ്പമാടാത്തുയാലേ

|| നന് ||

ശ്ലോ. നന്. ഓരോ ശീതോ.....നിലവിൽ ആനാമൽത്തയ്യൽ കുന്നിത്തു പ്രളയനിലവിൽ ഓരോ ശീതോപചാരങ്ങളിൽ മുതിരുമൊരാത്തോഴിമാരേ നോക്കും എന്ന് അർത്ഥം. ആ പ്രിയതമയയോടുകൂടി മോഹാലസ്യത്തിന്റെ ഭാവത്തിൽ, ഓരോവിധം ശീതോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരായ സഖികളെ നോക്കും. പ്രളയം വിരഹദുഃഖം വർദ്ധിച്ച് അന്തരിച്ചിപ്പോകിന് മോഹാലസ്യമുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ.

സത്രാണാമുത്തു നിത്യം നടതിപ്പുകിമാം--

നന്തകീ നാമവദന്താഃ

എസ് (ഭാ.) രാജാജ്ഞാചയ. ഇവിടെ സ്തംഭം എന്ന സാങ്കേതികരീതിയെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്തംഭം ഹിക്ഷയോമേകവിഷാദാത്തുതസംഭവഃ

അനുഭവോ വാദാന്തോത സ്തംഭസ്വ മനീസത്താഃ

സംജ്ഞാവിഹിതത്വം ച തുത്യന്താ നിഷ്പ്രകമ്പതം.

എസ് ലക്ഷണം. 10-ത്തു തടത്തിൽ, രംഗത്തിൽ. (മുഖത്തു അടുത്തു ഏകാന്തം വ്യവഹരിക്കുന്നതുപോലെ) തളത്തു ഏതെ പ്രയോഗം. മർദ്ദ്യം. പക്ഷേ ഇതു ശബ്ദപരമാന്തിരിക്കാം.

അർപ്പിനാദൈവമേകവിഷാദാത്തുതസംഭവഃ

ഗണ്യമേകമേ മേ നിത്യമേകമേ അനുസ്മരസ്യ ||

മാത്രാനുഗാവിവ മേനിതകട മേപിയാദൈവമേകമേ

തുത്യമേകമേകവിഷവയം തുത്യന്താസ്യാഃ കമേണ || ൪൦ ||

വെട്ടിയെല്ലാ ചികിത്സാക്കുറുനികൾവരി-

മുഖിപ്പററുകപോല-

കുട്ടിക്കണ്ണാടിണ്ടും സ്ത്രീതന്നിനുകയമാം-

കാകിപ്പിന്നല്ലമാത്രം

വെട്ടിയെല്ലാക്കും മണിത്തട്ടിശശരി ചിരമെൻ-

വിപ്രശ്വാഗാർത്തമാം

തട്ടിയെല്ലാക്കി വെട്ടിയെല്ലാക്കിതട്ടി നമരം-

തന്ന പിടിയിൽ വെട്ടിയെല്ലാക്കും.

ശ്ലോ. ൪൦. വെട്ടിയെല്ലാ ..... പററുക വിതരണാൽ അറു വെട്ടി അഗ്തിയാണെന്ന കുറുനികൾക്കു പാതലുപരിയ. കവോല ..... രണ്ടാ കവിളുകൾക്കു ചെറിയ കണ്ണാടി രണ്ടും. രണ്ടു ചെറിയ കണ്ണാടിമരപോലെയായിരിക്കുന്ന കവിളുകൾ എസ് ഭാവാ.

മുകളിൽ സ്തനങ്ങൾ രണ്ടും ഇളകുന്ന അവരും. അവളുടെ വലികൾക്കും സ്തനങ്ങൾക്കും ഇളക്കംതട്ടിയിരിക്കും എന്ന് ഭാവാ. വിളി....ഭയാലേ വിളർച്ചപറ്റിയ ഭേദകാന്തികൊണ്ടു്, വായ്പ്പോ.....തേറ്റുമേ നല്ല ചെറിയ താമരവളയത്തിന്റെ ശോഭയെ വഹിക്കും. അവളുടെ വിളറി വെളുത്ത ശരീരത്തിന് താമരവളയത്തിന്റെ ശോഭ ഉണ്ടായിരിക്കും. കാറ്ററിപ്പോളും.....പോയി കാറ്ററു് കാളമുണ്ടകമ്പോൾ ചക്രവാകുങ്ങൾ രണ്ടും ഇളകുന്ന ഗംഗാനദി ഏന്തപാലം അവർ ഭംഗിയായി ശോഭിക്കും. വിളർത്ത ശരീരകാന്തിക്ക് ഗംഗയുടെയും സ്തനങ്ങൾക്കു ചക്രവാകുങ്ങളുടേയും സാദൃശ്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ചക്രവാകും ചക്രവാകുപ്പുക്കി. ഇതിനൊട്ടു സ്തനത്തെ ഉപമിക്കുന്നതു സാധാരണം. "കോകശ്ചതുഷ്ചതുവാകുഃ" എന്ന് അർത്ഥം.

ഈ പദ്യത്തിൽ വേപഥു, വൈർണ്ണ്യം എന്ന് രണ്ടു സംസ്കൃതപദങ്ങളെ പ്രതിപദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വേപഥുർവർണ്ണ്യം സന്യാസജനാഃ ശാശ്വതചിന്താവാൽ
തത്സാമ്യം വാസ്തവേണ ഗാത്രകണ്യാകാംശം മതഃ

എന്ത (സുധാകരം) വേപഥുവിനും,

വിഷ്ണുഭക്തപരാജയമേൽക്കുവു വർണ്ണ്യമുപജായത
മുഖവർണ്ണ്യപരാജയം കർണ്ണ്യം സന്യാസി വിശിയാ

എന്ത് (സുധാകരം) വൈർണ്ണ്യത്തിനും ലഭിക്കണം. അലങ്കാരം നിമിശ്ശതവും ഉപമയും.

ആയിരമാണു ജന്മനാലാലു തൃക്കണ്ഠാഞ്ജികലാപം
ശൃംഗഭഞ്ജനം ഗജവരഹീരസ്സന്നിഭം യന്മനോജി ||
അല്ലാത്ത നാദരകരതലാസ ഹാലാനന്ദപേജന്ധൻ
മുഖീകൃഷ്ണാൽ സുരതസമരാപേജിതം മോക്ഷമോസ്ത || ൪൨ ||

ഒരും ഞാൻ വാല്യയാലേ രതിനണയച്ചി കെ-

ട്ടങ്ങനങ്ങാതടങ്ങും-

മാരൻ കൈകൊണ്ടുതട്ടീട്ടുളവരുളിട്ടമാ-

നത്തലയ്യൊത്തതായി

പാരം വൻപിച്ചുകൊണ്ടിനെയവളഴകിൽ-

പൊന്നരഞ്ഞാണുകൊട്ടാ-

തേറൊത്തെന്നമുഷിഞ്ഞുള്ളപ്പുടവയുട-

തേന്തിട്ടു നൂനമിപ്പൊരം

|| ര്ന ||

ശ്ലോ. ര്ന. ദൂരം.....നടുത്തും ഞാൻ ദൂരത്തുകൾക്കൊണ്ടു
തെളിയിയ്ക്കു് ആഗ്രഹം ഉപപണ്ടിച്ച് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും,
മാരൻ....താമി കാര്യംവെൻ കൈകൊണ്ടു തട്ടിയിട്ടു വന്നീടു ഇളവ
(പ്രാപാരതു മൃത) കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ആനന്ദലഭപാലേ പാരം
വൻപിച്ചു ഏറവും വലിയതുമായ അരക്കെട്ടിനെ.....ആന
മിപ്പൊരം അരക്കെട്ടിനെ (മലനത്തെ) ആവരം മേയിയുള്ള പൊന്ന
രഞ്ഞാണ കൊട്ടാക്കു ഏറവും മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുടവയുടത്തുകൊണ്ടു
വെച്ചിരിക്കും. നിശ്ചയം. ആവരം അരക്കെട്ടിൽ അരഞ്ഞാണിനെ
ധരിച്ചിരിക്കയില്ല. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമുഷിരിക്കും ഉടുത്തിരിക്കുന്നത്;
എന്ന് ഭാവം.

പതിവുകൾക്കു യമം ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുഖിത മുഖിത പരമേശ്വര

പ്രോഷിത മലിനാംബര

എന്ന് പതിവുകാര്യം.

വാസസ്ത രണ്ടമതി ശുശ്രൂഷായ് വൃതാപ-

വാസാപുണങ്ങി മുഖാകലിക്കൈകാവണീ

വാസം തുളനവിടയ്ക്കീവിധമേന്തെ വിവ-

വാസവൃതക്കേതിവരം സാധപി വെച്ചിട്ടു.

എന്ന് (മണി.) ശാകന്തം.

മുത്ര ചാസ്ത്രാശിരദിന മന്ദാ മുക്തസംവാഹനതപാൽ

ക്ലാന്താവസ്ഥകുലകുലമലീപാണിമാനം ഭവമേത ||

ഭവമേത മന്ദാ രമ്യതലിനരം രാജധാന്യം സുരസ്ത്ര

സുരസ്ത്ര സ്വധി മന്ദാ പരമേശ്വരീമാലാവിഷ്കരണം || ര്ന ||

നെപ്പരം ഞാൻ ചോയ്ത്തലോടാതധികദിവസമായ്
 ദ്വാന്തിയേന്തിക്കഴുങ്ങിൽ-
 ചേരുന്നെൽപ്പുക്കലറ്റായയിൽ വിളറിവവരം-
 കള്ളു ചാത്രതയുഗം
 മാതൃനാമധാനിക്കെഴുമഴകൊഴുകം-
 വെള്ളികൊണ്ടുള്ള തൂണിൽ-
 ചാതശ്രീചേർന്നിരിക്കും നഖപദമണിമാ-
 ലാളി കൂടാതെകണ്ടും || ര.ന ||

ശ്ലോ. ര.ന. അർത്ഥം പൂ.ശ്ലം. തിലോടുക. സുഖമായി മകളിക്കുക.
 ഉപേക്ഷനം കുമ്മനരം മേമുണ്ടു പ്രവീചായനം
 സ്ഥിതികരണമംഗനാം തപക് പ്രസാദകരം പരം.

എന്ന് അഷ്ടാംഗാദിയം. “അംശോരഞ്ജനമാം ദുവൽപമേനം ബാലാ
 തലോടട്ടായ” എന്ന് (മണി.) രാകുന്നതും. ചിവുണിക്കെറ കലാപാലം
 വെളുത്ത നിറത്തോടുകൂടിയ ഉരുക്കുള്ള വെള്ളിത്തൂണകളായി കല്പിച്ചി
 രിക്കുന്നു. വൈവർണ്ണ്യം എന്ന സൗന്ദര്യവർദ്ധനയെ ഇവിടെ കാണി
 ച്ചിരിക്കുന്നു.

സിരഞ്ഞസ്തിക്കൈസ്സമീനസഖിക്കലോപാണിച്ഛ്വീഗൃന്താപാൽ
 സാവാരവ്യതേ ചരണനളിരേ സാന്യതാളീകരണേ ||
 യൽക്കാരന്ത്രാക്കലംകുടിയവരമ കാമിരാജ്യാഭിഷേകം
 കന്ത്രം ദൂർദ്ധന്യന്യനയനതേ പാടലം പട്ടബന്ധം || ര.ഭ ||

സ്വപ്നം ഞാൻ കോപശാന്തിക്കടിപണിയവെയൊ-
 ക്കാമിരാജ്യത്തിലെന്നെ-
 പ്പട്ടം കെട്ടും വിധം മെരുവിയിലരുണിമ ചേ-
 ള്പ്പായ നൽപ്പാപേർമം

ഇഷ്ടംകൊണ്ടിട്ടു കണ്ണിന്റെ കട്ടർപനിനീർ
 വാളുതുവാത്താളിവഴ്ത്തും
 തിട്ടം കുത്യാൽത്തലോടും ചെറുതവളുടെസ-
 ന്താപശാന്തിക്കുവേണ്ടി || ൪൪ ||

ശ്ലോ. ൪൪. സ്വപ്നം.....ചമിതം. ഞാൻ അമൃതപ്രഭുവായ
 കലഹം കെട്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാലിൽ വീണു നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ
 കാലിപ്പുറം ചാക്കത്തിൽ ഏണു നാലുമായി പറ്റം കെട്ടിക്കുന്നതു
 പേരുകെ തലയിൽ മുറുപ്പു മണലാണു അമൃതം പാർത്താണു നാമനു
 ദൃഷ്ടം.

പട്ടം വേണുപാങ്ങാണു വൃദ്ധാഭിനയം ച മണലിനെ
 ചതുസ്തമ ച രാജാക്കന്മാരുടെനാമനർപ്പിനോട്

എന്നു വിശ്വാ. കലാപശാന്തിക്ക് കരുണയുണ്ടാകുന്ന നമസ്കരിക്കുന്ന ഏകദേശ
 തിരസ്സിൽ നാഡനം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് അമൃതപ്രഭുവായ കാലംകെട്ടിക്കുന്നതു
 ചുവന്ന ശോഭ ഏകദേശ തിരസ്സിൽ വെളിക്കും. അപ്പോൾ ക... ക... ക...
 രാജാവിനായി പട്ടംകെട്ടിക്കാലുണ്ടാകുന്ന രാജ്യം എനിക്ക് സർവ്വം കും.
 പാലകാണി ഏകദേശ ചുവന്നതെന്ന്യഥാ. കരുണയുണ്ടാകുന്ന പ്രണയകാല
 കലാപശാന്തി പ്രണയിനിപ്പുറം കാലിൽ വീണു നമസ്കരിക്കുന്ന ഏകദേശ
 കവി സങ്കേതം. പാലങ്ങളുടെ അരുണവർണ്ണം മഞ്ഞമണ്ണീർവർണ്ണം എന്നും
 ഗാഢം.

പ്രണയിതൃതസ്വ പ്രണയകലഹതൃസ്തമനസഃ

സുരാരാജശ്ചാശ്വധാവിനതി ഗുഹാരഥി നിമിരകഃ

യയോഃ സാമ്പ്യം കരന്തി വഹന്തി സുഷമാഭിശ്ചരണയോ-

സ്തയോർമ്മേ കാശാശ്ചാ ഏവൈവചനനും വിഹരതാം.

ഏകം മൃകൻ. (പാലം. കല.)

കാലകലഹകന നവപല്ലവകോമളന

പാലനേ നവപുരവനാ മനോലസന

യസ്താഡ്വതേ ദാനിതയാ പ്രണയാപരാധാൽ

സോംഗീകൃതേ മേവതാ മകരധാമനേ.

എന്ന് അമരകം. ഇഷ്ടാകൊണ്ടിട്ട് സ്നേഹം നിമിത്തം കണ്ണീ
രൊട്ടു വ്യസനാധിക്യത്താൽ കണ്ണുനീർ തുടിയുകൊണ്ട് കളിർ
പനി.....വസ്ത്രം അളിവർക്കും കളിർപനിനീർ വാണു വാണു എ
ന്ന് അനാഥം. സമീകരം തന്നെ പനിനീർ കൂടത്തുറയ്ക്കു ധാരാളമാ
യി ഒഴുകി, ചെറുതവളുടെ.....വേണ്ടി അവാളയെ ഉപേ
ക്ഷയും ശമിക്കുവാൻ തീട്ടം കണ്ണാൽ നല്ലൊട്ടും നിശ്ചയമായും
ചിത്തമെടുത്ത് തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വാണു വാണു സാമ്പാ
ധിക്യം ധനി. തലോട്ടും പൂർവ്വദൃഷ്ടിയിൽ വ്യക്തമായും നോക്കി
കൊണ്ടുവരും ഉത്സാഹം.

ഇങ്ങനെ തന്മൂലം വിവിധവിധത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളും
കണ്ണും കൈകളും കിമിമി കിമിമി കിമിമി കിമിമി കിമിമി കിമിമി
സമേജ തന്മൂലം നിത്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവങ്ങളും
വാങ്ങുന്നവർക്കുവേണ്ടി നന്നായ്ക്കു തന്മൂലം ഉള്ളതും. || ൪൫ ||

കണ്ണും ! തൊന്നെന്തിനായിട്ടും തന്മൂലം

മേനിയെല്ലാം തന്മൂലം

സ്നേഹം പേടിച്ചു പൊന്നാൻമിഴിയുടെ കഥ വാ-

ളുന്നതെങ്ങനെയെന്നതിൽ

പുഷ്പശ്രീ പൂക്കളൊന്നിൻ മരുതിലുടനിറ-

ങ്ങിട്ടു വാക്കിനു ലാക്ക-

കിമിമി പൊന്നും തന്മൂലം പോക്കിയുമഴികിലി-

നാലുമൊന്നല്ലതേ

|| ൪൫ ||

ശ്രീ. ൪൫. ഉത്തരോട്ട് സാവധാനത്തിൽ നായികയുടെ സമീ
പത്തു ചെന്നിരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. കണ്ണും ! വിഷാദത്തെ പ്രോത്സാ
ഹിക്കുന്നു. തൊന്നെ.....വാഴുന്നതും അൻ ഏന്തിനായിട്ടും മേന
ിയെല്ലാം തന്മൂലം പേടിച്ചു പൊന്നാൻമിഴിയുടെ കഥ അതും ഇതും

അധികം വാഗ്ദാനം. എന്ത് അനന്യം. ഞാൻ എന്തിനായിട്ടാണ്
തീർത്ഥം ചെല്ലുവാനുണ്ടായത് എന്ന് സത്യത്തിന്റെ കഥ പറയുന്നവർക്കു
മുമ്പെങ്കിലും അധികം വാഗ്ദാനം. അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ട്
പ്രായാജനമില്ല എന്ന് മാത്രം. അങ്ങനെയൊരിക്കൽ നീ അവിടെ
അടുത്തു നിൽക്കുന്നതായ പാശ്ചാത്യീ.....ലിറങ്ങിട്ട് അധികം
അടുത്തടുത്തായിട്ട് എന്ന് അറിയാതെത്തന്നെ ഉണ്ടാകും.

പ്രവാസിമാർ 'നിത്യം' സാക്ഷിമാരുമായ ഒരു പരമേശ്വരൻ.
നിത്യപരമായിട്ട്, അനന്യം. എന്തിനും. നീ ചെയ്യുന്ന സമയം അറിയാ
തെക്കുകയും സ്വപ്നത്തിൽ അറിയാതെ സമയമെടുക്കും അനുഭവിക്കുകയും
ആയിരിക്കും. (മേലിൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കും) നീ നിത്യപ
രമായി ചെയ്യുന്നതിന്റെ കാര്യം അറിയാതെത്തന്നെ സ്വപ്നത്തിലേക്കു
യോക്കുന്നതും അതും ഉണ്ടാകും. അതിനിടയ്ക്കായിട്ട്; എന്നിപ്രകാരം.
അതിൽ 'നിത്യം' മിട്ടായിരിക്കും.

വാഗ്ദാനം..... നിത്യം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിന്
തന്നെ സമയം എടുക്കും നിത്യം അറിയാതെത്തന്നെ നിത്യം വേദ
ത്തിൽ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ.....
നിത്യം അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ. എന്ത് അനന്യം.
അല്ലെങ്കിൽ നിത്യം അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ
നിത്യം അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ
അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ
അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ

അങ്ങനെയൊക്കെ വേദപത്രം പഠിക്കുകയും അറിയാതെത്തന്നെ
അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ ||
അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ
അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ || ഒന്നു ||

കൊമ്പിനേയും അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ.

അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ അറിയാതെത്തന്നെ

വൻപിക്കു നീലമേലപ്പതുരയിലെഴും-
 തിരുരുന്നൻകീറുപൊലേ
 അൻപിൻദ്രാസീജനം വീശിടുമണിമുറ്റമെൻ-
 വാമരക്കാറ്റിനാലേ
 കൺപീലിക്കുവേമലുമിഴിയിലെ വഴിയിലെൻ
 കാഴ്ച കാണിമാനയമേപ്പാ || ൪൬ ||

“ദ്രാ. ക്കു. നാ. വി. ര. ജ്ഞാ. മ. ന. ന്നു. ഗം. എന്നു അമാന്തമേയ
 വർണ്ണിക്കുന്നു. കൊമ്പിൻമേ. . . . . പൊലേ. അങ്ങു വാ. വി. ന്നു. മേൽ
 ഇരുന്നിട്ടു” ഉടൽ പൊടിപടമെൻ പാത്തതേ വൻപിക്കും നീലമേലപ്പ
 തുരയിലെഴും തിരുരുന്നൻ കീറുപൊലേ പണ്ടുണ്ടാമളം എന്ന് അനപരം.
 നീ ആ നീർമേതിന്റെ പാത്തയിൽ ഇരുന്നിട്ടു, രശ്മിമേതിൽ പൊടിപ
 ടൻപിടിച്ചിരിക്കുന്നപടമേ എന്റെ അതുപേ, കടത്തു കരിക്കാറു മേയ
 തായ ചന്ദ്രന്റെ കലയേ പ്പാലേ പാത്തം. നായകന്റെ ചന്ദ്രപാലത്തു
 യും ശരീരത്തിൽ പറയിയിരിക്കുന്ന പൊടി. . . . . മേൽനാലിന്റെയും
 സാദൃശ്യം ഗാഢ്യം. കറന്നു പൊടി പടന്നിരിക്കുന്ന അമാന്തയിലും
 അമാർ സുന്ദരി എന്ന് യഥാ, “പ്രമേയമാനസീ. പാത്തം” എന്ന് അമ
 രം. ഉദൽപൊടി സ്തോമാഭിസംസ്കാരത്തൊടു കൂടാതെയിരിക്കുന്ന
 വരും എന്ന് അഥം. പീറ്റു കല, തുണ്ടു, രശ്മികാർത്ത്യം യഥാ.

ഉപവാസശൃംഗം ജീവം നിശ്ചസന്തം പുനഃ പുനഃ
 ദമൻ ശുക്ലപഞ്ചം ചന്ദ്രാർദ്ധമാമിവാമലം
 മന്ദപ്രയത്നമേനസ ശുഭവേദന അചിരപ്രഭം
 പിനഃപം ധൂമകോലന നിഖാമിവാ വിഭാവേസോഃ

* * * * *

ദൂരേവന ബുദ്ധ്യേ സീതാം ഹനുമാനനമകൃതാം
 സംസ്യാമേണ യഥാ ഹീനാം വേദമേന്ദ്രാത്തരം ഗതാം.

എന്ന് വാല്മീകിഭാമായണം. (സു. കട.) ദൂതൻ കാണുന്നു സമയത്തു് അ
 വരും ഏതവിധം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോളായിരിക്കും എന്ന് ഉത്തരാർക്ക
 ണിൽ പറയുന്നു. അൻപിൻ. . . . . നാലേ പരിചരിക്കുകയും യഥാ

സുഖം വീണ്ടു നെഞ്ചാമരത്തിന്റെ ഉദ്യമായ കരൾ തളിയിട്ട്.
കുൻപിലി.....മിഴിയെ പീലികൾ ഇളകുന്നതായ കണ്ണിനെ-
വഴിയി.....യെപ്പോ ഏൽക്കാട്ട് കാണാൻ വഴിയിൽ അയച്ചോ
എന്ന് അനന്തം. അൻ വരുന്നതു കാണാൻ വഴിയിലേക്ക് നോക്കി
കൈക്കലിരിക്കുന്നവളായിട്ടോ എന്ന് അർത്ഥം. അൻ പതിവായി വരുന്ന
വഴിയെ അവൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ഇവിടെ "ചങ്ങു പ്രേരണാപരമായൊരു തൽക്കാലിനാലുപമനസ്സും
തോ യാത്രയെ" എന്ന് മാനദണ്ഡം. ചങ്ങു പ്രേരണയുടെ കാരണം
നായകരുടെ മനസ്സംഗം എന്ന് അർത്ഥം.

മനസ്സംഗസ്ത മനസം-
സുരഭകായത്തതം സദാ

എന്ന് മനസ്സംഗത്തിന് ലക്ഷണം. അർത്ഥം ഉപമി.

സ്വപ്നമുള്ള പ്രസരമനയം ദൈവപരമാശ്ലേഷസംഖ്യം
ലബ്ധം പിന്നസ്തനലയംയാർലക്ഷ്യമന്തം തോമദേവ ||
ആളീനാമിതപിനയകൃതമേതത് സ്വപ്നഹരിതസ്തം
പ്ലാതം കാണ്മാ കഥമിവി ദൃശ്യംനിദ്രയാ മതിതം വാ || ൪൭ ||

'ഇപ്പോൾ സ്വപ്ന നത്തലിപ്പെൺകൊടി ദയിതസമാ-

ശ്ലേഷസംഖ്യം വെട്ടുന്നു-

ലിപ്പോൾ കൊരുക്കത്തിൽക്കളർമയിർ വിതറി-

കൊള്ളിത കണ്ടിട്ടന്ത'

കെല്പാകാംഗുത്ത്ലീമാതിരി സഖിയും നഗ്ര-

വരം നദിക്കും നടുക്കും

യപ്പോൾ കണ്ണിൽപ്പെടും നിദ്രയിലലസമന-

അതടങ്ങുന്നിലയ്യോ

|| ൪൭ ||

ശ്ലോ. ൪൭. നിദ്രയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പൂർവ്വാലം സഖികളുടെ
വാക്യം. ഇപ്പോൾ.....വെട്ടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുംകൊടി ഇപ്പോൾ

സ്വപ്നത്തിൽ ഭക്തിസമാധാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു് എന്ത് അറിയും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിന്നു് അർപ്പണം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും സുഖിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനും ആദ്യത്തിൽ അറിയും ഇവിടെ സ്വപ്നം കാണുന്നു എന്ന് ഭാവാ. കൈവരി നെന്തെല്ലാമുണ്ടാകും. നായിക പ്രിയതമനാലിംഗം സ്വപ്നം കാണുന്നുണ്ടെന്ന് അടുത്തു നിൽക്കുന്ന സഖികൾ ഏതൊരു അറിവുണ്ടു എന്ന് രണ്ടാംപാദത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ.....കണ്ടിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ സ്നേഹത്തിൽ രോമാഞ്ചം വ്യാപിച്ചുകാണുന്നു. ഇതാ മുണ്ടിക്കാണിച്ചുപറയുന്നു. വൃക്കതാഴ്ചകൾ. കൈപ്പാദം.....നടുക്കുമായ് സഖികൾ ഈ മതിരി അംഗത്തിൽ കൈപ്പാദം നിറയെ നടുക്കും നടുക്കും എന്ന് അറിയും. സഖികൾ ഇല്ലാതെ നെന്തെല്ലാമുണ്ടാകും സാമീപ്യം തോന്നിപ്പോകും പറ്റിയെന്നു് നോക്കൂ. അംഗത്തിൽ സഖികൾ മുൻപു പറഞ്ഞവിധം അറിയാതെക്കൊണ്ടു് അന്യോന്യം നോക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്ന് യാഗ്നി. അംഗം നെന്തെല്ലാമുണ്ടാകും കൊണ്ടു്, സാമീപ്യംയെന്നു് കണ്ടാൽ നോക്കൂ. സാമീപ്യംയെന്നു് നോക്കൂ. അതിന്നു് ഇടയാക്കുന്നു; ഭാവാ. കൈപ്പാദം അറിയാതെക്കൊണ്ടു് അന്യോ അറിയിക്കയാൽ സാമീപ്യം വേണം എന്ന് ഭാവാ. നടുക്കും ഇല്ലാതെ പറയുന്ന സഖികളുടെ നടുവിൽ. സഖികൾ നായികയുടെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നു എന്ന് അറിയാം. അപ്പോൾ.....നിൽക്കും ആ സമയത്തു് ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടു് അന്യോ അറിയിക്കുന്നതിന്നു് മറ്റൊരു പൂർവ്വകം പ്രയത്നംവേണ്ടു് നായികയെ 'കണ്ടുകൊണ്ടു്' എന്ന പദത്തെ ഈ ശ്ലോകത്തിലും കൂടി. നീ കാണുന്ന സമയത്തു് അവർ ഇവിടെ കിടക്കുകയും ആയിരിക്കും; എന്ന് ഭാവാ. നിദ്ര ഉറക്കം. എന്തെന്നാലിരിക്കും.

വിനയം ദേഹം ച കരണത്തി വിശുദ്ധ ച

എന്തും ച പരിശുദ്ധ യഥാ വാ മണിപൂർവ്വം

ശരണ പ്രവേശി ജീവോത്സവസ്വപ്നാവസ്ഥാ സാ സന്ദർഭം

എന്ന് ഉദ്ദേശം. ദേഹം ഇവിടെ മനസ്സ് എന്നിവയുടെ ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു് ജീവൻ കണ്ടുകൊണ്ടു് പ്രവേശിക്കുന്ന അവസ്ഥ നിദ്ര.

മരസ്വരവവ്യായാമ നിഷ്ഠിനാപത്രമാഭിഭിഃ
മനോനിമീലനം നിദ്രാ ചേഷ്ടാസ്തത്രാസ്തദഗ്രഹവം
ആപ്തം ശ്ലാഘനേനേതരപരാമൃതം പരിവർത്തനം
നിഷ്ഠാശോക്താസ്തസന്താനാശ്രയം നേത്രമീലനം
ശരീരസ്യ ച സൗകാശം ജാഗ്രദ് ചേഷ്ടാമയമയേ

എന്ന് സുധാകരം. സ്വപ്നാനന്ദ ഉദയത്തിൽ കാണുന്ന സംഭവം.

ദൃഷ്ട്വേതദേവതയെ പ്രാപ്തിതഃ കല്പിതസ്തഥാ
ഭാവിതോ ഭവതേതദേവതീ സ്വപ്നേ സപ്തവിധഃ സ"ഭൂതഃ

എന്ന് അഷ്ടാംഗഹൃദയം. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച ഒരനോഭിശ്ചൈതര്യം
കീഴ് കല്പന (സ്വപ്നം) പ്രകൃതത്തിൽ നായികയുടെ സ്വപ്നത്തിന്
കാരണം. നായിക ഏല്പാഴ്ന്ന നായകസമാഗമത്തെ സങ്കല്പിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് യാഗ്.

സതതം തദഗ്രഹം ചിന്താം

സങ്കല്പം സമ്പ്രദക്ഷതേ

എന്ന് ലക്ഷണം.

ദൂരാദൂരം ഗതമപി മനം താ നിമിഷേണ രമാഭേ
ലോകാദന്യത് ആദയസ്യ മിഥശ്ച ധന്ത ലോകാന്തരാലോകം ||
സാസ്തവ് ദേവ! ക്ഷാപനം ശ്രദ്ധാഭിനന്ദനം സമീപിതാക്ഷീ
നിദ്രാം തപ്ര നിദ്രാപഥധാരാ ഭാവയന്തീ യയാനം || ൪൭ ||

‘ഏകാദൃശ്യേ നിദ്രാമയമുപകളെയിഥലോ-
കത്തിൽനിന്നെന്നവേണ്ടാ

നേരേ ഞാൻ കണ്ണടയ്ക്കുന്നതായാട്ടു പരലോ-
കത്തിൽനിന്നും വരുത്തി

സൈലം വേർക്കുന്ന നിദ്രേ! ഭഗവതി! കൃപയെ-
യ്ക്കിത്തന്നതിനാലാണ്-

നേരം ധ്യാനിച്ചു മെത്തപ്പുറത്തിൽ മിഴിവിജ്ഞി-
പിടിക്കാപടിക്കോ

|| ൪൭ ||

ശ്ലോ. രവ. പ്രജാഗതത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഏറെറ്റുരെ... കളിള ഏറ്റവും അകലെ ഇരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെയും ഇഹമലോ..... വരുത്തി നോക്കു ഞാൻ കണ്ണടയ്ക്കുന്നിടത്തോളം ഇഹലോകത്തിൽ നിന്നൊന്നു വേണ്ടാ പരലോകത്തിൽ നിന്നും വരുത്തി എന്ന് അർത്ഥം. നേരായിട്ടു ഞാൻ കണ്ണടയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇഹലോകത്തിലെ കർമ്മം ഇരിക്കട്ടെ, പരലോകത്തിൽനിന്നുകൂടിയും വരുത്തി. കണ്ണടയ്ക്കുന്നിടയിൽ നിമിഷനേരം, അത്യല്പസമയംകൊണ്ടു്. പരലോകത്തിൽ മറ്റൊക്കും പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത പരലോകത്തിൽ നിന്നു കൂടിയും. ലോകത്തിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം നശിച്ച വസ്തുക്കളെയും മരിച്ച ആളുകളെയും കൂടി മുൻപിൽ കൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം. സൈപരം.....നിദ്രേ നിർബാധമായി അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു് ഇണക്കുന്ന നിദ്ര! ഉറക്കം! ഭോഗവതി സംബുദ്ധി. ദേവി. ദേവന്മാർ മാത്രം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അത്ഭുതശക്തിക്കൈവന്നിരിക്കുന്നവർ എന്ന് അഭിപ്രായം. കൂപ.....ത്തിങ്കൽ ഇത്തരത്തിൽ കൂപ ചെയ്തു എന്ന് അർത്ഥം. എന്നിൽ ഒരു കാണിക്കുന്നു. എന്തു എന്നിപ്രകാരം. അന്നേരം.....പട്ടിമേലാ അന്നേരം വിചാരിച്ചു് മേഞ്ഞയിൽ കണ്ണടച്ചുകിടക്കുന്ന മട്ടിലോ 'കണ്ടു കൊള്ളൂ' എന്ന പുയാളാകങ്ങളിലെ പരമതന്ന കൂിയ. നീ കാണുന്ന സമയം അവർ ഇപ്രകാരം കിടക്കുകയായിരിക്കാം. കൂപമെന്തു അകലെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജ്ഞാവിനെ ദോഗം ഏകൻ അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു തന്മവാൻ, ഭക്തസമീപം സ്വപ്നത്തിലൊരിക്കലും അന്തഃവിച്ചു് ആനന്ദിക്കുവാൻ, ഒരു ചെയ്യണം എന്ന് സഭിപ്രായം. ധ്യാനിച്ച് ജ്ഞാവിനെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു് ഉറങ്ങുന്നതിനായും എന്നാൽ ഉറങ്ങാതെയും കിടക്കുന്നവർ എന്ന് ഭാവം.

ഇവിടെ പ്രജാഗതം എന്ന അർത്ഥം ധ്യാനി.

പ്രജാഗതസ്തുച്ചിന്താഭിർ-
നിദ്രാക്ഷതിരഹിണീം

എന്നു ലക്ഷണം.

ക്ഷിപ്തം ബ്രിജം ക്ഷണമപി വിനാ തപസ്വഭാവോക്തസംഖ്യം
ജീവാത്മ്യം യൈത പുനരപ്യേതദാശംസദാനം ||
കൃപാ ഭയം ഏഭി സുവിപുലം മാനുഷം മന്യമാസ്തം
മാ ശ്വേതസ്തംസ്വപനനയപരം സാ കിമാകാശാവ || ഭൻ ||

‘സൈപരം നിന്നാനനംകളെങ്കിലുമുണ്ടാ-
തിത്രയെപ്പോലെയൊക്കെ
നേരം ജീവിപ്പുതന്നെ ഞാനനിശ്ചയമതിനുള്ളാ-
ഗ്രഹമുലമാണേ;
വേറിട്ടൊന്നും വിചാരിക്കരുതു ഭയിത! നീ-
യ്യെന്തെന്നിരിക്കുമായ് ത്താൻ
നേരിട്ടെന്നോണമിതു മെ വന്നൊടു ഗഗനം
നോക്കിയേതെന്നിലയ്ക്കോ || ഭൻ ||

ശ്ലോ. ഭൻ. ലക്ഷ്മീപ്രഭാതം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. സൈപരം
.....യാതെ. യഥേഷ്ടം നിന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടു ഉണ്ടാകുന്ന സുഖം
കൂടാതെ. നിന്നെ കാണുന്നതുകൊണ്ടു സിദ്ധമാകുന്ന സന്തോഷം അത
മവിഷാതെ എന്ന് ഭാവം.

ഇത്ര.....ജീവിപ്പുതന്നെ ഇത്ര ഭയപ്പെട്ടൊക്കെ അല്പ
സമയം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് അതനിശ്ചയം.....മാണേ ഏറ്റാഴ്
അതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമുലമാകുന്നു. വേറി.....നീയ് ഭയിത!
നീയ് വേറിട്ടൊന്നും വിചാരിക്കരുത്. അല്ലായ് പ്രണാമ! നീ
വേറെ ഒന്നും വിചാരിക്കരുത്. നിന്നെ കാണാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു
മറ്റൊന്നും മവിഷാതെയാണു്. എന്നാൽ അതുകൂടാതെ ഇത്രയുംസമയം
ഭയപ്പെട്ടൊക്കെപ്പോലെയൊക്കെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ, നിന്നെ
കാണുവാൻ സാധിക്കും എന്ന വിചാരം, അതായതു കാണണം എന്ന
ആശങ്കയൊക്കെയൊക്കെയും ആകുന്നു. എന്ന് സമാധാനം. മരിച്ചാൽ
തപസ്വഭാവംവരുകനസ്യം നഷ്ടമാകും. അതുകൊണ്ടു മരിക്കാതെയിരി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് മരിക്കാതെയിരിക്കണം മരിക്കാതെ

യിരിക്കുന്നതെന്തെ വിചാരിക്കരുത്. എന്ത് ഭാവം. ദയിത. സം
ബദ്ധി. സാദിപ്തായം. അന്തരാഗതിക്കുനെയും കേൾക്കേണ്ടതും
കൈയിൽ ധരി. എന്ത..... നാൻ എന്നിപ്രകാരം നിർദ്വന്ദ്വയാ
യിട്ട്. നേരിട്ടെ.....നില്ക്കേയും ഇയ്യത്തുവാനാട്ട നേരിട്ടെ
നേരണം ഗഗനം നോക്കിയായും നില്ക്കേയും എന്ത അന്തരം.
എന്നോട്ട നേരേ എന്നുപോലെ മുക്തിലേക്കുനോക്കി പറയുന്ന മട്ടിലേ
ഗഗനം നോക്കുക. കൈയിൽ അന്തരംത്തന്നെ നോക്കുക.

കാട്ടുകായി എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ടിവരിക, അതിനേപ്പറ്റി
യാതൊന്നും അറിവില്ലാത്തയിരിക്കുക, എന്നിപ്രകാരം ഒരു സ്ഥിതി വര
മ്പോൾ, മുക്തിലേക്കു നോക്കുക എന്നതു ഒരു പാദിരസപദാവർത്തനം.
അതിൻനിന്നു് ഈ കൈയിൽ ഉണ്ടായി. “മാനംനോക്കി മിഴിച്ചാൽ
കരിയോ” ഇത്യാദിപ്രയാശങ്ങൾ സൂചനം.

“കണ്ഠകാളാളം” കാണാം. നീ കാണുമ്പോൾ അറിയും ഇപ്രകാരം
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരായേക്കാം. നിർദ്വന്ദ്വം, മിറാസുകിലും കേൾ
പ്പാലും എന്ന വിചാരം ലഭ്യതയുണ്ടാകാം. അതു കേൾക്കുക. “ഇന്നാധികപ്രീ
യതമ ലാഭമനുഭവീഷ്യ മല്ലേകം മഹത്വാനന്ദം മഹാഭാഗം” നൂതനയാവ
സ്ഥാനം ലഭിക്കുമ്പോൾക്കായി മീറ്റുവാൻ എന്തെന്നയാനവി പുറം പൂർവ്വ
വദാസ്ഥാനവാക്കെയും മീറ്റാമിന് അറിയും” എന്ത് മാനംവെച്ചുവെച്ചു.

ഇവിടെ ലഭ്യതാഗമം ധരി.

ലഭ്യതാഗമസ്തു കരുപ്പ്-

സന്തോഷേനത്ര പാർക്കുക

എന്ത് ലക്ഷണം.

മുഖത്തിലെ ‘കുടിപ്പാ’ എന്ന പദത്തിൽ ‘നിരപ്പാ’ എന്ത് ഒരു
പാദാനന്തരം കാണുന്നു.

എന്താവതും സമയമിഹ മാനേവമിത്യർത്ഥവാച്യേ
തോക്തവ്യതീകരവതീ രോമിതും വാ പ്രവൃത്തം ||
മൃതഞ്ജനം പ്രപഞ്ചം നോ നോ നോ നോ നോ
പര്യന്തീ മേ ചരണപതികം ദാമനാചക്ഷുഷാല

|| ൫ ||

‘ഇങ്ങനെയെന്നെയിമാതിരിയിതുവരെ’-
 നിത്രയും പാതിപോതി-
 ത്തിങ്ങും കോപവ്യഥാസങ്കരമൊട്ടകരയാ-
 നല്ല ഭാവത്തിലായി
 കൺകോലുംകണ്ണനീരാണ്യരവിറസമാത് -
 ഞെല്ലേൽച്ചുണ്ടുതാഴ്ന്നി-
 സ്സങ്കല്പമെല്ലിനാൽക്കാലംകിലിളകിയുത് -
 യെന്നെന്നോക്കാനിലയ്ക്കും

|| ൫൦ ||

ശ്ലോ. ൫൦. മനോഹരമായ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയെന്ന....
 യോതി. ഇതുവരെ ഇങ്ങനെയെന്നെയിമാതിരി എന്നിത്രയും പാ
 തിപോതി എന്നു് അർത്ഥം. ‘ഇതുവരെയും ഇവിടെ എന്നെയെന്ന ഇ
 വിധം’ എന്നിങ്ങനെ പകുതി പറഞ്ഞിട്ട്. എന്നു തിരിച്ചിലുകാരും
 എന്താവാം. ഇതു ശങ്കരഭാവംകൊണ്ടു്. അന്യോന്യത്തിന് മിത്തമോ
 അന്യരാഗാധരവുമാകുന്നു എന്നു മനോഹരമായി എവിടെയെന്നു് അങ്ങ
 പോയതു് എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇത്രയുംകാലം ഇവിടെ എന്നു
 മനോഹരമായി എവിടെ പോയി എന്നു വാക്യം മഴിവൻ പറയുന്നതിനു
 പകരം, എന്നു ഇത്രയും ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നു അപൂർണ്ണമായി പറ
 ഞ്ഞിട്ട്. ഇങ്ങനെയെന്നുകാലത്തിങ്കൽ; ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാലത്തു് എന്നു
 അർത്ഥം. ഇമ്മാതിരി എന്നൊട്ടു പറയാതെക്കണ്. ഇതുവരെ
 കാലമൊഴിച്ചുപോകുന്നു. തിങ്ങും,.....സങ്കരമൊട്ടു അധികമായ
 കോപത്തിനേറയും വിഷാദത്തിനേറയും സങ്കല്പങ്ങളാകുക. കോപം
 നായകൻ പരസ്ത്രീ സംസ്കാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു രക്ത കോപത്തിനു
 കാരണം. വ്യഥ വിഷാദം. ഹൃദിയിൽ അന്യരാഗം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
 രക്ത വ്യഥയ്ക്കു് കാരണം. കര.....ഭാവത്തിലായി കരയുന്നതിനു
 കാരണം കൺകോലും.....താഴ്ന്നി കണ്ണനീരൊലിപ്പിച്ചും ചുണ്ടു
 വിറപ്പിച്ചും മെൽച്ചുണ്ടു താഴ്ന്നി കണ്ണനീർ വിഷാദമിഹം, അധ
 രവിറ രോഷമിഹം. മെൽച്ചുണ്ടു താഴ്ന്നി കണ്ണനീർ രോഷമിഹം.

സങ്കല്പം.....നിലയ്ക്കും കാലടിയിൽ അടിയുദ്ധിയെന്ന സങ്കല്പം
 ഞ്ഞീടൻ നോക്കും നിലയ്ക്കും എന്ന് അനന്തം. അപരാധം
 നിമിത്തം കാല്പുൽവീണ കിടക്കുന്ന എന്ന സങ്കല്പം ഞ്ഞുകൊണ്ടു
 നോക്കുന്ന മട്ടിലോ “കണ്ടുകൊള്ളും” എന്നും, നീ കാണുന്ന സമയത്തു
 അവൾ ഇപ്രകാരവും ഇരിക്കാം എന്ന് ഭാവം. സങ്കല്പിക്കുന്ന ഈ
 ശ്ലോകത്തിലെ ജീവനായ പദമുപേക്ഷ. ഭാവനയാകുന്ന കണ്ണ്. വെറും
 വിചാരം എന്ന് അർത്ഥം. അപരാധിയായ ഞാൻ മുൻപിൽ വീണുകിട
 കുന്നു. എന്താ മറ്റും മനസ്സുകൊണ്ടു അയഥാർത്ഥമായി സങ്കല്പിക്കുന്നു
 എന്ന് ഭാവം.

ഇവിടെ ഭൂമി എന്ന് അവസ്ഥ ധ്വനിക്കുന്നു. “ഭൂമിസ്തു പ്രായേണ
 ജന്മാനം” എന്ന് ലക്ഷണം. നായകൻ ശാൻ. “ശാരാ ദ്രുമപരായ
 ക്ലുപ്ത” എന്ന് ലക്ഷണം. നായിക ഭണ്ഡിത.

മല്ലംവ്യ സമയം യാത്രയും പ്രയാണത്തോപജാഗ്രവാൻ
 ഭോഗലക്ഷ്യാകിതഃ പ്രാതരാഗാച്ഛൽ സാ ഹി ഭണ്ഡിതാ
 എന്ന് ലക്ഷണം.

‘കിഞ്ചിത്കാലം മനസി ജന്തം വാരയന്തീ ച ഭൂമി-
 ന്തൽക്കരകണ്ഠം തവ വപുരനാസാരയന്തവദാസീത്’ ||
 ഇത്യാഖ്യായം പ്രിയസഖി! മിമാന്ത്രാഗതേ പ്രാണനാഥ
 ശാന്തം ശാന്തം ദുരിതമിതി വാ ശരീരം പ്രാർത്ഥയന്തീ || ൧൧ ||

‘വന്നേറും മാരമാലായവളാടി ഹി സഹി-

പ്രൊട്ടനാൾ വാണതിനി-

ജ്ഞാനേനാനം നന്മരുനീത്തവതൻ കിടയാ-

ഞ്ഞിപ്പകരത്തിലായി

എന്നേവം പ്രാണനാഥൻ പരുമുളവരിയി-

ച്ചേയ്ക്കുകെൻതോഴി നിത്യ-

ന്നെന്നേതീരട്ടെ പാപം കിളിമകളൊക്കെ-

ക്കിട്ടുകൊള്ളുംനിലയ്ക്കും

|| ൧൧ ||

ഏറ്റം മിഥ്യ ഭൂതിയെ (മുർച്ഛയെ) പ്രതിപാദിക്കുന്നു. വരുന്നതും .....വാണി ഹ ഹ! ആയവർ വരുന്നതും മാത്രമാണ് സഹിച്ചു ഭട്ടനാൾ വാണ എന്ന് അനപയം. നിന്റെ ഭാഗ്യമായിരിക്കുന്ന അവർ, കഷ്ടം കഷ്ടം! അധികമായിത്തീർന്ന കാര്യം പം സഹിച്ചുകൊണ്ടു കരം ഭിരസം കഴിച്ചുകൂട്ടി. സന്തി.....തിന്ന അതിന്ന ഇത് ഈ തവ നന്നെക്കു ഏറ്റം നന്നെക്കു. അതിന്ന നന്മ കാര്യംപത്തിന്ന ഇവിടെ ഈ നിന്റെ ശരീരം കന്നമാത്രമേ നല്ല മരുന്നുള്ളൂ.

സുരപരത്വികിരസ്ത്വം ഹി
ദധിതാധിംഗനാമുരൈ

എന്ന് ദൃഷ്ടവ്യം. അതു കിട.....ലായി അതു കിട്ടാത്തതിനെയും അവർ ഇവിടെയായി. ഇപ്പുകാരത്തിലായി നാമാവശേഷമായി എന്ന് ദാവം. മുഖംകൊണ്ടു അമംഗലംകൊണ്ടു ചെട്ടുക എന്നതു അന്ന ചിതമാകയാൽ ആണ് മറ്റുള്ള എന്ന് പറയാത്തതാണ് അഭിപ്രായം. ഏറ്റന്നവം.....നിന്ത്യ എൻ രാശി നീ പ്രാണനാഥൻ വരുമേവ എന്നവം അറിയിച്ചുയ്യുക എന്ന് അനപയം. എന്റെ സഖി! നീ എന്റെ ജീവനാണെന്നായ അങ്ങനെയു വരുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം അല്ല നിന്റെ അറിയിച്ചുവരുന്നു. എന്റെ ചന്ദ്രമാണെന്നായിരിക്കണം എന്ന് ദാവം. ഏറ്റന്ന തീരട്ടെ പാപം.....നില്ക്കെയും രാത്രി പാപം! എന്ന് കിട്ടിയോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മട്ടിലോ 'കണ്ടുകൊള്ളൂ' കാരണം. നീ കാണുമ്പോൾ അവർ ഇപ്രകാരം കിട്ടിയോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും. വിരഹികൾക്ക് വിരോധ കരമായ ഒന്നാണ് ഇതും.

സഖാ മാത്രീ ച പിതരേ മിത്രമുതകാഭയേ

സുഖത്തീഷ്ടകമനസുഖാപാരൈർവ്വിധയാഗിനി

എന്ന് (രാത്രികൾ) ദൃഷ്ടവ്യം. തീരട്ടെ പാപം. ഒരേഖി. ശാന്തം പാപം, (ശാന്തം ഭരിക്കും) എന്ന പ്രസിദ്ധമായ സംസ്കൃതാരംഭിതമുണ്ടു ക. അമംഗലമായ ഭൂതിയുടെ സുരാനുകൂലങ്ങളായ പാപം തീരട്ടെ എന്ന് അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് കാര്യം പറയുമ്പോൾ തല്ലാപരമനത്തിനുവേണ്ടി ഈ ശൈലി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

“ശാന്തം ശാന്തം ഭൂമിനം” എന്ന വൃദ്ധത്തിന് ഭാര്യ മരിച്ചായില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇവിടെ ഒരു സ്വപ്നം, രണ്ടു ‘ശാന്തം’ എന്ന വേണം. ഏകദേശ ഭർത്തൃസ്തുതയെന്നുപോലെ പഴയത്തിന്റെ രക്ഷയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മം.

ഇവിടെ ശൈലാവസ്ഥയായ ഭൂമി വൃത്തിയാക്കുന്നു.

കാതകസ്തഃ കൃഷ്ണഃ പ്രതീകാശനശ്ചിതഃ സ്മാൽ സമാഗതഃ
നതസ്ത്വപ്നമരണാച്ഛ്യാഗഃ കാമാഗ്നസ്തത്ര വിക്രിയഃ
ഖീഡാ തുര്യധാതാഭിസ്ത്വസഃ സ്തിരസഖീകരേ
കരകണ്ഠകലാലാപത്തുതിർമ്മനാതിലാഭഃ
സ്തോൽസ്താപ്താവരമാകുരമണീവീഷണാഭയഃ

എന്ന് പക്ഷണം. (സ്മാൽകരം.) ഭൂമി സമാജ്ഞാനമല്ല, തത്ത്വമല്ല. മിക്കവാറും അവസ്ഥയത്രേ എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്ന സൂക്തവ്യം.

ബന്ധുത്വം കലാപനം മിക്കവാറും മണ്ണാ പൂജ ലോക
യെന്നാണുപോയ പ്രാസരങ്ങളെ പ്രാണിതഃ പ്രോഷിതഃ വാ ||
ഇത്യാലംബേ മഹതി വിവിരയഃ കിം സമാജ്ഞാനമേതർമ്മ
സഖ്യസ്തസാമിതി ബാഹ്യമിതി ബാഹ്യമിതി വാ വചാസീ || ൫൨ ||

‘ഭാഗ്യാഭിന്താ’ എന്നു തത്ത്വം പ്രണയമൊരിക്കലും

കളമാകില്ലെന്നും-

ലിയാൾ വേർപെട്ടതിന്നും വിരഹശക്തിയും

ഹൃദി ജീവിപ്പതിന്നും

പശ്ചാത്താപം മേന്മയുണ്ടാമതുമിതിമിനിയെ-

തോതുവാണെന്നനേകം

കുത്യാംതോഴീജനാശ്വാസനമൊഴികൾ നട-

ത്തിട്ടുരസ്സുപകിത്തും

|| ൫൨ ||

ശ്രീ. ൫൨. പരമേശ്വര പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഭാഗ്യാഭിന്താകൾ
.....കളമാകില്ല ഭാഗ്യാഭിന്താകൾക്കു മേന്മയും ഒരു സ്ഥലത്തും
കളവാതിലിരിക്കുകയും ചെയ്യും സ്ഥലത്തും നോക്കിയിരിക്കും എന്ന്

ഭാവം. എന്നാൽ.....വൃണ്ടാം എന്നാൽ ഇവർ വേർപാട
 വരാമെന്നതിനും ആ അവസ്ഥയിലും കഷ്ടം! ഇവർ ജീവിക്കുന്നതിനും
 യുക്തമായ കാരണം വല്ലതും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഉണ്ടായിരിക്കാം നിവൃ
 ത്തം. ഈ നായകനും നായികയും തമ്മിൽ സിദ്ധമായിരിക്കുന്ന
 പ്രേമം കൃത്രിമമാണെന്നു വന്നാൽ മാത്രമേ ഇവർ ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ
 സാധിക്കുകയുള്ളൂ. യഥാർത്ഥമാണ് അനുരാഗസ്ഥിതിയെങ്കിൽ ഇവർ
 മുൻപേ വിരഹദുഃഖംകൊണ്ടു മരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇവർ
 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനു പേരായാ തകിടും കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കാം.
 ധനത്തി കഷ്ടം. ശോച്യതാദൃഷ്ടതകൾ. വിരഹാവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചി
 രിക്കുക എന്നതു കഠിനമായൊരു കഷ്ടം എന്നു ധ്വനി. അതുതീറ്റ.....
 പട്ടിഭക്ഷണ അന്യോന്യം ബന്ധമില്ലാതെ അതും ഇതും ഇതി പൊന്നു
 നെന്തിനാണ്. പരക്കിട്ടു കെലമില്ല. എന്നിങ്ങനെ അനേകം നില
 കളിൽ നില്ക്കുന്നവരായ സുഖികളുടെ സമാധാനവാക്കുകൾ തടഞ്ഞിട്ടു
 പറയുന്ന മദ്യപല 'കഷ്ടകൊള്ളൂ' കാണാം. നീ കാണ്മാനാർ അവൾ
 സുഖികളുടെ വാക്കിനെ തെക്കുകയായിരിക്കാം. അന്യനകം കണ്ണുനീർ
 പലവിധം പ്രവൃത്തികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. കൈതറി വീളും,
 മരണാഭാവം കലു തലാഴും, മരണത്തെ പന്തിൻ മാത്രം തളി
 യും, ഇല്ലമിറം പല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവർ, എന്നു ഭാവം. "ബഹു
 യാഷാം" എന്ന വൃദ്ധത്തിന്റെ ഭാഷ എന്ന വിചാരിക്കേണ്ടതും ഈ പദ
 ത്തിനു പലവിധം അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടിയവർ എന്ന അർത്ഥം ശ്ലോ
 കിലും ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അലങ്കാരം അനന്തരം; പ്രഭാവസ്ഥ ധ്വനി.

സ ചപരഃ സ്മരസന്തപ-

ഭാരഃ സ്മരണാഭാവഃ

എന്തെങ്കിലും പരിഭവമുള്ള ആത്മപരമായ വൃദ്ധത്തിനു മേലേ പാ
 രം ഉണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആകാശസു വാ മഭിഗമനം കിന്ത തസ്തിനാദാസു

ധാരതാപപ്രശമനവിധിൻ കിന്ത താമസ തന്വ ||

ഏവം പ്രായഃ പ്രണയിനി ഭവേന ഗാഢമുക്താസ്തിതാനാം

കൈകഗന്യതേ അജ്ഞാനവന്ദാ കാരീനീതാമവസ്ഥാ || മന്ദ ||

പുതിയതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയെങ്ങനെ കേതിയിടുകയെന്നതിനും അവ രാജനും ആർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെന്നും അറിയാതെപ്പോകുന്നു. ഇല്ലാത്തതെങ്കിലും അല്ലാത്തതെങ്കിലും.

മുഖ്യമായിട്ടും സാക്ഷാൽ
രഹിതസ്വരൂപം ച സാ

എന്നു് രഹസ്യരത്നാകരം.

അദ്ധ്യക്ഷനായ രാജാ വേദനാ മോചനം നൽകി നൽകി
സംശോകനാദി ച നാശംനാശം അദ്ധ്യക്ഷനും വിദ്യയുടേയും
എന്നും വേദനയും. ഉപദേശം നൽകി. അതിവേഗത്തിൽ, ഈ ദശാക
ത്തിൽ അറുപതി ധർമ്മം. അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും.

ഏതെങ്കിലും ഇതുവരെ പദ്ധതിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷനും സാക്ഷാൽ
പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവസംഗ്രഹത്തിലും അതേ കാര്യം നൽകി

ഇതിനുമുമ്പായിട്ടും ഇതിനുമുമ്പായിട്ടും

എന്നു് സാക്ഷാൽ പദ്ധതി. ഇതിൽ അദ്ധ്യക്ഷനും സാക്ഷാൽ
രഹിതസ്വരൂപം നൽകി. അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
ത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും. പദ്ധതി
സംഗ്രഹത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
സാക്ഷാൽ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
എന്നും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

പുരസ്കാരത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

ന നൽകി പുരസ്കാരത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷനും

സംഗ്രഹത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

എന്നും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
ലക്ഷ്യത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും
അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ധ്യക്ഷനും

രമ ഏതെങ്കിലും ശാശ്വതമായി അഭിസമാനപ്പെടുത്തി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, സാമ്രാജ്യാധിപതിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രകൃതമായിരിക്കുകയും ഇവിടെ പരമജ്ഞാനിയിരിക്കുന്നു.

ആത്മീയപ്രസ്താപിതപയനാസപാതാർക്ക ബന്ധവാക്യം
ശാന്തജ്ഞാപാതാർക്ക ജലധി ചട്ടാലാർക്കപാതാർക്കപാതാർക്ക
അന്തർജ്ജ്ഞാപാതാർക്ക ച പാതാർക്കപാതാർക്കപാതാർക്ക-
തൃതീയാർക്കപാതാർക്കപാതാർക്കപാതാർക്ക പാതാർക്കപാതാർക്ക || ൫൪ ||

കണ്ണീർവാർത്തിട്ടമാളീനിക, പരവശമാം
ബന്ധുലോകം, പരം വീ-

ന്റെണ്ണീകാതുരമമാശ്ചകലകളടി-
ഗ്ഗോഷവും നിന്നിരിക്കും

തിണ്ണം പ്രാണങ്ങൾ ശബ്ദങ്ങൾ നിലയിലുമാ-
മാന്ദിതികാകയാട-

വണ്ണം വാമം തുടിക്കും തുടയവളിലുമാ-
മാം സമാശ്ചാസമേകം

|| ൫൪ ||

ശ്ലോ. ൫൪. ശുഭലക്ഷണത്തെ പ്രതിപദിക്കുന്നു. കണ്ണീർ...നിർ
ആഭിനന്ദ കണ്ണീർവാർത്തിട്ടം എന്ന് അർത്ഥം. സന്ദർശനം കണ്ണീർ
കളിയിക്കുന്നു. പരവശമാം...പരവശം ബന്ധുലോകം പര
വശമാം. ബന്ധുലോകം അന്ധപ്രദേശത്തിൽ. താഴെ പറയും സന്ദർശന
രേഖയും ബന്ധുലോകവും ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നു. പരം
വീര്യം...നിന്നിരിക്കും എന്നൊരു ചാടിപ്പാത്രവിധം വള
ന്നിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് കളിയിലെ കിരണലക്ഷണത്തെ മറ്റും കണ്ണീ
കിരണലക്ഷണത്തിലിരിക്കും. നാശിപ്പാത്രം ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച അർ
ത്ഥം സന്ദർശനം ബന്ധുലോകം ഉപയോഗിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടുമാത്രം നൽ
കും. ആത്മീയമാണ് മലയില്ല, മരിക്കുകയല്ല എന്നത് അതിർ തീർത്ത
യാക്കി, എന്ന് ദാവാം. നാശിപ്പാത്രം നാശിപ്പാത്രമെന്നായ അതേ തീർ
തെല്ല എന്നും അർത്ഥം ഗ്രാഹിക്കാം. കലകളടിഗ്ഗോഷവും
ആത്മീയമാണ് ആത്മീയവും നിരന്തരമായ പ്രവൃത്തിയും വാണി. ഏല്പ
വരും നിരന്തരമായി എന്ന് ദാവാം. തിണ്ണം...നിലയിലുമാ

ജീവൻ ശബ്ദമെന്നപോലെയാണിത്. ശബ്ദം ജീവധാരണത്തിന്റെ ഒഴുക്കുവഴിയെക്കൂടി ധ്വനി. ആ സ്വനിനി.....മേൽക്കൂടാത്തതായിരിക്കുന്ന നിലയിൽ പുറമേ വസ്തുതയിന്റേ ഇല്ലാത്തതായിരിക്കാം ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയതും, അതു തുടങ്ങുന്നതാണ് വിചാരിച്ച് അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുഴക്കമുള്ളതും തുടങ്ങുകയും.

തഥാഗതം താം വ്യക്തിത്വമിതിതാം
വ്യക്തിത്വമിതിതാം പരിഭീനമനസാം
തദാം നിമിത്താനി തുടങ്ങി തുടങ്ങി
നരം ത്രിയാ ജ്ഞാനിയാപരസവിനം

ഗോപാലസ്തപ്തമിതിതാം പീനം
സ്തപ്തമിതിതാം പീനമനസാം
പ്രസന്നമനസ്തപ്തമിതിതാം
നരം പൂർണ്ണമിതിതാം പീനമനസ്തപ്തമിതിതാം

എന്ന് വാല്മീകിരാമായണത്തിൽ (സു. ൧൦.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്.

വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു

എന്ന് (കൃ. ഗാ.) ഉദ്ധരിച്ചു. സ്ത്രീകൾക്ക് ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയതും അങ്ങനെയായി സംഭവിക്കുന്നതും തുടങ്ങിയതും ഉണ്ടാകുകയും.

വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു

എന്ന് ചെല്ലുന്നതെന്നതു. സ്ത്രീകൾക്ക് വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു. “കുമാരസേന നയനമുപരിസ്തരിതം തുടങ്ങിയതും” എന്ന് (മേൽ) സൂചിപ്പിച്ചു.

എന്നതെന്നതു പീനമനസ്തപ്തമിതിതാം
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു
വല്ലഭീവല്ലഭൻ ചെല്ലുന്നതെന്നതു

ഇതാണുതന്നെ മറ്റൊരു ശുഭഭക്തനാക്കാൽ
 ജീവചരിത്രം പരമപരിപാടി
 നേരം ചൊല്ലു നന്നെപ്പോൾ പട്ടിപ്പൊഴിയവരേ-
 നാശപ്രവാണപ്രസരം
 ഭാവംകണ്ടുപോളിപ്പൊഴിയ-
 നന്നിന്നു പക്ഷേ സേവം-
 ഭാവംചെയ്തിട്ടുപോൾ ദൈവശിക്ഷയാ-
 ലവരകോതിത്തുടങ്ങും. || 10 ||

ശ്രീ. മി. സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നതിന് നല്ല സമയം ഒരു
 പാലിക്കാം. ഇതാണു... വന്നാൽ ഇവരേയും അനുപാല
 വേദനയും ഇടകലർത്തുന്നതിനായിട്ടു തുടങ്ങുന്നതാകുന്നു. മറ്റൊരു
 ഇടത്തുനിന്നുവന്നാൽ അതിനോടും ചേർന്നു കൂടാമെന്നും, ശിക്ഷയും
 ഇടയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം.

ശ്രീ. മി. സംഭാഷണം-
 നിമിത്തംകൊണ്ടു ചേർന്നു

എന്താ വിചാ. ജീവിതം... ഭാവം ജീവനിലെ ആഗ്രഹം
 ഉണ്ടെന്നു. പ്രകാശനകൃഷ്ണമി. ഇതി. സുഖം സംഭവിക്കും എന്ന
 വിചാരത്താൽ. പൂർണ്ണ... ഇതിനോടും ചേർന്നു കൂടാമെന്നും,
 മൊഴിയവരേനാശപ്രവാണപ്രസരം ചൊല്ലുന്നത് എന്താ അനുപാലം.
 എപ്പോഴാണ് സുഖമുള്ളതായ അവരോടും ചേർന്നു കൂടാമെന്നും.
 ഉണ്ടെന്നു കെട്ടിയും ചേർന്നു കൂടാമെന്നും തന്നെ ജീവിതംകൊണ്ടും
 ഉണ്ടായി. എന്താ അനുപാലം. എന്താ അനുപാലം... പക്ഷേ
 അതും അനുപാലം ചേർന്നു കൂടാമെന്നും ഇതാണുതന്നെ പക്ഷേ എന്താ
 അനുപാലം. നി. ആ സമയത്ത് അനുപാലം ചേർന്നു കൂടാമെന്നും
 ചേർന്നു കൂടാമെന്നും. ഉണ്ടെന്നു കെട്ടിയും.

ഭാവസ്സത്താലുപദേശം-
 പ്രായംചേർന്നതായതും

എന്താ അനുപാലം... ചേർന്നു കൂടാമെന്നും അനുപാലംകൊണ്ടും
 കാരണം ഉണ്ടെന്നു കെട്ടിയും. പക്ഷേ... ഇതാണുതന്നെ

കാരം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാലും. മുഖം കെട്ടിത്തൂ കാണുമ്പോൾ, നീ ആ
തുരമെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങണം എന്നു ഭാവി.

ആപ്തം പര്യുക്തം കർമ്മി ത്രാഹ്യം പ്രാപ്തം ചാതുഷ്ഠം മം
ഭൂതാശ്വര്യം പ്രതിഭാമയം ഭൂതാശ്വര്യം ||
മുതലായും പറഞ്ഞു. മുതലായും നാമു വാചി
വർണ്ണനയും ദർശനവും യഥാ വർണ്ണനയും || നീ ||

“ആയുഷ്ഠാ നാമകം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം

ജീവനാമകം ചാതുഷ്ഠം

നായന്നിപ്പോന്നവൻ അനന്തകൊരുത്തനും

കുറു നാമകം ചാതുഷ്ഠം

മാലംകൊണ്ടു ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം

കേട്ടറിയുന്നതും ചാതുഷ്ഠം

ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം

യഥാ വർണ്ണനയും

|| നീ ||

ആ. നീ. നായന്നിപ്പോന്നവൻ അനന്തകൊരുത്തനും
കുറു നാമകം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
മാലംകൊണ്ടു ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
കേട്ടറിയുന്നതും ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
യഥാ വർണ്ണനയും ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
|| നീ ||

“ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം” എന്നു (ചാതുഷ്ഠം) ചാതുഷ്ഠം
യഥാ വർണ്ണനയും ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
|| നീ ||

വിശദീകരണവും നായന്നിപ്പോന്നവൻ അനന്തകൊരുത്തനും
കുറു നാമകം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം ചാതുഷ്ഠം
|| നീ ||

പ്രായമില്ല. “ദൃഢാ സീതതി തത്വതഃ” (വാ. ഭാ. ബാ. കാ. സ. ൧) എന്ന വാക്യത്തിലെ ദൃഢാ എന്ന പദത്തിന്റെ രാചിത്വവും ആശയ വ്യക്തിയും ഇവിടെ ‘ആയുഷ്യാനം’ ഉണ്ട്. മംഗലാശ്ലോകം എന്നായി മെച്ചം വേരായു; ഭൂമതിൽ പ്രഥമപാഠത്തിന്റെ ഭട്ടവിൽ ഈ പദം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. പരിഭാഷയിൽ ശ്ലോകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിബന്ധിച്ചതു അത്യന്തം ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ പരിഭാഷകന്റെ രാചിത്വം വിശേഷണശൃംഖലയായിത്തീർന്നു. ഈമതിരി സന്ദർഭത്തിൽ മംഗലാശ്ലോകങ്ങളായ പദങ്ങൾ ആഭിയിൽ നിബന്ധിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. “മംഗല്യാംഗികലമകദമ മൽപ്രിയ സായുതഃ നിൽ” (മയൂരസന്ദേശം) ഇത്യാദിപ്രായോഗങ്ങൾ നോക്കുക. പ്രസ്തുതപദ്യത്തിലെ ആയുഷ്യാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ ഒരു സന്ദർഭം പ്രകാശമാകുന്നു “അതഃനാ ഭേ ജന്മതി കഥാവിയാംഗി! മംഗല്യകൃഷ്ണ” എന്ന (കോകിലസന്ദേശം) പദ്യം.

നാമേന്ദ്രയാനോ സംയുജി. ആനയുടെ നദപോലെ നട യോടു കൂടിയവർ, സുന്ദരി.

നംഗം പന്നഗമാങ്കുരം-

കൂനചാരിഷു രത്നായുദ-

എന്ന് വിവരം. ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ദൂതൻ സ്വയംഭവം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മായം.....പറവയ്ക്കു യാതൊരു കൂടാരം, അന്യന്മാർ പറയുന്ന വാക്ക്, ഇവിടെ മായംകൂടാരം എന്ന പദം അന്യപാദത്തിലെ ചൊൽമതു എന്നതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതിനെയല്ല. മറ്റുള്ളവർ എന്തു പറയുന്നുവോ അതു ഒരു വർദ്ധിപ്പിച്ചുപോലും വികാരതയും സ്വയംകൂട്ടിച്ചെൽക്കാരവും അതു പോലെതന്നെ. ഉടൻ.....നമുക്കു ഉടനെക്കൂട്ടു മനസ്സിലാക്കി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി പറയുന്നതാണ്. ദൂതൻ.....ധർമ്മം ലോക പ്രസിദ്ധമായ ഏകൻ വംശത്തിന്റെ ധർമ്മം. കിളികളുടെ ഈ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് ‘കിളി പറയുന്നതുപോലെ’ എന്ന രേഖകളുടെ ഉത്ഭവം. ഏകൻ ജാതിക്കാരന്റെ സ്വഭാവം ഞാൻ പറയാതെത്തന്ന പോകാതിൽ ആർക്കു ഞാൻയാം എന്ന് ഭാവം. ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം നിന്റെ മേൽപ്പറ പറഞ്ഞതെന്ന. രേഖകളും ഞാൻ കൂട്ടിച്ചെൽക്കാരം കറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ആരെപ്പറ്റും മോഹവും എന്ന് അഭിപ്രായം.

പ്രസ്തോതി പ്രമുഖമധുരം സാന്ദ്രതം സപ്രമോദം
 സാനന്ദോദം സരണരണികം സസ്പൃഹമഞ്ജുമാണഃ ||
 അത്യാത്മമുനിതമവധായാഭിതരോദിതസ്തപം
 ഭാരസ്സപ്തഃ കഥയ തരളഭൃതരംഭഗതപരംഭഗതഃ || ൫൭ ||

പാരം മാധുര്യമോടിങ്ങനെ മുഖവുരകേ-
 ടത്തുതരം, ഭൂരിമോദം,
 കാരുണ്യം, ദുഃഖമത്യാഗ്രാഹ്മീവ കലരം-
 മാറ കല്യാണി നോക്കി
 സൈപരം താനുള്ളവെച്ചാദരവൊടുമുനെൻ-
 വാത്ത ചില്ലിവിലാസം
 വേരുകൾകൊണ്ടുവോദിച്ചുവിധയിസഖോ
 തോഴിയോടോതിയാലും:— || ൫൭ ||

ശ്ലോ. ൫൭. മുഖവുര കേൾക്കുമ്പോൾ താനികളും സംഭവിക്കുന്ന
 ചാവുടരുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പാരം.....കേട്ടു ഏറവും മാധു-
 ര്യത്തോടു കൂടി ഇപ്രകാരം പറയുന്ന മുഖവുര കേട്ടിട്ട് മുഖവുര
 മുഖ-മുര. മുഖത്തിൽ ആടിയിൽ ഉള്ള മര വാക്കു. 'വു' സന്ധ്യക്കാരം.
 അത്തുതരം.....നോക്കി ആലോചിച്ചു, അമിതമായ സന്തോഷം,
 യായു, ദുഃഖം, അത്യാഗ്രാഹം എന്നിവയൊക്കെ. അധരം തോക്കിയിട്ട്.
 അത്തുതരം കിളിയുടെ ശബ്ദമാകാം കണ്ടിട്ട് ഭൂരിമോദം വിചാരി-
 ക്കാതെയിരുന്നപ്പോൾ ഒന്നാചിന്താ പൂത്താൽ കേൾക്കുവാൻ ഇടയാ-
 യതുകൊണ്ടു്. കാരുണ്യം കരീരത്തിൽ കയ്യാടിപ്പാഞ്ഞ ഈ കിളി
 ഇത്രയധികം ദൂരം തുരം സമീപ സഞ്ചരിച്ചതു വിചാരിച്ചു്. ദുഃഖം
 ഉൾക്കൊണ്ടു. ഇക്കത്തിന്റെ വാക്കു കേട്ടിട്ട്. അത്യാഗ്രാഹം വീണ്ടും
 ഒന്നാചിന്താ പൂത്താൽ അറിയുന്നതിന്. അത്തുതരം, ഭൂരിമോദം, കാ-
 രുണ്യം, ദുഃഖം, അത്യാഗ്രാഹം എന്നിവ സാദിച്ചുപെടാൻ ഏത-
 ഗ്രാഹ്യം. സൈപരം.....വാത്ത സൈപരമായും ശ്രദ്ധയോടും
 ആദരവോടും കൂടിയും ഉദനനരണ ഏകൻ വർത്തമാനത്തെ ചില്ലീ...
 ...പ്പിളപ്പിൽ പുലികം ഭംഗിയായി ഇളക്കിയിരുന്ന നോട്ടംകൊണ്ടു

എന്നു് ഭൂതകർമ്മ ക്ഷമണം. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഇഷ്ടത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഹിന്ദുമതസംഗ്രഹത്തിന്നു കേണു ഗ്രന്ഥം. “ഉപമാനേന ദുഷ്ടകർമ്മശക്തപം, മിത്രകാർത്ത്യപതിർവേഷ, ബന്ധുജനനേരതര്യ, വിജ്ഞാതാസ്ത്രോത്താസിതപതിജാപസരതപം, വിജിഗ്രന്ഥിതപം ച മോവസ്വ” എന്നു വിശ്വഭൂത.

സീത രാമൻ എന്നർത്ഥം എന്നീ പുണ്യപുരുഷന്മാരുടെയും നീർമ്മലമായ സേതുവിൻ്റെയും സ്മരണ പ്രകൃതത്തിൽ മംഗലസിംഹിത വേണ്ടി ചെമ്പു എന്ന പ്രജ്ഞയും.

ഭരണഘടനാഭംഗം വിധാനത്തിന് ശീതം

മഹത്തമനേകരിധനേയമേ.

உதாரணம் (மேல். ௨)

മേയ്ക്കും സന്തതമായി പൂംസും

സമുദായത്തിലെ ഗുണമേ

എന്നും (ഡബ്. ൧) അറമ്പന്തം. "ഇന്ത്യ.....സാ" എന്ന (മലയ) വാക്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം. വാല്യീകീരമാണ് സുന്ദരകണ്ഠാത്തിയെ ഹിന്ദുമതവിനോദ കവിഷ്ഠിത അന്യോദനമായ ആരും ഇവിടെ പ്രകാശിതമായിരിക്കണം.

പ്രാർത്ഥന.....കിളികൾ നീ സിന്ധുതാഴ്വരയിൽ ധൃഷ്ടം അടൽ
 കിളികൾ എന്ത് അനുഭവം. നീ സിന്ധുതാഴ്വരയിൽ ധൃഷ്ടമായ ഇ
 സകലത്തെ കിളിക്കൾക്കും. പ്രാർത്ഥന കർമ്മകാര്യങ്ങൾ. ധൃഷ്ടസമീപ
 എന്ന് ധൃഷ്ടം. കർമ്മ അഭിമുഖം. ധൃഷ്ടസമീപത്തെ അനുഭവം സിന്ധു
 എന്ന് അനുഭവ കർമ്മകാര്യങ്ങൾ നിന്ദയാകാതെ ഭൂതം നീതി ദർശനസമീ
 പത്ത് കർമ്മകാര്യങ്ങൾ, അനുഭവ കർമ്മകാര്യങ്ങൾ കർമ്മ നിന്ദ
 ഭവിക്കും എന്ന് ഭവം. ഇനി.....ഭൂത അനുഭവം സമീപം. കർമ്മ
 പ്രാർത്ഥന.....മല്ലോ ഭവത്തിൽ ഭവിക്കും കർമ്മകാര്യങ്ങൾ സമീപം ഇ
 കർമ്മകാര്യങ്ങൾ ഭവിക്കും അനുഭവം എന്ന് അനുഭവം. ഭവത്തിൽ ഭവിക്കും
 ഭവിക്കും സമീപം ഇതിൽ ഭവിക്കും അനുഭവം. അല്ലോ അനുഭവകാര്യ
 കർമ്മം. അനുഭവകാര്യകാര്യങ്ങൾ നിന്ദയം. ഇത് ഭവകർമ്മകാര്യങ്ങൾ വിചാരി
 ക്കൂടാത്ത സമീപം എന്ന് ഭവം.

സുഖസ്താനന്തരം ഭൂഖം ഭൂഖസ്താനന്തരം സുഖം

ചക്രവർത്തിവർത്തനം ഏകാധിപത്യം അഥവാ ഏകാധിപത്യം.

ആനന്ദം (മ. ഭാഗം)

കാലകൂടമണ ജഗത്തുപരിവർത്തനം

ചക്രപതംഗ്ഗീരിയ ഗർഭിണി ഭാഗ്യപതംഗ്ഗീരി

എന്തും (സ്വ. വാ. മന്ത്രം. ജാസൻ)

ദുഃഖമുദാധികാൻ പാശ്വത്യോദ്ധ പാശ്വത്യോദ്ധാധികാൻ

ആത്മാനം ശാക്താർത്ഥ്യോം ശാക്താർത്ഥ്യമിവ നാസ്തിതത്

എന്തും ദൃഷ്ടവ്യം. സുഖദുഃഖാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷസന്തോഷങ്ങൾ
അനുഭവം എന്തും ഭാവം, അഖകാരം പൂർവ്വഭാവത്തിൽ ഉപമയും അന്യ
പാദത്തിൽ അർത്ഥാനുഭവവും.

നാതികാമത്യപി ചൈവ മനസ്സനപി! സംഭോഗസൗഖ്യം

ഷ്ടാമാപ്യുദ്യമസ്വഭവതി ന തന്തവിപ്രബംഭവേന്ദ്രം ||

അസ്ത്വായസ്ഥാമധികവിഷമം വേത്തുമേന്ദ്രം ന ശക്തം

കവിൽസ്യാമുദ്യമവിഷയാസ്സതിരംഭാധിഭവ || ൫൯ ||

മണ്ടും ചിത്തം കൃതാംഗീ! ക്ഷണവുമവന സം-

ഭോഗസൗഖ്യം തൃജിക്കി-

ല്ലിഞ്ചൽപ്പെട്ടും ചടച്ചും പെടുമുടൽ വിരഹ-

ത്തിൻ പ്രതം തെറ്റുകില്ല;

രണ്ടുംകൂടിക്കലർന്നുള്ളവനുടെ വിഷമം

വേറെയാരുണ്ടറിഞ്ഞി-

ട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ സാക്ഷാലമുതവിഷജനി-

സ്ഥാനമാമണ്ണിമാത്രം

|| ൫൯ ||

ശ്രീ. ൫൯. മണ്ടും.....തൃജിക്കില്ല ഹേ! കൃതാംഗീ ക്ഷണവു
മവന മണ്ടും ചിത്തം സംഭോഗസൗഖ്യം തൃജിക്കില്ല എന്ത് അന്യ
തം. അവന്റെ മനസ്സ് ക്ഷണനേരത്തെയുംകൂടി സംഭോഗസൗഖ്യ
നേതൃകൃതാഭവതിരിക്കുമില്ല. ഏതു സമയവും അവൻ നിന്റെ സമാ
ഗമത്തെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു മനസ്സുകൊണ്ടു സുഖം അനുഭവിക്കും.
മണ്ടും ചിത്തം ചപലം, ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സ്.

ചഞ്ചലം ഹി മനഃ കൃഷ്ണ!

പ്രമാഥി ബലവദ്വ്യം

എന്ത് ഭഗവത്ഗീത. (അ. തു.) ചഞ്ചലസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതെങ്കി
ലും ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ നില്ക്കുന്ന എന്തും ഭാവം.

ഇങ്ങൽ.....തെറുകിപ്പു ഭുവനമിതം ചക്രമിതം
 അവന്റെ രഹിതം ഏകദേശം വിരഹിയുടെ സ്ഥിതിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുക.
 “രഹിതം ക്ഷമം സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ സംഭവം” എന്നു
 മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു (നാടകം) ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സത്യവും.
 മനസ്സിലാക്കുന്ന സമഗ്രമനസ്സിലാക്കുന്നതും രഹിതംകൊണ്ടു വിരഹഭാവത്തെ
 യും അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു ഭാവം. രണ്ടുപേർ.....റിങ്ങിട്ടു
 അവന്റെ രണ്ടുപേർക്കുമുള്ള വികാരം വേറെ ആരു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?
 അവൻ സന്തോഷവും സന്താപവും ഒരമിച്ച് അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥ
 അവൻ കരകൊണ്ടുവന്ന മിഥുനം അറിവില്ല. രണ്ടു അന്ത്യം
 വിരഹത്തെപ്പറ്റി സംഭാഷണമുണ്ടാകും വിരഹഭാവം ഉണ്ടറി
 ഞ്ഞിട്ടു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? എന്നു പ്രയാഗ്യാദികൾക്കു ഭംഗം. പുറം
 ഭംഗം കൂടാതെയിരിക്കുവാൻ ഇപ്രകാരം പ്രയാഗ്യാദികൾക്കു. ഏതാ
 ദൈവപ്രയാഗ്യാദികൾ വർണ്ണിക്കുകയും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചവി
 കൾക്കു ഇവയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വരും. “മുണ്ടായിത്തന്നെക്ക
 സംഭാഷണം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടിനി വൈകാരിക” (അദ്ധ്യായം
 രാമം. കിളി. അന്ത്യം. കാവ്യം) ഇത്യാദി പ്രയാഗ്യാദികൾക്കു.

ഉണ്ടെങ്കിൽ.....മറ്റൊരു അറിയാമെങ്കിൽ അതു അതേ
 നേരവും വികാരികൾക്കും ജ്ഞാനിസ്ഥനായ കടലിനു മാത്രം.
 ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനെ കൂടാതെ വേറെ ആർക്കെങ്കിലും അറിവു ഉണ്ടാ
 കിൽ അതുതന്നെ സകലസിദ്ധമായ സമഗ്രമനസ്സിലാക്കിന്റെ അന്ത്യം
 മനസ്സിലാക്കണം. വിഷയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അറിവില്ല
 റും, എന്ന് അഭിപ്രായം. അധികാരം വിശദീകരിക്കുക.

കാർത്തവീർയ്യശേഷംകൊണ്ടി-

സ്തതിപ്പുകൾക്കുവേണ്ടി.

എന്ന് ലക്ഷണം.

നന്ദി പേമലസമസ്മരിപ്പുണ്ടു സന്ദേശവാണി

നൃന്ദാസ്താസു ത്രവണവിഷയം നീയതം മരുതീവ ||

ഭയസ്സാദ്രവണയതരളം നീതളം അപരയാഗം-

പ്രിയപ്പെട്ട ഭക്താസ്തരിവ ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രം ചാരുതയോ || ൯ ||

ഇന്നെന്നാൽ സുഭുവായാളുടെ മമത മണ്-

കുന്നസന്ദേശവാക്കി-

ഇന്നെന്നക്കൊണ്ടിങ്ങണപ്പിച്ചതു ചെവിയിണയിൽ

മേൽ പൂക്കൊത്തുപോലെ,

പിന്നെത്തിങ്ങിത്തിട്ടയ്ക്കും പ്രണയമൊഴികളു-

ത്തൊത്തു കോരേന്താരിതളിൽ

ചിന്നം താപം കെട്ടുപാനണിയുക ഹൃദയേ

മത്തുമാല്യംകണക്കേ

||സം||

ശ്ലോ. തും. ഇന്നെന്നാൽ.....പൂക്കൊത്തുപോലെ
എന്നാൽ ഇന്ന് ഇതുകൊണ്ടിങ്ങണപ്പിച്ചത് ആയാളുടെ മമത
മണക്കുന്ന സന്ദേശവാക്കു സുഭു നീ പൂക്കൊത്തുപോലെ ചെവിയിണ
യിൽ മേൽ എന്ന് അർത്ഥം. ഇന്ന് എന്നാൽ അന്തർമുഖന നിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നതും, നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സ്നേഹമാകുന്ന
സുഗന്ധം പ്രസരിക്കുന്നതും ആയ സന്ദേശവാക്യത്തെ സുന്ദരിയായിരി
ക്കുന്ന നീ രണ്ടു ചെവിയിലും പൂക്കൊത്തുപോലെ അവകാശമായി ധരി
ച്ചാലും അത് പറയുന്നതു നിന്റെ വല്ലഭന്റെ സന്ദേശമാണ്. അതു
നീ ആദരപൂർവ്വം കേട്ടാലും എന്ന് ഭാവം. പൂക്കൊത്തു ചെവിക്ക്
ആദരണമേകുക എന്ന അർത്ഥവും സൗമ്യവും ധർമ്മവും പൂക്കോ
ത്തിന്നു തുല്യം. വാക്കിനു സുഗന്ധം മമതപം.

ചുരുക്ക കണ്ണാലി കാമിനീനും

തിരിച്ചുപുറം സമസം പലാത

എന്ന (രഘു. സ. ൧൭) കവിവാക്യം നോക്കുക. സുഭു വിനിയോഗ
മായ പൂക്കൊത്താളാളു കൂടിയവരും. സുന്ദരി. "സുപൂജാതാം" എന്ന്
പാണിനി സൂത്രം.

കൃഷ്ണത്തിൽ സംസ്കൃതമായിട്ടു സുഭു പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഭാഷയിൽ ഈ പദത്തെ പ്രഥമമായി ഗ്രഹിക്കണം. സുഭു ആയാൾ
എന്ന് പദാർത്ഥം.

മകരം വച്ചുവെട്ടത്താൽ

വകാമിടയിൽ പെട്ടു

(മലയാളരഞ്ജനാശ്രം) എന്ന നിയമം അനുസരിച്ച് ഇടയിൽ 'വ' കാരം വന്നതുകൊണ്ട് സംബന്ധിയായും പ്രഥമമായും അർത്ഥം മാത്രം ഗ്രഹിച്ച അർത്ഥം അനുസരിച്ച് മറ്റൊരു എന്നതു പരിഭാഷകനായ മഹാകവി സാധാരണമായിച്ചെയ്യാറുണ്ട്. "താദ്രാകപാശിനണിമണിയോ തവൽ" എന്ന ഭാഷ നേർക്കുക.

സംബന്ധയെന്നകവചനം

പ്രഥമരേഖാപ്രമാണിമ

(മല. ര. അശ്രം) എന്ന പദത്തിലിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ അനേകവിധം ഇല്ല. ഭാഷയിൽ 'വ'കാരം സന്ധി ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സുറ്റപദം സംബന്ധിയായി വരുവാൻ പാടില്ല. സുറ്റ അർത്ഥമുള്ളതല്ല പ്രായോഗികം. എങ്കിൽ മറ്റൊരു സംബന്ധിയാകുകയുണ്ടു. ഭൂമതിലെ 'സുറ്റ'പ്രായോഗികത്തിന്റെ നില വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഭാഷയിലും പ്രസ്തുതപദത്തെ സംബന്ധിയായിട്ടു തന്നിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും സന്ധിയെക്കുറിച്ചു ഭാഷാശാസ്ത്രവും വിചാരിച്ചു വകാർ ചേർത്തതാണെന്നും വരാം. അങ്ങനെയങ്ങനെയ്ക്കൽ അതു ഒരു നിരീക്ഷണയോഗം തന്നെ. സുറ്റപദം പ്രഥമയാക്കുകതന്നെ സുഗമം.

പിന്നെ.....രിനു അനന്തരം നിരന്തരം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അനന്തരാവരോധകരും എന്തും കളക്ടർക്കുവേണ്ടിയും കോട്ടയ്ക്കു കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇതിനെ, അധികമായ അനന്തരാവരോധകരും എന്തെന്നെ അനുസ്മരിക്കുവേണ്ടിയും നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും ആയ ഈ സാമ്പത്തിക ഉള്ളിൽ .....കണക്കിൽ ഉള്ളിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന വിരഹഭാവം നീക്കുന്നതിനു എന്തെങ്കിൽ മുത്തുമായാപാലം ധരിച്ചാലും. മുത്തുമായാലും മുത്തുമായ രഞ്ജനാപാലം ചുട്ട (വിരഹാഗ്നി) തരിപ്പിക്കുന്നതിനും മനസ്സിലെ കളക്ട്റ്റിക്കുന്നതിനുമുള്ള ശക്തി പ്രണയമോഴിക്കും ഉണ്ടെന്നു അഭിപ്രായം. എന്തായാലും എന്തെങ്കിൽ. മനസ്സിൽ. മാനുഷ്. സന്ദേശ പക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലും മാധ്യമത്തിൽ മാവ് എന്നും ഗ്രാഹ്യം.

എന്തും എന്തെന്നവർക്കും

എന്തും തു മനസ്സുപി

എന്തും വൈഭവത്തി.

എന്നതേയും എന്നറിയരുതെ വേഗത്തിൽ കുറുപ്പി!.....സേതുസ്ഥലത്തിൽ കുറുപ്പും നാമേതപരത്തിനടുത്തു സേതുവി-
വിഷാദാധിക്യമോരകം. ഇല്ലാതാക്കും അവിചാരികമായ ഒരു ഭവം
എന്നിരിക്കു വന്നവർക്കും എന്ന് അറിവായും.

മംഗല്യംഗീ! സുരശരമേയിമാക്കിനിമേന്മാനം-
മേനാമാരാവലയമകുതമീക്ഷമേണസ്യ ലക്ഷ്മീം ||
തന്മച്ചിന്താകുതമീയസ്തപിദ് മേഷീണപുണ്യ-
സ്യാനസ്താപം മനസ്സി തരമന്തികാനീക്ഷണം || ൧൨ ||

പാരം മംഗല്യമുത്തേ! മലർശരമാ-
ന്നാശചൂഴ്ന്ന കന്നി-
ശ്രീമദ്യപ്രൗഢി പാരിൽപ്പെരുക്കിയ നിലയിൽ-
കണ്ടു ചിന്താനുബന്ധാൽ
സൈപരക്കേടുമെളയെത്തമിറ ബഹുനിർ-
ഭാഗ്യനായോരെന്നിഷി-
ന്നേരം സന്താപമേറുന്നിതു ഭവതിയെയൊ-
ന്നിച്ച കാണാത്തുയാലേ || ൧൩ ||

ശ്ലോ. ൧൨. പാരം മംഗല്യമുത്തേ!.....പ്രൗഢി
അപ്തയോരോരേ! കാര്യമെന്തെന്തെന്നു ചൊല്ലാൻ സർവത്ര
വികസിച്ച് പടന്നിരിക്കുന്ന കന്നിമാസത്തിലെ മാനാഹരമായ ശോഭ
രവയം. പുണ്യങ്ങൾ കിടക്കിലെവിടെയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ശരത്
കാലത്തിന്റെ ആഡംബരത്തെ. മംഗല്യമുത്തേ! സംബുദ്ധി, നിന്റെ
സൗമംഗല്യരക്ഷിക്കുകൊണ്ടു വലിയ കാട്ടിൽ വീണിട്ടും ഞാൻ മരിക്കാ
തെരിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിവായും. മലർശരമാ കാര്യമെന്തെന്തെന്നു
അസ്യം. താമര മുതലായ പുണ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലരക്ഷി യാതി. പാരിൽ
.....ചിന്താനുബന്ധാൽ കൂടിയിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന മട്ടിൽ
കാണിട്ടു വിചാരത്തോടുകൂടി. ചിന്താനുബന്ധം താമര, ചന്ദ്രൻ മുത
ലായ വസ്തുക്കളെ കാണുമ്പോൾ, നിന്റെ ഭവംഗ്ലാമരങ്ങളുടെ സ്മൃതി
സംഭവിച്ച് ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന സമുദയത്തോടു കൂടിയ വിചാരം. സൈപരം
കേട്ടു.....നേരം തന്നെ ഏതൊക്കെ കൂടി ഇവിടെ ഭാഗ്യമുണ്ടു

വണ്ടുകൾ പാടുന്ന പട്ടിനെക്കേൾക്കുകി-
 ചിണ്ടലും പൂണ്ടു മണ്ടും പിന്നെ
 അനുകൂലം പോത്തിന്റെ വന്ദനിക്കുറിയ
 ചന്ദനത്തിൽ കേൾക്കേണ്ടിതെന്ന ചൊല്ലി

എന്ത് (കൃ. ഗാ.) ദൃഷ്ടവും മദം വികസിച്ചിരിക്കുന്ന പുണ്യങ്ങളിൽ
 നിന്നു നേൽ കഴിച്ചു ബുദ്ധിക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന വെളിവില്ലായ്ക്കു. മന്ത്രി-
 ശ്രീമത്തായ്.....തോറും തോളയറിയതും പൂർണ്ണകാരവുമായ
 പൂർണ്ണ വാഹിച്ച് അതിന്റെ ഭാരംകൊണ്ടു കനിഞ്ഞു വളരിയുടെ ചുവ
 ളിലെല്ലാം. പൂർണ്ണകൾ വാഹിച്ച് അഴ്ന്ന വല്ലികൾ കാണുമ്പോൾ
 നായികയുടെ സ്തനഭാരംകൊണ്ടു നളമായ ശരീരത്തിന്റെ സ്തോത്രീയ
 ങ്ങാകുന്നു എന്ത് ഭാവം. മോട്ടോറോറും ദുഃഖാധിക്യമോകും; എല്ലാ
 ചരകളുടേയും ചുവട്ടിൽ സാമർത്ഥ്യം.....തേടിടുന്നേൻ കൈപ്പും
 മനസ്സിനു കരുത്തും ബോധവും ഇല്ലാത്തവനായിത്തീരുന്നു. വണ്ടുകളുടെ
 മൂളിച്ചു കേൾക്കാവാനു ഭാഗ്യനാകുന്നു. ഭാഗ്യനായുടെ സ്വഭാവം സ്ഥിര
 ആകാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുകയാണല്ലോ. അങ്ങനെ
 ചുറ്റിനടക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണകൾകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന വളരികൾ കണ്ടു
 വാൻ ഇടവരുന്നു. അപ്പോൾ നിന്റെ സ്തന വന്ദനം മൊഹിമസ്തം
 (ബോധക്കുറവ്) ബാധിക്കുന്നു. എന്ത് ഭാവം.

ഇതും തടാഭാരകലനം ച നന്ദിം
 സ്തനഭാരമസ്തബ്ധതയിനമും
 തപസ്സാപ്തിസ്തപ്തം പരിരഞ്ജയുതമേ-
 സ്തപ്തമിതിനാ സാസ്തവേന നികിരഃ
 എന്ത് രാജ. (സ. ഗന്ധ) അലങ്കാരം സ്തോത്രം.

അശ്വികൃന്യാസ്തവേധിഗുണ പ്രമോദപ്രയാണേ
 ചഞ്ചനേനരം ചലദനസിംഹം ചഞ്ചലഭൂതകം രേ ||
 ഉദ്യമിനാ കമലമുകൾമുല്ലസന്തഃ പ്രസന്നഃ
 കല്ലിലിനഃ കലുഷകലുഷം കർവത മനസ്സാ മേ || ൯ ||

കണ്ഠചാട്ടം-കൊങ്കമൊട്ടൊത്തുളളിലഴകെഴും-
 ചില്ലിവില്ലാട്ടവും ചേ-
 ന്നഞ്ചാതാപ്രമോദപ്രശമനത്തിൽ നിൻ-
 പുൽകലോമ്മപ്പെടുത്തി

മീൻചാട്ടം താമരപ്പൂമുകുളമിളയലോ-

ഉഷ്ണമേഖലം ചേർന്നൊന്നായ്

ഞാൻ ചാലേ കണ്ട നല്ലാർന്നിര കലുഷതയെ-

നാശമുണ്ടാക്കിടുന്നു

|| സ ||

ശ്രീ. യു. കൺചാട്ടം.....മുപ്പടിത്തി പ്രേമകോപപ്രതാപ
തെയിൽ ഉടലിൽ കൺചാട്ടം കർമ്മരമാറ്റൊത്തു് അഴകുഴം ചില്ലിവി
ല്ലതേവം ചേർന്നു് അഞ്ചരത ആ നിൽപ്പുൽകൽ കാർമ്മപ്പടിതി എന്ത്
അനന്തം. പ്രേമകോപത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, തരീരത്തിൽ,
ഇളകുന്ന കണ്ണുകൾക്കും മുഖമൊഴികൾക്കും ആകുന്ന പുരികങ്ങൾക്കും
കൂടി നീ പുൽകുന്നതിനെ കാണിപ്പിടുകൊണ്ടു്. പ്രേമകോപം
പ്രേമനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന കോപം. പ്രണയകലഹം. “രസതര്യം
രാഗപത്യായ സ്നേഹസ്ത്യാപരിതനീമവസന്ധാം വർതി. തദപരിത
നീം പ്രേമതത്ത്വം ഇതി വിവേകം.” എന്ത് സുമനോരമനി.

മീൻചാട്ടം.....നന്നായ് മത്സ്യങ്ങളുടെ ചാടിക്കളി, താമര
പ്പൂക്കളും, ഉലയുന്ന കാലങ്ങൾ എന്നിവ ചേർന്നു് ഞാൻ ചാലേ...നിര
ഞാൻ അടുത്തു കാണുന്ന നല്ല ആറിന്റെ കൂട്ടം. നല്ലാർ നല്ല ആർ
കേൾക്കുന്ന പൂ. സുന്ദരി എന്നു രണ്ടുവിധവും അർത്ഥം. കലുഷത...
ഉണ്ടാക്കിടുന്നു എന്നുള്ളിൽ കലുഷതയ്ക്ക് ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു. ഇല്ലാതെ
തോലിക്കുന്ന പൂക്കൾ കാണുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സു സങ്കടംകൊണ്ടു
കലങ്ങി മറിയുന്നു എന്നു ഭാവം. പൂയിലെ മീൻചാട്ടം താമരമൊട്ടു്
കാലം എന്നിവ കാണുമ്പോൾ, നിന്റെ കടംകുത്തിന്റെയും നൂനത്തി
ന്റെയും പുരികത്തിന്റെയും സ്തുതിയുണ്ടായി അങ്ങ് അസ്വസ്ഥതയെ
നശിപ്പിക്കുന്നു എന്ത് ഭാവം. അലങ്കാരം സ്തുതി.

തീരേണാംശാന്തമയതിലരാദോപതസ്സമന്തം-

ചീണാരാവേ വിനിമിതപദം വേണരസ്ത്രാന്തരേയു ||

ഉന്മീലനീമുഷസി നളിനീമംസ്പൃതനേനാംഗമംഗം

ഹരി ചിത്രം മേ ഹരിമഖലതോ മന്ദതാസ്സോപതേന്തി || യു ||

വീണാലാപേ! കളരിമം മലയമലമുകൾ-
 പ്ലാട്ടിൽനിന്നിട്ടിറങ്ങി-
 ഭാഗനാർത്ഥം തുമ്പി കൊത്തിത്തുളയുടയമുള-
 യുളളിലും ചെന്നിണങ്ങി
 ചേണാനാത്താമരപ്പൊയ്ക്കുകൾ പുലർസമയ-
 തേന്തറമേറേററകാരും
 താനാലെയെന്റെ ദേഹം മുഴുവനിയ വിയ-
 പ്ലിച്ചിട്ടുണ്ടു ന്നം. , ||൩൫||

ശ്ലോ. തമ. വീണാലാപേ! സംജാത. അല്ലാതെ സുന്ദരി,
 വീണായപ്പോല മധുരമായ ശബ്ദങ്ങളുടയവൾ. കളരിമം.....
 നിന്നിട്ടിറങ്ങി തങ്ങളുടയവൾ മലയമലമുകൾക്കു മുളകളിൽ
 നിന്ന് ഇറങ്ങിയതും യാഗനാർത്ഥം.....ണങ്ങി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന
 തിനായി തുമ്പികൊത്തിത്തുളച്ചിരിക്കുന്ന മുളകളുടെ മുകളിൽ ചെന്നു
 ചേർന്നു, തുളകളുടയവൾ മുളകളുടെ അകത്തു ചെന്നു ശബ്ദമുണ്ടാ
 ക്കുന്നു എന്ന് ദേവം.

സതീചരകർമ്മാതപുസ്തകസംസ്ഥാനം

കുമാരനാശാലിനവംശകൃത്യം

എൻ (രമ്യ.) സ. ൨.

ചേണാനാ.....കാരും ഭംഗിയായി വികസിച്ചു നില്ക്കുന്ന
 താമരപ്പൊയ്ക്കുകൾ പുലർക്കാലത്തു് അധികമായി ഏറിയിരിക്കുന്ന കാരും,
 പുലർച്ചയിൽ വിട്ടു താമരകളാടുകൂടിയ പത്തിനികളിൽ സ്തംഭിച്ചു,
 സഞ്ചരിച്ചു, വന്ന കാരും മലയമല കാര്യം സെരട്ടുവും രൈ
 കൃവും ധ്വനി. മുളയുളളിലും മാത്രം ധ്വനി. താമരപ്പൊയ്ക്കുകൾ
 രൈകൃവും സെരട്ടുവും ധ്വനി. പുലർസമയത്തു് തേരം വെള
 തെരുവുളള. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരും അപഹരിക്കാത്തതു് എൻ അഭി
 പ്രാപ്തം. സന്ധ്യയെ ധ്വനി. താനാർത്ഥം.....എന്നു എന്റെ
 ദേഹത്തിൽ വിടർപ്പു് ഉണ്ടാക്കുന്നു, നിശ്ചയം. രൈകൃഭിന്നസന്ധി
 തന്നെ വായു വന്ന ശരീരത്തിൽ സ്തംഭിക്കുമ്പോൾ, സുഖമാണ് ഉണ്ടാ

കേൾക്കൂ; എന്നാൽ 'എനിക്ക്' ഞ്ഞു വിപരീതാവസ്ഥ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ നായകന്റെ വിരവിയില്ലാത്ത ധ്യാനം. അലങ്കാരം വിഷയം.

വിഷയം വർണ്ണനയെ ആശ്രയിച്ചു
വേദനകളെത്തുറുക്കുന്നു

എന്ന് ലക്ഷണം.

മഞ്ജുപാണസംഖ്യാതമസ്തസ്മൈ കണ്ഠകരേണ്യം-
അഭയകാരുണ്യനേരചിതാശ്രയോദ്ധ്വംഗ്വീതാക്ഷരഃ ||
വാംഗീരസം മുഖമിന്ദ്രമേഭരായീനഃ സ്തോമയന്തി
പ്രശസ്തം പ്രണയചപലഃ കാനിചിപേഷരാനി || ആശ ||

ഒന്നോമൽക്കുകൾക്കൊണ്ടിടറിന ഗളനം-

ഉത്തരാദം പക്ഷമോരോ-

നന്യോന്യം ചേർത്തു പുകിട്ടണിമിഴിയിളകി-

പ്രേമവാപല്യമാനം

മന്ദം കൊക്കാൽമിസം പൊയ്ക്കയിലെഴുമയ-

നങ്ങൾ തമ്മിൽപ്പകനം

മുന്നം നോം തങ്ങളിൽച്ചേർന്നൊരുചിലിനമി-

ങ്ങെന്നെയോപ്പിച്ചിടുന്നു.

|| സസ ||

ശ്ലോ. ആശ. ഒന്നോമൽ.....വാപല്യമാനം രംഗിയായി
ശ്രീകൃഷ്ണൻ നീണ്ട കഴുത്തു് ഇളകിയും മോരം ചിറകു തമ്മിൽ ചേർത്തും
അനന്തരാഗംകൊണ്ടു പല പാപലാസകൾ കാണിച്ചും മന്ദം....പ്പകനം
മന്ദം കൊക്കാൽ മിസം തമ്മിൽ പകനം പൊയ്ക്കയിലെഴുമയന്നാൾ
എന്ന് അനന്തരം. സാവധാനത്തിൽ കൊക്കുകൊണ്ടു താമരവളയും
ആണിന്റേതു പെണ്ണിന്റേതു പെണ്ണിന്റേതു ആണിന്റേതു എന്നു മട്ടു മറ്റി
കൊടുത്തും താമരപ്പൊയ്ക്കയിൽ കളിക്കുന്ന അരയന്നങ്ങൾ. മുന്നം...
...ച്ചിടുന്നു മുൻപു നങ്ങൾ മെതിച്ചു കളിച്ച ചില ദിവസങ്ങൾ
കാണിപ്പിക്കുന്നു 'കാനിചിപേഷരാനി' എന്ന മുഖത്തിനു 'കാനികാ
ന്യപ്രമിതി' എന്ന പാഠാന്തരം ഭജുവു. ഒന്നോമൽക്കുകൾ
ശ്രീകൃഷ്ണൻ കേൾക്കുവാനും സംഗീതസ്തോത്രം ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് അഭി

പ്രായം. പക്ഷമോ...പുൽകീട്ടു ആദ്യകവിതകളെന്തെ ധനി
 പ്പിക്കുന്നു. തിരുനാളുകൾക്കിടയിൽനിന്നു മനോഹരം. തിരുനാളുകൾ
 ലക്ഷണം അനന്തരം. രണ്ടാം പക്ഷത്തിൽനിന്നു ഗുഹിച്ചുകൊ
 ഭൂക. വകുന്ന്തെ അതിൽ വീടുക മാനുഷികത സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
 ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പ്രേമചിഹ്നമാകുന്നു.

പല്ലിപ്പുത്തുപുഴകൾക്കിടയിൽ പ്രേമവേഗം മുഴുപ്പാൻ
 കൊള്ളുൻ താനെന്നമിണിവാത്സല്യം വല്ലഭായ്ക്കു

എന്ന് ജ്ഞാനീധിസംഭരണം. ചിലദിനം പകലും നമ്മൾ അവിടുത്തെ
 നാരായണനെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയെന്നു ധനി. സരസ്വതീയിൽ അരുത
 ന്നാരു ധിമനിക്കുന്നതു കാണുവോ, മുൻപു നാം അതിൽ രമിച്ച
 ചില ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മയുണ്ടാകുന്നു എന്ന് ഭാവം. അദ്ധ്യക്ഷൻ
 സ്വഭാവം അതിനുമേലും സ്മരിച്ചുവെന്നു സങ്കരം.

തന്മയ പ്രേമസ്സുപരി സരംഗം കവാചി നാഥം കലാനാഥം
 സദ്യഃ ക്ലിപ്തകുലമുദയനം സന്ദ്രനീധിമാനമാരോഹിണീ ||
 ആകുലനൃപമയമമിതമേകാദയം കൈരവിബ്രഹ്മ-
 മാദാസേ നാലകുലമനോഹരം നാമുദയം മുഖേന || ൯ ||

പാദേ കൺപാട്ടിൽനിന്നാക്കലകളടയവൻ

വിട്ടുപോയപ്പൊഴിക്കും

കേടേകുമെത്തുകണ്ണീരൊരുപടി പൊടിയു-

ന്നാവലം കണ്ണുമായി

കൂടും മാലോടുകൂടിക്കുമിനിയളികോലം-

ഫലത്താൽക്കരഞ്ഞാ-

ത്തിട്ടുമോളോത്തിട്ടെന്നെന്നയി തവ കൾലം

ഞാൻ പ്രഭാതങ്ങൾതോറും.

|| ൯ ||

ശ്ലോ. ൯. പാദേ...പ്രൊഴിയും നേരം കണ്ണിൻ മുൻപിൽ
 നിന്നു കലകളുടെ നായകനായ ചന്ദ്രൻ അകന്നപ്പൊഴെയും. ചന്ദ്രൻ
 അസ്തമിച്ചതുമുഖം. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അധികം നേരമായില്ല. എന്നിട്ടു
 തന്നെ, എന്ന് ഭാവം. കേടേകുമെത്തുകണ്ണീരൊരുപടി പൊടിയു-
 ന്നാവലം കണ്ണുമായി കൂടും മാലോടുകൂടിക്കുമിനിയളികോലം-

മത്തായ കണ്ണൻ്റെ ദാരുളം ചൊഴിയുന്ന ആവലാകുന്ന കാഴ്ചയ്ക്കിടി.
 ഒരു പടി ചെങ്കി, ആയുഷ്കാശം. കൂട്ടം.....കൂട്ടം അധിക
 രണ്ടി ഭാഗിയുകൾ കൂട്ടിയി....ഒരൊരതിട്ടേമ്പാൾ ആവൽ
 പൊയ്ക്ക വണ്ടികളുടെ ശബ്ദംകൊണ്ടു കിരയുമ്പോൾ, കരയുന്നതു കേൾ
 സ്ഥാൾ, വണ്ടികളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിന്റെ വാക്യാം, ഏതെ ഭാവം.
 കാത്തിട്ടുണ്ടേ.....തോറും അതി! ഞാൻ തവ പ്രഭാതങ്ങൾതോറും
 കരവം കാത്തിട്ടുണ്ടാൻ ഏതെ! ഞനപയം അല്പംയാംപ്രയസി! നിനക്കു്
 ഭാരം ഭിന്നവും, പ്രഭാതത്തിൽ, കരവം ഉണ്ടാകുന്നതിനു ഞാൻ പ്രാ
 ത്തിരിക്കുന്നു. കിരയ്ക്കു നിനക്കു് ഇപ്രകാരം ഒരു ഭാവം സംഭവിക്കരുത്.
 നമ്മൾക്കു് ഒരുമിച്ചിരുന്നു സ്വപ്നം അനുഭവിക്കുകയാൽ ഇത്രയാകട്ടെ ഏതെ
 ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ഏതെ ഭാവം എവിടെ പ്രവേശിക്കാമെന്നു കേൾക്കിനി
 യിൽ വിരഹിണീയർക്കെന്നു ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നു. കേൾക്കി നിനക്കി,
 ചന്ദ്രൻ നായർ, മണലു കണ്ണൻ്റെ, ആവലാ കണ്ണൻ, അഭിഭാഷാ
 നവം കരച്ചിൽ, അലകാരം ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ ധീരമായസ്വരയെ
 സ്മരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകലരും ധർമ്മമനുഷ്ഠിക്കട്ടെ.

പ്രേക്ഷക ചേരാം പ്രകൃതി രമണീയാംതി പൂർണ്ണവിഷം-
 ക്രിയാവർദ്ധിതമുക്തകളാലാപമനുഭവിക്കാമല്ലോ ||
 തപാധൃതം സുഖമു ന്നാസ്സന്നിയെന്തെ സമഗ്രാ
 യനാം നോമ കിമപി മമജ്ഞാതമു മമോ പരമം || നവ ||

ഒന്നെന്നാൽ തീർച്ചയായെൻപ്രകൃതിസരസ-

വാംഗി! യാപ്തമുഖനും,

പിന്നെക്കേളീതദാകം,മുറ്റമല്ല,യിള-

കാറ്റൊട്ടൊട്ടൊക്കെ

മുന്നം നന്നിനിക്കുന്തൽപ്പരമിവ രമണീയ-

അളന്നൊക്കിയെന്നാ-

ലെന്നന്ദിക്കാവതില്ലെന്നൊരുശകലവുമീ-

നല്ലവസ്തുക്കളൊന്നും

|| നവ ||

ശ്ലോ. നവ. ഒന്നെന്നാൽ.....പർവ്വാംഗി ഏൻ പ്രകൃതി
 സരസ സവാംഗി എന്നാൽ പര തീർച്ചയായ, ഏൻ പ്രകൃതി സരസ

സർവ്വാംഗി! സുന്ദരി. സംഖ്യതരി. അല്ലയോ പ്രകൃതിരമണീയമായ ശരീരമണാട്ടുകൂടിയവയേ, എന്നാൽ ഒരു കാര്യം തീർച്ചയായി, തീർച്ചപ്പെട്ട് ആവുണ്ണവരൻ.....രൊക്കെ പരിപൂർണ്ണനായ ചന്ദ്രൻ, ലീലാസരസ്സ്, മുരളിന വണ്ണ്, മേഖലയ മുരളായവയെല്ലാം മൂന്നും...
 'ഒന്നൊക്കി മുൻപു നീ അടുത്തു' ഉണ്ടായിരുന്നുപോൾ അധികമായി അന്നെ ഈ വസ്തുക്കൾ ദാനദാനങ്ങളായിത്തന്നെ. എന്നാ.....വസ്തുക്കളെല്ലാന്നും എന്നാൽ ഇന്ന് ഈ തല്ല വസ്തുക്കളോന്നും ഒരു രക്തവരും എന്നതിനാലായില്ല. എന്നാൽ നീ അകന്നിരിക്കുന്ന ഇന്ന് ഈ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രാദികളായ രമ്യ വസ്തുക്കൾ അല്ലാത്തതെങ്കിലും എനിക്കു സാന്നാക്കത്ത അന്നില്ല. ഇവയുടെ രമ്യത കണ്ടു ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നില്ലെന്നു കാവം. നീ അടുത്തിരുന്നുപോൾ ചന്ദ്രാദികൾ രമണീയങ്ങളായിത്തന്നെ. അകന്നുപോൾ അവ എന്നു പ്രീണിപ്പിക്കാത്തവിധമായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ ആനന്ദമനകൾ നീക്കം സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു സംഭവിച്ചതെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അവയുടെ വിടനാകകാരിതം ഇപ്പോൾ എനിക്കു അനുഭവസിദ്ധമാകാത്തതുകൊണ്ടു സോപാധികം എന്തു ഏഷ്ടം. ഒന്നു ചന്ദ്രാദികൾക്കു പ്രകൃത്യാ രചനിയതായ വിനോദനേതൃത്വം ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യം. നിർവ്വചനായ് എന്റെ അനുഭവംകൊണ്ടു തീർച്ചയായി. പ്രകൃതിസരസസർവ്വാംഗി ചന്ദ്രാദികളുടെ ആഘോഷം സോപാധികം. എന്നാൽ കിടന്നു രമ്യത അനുഭവമല്ലാത്തതു, പ്രകൃത്യാ സ്വഭാവമായ സിദ്ധം. എന്ന് അഭിലാഷം.

കാമംഗീനാമപരമമോക്ഷമപരമീം ഹിസന്ധിം
 ഹർഷാമൃതം മഹസി മനസാ വാസപാശാഭി യശം യശം ||
 അല്ലോ താം താം മമ ബഹിരിഹാപശ്ചകാശ്ചിൻ വിശയാശേ
 വിദ്യേതേ തപ്തജ്ഞാനമുദാരോന്യ സമ്മത്സം വിശയാശഃ || ആർ ||

നിന്നെച്ചാരത്തിരുന്നിലസമയി നട-

നിട്ടു സല്ലാപമാനി-

ഒന്നല്ല പൂയിരിക്കൊണ്ടു മരമസി രസോ-

നാദമാണിപ്രകാരം

എന്നുറക്കുന്നതെല്ലാം കാണുന്നില്ല വെളിയിലൊഴും-

കണ്ണിനാൽക്കണ്ടിടാഞ്ഞതി-

ട്ടിന്നീവേർപാടിൽ വേർപാടുകളിവനഴൽവാ-

ച്ചായിരം പെട്ടിടത്തു

|| നൂർ ||

ശ്ലോ. ॥ ൧ ॥ നിന്നെ.....നില നിന്നെസമീപത്തു് ഇരി
ക്കുന്നവളായും മരുമായി നടക്കുന്നവളായും സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നവ
ളായും വിജനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത ശൃംഗാരമാപപലും കണ്ടിരുന്നവ
ളായും, ഇപ്പകാരമെല്ലാം ഏതെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ടു് കാണുന്ന നിലകളെ;
ചിലപ്പോൾ നീ അടുത്തിരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കും; ചിലപ്പോൾ
നടക്കുന്നവളായി, ചിലപ്പോൾ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നവളായി, ചില
പ്പോൾ ശൃംഗാരമാപപലും കണ്ടിരുന്നവളായി. ഇങ്ങനെ അൻ
മുളകൊണ്ടു് കാണുന്നതു്, വിചാരിക്കുന്നതൊന്നും വെളിവി.....ടാ
ഞ്ഞിട്ടു് നിന്റെ ചെയ്തുകൾ സ്വരൂപിയാശ്വാകരമാകാത്തതുകൊണ്ടു്
അവ അനുഭവപരിമർശകാത്തതിനാൽ ഇന്നീ വേർപാടിൽ ഇന്നു
ഇപ്പകാരം മനോരമ വിരഹത്തിൽ വേർപാട.....പെട്ടിടത്തു
ഇവനു് അഴൽ വാച്ചു് അതിരും വേർപാടുകൾ പെട്ടിടത്തു് ഏതു
അനന്തരം. ഇതു് എന്തിന്നു് സങ്കടം വർദ്ധിച്ചു് അതിരും, അസംഖ്യം,
വേർപാടുകൾ സംഭവിക്കുന്നു. നീ വേർപെടുകാരൻ നീ ചെയ്യുന്ന
മനോരമങ്ങളായ അസംഖ്യം ചെയ്യുകൾ വേർപെട്ട നിന്നെപ്പോലെ
അവയേയും ഏന്തിക്കു് കാണാൻ നിറുത്തിനിറുത്തതായി. അതു്
കൊണ്ടു് അധികം ദുഃഖം ഉണ്ടു്. ഏതു് ഭാവം. വിരഹകുളുഭയമാർന്നു്
സ്ഥിതിയെത്തു് ഇവിടെ മറ്റൊരുവി പൂതിചാടിപ്പിരിക്കുന്നതു്. ശ്ലോക
ത്തിന്റെ ചതുർത്ഥപാദം അധികം ഹൃദയംഗമമായിരിക്കുന്നു. കാളിദാ
സനും അസുതാമനംഗമായ പദ്യം!

സപ്തപി പാപം മമ ന സുഖഭാ യാസ്മിതിശാഗമനപാ-

ശാസ്ത്രാൽപീഡാഭയിമണിതിലം ഭവതനീയാ ന ശൃയാ ||

സ്തന്ത്രം അപാദാ. ൧ ച മനസ്സുതാമനാത്പതിശ്ലോകം-

മര്യേ ഹാലം ഹൃദിതി ഹൃദയശ്ചൈവ വാക് അഭിഭാഷണം || ൧ ||

നിന്നെ സ്വപ്നത്തിലും കാണുന്നു വിഷമമു-
 ക്കും വരാഞ്ഞിട്ടുപോകും
 പിന്നെക്കണ്ണീരുമുലം ശിലയിലെഴുതിനോ-
 ക്കീടുവാനും പ്രയാസം,
 എന്നല്ലാത്തപക്ഷമുള്ളതിന്നു പണി നിരുപി-
 ച്ചാനുമോരോന്നിലേക്കും-
 യന്നുമൊരും തനച്ചുടയ്ക്കുന്നിതു നിശ്ചിതം
 കഷ്ടമേ ദുഷ്ടനഭവേം

|| 60 ||

ഈ രം. വിചാരിക്കുക. നാട്ടുപുഴ പുകിപ്പുകി സ്വപ്നം എന്നിവ
 ഒക്കെയും, പ്രിയംഗുസ്തപ്തം ഉണ്ടായപ്പോൾ സ്പർശിക്കുക, എന്നി-
 ങ്ങനെ വിനോദം ചെയ്യാൻ താമസിക്കുക.

വിഷ്ണുശാസ്ത്രം പ്രിയമനുസരിച്ചുവന്നു
 തന്നെയും കൽ സ്വപ്നം തന്നെ കർമ്മം
 കടംഗസ്തപ്തം തന്നെ കർമ്മം
 പ്രതികരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു

എന്നു ഗുണപരമം ചതുർവിധം ചെയ്തുകൊണ്ട് “കാമദാസനാമി”
 ഇന്ദ്രാണി (1990, 1991) എന്ന രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു
 സാമൂഹ്യകർമ്മം “കാമദാസനാമി” എന്ന സിദ്ധി കർമ്മം. “വീണാലാപം”
 (1991, 1992) എന്ന പദ്യത്തിൽ “കാമദാസ” പദ്യങ്ങൾ
 വിനോദകർമ്മങ്ങളായും അവയെക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു ഉപയോഗം
 ഉണ്ടു. സ്വപ്നകർമ്മം കർമ്മം കർമ്മം; ഇവയെക്കൂടി വിനോ-
 ദകർമ്മം എന്നായിരിക്കണം ഉപയോഗിക്കണം.

നിന്നെ..... രം. അങ്ങനെ നിന്നെ മറക്കും വരാഞ്ഞിട്ടു
 സ്വപ്നത്തിലും കാണുക നിന്നെ എന്നു പറയുന്നു. കഷ്ടമേ എന്നിരിക്കെ
 നിന്നെ മറക്കും വരാഞ്ഞിട്ടു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു കാണാൻ നിവൃത്തി
 യില്ലെന്നായി. അതോടുകൂടി കാണുന്നതു അസാധ്യം.
 ആ പക്ഷമെ. എന്നാൽ സ്വപ്നത്തിലും കാണാൻ പാടില്ലെന്നയാ-
 യല്ലോ എന്നു അർത്ഥം. സ്വപ്നം മറക്കുക കാണുന്നതു.
 “സ്വപ്നം സ്വപ്നം വന്നുവന്നു” എന്നു വിനോദം പിന്നെ.....
 പ്രയാസം പിന്നെ ശിലയിലെഴുതിയോക്കീടുവാനും കണ്ണീരു മൂലം

പ്രയാസം എന്നു അർത്ഥം. എന്നാൽ ചിത്രം എഴുതിക്കണ്ടു വിനോദി
ക്കാരെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അതും സാധിക്കുന്നില്ല. അതിന്നു വിചാരിക്കു
മ്പോൾതന്നെ കണ്ണിൽ ചെങ്കും വാൻ നിറമുണ്ടു. അതു കാട്ടുതില്ലെന്നു
യദാർത്ഥം എന്നു ഭാവാം.

അജ്ഞാതമഹാഭാരതം-

മന്യൂഭാരതം ചക്ഷുഃ

എന്നു ഭാഗവതം. (സ്ക- ൧.)

എന്നല്ല.....പ്പാദം എന്നല്ല മറ്റൊന്നും മറ്റു മറ്റു
നിരൂപിപ്പാൻ പണി എന്നു അർത്ഥം. അതുതന്നെ സങ്കല്പിക്കാതെ
കൂടിയ മനസ്സിന്നു നിന്നുപറ്റി. വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമേയി.
മറക്കുകയല്ലായ്ക സപ്തം. കണ്ണിൽ നിന്നും (നിമിഷം എഴുത
ന്നതും കാണുന്നതും) ചിത്രമെന്നും, സങ്കല്പിക്കാൻ വിചാരിച്ചു എന്നിവ
എതിക്കു തീരെ സാധിക്കാത്തയാണിതിന്നു എന്നു ഭാവാം. നിരൂപി
പ്പാദം വിചാരിക്കുന്നതിന്നും, സ്തബ്ധനാകുന്നതിന്നും. സുരണവും വിരഹിക
ളുടെ വിനോദപര്യായങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നും.

വസ്തുതാമതാഭിപ്രായം തുല്യമെന്നു മർത്ത്യം

സുരണാൽ കീഴ്മനാപരമി സന്തതം ചിത്രമേ ഭാവാം.

എന്നു സമാഹാരം. ഭാരതാനി.....ദൈവം ഭാരതാനിമയം
ഉന്നാത്മാവു ദൈവമെന്നു നിമിഷമെന്നു മഹാഭാരതം ചിത്രമേ എന്നു
അർത്ഥം. മഹാപരമത ഭാരതം ചിത്രം ചെതുണമെന്നു വിചാരി
ക്കുമ്പോൾതന്നെ അർത്ഥമെന്നു വിചി ക്കേറുന്നതെന്നു, നിമിഷമെന്നു
മറ്റു മറ്റു ചിത്രം ചിത്രം ഭാരതാനിമയമെന്നു സപ്തം കണ്ണാൽ
വെളി ഉറപ്പാക്കുക നിമിഷം, പണിതിടയിൽ ചിത്രം എഴുതുക,
കാണുക, വിചാരിക്കുക, എന്നിവയിൽ ഭാരതാനിമയം. നിമിഷമെന്നു
നിന്നു ചിത്രമെന്നു ഭാരതം. ദൈവമെന്നു സമാഹാരം ചിത്രമെന്നു
സമാഹാരമെന്നു എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം. അതുവെങ്കിലും ചിത്രം,
എതിക്കു സപ്തത്തിൽ അതു കിട്ടിയതാണി. അതുകൊണ്ടു തുല്യമെന്നു
ചൊല്ലാം. എന്നാൽ അതിന്നു സമാഹരി വരുത്തുന്നില്ല. ഭാവാം അതി
ദൈവമെന്നു എന്തു അർത്ഥം. ചിത്രമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു ഭാവാം.
എന്തെന്നു ഭാവാം ഇതു വിചാരിച്ചാൽ ഭാവാം അതിലൊന്നും. "കപാലം

മിഥ്യ ബുദ്ധ്യകവിതാം ധാരാളമഗതശ്ചിയാതാം" (മേഘം, മ. ൧൦.)
ഇത്രാദി പദ്യത്തിന്റെ മായ.

സന്താപപരമോഽസ്മത്തമുദിതമന്തരയത്സ്യകൃപാകണ്ഠി-
നഃശാഖാഭയം കിരീടം കരണാഭാലം ബാഹുമാനം ||
കണ്ഠപാതര തരിമുഖി രാപ രാപ്തം പാതരമാഭാമം
പ്രാണാൽ പ്രാണരചരി! ന വിമതേ നാഹ്വരം ധാരയാതി || ൧൧ ||

ഇങ്ങൽപ്പാതാണ്ടു ചെയ്യു കരയുരസിന നിൻ-

വിപ്രതേഗപ്രധാമ-

കിരീടത്തിൽ കരണാഭാലപ്പിടികൾ ശരിയിലു-

ജ്ഞാതാം പുറാനാലെ

കണ്ഠതപം പൂണ മുററ മുഴുതരിമുഖി! ഞാൻ,

നിൻപാതരമാഭാമം ന സ്യം,

കണ്ഠത്തുവയ്ക്കുതാങ്ങുന്നിതു കഷണമൊക്കെൻ-

പ്രാണനെ പ്രാണനാശം

|| ൧൧ ||

ശ്ലോ ൧൧ ഇങ്ങൽ.....വിപ്രതേഗപ്രധാമ വലിയ സങ്കട
ത്തിൽ അകപ്പെട്ട പാതരം നരിപ്പിടുന്ന വിഹാരാലം ആയിട്ടു
ത്തിൽ, തുണപാതരം ന സ്പാതരം ജീവിതാലം വരിമുക്കൊണ്.
ചെയ്യു കരയുരസിന ചെയ്തുകൊണ്ടു മർദ്ദിച്ചു, ചെയ്യു
ത്തിന്റെ അനുഭവം കണ്ടു, സന്താപരക്ഷി നിശ്ശേഷം നരിമു
പ്രധാ.....ഒന്നു വിഹാരാലം ആയിട്ടുവെ തക്കിയും ഉൾക്കട
കളും പാതി. ഉൾക്കടപ്പിടികൾ ഉൾക്കടപ്പിടികൾ ഉൾക്കടപ്പി
മർദ്ദം പുറം. മൂന്നു തുണവിഹാരം "കാരാലം മേഘം" എന്ന
ശബ്ദരത്നാകരം. അതുവുമ്പോൾ ജന്മം ഉൾക്കടന്നു പാതി.
വലിയ മഴുക്കിപ്പട്ട വിഹാരികൾ നിസ്സാരമായ പുല്ലു കിട്ടിയാൽ
അതിനെക്കുറിച്ച് "പാതരം" അതുതന്നെ. "കിരീടം പലി പുല്ലും
തിതാം" എന്ന കവിവാക്യം സ്മര്യം. അതുപോലെ, ഞാൻ അതു
ല്ലായ്മ മേ അതേ നിൻമുഖം നാകൊണ് ജീവിതം എന്ന ഭാവം.
പുറം പുറപ്പെടുന്നതിൽ കിടക്കുന്നതു്. കണ്ഠതപം.....സത്യം

എന്നമ്മട്ടൊറ്റനാൾപെട്ടൊരു വിരഹമതി-
 സാഹസം കാട്ടിടും നീ-
 ഇന്നാമട്ടല്ലിതയ്യോ! മമ മനസി ഭയം
 കോപനേ വേണ്ടതല്ലേ.

||നെ||

ശ്ലോ. മെ. ഒന്നും മെയ്.....ഭരണം ഒന്നും ആരണം
 മെയ് ചേർക്കില്ല എന്ന് അനവധം. ഒരു ആരണവും ധരിക്കയില്ല.
 അരിയ കണ്ണാടി.....നില്ല കില്ല കണ്ണാടി നോക്കുക, സന്തോ
 അത്തോട്ടുകി നേരംപോക്ക പറയുക, സങ്കീർണ്ണം പറയുന്നത് അനന്ത
 രിക്കുക എന്നിവയും ചെയ്തയില്ല. ഇവയ്ക്കൊക്കെയും വിമുഖിതയായി
 റിക്കും എന്ന് ഭാവം. എന്നമ്മട്ടൊ.....കാട്ടിടാ നി ഇലകാരം
 ഒരു ദിവസം വേർപാട് ഉണ്ടായാൽതന്നെ സാഹസം കാണിക്കുന്നവ
 ളാണ് നീ. ഞാൻ ഒരു ദിവസം അടുത്തില്ലാതെ വന്നാൽ മതി, സർവ്വ
 വിതോത്തോടും ഉപേക്ഷിച്ചു വിടുന്നതായിത്തീരും; ഇതാണ
 നിന്റെ സ്വഭാവം. ഇന്നാമട്ട്.....വേണ്ടതല്ല ഇന്ന് ആ മട്ടല്ല
 അയ്യോ! കോപനേ! മമ മനസി ഇതു ഭയം വേണ്ടതല്ല എന്ന് അനവ
 ധം. ഇന്ന് അലങ്കാരമല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, സന്തോ, ഞാൻ ഏങ്ങനെ
 ചെയ്യേണ്ടതിരിക്കും. ഒരു ദിവസത്തെ വിരഹമുണ്ടാകുന്ന സാഹസം
 കാണിക്കുന്ന നീ ഇന്നത്തെ ദീർഘവിരഹമുണ്ടാകാൻ ഏതൊക്കെ
 കർമ്മം ചെയ്യേണ്ട. അതു വിചാരിച്ചാൽ എങ്ങനെ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതെ
 യിരിക്കും. ധയം സംഭാവ്യം എന്ന ഭാവം. അയ്യോ! അരിയന്തിര
 മായ സങ്കടാശ്വതാദിവികാരംവേഗത്തിൽ തനിയെ അധിചാരിക്കുമായി
 പൊല്ലെടുത്ത ശബ്ദം. “അപ്പോൾ പാപം കളിച്ചു ചെയ്ത ഒരു പിഴ
 ക്കീട ഹാ രാവേരേ ഞാൻ” (ഭാ. രാ. ചന്ദ്ര) എന്ന ഭക്തിയും.
 കോപനേ! സംബുദ്ധി. കോപസ്വഭാവമേതോടുകൂടിയവർ. കോപം
 ഇരക്ക്യാലതികമായ കോപം; മാനം, പ്രണയകലഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായ
 മനസ്സിലാൽ പാതകം.

ഇവിടെ കോപനാശത്തിന് (സാധാരണ) ചെറുകിടമായി
 ഇങ്ങി എന്ന് അനവധം ഗ്രഹിക്കുന്നത് അബദ്ധവും അയ്യങ്കരവും ആയി
 റിക്കും. പ്രണയകലഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ക്രോധം, ഇരക്ക്യാലതി
 കമായ കോപം അതായതു മാനം, എന്നതത്ര പ്രകൃതത്തിൽ കോപത്തിന്

നിൽക്കുവാനായ അത്ഥം. ഭൂതന്മാരോടോ സമീപസ്ഥന്മാരോടോ അഥവാ മറ്റു വ്യക്ത പരാമർശം ധ്യാനവിധിയാൽ സംഭവിക്കുന്ന കോപം പരമ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ കേവലന, മാനസി മുതലായ പദങ്ങൾ കവികൾ പ്രായാധിപത്യമുള്ളതായ പ്രത്യേകം ശൃംഗീരങ്ങളാകുന്നു. ഉത്തമ നാടകകൾക്കു മാനം ഉപേക്ഷിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു മാനസി എന്നു തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ അവരുടെ വിശേഷണങ്ങളായി പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. “ചക്രീകോപരാശ്വ തപതി നന്ദി ചന്ദ്രാർദ്ധ മൃഡാമണഃ” (മഴകംഗലം ഭാണം) എന്നും,

തല്പാത ചാതുഃ പ്രണയാപരഃ-

പാദാദിരന്തേ പൂതമം താനം നഃ

എന്നും, (തീവചിചാസ്തവം. നീലകണ്ഠാക്ഷിതിൽ) മഹാകവിയാകുലങ്ങൾ നോക്കുക. ഇതപരികൾക്കുകൂടി മാനം ഗുണമേന്മ ഇവിടെ വ്യഞ്ജിക്കുന്നു.

ജ്ഞാക്കന്മാർ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യമുള്ള കാണാത്തവർ ഏതു സ്ത്രീക്കും, അവർ ഉത്തമന്മാകണമെന്നല്ല, സാധാരണ സ്ത്രീയാകുമ്പോൾ, മാനം ഉണ്ടാകും. “പരാക്രമേ പരഃഭാവഃ” (മാതം) എന്ന രത്നം അനുസരിച്ചു, അപ്പോൾ മാനം പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഹൃദയാകൃതി തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതാകയാൽ അതിൽ സ്ത്രീകളുടെ ഹൃദയ അവസ്ഥയെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ അധികം ദുഷ്കരമാകുന്നതിന്നു മാത്രമേ പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ പരസ്പരം അന്യരോടൊരിക്കലും കാഴ്ചമാരായി ജീവിക്കുന്നതു,

പ്രഥമം മരണം നാശം

ജ്ഞാതവ്യഗുണമുപമേ

എന്ന (വാ. രാ. യു. കാ.) കവിയാകും അനുസരിച്ചു ആദ്യത്തെ, രണ്ടാമത്തേതെല്ലാം കഷ്ടമായ, ഒരു കരണമാകുന്ന എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. നോക്കു മറ്റൊരു സുസ്ഥാനപ്രകടനമായ മാനംകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾക്കു ജ്ഞാക്കന്മാരെ അവരുടെ ധൃതപുനികളിനെയും ചോദ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. സർവ്വമാ ചേതഃ ഉപേക്ഷിതാകൾക്കു ഭൂഷണം ഏതെന്നു സിദ്ധം. അപം അതിപ്രചയംനത.

ആശാഞ്ചീഭേ സതി ഗുതിഭൂപത്യാമ്പലം വല്ലഭാനന്ദം

ഭൂഷം ഭൂരപ്രവസനവിയൊ ഭസ്സഹിം യസാഹിനഃ ||

ആധികൃതം തൽക്കില സമഞ്ചല പ്രേമിണി അഭ്യോപി താസാ-

മാനന്തോശോ യദിഹ സഹിസാ കാതരത്വം തരാഹുഃ || ൪൪ ||

തുല്യപ്രേമത്തിൽ നില്പോരബലകൾ, ദയിത-
 നാർകൾ ള്ളരപ്പിരിഞ്ഞാൽ
 ശല്യപ്പാടാമസഹ്യവ്യസനമൊരുവിധ-
 ത്തിൽ സഹിക്കുന്ന കാര്യം
 കില്ലില്ലാ, മെച്ചമത്രേ, പരമിവരവരേ-
 ക്കാട്ടിലും സാഹസക്കൈ
 ചൊല്ലിപ്പോയെന്തെ മുമ്പിൽക്കളവതുമൊരു ഭി-
 ത്തപമെന്നായുരപ്പു. **[ഒഴ്]**

ശ്ലോ. ഒഴ്. തുല്യപ്രേമ.....ബലകൾ സമമായ അനന്ദം
 ഗണാട്ടുകൂടിയ സ്ത്രീകൾ, അബലകൾ തരീരത്തിനും മനസ്സിനും
 കരുത്തു കൊണ്ടവർ, സ്ത്രീകൾ. വിരഹമുദയം സഹിക്കുവാൻ തക്കതി-
 യില്ലതിരിക്കുന്നവർ ഏതെ ധ്വനി. ദയിത.....പ്പിരിഞ്ഞാൽ
 തങ്ങളുടെ ജ്ഞാപനാർ അകലയായാൽ, തങ്ങൾ വിശ്വകുലകളായാൽ.
 ദയിതനാർകൾ പ്രിയമെന്നാൽ; ജ്ഞാപനാർ. ദയിതനാർ ഏതെ
 മതി. 'കൾ' വേണമെന്നില്ല.

രചനാപര്യടകൾ ചെന്തേമ്പാൾ
 കടന്നും ശിക്ഷകളെന്നുപോൽ

(കേര. പാട്ടി.) എന്ന അസ്മാനസരിച്ച തവിടെ 'അ' ചേർന്നു
 ദയിതനാർകൾ എന്നു ഇവം സിദ്ധിക്കുന്നതു മഹിമയുള്ളതു. ദയിത-
 നാർകൾ പൂജ്യവാചിയാതി ഗണിക്കാം. ശല്യപ്പാടാ.....
 കാര്യം അസഹ്യവ്യസനം ഒരു വിധത്തിൽ സഹിക്കുന്ന കാര്യം ശല്യ-
 പ്പാടാം എന്ന അനവധി. ദണ്ഡുവുമായ ഉദയം ഒരുവിധം ചത്തുപുട്ടു
 സഹിക്കുന്നതു ശല്യമാകുന്നു. ശല്യപ്പാട്ടു ഏതേവേദനാധികൃതനെ
 ചേർത്തിട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു അന്യോന്യം സ്നേഹം സമമാകുന്നു
 എങ്കിലും വിരഹത്തിൽ പുരുഷന്മാർക്കുതാൻ സ്ത്രീകൾ അധികം ഉദയം
 അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു ഭാവം. "ഉർത്തുലാനാം തലവരോളുയാരെന്നും
 അധികം ഏതെങ്കിലും" എന്നു ഗാനവേദം. കില്ലില്ലാമെച്ച-
 മത്രേ.....മെന്നായുരപ്പു സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാർക്കുതാൻ സാഹ

എന്നാലോ, ശങ്കരനെന്യേ, കരളിലിതു തീല-
 അട്ടിലാമ്മട്ടിലായി-
 ഒട്ടാനായ് നന്നായിട്ടുണ്ടുവരിയ്ക്കയ മഹാ-
 ധീരനേറെച്ചുരുക്കം. || ൭൭ ||

ശ്ലോ. ൭൭. വന്നാലും ഭർത്താവേ... ..കൊല്ല ഭർത്താവേ
 അധികം വന്നാലും അതു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു ഇരിക്കട്ടെ എന്നു
 അർത്ഥം. കഷ്ടതകൾ അധികം ഉണ്ടായാലും അവയെല്ലാം വിചാ-
 രിച്ച ഭയപ്പെട്ടേക്കട്ടെ. എന്നാലുണ്ണുകയും... ..സംഖ്യം ഇപ്രകാരം
 മുളയ്ക്കുകയും അതായതു തന്നെ പാപഭയം വാർത്തകൊണ്ടു വെള്ള-
 ത്തിൽ വരയ്ക്കുന്നതുപോലെ പറയുന്ന ആളുകൾ വളരെക്കുറവു. “വിപരി-
 നേന്ദ്രം” എന്ന രത്നം ഉപദേശിക്കുന്നവർ പലരും കാണാം. എന്നാൽ
 അവരുടെ വാക്കുകൊണ്ടു ഒരു ഹൃദയം ഇല്ല എന്ന് അഭിപ്രായം.
 ജലനിലയിൽ വരയ്ക്കുക വെള്ളത്തിൽ വരയ്ക്കുക. ദൈവി-
 ക്കണനാശേഷ്യകൾ. വെള്ളത്തിൽ വരച്ചാൽ എന്നപോലെ ക്ഷണ-
 ത്തിൽ നശിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും. ജലമിവിടെ ജലമേവ. എന്ന ദൈവി-
 യെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണു് മൂലകവി “ഹൃദയസീമ ക്ഷണം തോല്പിതവതി”
 എന്നു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ജലമിവിടെ (ദൈവ) സംസ്കൃതത്തിൽ
 പ്രസിദ്ധ ദൈവിയാകുന്നു. “ജലമിവിടെ കിരീടം സംഗീതനാദം ഗിരം
 താം” എന്ന (ദൈവ) പ്രയോഗം ദൃഷ്ടവ്യം. എന്നാലോ ശങ്ക-
 റനെന്യേ അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും, നിസ്സംശ-
 യമായി കരളി... ..മ്മട്ടിലായിട്ടു ഇതു കരളിൽ തീലത്തട്ടിലാ-
 മ്മട്ടിലായി. ഈ രത്നം മനസ്സിൽ പാറയിൽ കൊത്തിവെച്ചാൽ എന്നു
 പോലെ കരുതാലത്തും മായാത്തവിധം സുസ്ഥിരമായിട്ടു്, തീലത്തട്ടി-
 ലാമ്മട്ടിലായി വിളങ്ങുക തീലാദൈവപോലെ. ദൈവി. ഭാർഗ്വത-
 ധിക്രമ്യകൾ. ഒന്നായ്... ..ധീരൻ മുഴുവനും നല്ലപോലെ
 ശോഭിക്കുന്ന മഹാധീരൻ, മനസ്സിൽ പ്രസ്തുത രത്നം ഏല്പാട്ടാഴ്ത്തും
 ധരിച്ചു പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നവനാണു് മഹാധീരൻ എന്ന് അഭി-
 പ്രായം. അപ്രകാരം ധീരത്വത്തോടുകൂടിയവൻ ഏതൊരുവനും
 ലോകത്തിൽ ഏവിടെയും വളരെ മുതൽക്കൊടുക്കുന്നു. പരന്മാർക്കു് ഉപദേശ

തിക്കുക എന്നതു് ആകും ഏറ്റുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. അത്തരക്കാർ ഏവിയെപ്പോലും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഉപദേശത്തെ സ്വയം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുക എന്നതു് മഹാനാഷ്ട്രമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവർ ഏവിയെപ്പോലും ഉൾക്കൊള്ളും എന്നു് ഭാവം.

അന്യോന്യസ്യ തുടന്തി വിരഹേന പ്രായശ്ച കാമകരണം
മനഃ മനഃ ചിരതരതമലാഭാകനാൽ പ്രേമമണ്ഡലം ||
ഏവം മൂലം പ്രവർത്തി ജനസ്തു വിദഗ്ദ്ധ മയി രൂപം
മാതാശ്ചകാഃ സുതന സുദമോലംബിതാത്മാനമനാ : || രത്ന ||

അന്യോന്യം പ്രേമമണ്ഡലം വിരഹമണികിടലാ
മിക്കത്തും കാമികരംഭം-

ഒരോരോന്നൊന്നായ് മുറിഞ്ഞൊരിട്ടമനവധിനാ-
ളൊത്തുകൊണ്ടായ്യാലേ

എന്നോത്തും മൂലവാക്കാൽ ലീലുഴലുമീ-
യെങ്കൽ നീ ശങ്കരതകം-

യ്യാന്നോത്താത്മാവിനെക്കൊണ്ടിവനിലുമനമാ-
നിപ്പാച്ചാലുമെല്ലാം. || രത്ന ||

ശ്ലോ. രത്ന. അന്യോന്യം.....കൊണ്ടായ്യാലേ മിക്കത്തും കാമികരംഭം അന്യോന്യം പ്രേമമണ്ഡലം വിരഹമണികിടലാ അനവധിനാളൊത്തുകൊണ്ടായ്യാലേ അങ്ങു് ഒന്നോരോന്നായ് മുറിഞ്ഞു അറിട്ടും, ഏന് അന്വയം. മിക്കവാറും കാമകരങ്ങൾ സ്നേഹം വേർപെട്ട വന്നു ചേർന്നു പോകയും അധികം നാൾ ഭേദിച്ചു കൊണ്ടാകുമായിരിക്കയും ചെയ്താൽ കൂടേണ കറഞ്ഞു കറഞ്ഞു നാമവശേഷമാകും. വളരെ നാൾ തമ്മിൽ കൊണ്ടാകുമായാൽ അന്യോന്യം കൂടേണ കറഞ്ഞു് ഒടുവിൽ നിശ്ശേഷം നശിക്കും എന്ന് ഭാവം. മിക്കത്തും ഇതു സാധാരണമായി കണ്ടുവരുന്ന ലോകസ്വഭാവമെന്നും ഇതിന്നു വിപരീതമായും ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കാമെന്നും അഭിപ്രായം. കാമികരംഭം കാമികരംഭം കാമിനികരംഭം. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും, രണ്ടുകൂടക്കും, ദൈവലോല എന്ന് അർത്ഥം. “പുരാൻ സ്ത്രീയാന്യകാരങ്ങൾ” എന്ന് പരണിനിസൃതം ഉദ്ധരണം. എന്നോത്തും മൂലവാക്കാൽ എന്നില്ലകാരം പറ

യെന്ന വിവരമില്ലാത്തവരുടെ വാക്കുകളു. മുമ്പൻ മോഹിച്ചവൻ,
വിവേകക്കാരനല്ലാത്തവൻ. ഇത്തരക്കാരെ കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സി
ലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്ന് അറിവുണ്ട്.

അതേനേരവെഴുതിയതും

ഇവർക്കി നരം ന രാജയതി.

എന്ന് ഭക്താഹരി. അഴിവി.....തേക്കാത്ത സകടംകൊണ്ട് അസ്ഥ
സ്ഥനായിരിക്കുന്ന ഈ ഭേണിൽ നിന്നു രക്ഷയുണ്ടാകരുത്. അറിവി
ല്ലാത്തവരുടെ വാക്കുകളു, ഭേണിൽ നിന്നിൽ അനുരാഗം കാലഗതി
കൊണ്ടു കാണുവാൻ പാടില്ല. എന്ന് നീ സംശയിക്കരുത്. ഉഴിച്ചു
ചുറ്റിക്കിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ചെമ്പായിത്തീർന്നു എന്ന് ധ്വനി.
ഒന്നോ.....മെല്ലാം നിന്റെ സ്വന്തം സ്ഥിതി അറിഞ്ഞു, അതു
കൊണ്ട് ഭേണൻ സ്ഥിതിയും അനുമാനിച്ചുകൊണ്ടാലും. അനുകൂ
ലിതം കാണാത്തതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിന്നെ ഏതൊരു സ്നേഹം
കാണിട്ടില്ലെന്ന് ന നമ്മ സ്വന്തം അനുഭവംകൊണ്ട് അറിയാ
മല്ല. അതുകൊണ്ട് ഭേണനും സ്ഥിതിചെയ്ത വാചാരികളെക്കുറിച്ചും.
അനുമാനിച്ചുവെച്ചും അനുഭവം ചെയ്തു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചും.

“അനുമാനം അനുഭവം; പരമാർത്ഥം അനുഭവം അനു
മാനം” (അ. സാ.) എന്ന് തർക്കിക്കുക. അനുമാനമെന്തെന്നത്
അനുഭവം. പരമാർത്ഥമെന്തെന്നത് അനുഭവം. “പ്രതിപത്താ
നേതൃപ്രതിപത്താപരതാനിഗമനം” അർത്ഥം അനുഭവം അനുഭവം. പ്രേമ
സ്വഭാവം പ്രതിപത്ത. വേദം അറിയാ. ഭേണമെന്തല്ലാം (വേദപാട്ടിൽ)
വേദമെന്തെ അറിയാമെന്തെ പ്രേമവും ഉണ്ടു്. “യദി പ്രേമവാൻ
ന സ്പ്രാജ്ഞാൻ വേദവാൻ പി ന സ്പ്രാജ്ഞാൻ” എന്ന് നിയമം. നിന്റെ
സ്വന്തം അനുഭവം ഉണ്ടെന്ന്. അങ്ങനെ.

“നിന്നെച്ചൊല്ലുന്നിട്ടു” (ശ്ലോ. ൭൯) ഇത്രയും ഭാഗങ്ങൾ
ഭേണൻ ഭേണമെന്നതായ വെളിവാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; ഇത്രയും നീ മന
സ്സിൽ വാചാരിച്ചു വിരമിച്ചിരിക്കുക. “മാർദ്ദന്തേനും ഭാഗത്തിന്ന
ല്ലവകിൽ വിരമം തുടരുന്നതു നിമിത്തം” എന്ന് (മധുരസന്ദേശം)
സൂക്തം.

കിഞ്ചോലഗം ശാപിനി സാമന്താ വിപ്രായോഗോരോഗേന്ദ്ര
 യാനുപ്രാണാർവിഷമിവ വമന്ത്രാവയോക്വാസരണി ||
 രാഗമൃഗാഗ്ര രാഗിരമൃദയം യാനി നസ്സംഗമേന്ദ്ര
 സഞ്ചസ്തേന ചിറ്റണമുതസ്തസംഭാമനാനി || 98 ||

എന്നല്ലക്കോട്ട ചീററുപുതുവിരമമഥം-
 പന്നഗമുലമായി-

ചിന്താമാരുഗ്രമാകുംവിഷമനവധിയി-
 നമ്മളിൽക്കക്കിയാലും

പിന്നെക്കീനമ്മളിൽത്താലഭയമണയുമാ-
 സ്സംഗമത്തിങ്കൾവന്നാ-

ലന്നല്ലാം രണ്ടിരട്ടിച്ചുതുളച്ചൊരിയുമാ-
 റാകമീവാസരങ്ങർ || 99 ||

ശ്ലോ. 98. എന്നല്ലക്കോട്ട.....കക്കിയാലും. കക്കുക
 എന്ന ക്രിയയ്ക്കു പട്ടാവസാനഭോഗത്തെ വാസരങ്ങർ കർത്താവ്. അത്ര
 തന്നെയുമല്ല, ശാപിനയാടുകൂടി ചീററുന്ന (ശച്ഛിക്കുന്ന) പുരിയ വിരമ
 മാകുന്ന പെരുമ്പോഴുനിമിത്തം ശരീരത്തിൽ എല്ലാസ്ഥലത്തും വ്യാപിക്കു
 ത്തുവെത്തും കടുത്ത വിഷത്തെ അരിരില്ലാതെ നമ്മളിൽ ചേർക്കുന്നുവെ
 കിലും, കുമ്പക ചർദ്ദിക്കുക, വിരമം നിമിത്തം ഇങ്ങ നമ്മൾക്കു
 അരിഭുക്തമായ പീഡയെ തനിപ്പിക്കുന്ന ഈ ദിവസങ്ങൾ ഏതെ
 ഭാവം. പുതുവിരമമു പുർവ്വഭോഗം ശ്ലോ. 97. വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.
 മറ്റൊപന്നഗം വിരമത്തിന്റെ ഭജകരത്വം ധ്വനി. വിഷാ സങ്ക
 ങ്ങിന്റെ ഭുക്തമായ വ്യാഖ്യാനം. പിന്നെക്കീ.....ത്താൻ
 മേലിൽ ഇങ്ങ ഭുജിതന്മാരായ നമ്മളിൽത്തന്നെ ഉദയം.....വ
 ന്നാൽ നമ്മുടെ സമാഗമമാകുന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ വന്ന ഉദിക്കുമ്പോൾ.
 നമുക്കു സമാഗമമുണ്ടാകുമ്പോൾ അന്നെല്ലാം.....വാസരങ്ങർ.
 അന്നല്ലാം ഈ വാസരങ്ങർ രണ്ടിരട്ടിച്ചുതുളച്ചൊരിയുമാറാകും. ആ
 കാലത്തു ഈ ദിവസങ്ങൾ രണ്ടിരട്ടി അതുതൊഴൊരിയുന്ന വിധത്തി
 ന്നീരും. അങ്ങ ഈ ദിവസങ്ങൾ മൂന്നു ഭുജിപ്പിച്ചതിനു പകരം
 ഇരട്ടി നമ്മെ സംതോക്കിപ്പിക്കും. ഏതെ ഭാവം.

ചിരവിരാഗിണേഭ്യസ്താർത്ഥം ശ്രീമീകൃതഗാന്താര്യം-

നവമിവ ജഗജ്ജനം ജയന്തിരാജിനന്ദനേ

ഏതേ അമൃതം.

യാതവ്യാ സാ ഭവതി ഗുണകാ യാവതാ ദാമ്യം പരാഭ്യം-

മസ്യാൽ സേതോരനപരമിമിത്യാധനാനായതേ ||

അർദ്ധം ജ്ഞാൻ കിന്ദയമിതി നോ നിർണ്ണയസ്സംഗമേ നേര

കാലം നാതഃ പരമപി ലഭം വിജി താവന്തമവ || ൧൭ ||

ഒന്നായിസ്സേതുമേൽനിന്നിവനപ്പെപ്പറകേ

വേഗമാജ്ഞാൻനടയ്ക്കാ-

സ്തന്നാൽ നേർമാറ്റമാത്തുഗുണമതിലകമെ-

ത്തീട്ടുവാനെത്രവേണം?

ഇന്നാനേരം കുറച്ചും, കിമപിവളരെയോ,

തീർച്ചയില്ലാ നമുക്കൊ-

ഞ്ഞാനാ ച്ചേരുന്നതിന്നായതിലൊരുനിമിഷം

പോലുമേറില്ല കാലം

[വെ]

൧൭. ൧൭. ഒന്നായി.....വന്നാൽ ഒന്നായി ഈ സേതു
സ്ഥലത്തുനിന്ന ഈ ദൂരമേറ പാക അതിവേഗമായി കാൽനടയ്ക്കു
യാത്രചെയ്താൽ. നേർമാറ്റം.....വേണം നേരെ വഴിയിൽക്കൂടി
ആ തുണമതിലകത്തുവെച്ച ചേരുന്നതിന് ഏതാനും വേണം.
ഇന്നാ.....യില്ലാ അങ്ങനെ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന
സമയം കുറച്ചുച്ചുട്ടാ അതാ അധികമുണ്ടാ ഏത തീർച്ചയില്ല.
നമുക്കൊ.....തിന്നായ് ഞാൻ അവിടെവെച്ച നിന്നോട്ട ഒരു
മിട്ടു ചേരുന്നതിന് അതിലൊ.....കാലം കാലം അതിൽ ഒരു
നിമിഷംപോലും ഏറില്ല ഏത അനവധി. കാലം വേണ്ടിവരുന്നതിൽ
ഒരു നിമിഷംപോലും ഏറുന്നതല്ല. കാൽനടയ്ക്കു, ഏതു വേഗം അവിടെ
വെച്ച ചേരുന്നതിന് കഴിയുവാ അത്രയും വേഗം ഞാൻ വരുമെന്നും അതി
ലധികം ലഭ്യമായ കാലതാമസം പോലും വരികയില്ലെന്നും ഭാവം.

കുളിൽ കാരണ! എരി തലയുനാ യന്ത്രമു ചെല്ലാത്തുനീകിയായും
 ശ്രീധനീയു ചുരുവകക്കുണ കേളിസേവയ സഖീയു ||
 സ്വസ്തിമാധ്യ മനമുതുതി മാം വേലരേ കേരപി കരേ-
 ഛിതാത്താനം ദുരമകുലയം മിത തോരാർവതാഭാം || രൻ ||

ചിന്നംപുവെണ്ണിലാവിൽ സുരപുരമുരസും
 കേളിസേവയത്തിലാളീ-

വൃന്ദം താനൊത്തുകൂത്താടിമിടയിലൊരാൾ
 ദിവ്യനെങ്ങാനമിപ്പോൾ

എന്നെസ്വസ്തിജനത്തിൽനടുവിൽനരനിതെ-
 ന്നോത്തകത്തിടുമെന്നാ-

യെന്നേ ഞാൻ ഭീതി നിൻകൈലതകളിലയി ബ-
 സിച്ചതോർന്നതില്ലേ? || രൻ ||

ശ്ലോ. രൻ. ഇതു മുഖ്യം ഏഴു പദ്യങ്ങളിൽ അഭിജ്ഞാനത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ദൂതന്റെ വാക്കിൽ നായികയ്ക്കു വിശ്വാസം സംഭവിക്കുന്നതിന്നു പറയുന്ന അടയാളം അഭിജ്ഞാനം. ഇതു സന്ദേശകാവ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമായ അംഗമാകുന്നു.

ചിന്നം.....മിടയിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിക്കുന്നു പുനിലാവാടുകുടിത്തറും സ്വസ്തിയിൽ ചെന്നു മുട്ടുന്നതുമായ കാളികയിൽ സഖികാളാഭോരമിച്ചു കളിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ക്രൂരന്മാർക്കു ശൈലി. ചാക്രന്മാർക്കു തന്ത്രം ചെയ്യുന്നതിന്നു (പ്രബന്ധം പറയുന്നതിന്നു) കൂറു എന്നു പറയുന്നു.

വായ്കൊണ്ടു ചാചെയ്യുമിത്തര തുടങ്ങിനാൻ
 ചാക്കിയാർ കാട്ടുന്ന കൂറുതുഴപാലേ

എന്ന (കൃ. ഗാ) ദ്രഷ്ടവ്യം. അതിൽനിന്നു കളി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇതു ശൈലി ഉണ്ടായി.

പരിമാസത്തോടു മരിച്ചു കൈകൊട്ടി-
 ചിരിച്ചു കൂത്താടി തടന്നു നിങ്ങളും

എന്ന രാർത്ഥം (ക. പ.) കിളിപ്പാട്ടിലും,

കൃഷ്ണീകമേയിനനാമക് മഭീയേ

കൃഷ്ണാഭവോൻ നീ കപിസാർവ്വഭരതഃ

എന്നു നാമായണമയ്യവിലും (സുന്ദ. കാ) ഈ ദൈവി ചപായാഗിച്ചിരിക്കുന്നതു ഓരോന്നും. കിരാരം.....പ്രേപ്പാരം എന്നൊന്നും മിവുൻ കിരാരം പ്രേപ്പാരം എന്നു അനന്തം. ആകാശത്തിൽ ഏവിടെയെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ദേവൻ ഈ സമയത്തു്. എന്തെന്നു സ്വസ്തി..... കൃഷ്ണീകമേ എന്നു വേദസ്തീകളുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു വിചാരിച്ചു അകറ്റം എന്നായെന്നു.....തില്ലെ എന്നായ് എന്നു അതിജീവ നിൽ കൈയെടുത്തിൽ ബന്ധിച്ചതു കാക്കുന്നതില്ലെ എന്നു അനന്തം. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്നു അല്ലയോ ഭീമ! നീ നിന്റെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ കയ്യുകൾകൊണ്ടു കെട്ടിയതു കാക്കുണ്ടോ. സുരപുരമുരസും കേളി സൈന്യത്തിൽ മാളിക സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു മുട്ടുന്നതുകൊണ്ടു അതിനകത്തിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ സ്വർഗ്ഗ സ്ത്രീകളെന്നു (ദേവൻ) വിചാരിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നു എന്നു അഭിപ്രായം. മാളികയുടെ പൊക്കവും സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യപ്രകാരവും ധ്വനി. ഒരു മിവസം മന്ദ്രികാസുന്ദരമായ നാളിയിൽ നീയും സഖികളും അന്നും ഒരുമിച്ചു മാളികയുടെ മുക്കിലാത്ത നിലയിൽ ചുറ്റു്, നൃത്തം, കൂത്തു മുതലായ വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു രസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ അൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഈ സമയത്തു് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ദേവൻ അസ്പർശ സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇരിക്കുന്നു. ഇവനെന്തിവിടെക്കാര്യം” എന്നു വിചാരിച്ചു എന്നു സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു അകത്തു്. അൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ ഉടനെ എന്നു അകറ്റിയെങ്കിലും എന്നു അയർപ്പെട്ടു നീ, ദേവൻ അങ്ങനെ ചെല്ലാതിരിക്കുവാൻ, നിന്റെ കയ്യുകൾകൊണ്ടു എന്നു ബന്ധിക്കു ഉണ്ടായി. ഇക്കാര്യം നിനക്കു കാക്കുണ്ടോ എന്നു ചോദം. ഭീമ ഭയനീല. എന്നു അകറ്റം എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ട ഉടനെ കരന്നു ഏകൻ വിരഹത്തിൽ ഭീതിയുണ്ടായി എന്നു അഭിപ്രായം. നായിക ഭയത്താൽ സ്വയംമവ നായകനെ ആശ്വസിച്ച് എന്നു വ്യക്തിക്കുന്നു. ഇവിടെ നായകൻ ‘ഖേചരാകർണ്ണ കഥാപാത്രം’ കൊണ്ടു ‘നായികാകർണ്ണകാലിംഗനസ്തപ’മായ അഭീഷ്ടം സാധിക്കുന്നു. അഖകാരം പശ്ചാത്താപം.

പശ്ചാത്താപം ഏ ഗമ്യസ്വ
വശമേ ഭംഗ്യന്തരേണവം

എന്തെ ലക്ഷണം.

ഈ പദ്യത്തിൽ പൂരിപ്പാദിക്കുമായിരിക്കുന്ന അഭിജ്ഞാനത്തിന് അനുപാദാവികത ദാനം. എന്നാൽ ഇതിനെ ഒരു നേരിന്മാക്കിയിട്ടുള്ള ഗണിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളു.

പുംഭിസ്സീണാം മനസിജമേവ പുഞ്ചിതാനാം നിദരേ
ഭൂതഃ പുഷ്പപചയകലയാ മായമേനവിവാദേ ||
അഭീന്ദസ്വ വിനിഹിതം ഞ്ഞേ ഭൂതാണാമപരാമേ
രാവംഭവ രചിതമവിശ്വാന്തപ്രാനവീഥിം || ൮൦ ||

സൈപരംകാമോത്സവത്തിൽ സ്ത്രീ ഹമതിൽ വളരെ
സ്ത്രീകളാണുള്ളോടും

ചേരംമധുത്തിൽവെച്ചിട്ടു കൊണ്ടൊരുതരം
പുവുരക്ഷിതരകിൽ.

ധീരം തൻകാൽ ചിലമ്പാദികൾ സഖികളിലായ്-
വാതുമാറിക്കൊടുത്ത-

നേരം നോം തന്നെമന്ദിടനടി മലർവാ-
ടിക്കകം കേറിയില്ലേ? || ൮൦ ||

ശ്ലോ. ൮൦ സൈപരം കാമോത്സവത്തിൽ അഥഃ,
കാമോത്സവം നടക്കുന്ന കാലത്തു ഒരു ദിവസം. കാമോത്സവം പൂരി
യ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്നത്, കാമോത്സവം പൂരിയെന്നതായ ഉത്സവം
കാമോത്സവം.

മനസിജമേവ എന്ന ഭാഗത്തെ “തത്ത്വജ്ഞാലാഭ ഭൂതാത്മം കസ്യ
ജ്ഞി കമപ്തജ്ഞാത്മം ജ്ഞാത്മം” എന്ന ഭാഗത്തെ “മനസിജസ്വ
സംബന്ധിനി തത്പുഷ്പാത്മം പവർത്തിത മേവ” എന്ന ഭാഗത്തെ
പുനഃ (വരവഴിയിലൂടെ) വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. കാമോത്സവം തന്നെ
കമേവ ഒരു ഉത്സവം മേൽ കാലത്തു നടന്നുവന്നിരിക്കണം എന്ന് വിചാ
രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാമോത്സവമാകവി അകന്തള (അ. ൭) ത്തിൽ പൂരിപ്പാദി
ക്കുന്ന വസ്തുതാത്സവവും പൂസ്തക കാമോത്സവവും ഒന്നുതന്നെയാകി

കണ്ടാലും നീയെന്നിക്കോ ഭവതിയതുവിധം

പ്രീതികീനല്ലതൊണ്ടി-

ച്ചുണ്ടാക്കുന്നിത്രയെൻചൊൽവഴി കലുഷനിഖ-

യ്ക്കായ നേത്രോല്ലാസം നീ

ഉണ്ടാക്കുന്ന കിളിക്കുന്നതുമഴിവനം-

രയ്യതെളിഞ്ഞൊന്നൊന്നാം

കൊണ്ടാളീവറ്റുവക്കുങ്ങുളിരുത്തരം-

തേജസ്വിയായ് ചാച്ചതില്ലേ?

||വൃഥ||

ശ്ലോ. വൃഥ. നായകൻ വനശ്രീയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നായികയാട്ട (മുൻപു ഉണ്ടായ കഥ അടുത്തുതോന്നി) പറയുന്നു എന്ന് ഇവിടെ സൂചിക്കുന്നുതാകുന്നു.

കണ്ടാലും നീ എന്നാലും. എന്തിനിക്കോ.....ച്ചുണ്ടാകാ
എന്തിനോ ഭവതിയതുവിധം ഈ നല്ല തൊണ്ടിപ്പുണാർ പ്രീതി എന്ന്
അനവധം. എന്തിനേ നീ എന്തൊക്കെ ഈ മിന്നിപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട
തൊണ്ടിപ്പുണാർ ഈ വിശേഷണം വനശ്രീയും നായികയും
സ്വയംകാകുന്നു. തൊണ്ടിയ്ക്കു ഇല്ലമായ മുണ്ടോടുകൂടിയവർ എന്ന്
നായികാപാശ്ചാത്യർ തൊണ്ടിയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടോടുകൂടിയവർ എന്ന്
വനശ്രീപാശ്ചാത്യർ അർത്ഥം. പ്രീതി ഇഷ്ടം, കാമം എന്നും
എന്തിനത്രയെൻ.....നീ നീ എന്തിനത്രയെൻ ചൊൽവഴി കലുഷ
നിഖയ്ക്കായ നേത്രോല്ലാസം എന്ന് അനവധം. ഇത്രമാത്രം ഞാൻ പറ
ഞ്ഞപ്പോൾ, ഭക്തപരമാർത്ഥ കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ. ഞാൻ വാച്ചും
മഴിവനാൽയില്ല. ഈ തൊണ്ടിപ്പുണാർ എന്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട എന്ന്
വരയ്ക്കുമാത്രം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾതന്നെ മരണമുണ്ടു. സ്മൃതയെ, മരണ
മിട്ടു ഞാൻ പറയുന്നു എന്ന് വിചാരിച്ച കോപംവന്ന നാൽക്കു കണ്ണുകൾ
കലങ്ങി എന്ന് അവർ. ഇവിടെ നായികയുടെ സാധനസംസ്കാരം
ധർമ്മം. ഉണ്ടാക്കുന്ന.....നരയ്യെ കിളിയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്തു
മഴിവൻ ഉണ്ടായു എന്ന് അനവധം. കിളിയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്ന് മഴി
വനം പറഞ്ഞപ്പോൾ, വാച്ചും പൂണ്ടിയാക്കിയപ്പോൾ, എന്ന് അവർ.

ഭക്തന്മാർക്കുണ്ടാകട്ടെ വനം കിട്ടിയ്ക്കു സന്തോഷമുണ്ടാകുമല്ലോ. തെളിഞ്ഞൊന്നു പെട്ടെന്നു കോപംതീർന്നു മനസ്സതെളിഞ്ഞു; സപ്തമിയെപ്പറ്റിയല്ല പറയുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, മനസ്സിനു സമാധാനവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായി എന്നു ഭാഗ്യം. ധർമ്മം.....ഇതിൽ ധർമ്മത്തോടു കൂടിയ സഖികളുടെ മുഖങ്ങളിൽ. കൊണ്ടാളി എന്ന ഭാഗത്തിൽ കൊണ്ടു—ആളി എന്ന പദമുണ്ടു. കൊണ്ടു ആളി എന്നും പദമുണ്ടു. എന്നാൽ ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞ വിധമനുസരിച്ചു. ധർമ്മം നായികയ്ക്കു പറ്റിയ വിധ്വംശിതം കണ്ടു സഖികൾ പരിഹസിച്ച് ഏത് ഭാഗ്യം. ഉദാഹരണം.....തിരുവല്ല പൂവർത്തനാലയത്തിലെ ശാസ്താജിവിൽ ഇവിടെ കർമ്മം. ചങ്ങനാശ്ശേരി അന്യായം കൂടി തീ സഖികളുടെ മുഖത്തു നേർത്തിരിയ്ക്കു? ഇതിൽ തനിക്കുപറ്റിയ വിധ്വംശിതം സഖികളറിഞ്ഞുവല്ലോ എന്ന വിചാരം ജന്മമുണ്ടു കർമ്മം. അകാശമെന്നു പ്രിയതമനോടു കൊപിക്കുവാൻ ഇതൊരു പാപം എന്ന വിചാരവും ജന്മമുണ്ടു മറ്റൊരു പാപം. ഇതൊന്നു അന്യായം. സഖികൾ പരിഹസിക്കുന്നത് അന്യായമല്ല പാപം. ഇതും കാലത്തെ പരിചയമനുസരിച്ചു നായികയ്ക്കു പ്രിയതമനെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ; എന്നു വിചാരിച്ചു സഖികൾ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ അവരോടു സഖിക്കുന്ന അന്യായം എന്ന ഭാഗ്യം. അതുകൊണ്ട് വനത്തിൽനിന്നു പറ്റുന്നതു പകർത്താമെന്നു, പ്രതിനാതാകരുടെ പറ്റുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്നതും വിചാരിച്ചു അകർമ്മത്തോടെ മുഴുവനും കേൾക്കുന്നതിന്നു കോപമില്ല. അപ്പോൾ അന്യായം പൂർത്തിയാക്കി. ആ സമയം നിന്റെ മുഖം തെളിയുകയും സപ്തമിയുടെ മനസ്സിലാക്കി നിൽക്കുകയും സഖികളെ നോക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് ഭാഗ്യം. ഇവകൾ മുൻപ് കണ്ട വിധം സംഭവിച്ചതു കണ്ടുണ്ടെന്നു. അപകാരം പറ്റാത്ത.

പത്തുതോതെ പത്തുതോതെ

ഭക്തന്മാർക്കുണ്ടാകട്ടെ

എന്ന് ലക്ഷണം.

ശ്രീധർമ്മാർക്കു കിട്ടിയിട്ടു കലഹം അതിനാലു സഖിതം

മുഖം കേൾക്കുന്ന വിധമിതം തിരുവല്ലയോടെ ||

അന്യായം പറ്റി മുതൽക്കൂട്ടം മേലുമാറുന്ന പാപം

പോലെ നോക്കുന്നതിന്നു കലഹമുണ്ടു പറ്റുന്നതെ വർത്തനം || വൃ. ||

ക്രിഡാശൈലത്തിലെത്തോ കലാമകലുനടി-
ച്ചാളമധ്യത്തിൽനിനി-

ട്ടുഡാഭോപം ഗ്രാമപൂകിടുമളവയി ഞാൻ
പിന്തുടന്നെത്തിടുമ്പോൾ,

ഗ്രാമം നീ പോയ് ലതാമണ്ഡപമനയവെ നി-
ന്നിപ്പോനായിട്ടുക്കൽ

കൂടുന്നോനാതു കക്കുൻ മയിൽ ഭവതിയെ വൻ- .
പീലിയാൽ മുടിയില്ലേ? ||൮൨||

ശ്ലോ. ൮൨. ക്രീഡാശൈല.....നടിച്ച് വിനോദപർവ്വത
ത്തിൽവെച്ച് ഏതോ പ്രണയകലാരം അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടു്. ക്രീഡാ
ശൈലം നാനാകൂടും സമകൂടും മൂലം വിനോദംകൊണ്ടു പർവ്വതം
ഉദിപകത്തുളിൽ കണ്ടാതു ക്രീഡാശൈലം.

പ്രാസം:ശൈലംതന്നിൽ-

ക്രീഡാദിസന്ദർഭം.

എന്ത് സന്ദർഭം. "ക്രീഡാശൈലം കന്യാകുളീഭവംകൂടുംപ്രകൃ
ത്തിൽ" എന്തോ "ക്രീഡാശൈലം പരമകഥാഭരണസാദനംതികളുടേ"
എന്തോ മേൽ. എന്തോ മൂലം സമകൂടും മൂലം കാണിക്കുന്നില്ല.
നടിച്ച് കലാരം വാസ്തവം വെച്ചുവെച്ചു. പുറമെ ഉണ്ടെന്നു കാണി
ക്കുകയാൽ ചെയ്തു എന്തോ ചെയ്തു. ആളമധ്യ.....പൂകിടുമളവ
സമകൂടും കൂട്ടത്തിൽപോൾ മേൽവേണ്ടാകൂട്ടം സ്വതന്ത്രത്തിലേക്കു
പോയ സമകൂട്ടം അയി ഞാൻ.....ത്തിടുമ്പോൾ അല്ലത്തോ
സുഖമീ നീ പോയ മേൽക്കൂടും മേൽക്കൂടും അപോകിച്ച് പുറമെ
വെ. ഗ്രാമം.....മനയവെ ആ സമകൂട്ടം നീ അന്തരിയാക്ക
വെച്ചുകൂടിയിൽ ചെയ്തു. അപ്പോൾ നിന്നിപ്പോ...മുടിയില്ലേ നിന്റെ
ഇത്തരം അപകടംകൊണ്ടു എന്തോ ആ മയിലു നിന്നെ അതിന്റെ
വലിയ പീലിയെല്ലാം പരത്തിപ്പിടിച്ചു മാറ്റിപ്പോ? ലതാമണ്ഡപം
വെച്ചുകൾ പുറമെ പടർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന തരം. മേൽക്കൂടിലേക്കു
വേണ്ട ശൈലംകൂടും യഥാ. നിന്നിപ്പോൾ അവനെ നിന്നോടു മാത്രമേ

ഇഷ്ടമുദ്ര. ഏന്നാട്ട് ഇല്ല. അല്ലരമിളം ഏന്നാട്ട് ഇഷ്ടമുദ്രയിൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്തയിട്ടു എന്ന ഭാവം. കിളിത്തൻ വഞ്ചകൻ. നിന്നെ ഏൻറെ കണ്ണിനു മുൻപിൽനിന്നു മറച്ചവൻ. വാത്സല്യമായിട്ടുപോകുക. വൻപീലി പീലിയുടെ സമൂഹം പറന്നു. ഒരു ദിവസം ക്രിസ്താദൈവത്തിൽവെച്ച് ഏന്നാട്ടു മുക്കിച്ചിലുഭാവമുള്ള നീ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ട് ഇടയ്ക്കു ലതാമണ്ഡലത്തിൽ കയറി മറഞ്ഞിരുന്നു. അന്നും പുറകെ അന്തപക്കിട്ടു വന്നു. അപ്പോൾ നിന്റെ ഇഷ്ടനായ മയിലു ലതാമണ്ഡലത്തിന്റെ വാതുക്കൽ വന്ന് അതിന്റെ പീലി മുഴുവനും വിടർത്തി അതുതൊണ്ടു നിന്നെ എന്തിനു കാണുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം മറച്ചു. ഈ സംഗതി ഭാഷിക്കുന്നതാണോ എന്നു ഭാവം. അതി മാനാദിരമായിരിക്കുന്ന കന്യായെ ഈ അഭിമാനത്താൽ അടുത്ത പശു ത്തിലേ ഇതിന്റെ സ്വഭാവവും പൂർത്തിയാക്കുകയുണ്ടു.

ഭയഭ്രാന്തേ സഹൃദിയമിതി തുറന്നു നൃത്തപാദോ
വൃത്താസന ക്ഷണമവനതാനുതാ കണ്ണനാലോ ||
ആർദ്രപ്രാണൈരധികവിതരണമയമൈർബ്ബർഹദോരേർ-
പാദേരപോന്ന സുചിരമകരോന്മുത്തമോനിർഗമോരനം || പൃഥ. ||

പിന്നീടും മിശ്രിതമായിട്ടുവന്നിയിലടിവെ-

കന്നതാളത്തിനൊപ്പി-

ച്ചുനീടുംതാഴ്ന്നു ലംപൊക്കുലമുടയനിറം-

കൊണ്ടുകണ്ണത്തിനോടും

മിന്നീടും നീണ്ട നൽപീലികളുയരെവിത-

ത്തിട്ടവൻ ചോരഭാരം

നിന്നീടുംവണ്ണമേ നോമതിൽവെളിയിലിറ-

ങ്ങൊന്നരയ്ക്കൊക്കിയില്ലേ?

[വൃന്ദ.]

ശ്ലോ. പൃഥ. പിന്നീടും.....യായിട്ടു പിന്നീട് ഏതെ മതി.

'ഉം' മരണഭാഗവതിഹാരാൽ പലപ്പോൾ പരം. അൻ ലതാമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷം നന്നായി മിശ്രിതമായിട്ടു സഹൃദിയലമിതം എന്ന മുമ്പത്തിന്റെ ഭാഷ. ഭാരത അവയവംകൊണ്ടും തന്നെ ചികാരവിശേഷങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഏതെ 'സഹൃദിയലമിത'ത്തിനു മാനവവേഷവും.

ശുകമാരാഗവിഷ്ണുപദ

സുഭ്ദനേത്രാധരകൃത

എന്ത (ശബ്ദരത്നാകരം) ലളിതത്തിന് ലക്ഷണം. അവനിയി.....
കണ്ഠത്തിനോടും ഭൂമിയിൽ ചവുട്ടുന്ന കാലം അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു
പൊഴിയും താഴ്ന്നുപോകാണ്ട നിറംകൊണ്ട കഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും
താഴ്ന്നതും ക്ഷണവാനുള്ള ഭംഗി ധ്വനി. മിന്നീടും.....വിടുത്തിട്ടു
മിന്നുന്നതും നീളമേറിയതുമായ പീലികൾ വിടുത്തിയിട്ടു അവൻ
പൊരുകാരോ ആ മതിലു ചതാമണ്ഡപത്തിന്റെ വാതുക്കൽ
നിന്നീടുംവണ്ണമേ മരിപ്പുന്നവിധത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു നോമതിൽ
.....ടിയില്ലേ നമ്മൾ അതിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്നതുവരെയും ആടി
യില്ല; രാമയുണ്ടോ? നോറ നമ്മൾ-ഭഗവാനും. "രാമഭഗവാനുണ്ടാവയ
സുഭഗവാനും കാണയാ തമ്മിശ്രം മേ" എന്ന (മോഹം. മ. ഭാ.) വാക്യ
ത്തിന്റെ മായ.

ഭൂമിയു കൃത്യകാണർമണ്ഡലാപ്തതിലക്ഷ്യം-
പ്രചലിതചട്ടവള താണ്ഡവൈർമണ്ഡലത്തോ
കരകിസലയതാളമുദാഹരണ തത്ത്വമേതം
സുതമിവ മനസാ സ്വപം വസ്വഭവന സ്തരാമി.

എന്ത (മ. രാ. ചരിതം) ഭഗവാനും. അലങ്കാരം സ്വഭാവമാകുന്നു.

സർവ്വാഭിപ്രായ സരസി സഖിലശ്രീധിനേരം ന താവ-
നംകേതപാനഗസ്സഭസി സുഭഗാമപ്രഭോമാഞ്ചിതേച്ച ||
ഗണ്ഡേഷപാസാം നിളതമിളമഃശ്വേരി ഭൂരം ബിഭീമ-
സ്താവൽക്ഷണം ദൈവേണവം ഭൂയ ഏതേസഖീഭ്യഃ || പൂർ ||

സർവാഭിപ്രായത്തിൽ സുരസമാനുജല-
ശ്രീധവയുന്നനേരം,
സർവാംഗം മുങ്ങി ഞാൻ പൊങ്ങിടുമിടയിൽ വധു-
മണ്ഡലത്തിന്റെ ഗണ്ഡം

ചൊവ്വായ് രോമാഞ്ചമേല്പോട്ടില്ലമതിലധികം

കള്ളി കൺവെച്ചതില്ലെ?

ദ്രോണം ശങ്കയുണ്ടീട്ടിവനിതു സഖിമാർ

ചൊല്ലി ഞാൻ കേട്ടിരിപ്പു.

|| വഴ് ||

ശ്ലോ. വഴ്. സർവ്വാതിഥ്യ.....നേരം നമ്മൾ സർവ്വകീർത്തി
എന്ന പേരായ കള്ളിയിൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ജലകീർത്തിയെന്ന
സമയത്തു സർവ്വംഗം.....മിടയിൽ ഞാൻ ശരീരം മുഴുവനും
വെള്ളത്തിൽ മുക്കി പിന്നീട് പൊങ്ങുന്നതിനിടയ്ക്കു വധു.....ഗന്ധം
കൂടെ കീഴിടുന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ കവിളിൽ ചൊവ്വായ്.....
മേല്പോട്ടില്ല മനോ രോമാഞ്ചം മഞ്ഞയിലും. ഏകിലും, മുണ്ടു
സമയത്തു ഞാൻ മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ അംഗത്തിൽ ഏകീകൃതമായ
അതിരൻ ലക്ഷണമായി അവയുടെ കർപാലങ്ങളിൽ രോമാഞ്ചമുണ്ടാ
കുകയോ ചെയ്തില്ല, ഏകിലും എന്ന് അഭിപ്രായം. അതിൽ.....
വെച്ചതില്ലെ അവയുടെ കവിളുകളിൽ രോമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്ന
കള്ളിയായ നീ പൂർവ്വകം ഏകീകൃതനാക്കിയില്ല. കേൾക്കൂ! അവർ
ശരിക്കുണ്ടിടും നീ കേൾക്കൂ! അങ്ങനെ ചെയ്തു എന്ന ഭാവം. കള്ളി
ഞാൻ അറിയാതെ കളവുകാണിച്ചവർ എന്ന വ്യാഖ്യാനം. ദ്രോണം.....
കേട്ടിരിപ്പു ഇതിവന്ദ ദ്രോണം ശങ്കയുണ്ടു. ഇതു ഞാൻ സഖിമാർ
ചൊല്ലിക്കേട്ടിരിപ്പു എന്ന് അനൗചിത്യം. ഈ ഏകീകൃത അധികം ഭയ
മുണ്ടു. ഈ സംഭവം സഖിമാർ പിന്നീട് പറഞ്ഞു ഞാൻ അറിഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. സഖിമാർ ചൊല്ലി ഞാൻ ജലത്തിൽ മുക്കിക്കിടന്ന
സമയത്തു, നീ മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ കർപാലങ്ങളിൽ നോക്കിയത് എങ്ങ
നെയാണെന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു സമീപനം.

പുനഃ മോഹ്യം കിസഖയപുടാലുഭ്യന്തരോക്തയഃ-

ശ്രീകൃഷ്ണാർക്കം കസുമമേളിനാ സ്വാൽ കമാസേ വസന്തഃ ||

ഇത്യർക്കസ്താഗിരി മയി ജനേ നൽഗണേ ചപം സഖയഃ

സ്തിതപാ മുഹൂഃ മുഖമനമയസ്തനപി അംഗുലഗർഭം || വൃത്തം

കാമം തേനേററലിഞ്ഞൊത്തളിരൊളിനടുവേ

നിന്നശോകക്കൊടിശ്ശീ-

യോമൽച്ചെമ്പുവു വണ്ടെററിട്ടമരിയവസ-

ന്തം വരംകാലമെന്നോ

ഇതമട്ടാശിച്ചു ഞാൻ ചൊന്നുളവതു സഖിമാ-

രെണ്ണിനോക്കുമ്പോൾ നാണി-

ച്ചോമൽത്താംബുലമുൾക്കൊണ്ടണിഹസിതമുഖം

തനപി നീ താഴ്ന്നിയില്ലേ?

||വൃ||

ശ്ലോ. വൃ. കാമംതേ.....കാലമെന്നോ കളിരൊളി
നടുവേനിന്ന കാമംതേനേററലിഞ്ഞ ആ അശോകക്കൊടിശ്ശീയോമൽ
ച്ചെമ്പുവു വണ്ടു ഏറിട്ടമരിയവസന്തംവരംകാലമെന്നോ എന്ന് അന്ധ
യം. കളിരുകളുടെ നടുവിൽനിന്ന് അധികമായി തേൻ വീണു നന്
ത്തരായ അശോകവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുറ്റിയായിച്ചവന്ന പുഷ്പത്തേ
എന്നാണു വണ്ടു് ആസ്വദിക്കുന്ന വസന്തകാലം വർഷമെന്നതു്. വസ
ന്തകാലത്തു് അശോകം പൂക്കുന്നു എന്നും വണ്ടു പൂവിടലെ തേൻ ആസ്വ
ദിക്കുന്നു എന്നും പ്രസിദ്ധം. ഇതമട്ടാ.....ന്നളവു ഞാൻ ആശിച്ചു
ഇതമട്ടു ചൊന്നളവു് എന്ന് അന്ധയം. ഞാൻ മല്ലുണ്ണായാടുകൂടി ഇപ്പ
കാലം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആശിച്ചു നായ്കാസമാഗമത്തിൽ അന്യര
യോടുകൂടി അതു സഖ മാരെണ്ണിനോക്കുമ്പോൾ സഖിമാർ
അതു എണ്ണിനോക്കുന്ന സമയത്തു് എണ്ണിനോക്കുക ഇപ്പോളത്തെ
ഒരു ഇന്നതു്, അടുത്തു വരുന്നതു് ഇന്നതു്, അതിനടുത്തതു് ഇന്നതു്,
എന്നിങ്ങനെ ഒരുകാലം എണ്ണി (വിചാരിച്ചു) നോക്കിയപ്പോൾ
നാണിച്ചോ.....താഴ്ന്നിയില്ലേ തനപി! നീ കാമൽതാംബുലമുൾ
ക്കൊണ്ടണിഹസിതമുഖം നാണിച്ചു താഴ്ന്നിയില്ലേ. അല്ലയോ സുരഭി!
നീ മുള്ളിൽ താംബുലത്തോടുകൂടിയതു മരഹാസംകൊണ്ടു തോളിക്ക
ന്നതു ആയ മുഖം ചർമ്മിച്ചു താഴ്ന്നിയില്ലേ? ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ
സാരം നിനക്കു മനസ്സിലായി. അതത്ര ചർമ്മിച്ച മുഖംതാഴ്ന്നു വാൻ
കാരണം എന്താ ദാവം. ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ കളിരിനേയും വണ്ടിനേ

യും വസന്തത്തയും മറ്റും പററിയല്ല പറഞ്ഞത്. നിന്റെ അധര ശോഭിക്കുമായ മുഖത്തുനിന്നു ചർവ്വണംകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മമായ താംബൂലം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് അനശ്വരമായ കാര്യം ഏറ്റവും വലിയൊരു അംഗം പറഞ്ഞതിന്റെ ആശയം. ദുര്യോധന സമീകരിക്കു അൻ പറഞ്ഞതിലുടനീളം ചർവ്വ മനസ്സിലായില്ല. ഹസിതം തായകന്റെ വാക്യങ്ങളും നായികയ്ക്കു ഹാസത്തിനു മുമ്പെ എന്നു ഭാവം. കാര്യം നാൽ മുഖത്തിൽനിന്നു താംബൂലം, ആസവം മുതലായവ പരസ്പരം (മേറി) ഗ്രഹിക്കുന്നതു പ്രേമഭാവമെന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധം.

സാതിരകമേകാരണം നമു-
സ്സേന മേകമേലേയുരംഗനാ-
താമിരപുപാദൃതം മുഖാസവം
സോപിതൽ തകലതുപ്രേമഭാവം

എന്തും (സ. മൽ) തളിർ, പൂവ്, വണ്ണ്, വസന്തം എന്നിവയുടെ സ്ഥാനത്തു് അധരം, താംബൂലം, നായകൻ, അനശ്വരകാര്യം എന്നിവ ഗ്രഹ്യം. അലങ്കാരം രൂപകാതിരയായതി.

രൂപകാതിരയായതിന്നു്-
നീതിയുദ്ധവസന്തത്ത

(കവച) എന്നു ലക്ഷണം.

പ്രസ്തുതപദ്യരോടുകൂടി സൗന്ദര്യപ്രകരണാങ്കുരമായ അഭിജ്ഞാനപ്രകരണം അവസാനിക്കുന്നു. നായകനും നായികയ്ക്കും (സമീകരിക്കും) മാത്രം അറിയാവുന്ന ഗുഹ്യകാര്യങ്ങളാണ് അഭിജ്ഞാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. നായകൻ പറയാതെ അവയെപ്പറ്റി ദൂതൻ അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല അതുകൊണ്ട് അഭിജ്ഞാനവർകൾ മേരിക്കുമ്പോൾ, ദൂതൻ നായകൻ പറഞ്ഞതു വന്ന ആൾക്കനെ എന്ന വിശ്വാസം നായികയ്ക്കു് ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതാണ് അഭിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രായാജനം. സീതയ്ക്കു നാൽ അടുത്തുതന്നെ എന്ന വിശ്വാസം വരുത്തുന്നതിനു് (വ. രാ.) ഹേതുമായ അഭിജ്ഞാനപാഠക പറയുന്നുണ്ട്.

മേലുസാരത്തിൽ ഒരു അഭിജ്ഞാനാമ കർമ്മാസൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളു. ശ്രീകൃഷ്ണദേശത്തിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അറു അഭിജ്ഞാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചക്രവർത്തി കന്നട രണ്ടാ മേലും കൊണ്ടു് ഉപരിപ്പെടുന്നില്ല. അവ കാരണം അതിമഹാഭാരതവും അത്യന്തം സ്വാഭാവികവും ആയിട്ടുണ്ടെന്നു് കാണാം. ആകട്ടെ

വിചാരിച്ചാൽ, മേഘത്തെ അനുകരിച്ച ഇക്കത്തിൽ കവി രചിച്ച ചേർത്തിരിക്കുന്ന അഭിജ്ഞാനശങ്കരണം 'നിമിയിൽനിന്നു കൈമുത്തയിലുപനമംപോലെ' സമുദയംമുട്ടാക്കുകമാനിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല.

ഇത്രയുംതന്നെ സ്വഹൃദതരമിജ്ഞാനവസ്തുഷ്യാനേകം-
 ശോചനേന നാമം കരമിനമിജ്ഞായ മാം മേ വിഷാദം ||
 മുദേധ! മുക്താവിരഹജയം ക്വാപി ഭേ വിസ്തൃതിഭവൽ
 സ്വാച്ച ക്വാപി സ്തൃതിഭിനി ബഹുനൃതം ശോഭനമുനി || പൃ ॥

ഇത്രേവം സ്വഷ്ടമായിപ്പലതരമതയാ-
 ഉഷാദം കാണിച്ചതിനേൽ

പ്രത്യേകിച്ചൊന്നുകൊണ്ടിട്ടിവന കരലമെ-
 ന്നൊത്തൊഴിഞ്ഞു വിഷാദം;

മുദേധ! മുക്താവിരോധവ്യഥയിലിവയിലെ-
 ന്നൊമ്മയില്ലെങ്കിൽ മരൊ-

ന്നുരത്തേടിക്കൊള്ളുവാനുമതിയതിനന്തരം-
 ഭവാനെന്തെന്നുനേനകം. || പൃ ॥

ശ്ലോക പൃ. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം, പോരേ, എന്നിങ്ങനെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു എന്നു ശങ്കരൻ സമീപനം പറയുന്നു. ഇത്രേവം.....കാണിച്ചു ഇവിടെ പറഞ്ഞവിധം അനേകം അടയാളങ്ങൾ വിരമമായി വിവരിച്ച മനസ്സിലാക്കി അതിനേൽ..... വിഷാദം അവയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഏതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ടു എനിക്കു ക്ഷോഭമെന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു വിഷാദം ഉള്ളതാകും. മുദേധ! മുക്തം.....ല്ലെങ്കിൽ അല്ലാത്ത സന്ദർഭം, വർത്തമാനമായ വിരമ ഉപമയിരിക്കുന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞ അടയാളങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെപ്പറ്റി ഓർക്ക, മോഹം, ഇല്ലാതെ വന്നാൽ. മുദേധ! സംബന്ധി. സന്ദർഭം, ഭാഷയില്ലാത്തവരും അങ്ങനെയൊക്കെ വിചാരിക്കുന്നതും. "അതതിനിർദ്ദേശമവനാഭരണപാലവിചിത്രവസ്ത്രതത്ത്വം" (വിദ്യ പ്രഭ) മുദേധ എന്നു പൂർണ്ണസരസപതി. 'മോഹമുദം ച മാനിതാസ്തസേ' യുക്തമുദമേ. തദക്തം കവിവല്ലഭനഃ—

അപിനലവ്യമുജീഭിരഭേന്ദവ്യഭൃതാംഗഭക്തഃ
 ഭവേമമഭരണം ലഭയാ മാണിക്യം തത്ര മുഷേതം.

ഇതി" ഏന്ത് താരായണപണ്ഡിതൻ. (ഭാരത. രാ. ചരി. ഭാവതർ
 ഭീഷിക. വൃഷ്പാ) പരാന്തിരിക്കുന്നതു തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട്. മുഷേത
 ഉത്തമസ്ത്രീകൾക്ക് അഭിവിശിഷ്ടമായ ഒരു ശ്രീകണകാകണം. സ്വസ്ഥ്യവും
 മാണിക്യവുംപോലെ സ്ത്രീകൾക്കു ലഭ്യമായും മുഷേതയും ഇണങ്ങുന്നു.
 മറ്റൊന്നു.....മതി വേറെയേതെങ്കിലും ഒരു കാർഷ്കണതിനു
 സൗകര്യമുണ്ടാകണം. അതിനു.....നേകര അനേകര അഭിജ്ഞാ
 നന്മാർ പറഞ്ഞാൽ അവയെ കണിഞ്ഞുപറ്റി കാർഷ്കണ വരുന്ന
 രല്ല, കൗമാരം പറഞ്ഞാൽ കാർഷ്കണ വരാം. വിരോധങ്ങളെ
 വീരവ്യായാമത്തിൽ മുഴുകുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച ഇപ്രകാരം സംഭാവ്യ
 മകണം. അതുകൊണ്ടു പല അഭയാഭ്യർത്ഥകൾ പറഞ്ഞു. ഏന്ത് അഭിലാ
 യം. കവിയുടെ യുക്തി ഏതായാണുമായിരിക്കുന്നു.

സദന്തം ഉപസംഹരിഷ്യേ.

തപസ്സുപാം മാം പ്രവദേതി ജാം യൽ തപസി പ്രേമബാധ
 മാരോ മാം തപം മേധ ച മേധാപാംഗി ഭവേവാത്ര ഭേദഃ ||
 തപഃശ്രേയസ്തമിതമനസസ്സേവസാധുവ്യപഞ്ചം-
 മുരുകതരകേതർമ്മേ ശ്രുതിസ്മയംസിന്ധുതത്ത്വംഭോം നേ || പൂരി ||
 നിന്നേക്കാൾ നിയന്ത്രണമെന്നെയുമിഹ ജനമോ-
 ത്തന്നു തമ്മിൽ പ്രിയംകൊ-
 ണെത്തേക്കാൾ ഞാനതാമ് നിന്നെയുമിതിൽ മദിരാ-
 പാംഗി ചെററിലു ഭേദം;
 ചിത്തം വേർപാടാതെമാഴ്കും മനമൊടുമിതിനാൽ
 നല്ലതോ ചിത്തയോകൊ-
 ന്നൊന്നുംനോക്കുന്നവയെല്ലാൻമൊഴി തവ ശ്രുതിഭ-
 ഷോണ്ണി വാസ്തിച്ചിദദ്വേ" || വരി ||

ശ്രീ. പൂരി. നിന്നേക്കാൾ.....കൊണ്ടു് ഇഹ ജനം തമ്മിൽ
 പ്രിയംകൊണ്ടു നിന്നേക്കാൾ നിയന്ത്രണമ് എന്നയും ഏന്ത് അന്ധം.
 കാത്തു ഏന്ത് കൂടി. ഇവിടെ ചോദ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അന്യരും

അന്തരാഗമകളോടു നിന്നെക്കാരും തിരഞ്ഞു ഞാൻ എന്ത പറയുന്നു. ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനോടു നിന്നെ നിന്റെ ആത്മാവിനോടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ സ്നേഹമുണ്ടെന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്ത ഭാവം. എന്തെന്നു കാര്യം.....നിന്നെയും ഇവിടെയും ജനം കണ്ടുവെന്ന്. അതുപോലെ ഏതെങ്കിലും അന്തരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് നീ എന്നും പറയുന്നു. ഏതെങ്കിലും നിന്റെ ആത്മാവിനോടു ഏതെങ്കിലും നോട്ടമുള്ളതിനേക്കാൾ സ്നേഹമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്ത ഭാവം. തീർക്കുകയോ മറ്റോ തണ്ടുപോകു; ആത്മാവുകൊണ്ടു കിരാരം; എന്നീവിധം നമ്മെപ്പറ്റി ചോക്കു തന്നെക്കുന്നു. ഇതിൽ.....ദേവർ മരിക്കുവാൻ! ഇതിൽ ദേവർ ചൊല്ലാ ഇല്ല എന്ന് അന്തരം. അല്ലയോ സുന്ദരി! ഞാൻ ഇത പറഞ്ഞാൽ അല്ലവം വ്യക്തമാക്കി. മരിക്കുവാൻ! മരിക്കുപോലെ കാമുകനോടൊരു മോഹിപ്പിക്കുന്ന അപാരമായൊരു കൂട്ടിയ വരും, കടന്നുവരുന്ന ആത്മാവുമാത്രം അറിയിക്കുന്നവരും. കടന്നു മറ്റും, കടന്നു എന്തൊക്കെയും എന്ത ഭാവം. ദേവർ വേർപാടി, വ്യക്തമാക്കും.

ദേവർ ചൊല്ലാ വിശദമാക്കു സൂ-

ദപരമാവ വിശദമാക്കു

എന്ത വിശദം. ചിന്താ വേർപാടിൽ.....മിതിനാൽ ഇതി നാൽ ചിന്താ വേർപാടിൽ മറ്റൊരു മനമൊരു എന്ന് അന്തരം. ഇതു കൊണ്ടു വർദ്ധിക്കുന്നതായ നോട്ടമൊട്ടു മനം മനസ്സ്. "സുഖമല്ല പലസ്തിസായനമിതിയും മനസ്സ്" എന്ന് (ന. സാ.) താൽകീർത്തി. സുഖമല്ല പലസ്തിസായനമിതിയും മനസ്സ് എന്നു ഇതിനാൽ നമ്മെ മണ്ടുപോകയും ചോക്കു അങ്ങനെയായി അനുഭവിക്കുന്ന നിലയിൽ. നല്ലതോ.....മൊഴി ഭാഗിയോടും അന്തരങ്ങളോടുകൂടിയതോ അതോ അങ്ങനെയല്ലാത്തതോ എന്നൊന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതെ പറയുന്ന തായ എന്റെ വാക്കു. വിശദമാക്കിയൊട്ടുകൂടി പറയുന്നതാകയാൽ എന്റെ വാക്കിനെ സംബന്ധിച്ച സംഭാഷണ വിചാരചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്ന ഭാവം. തീവ.....വാസ്തവികതയെ നന്നെക്കരുതുകയോ പലപ്പോഴും വർദ്ധിപ്പിക്കുക. എന്റെ വാക്കുകൾ നിനക്കു അധികമായ ഒരുതരം ഉണ്ടാകട്ടെ.

ഇന്ദ്രം നൃത്യം കപയി മമ വചസ്സത്ര ഗന്ധം ഗൃഹീരണ്യേ
വിശ്വരണ്യേവം ശ്രവണസുഗന്ധം ഗച്ഛ ഭൂതാ തഥാമഗ്നഃ ||
നാഥഃ യദേവ മഭിഗമനാമൃക്യപന്യത്ര യാത്രാം
യദനേകത്ര സ്ഥിതിരഭിമതഃ സൈവസഞ്ചാരിണാം മഃ || വവു ||

എന്നേവം തന്നിലേല്പിച്ചൊരു മമ മൊഴിതാ-
നങ്ങുവെന്നെൻപ്രിയയ്ക്കും-
യൊന്നേകിക്കൊരുക കണ്ണാമൃതനിലയിലുകൻ
തന്നെ പോകാം യഥേഷ്ടം;
പിന്നെയും ഞാൻ നടന്നെത്തിടുമതുവരെയും-
ഭൂമിയിൽ നില്ക്കാനലട്ടി-
ല്ലൊന്നേറെ സൈവചാരികൊരിക്കലിരി-
പ്പിഷ്ടമാകില്ലയല്ലോ. || വവു ||

ഭൂത. വവു. നായികയെ സന്ദർശനം അറിയിച്ചാൽ പിന്നെ ഭൂതൻ
തഥാമഗ്നഃ പോകാമെന്നു പറയുന്നു. എന്നേവം.....ചെന്ന്
ഇലുകാരും ഞാൻ ഏതെങ്കിലും പ്രിയതമയോടു പറയുന്നതിനു നിന്നെ
പറഞ്ഞു എല്ലിച്ച വാക്ക്, സന്ദർശനം, നീ തുടങ്ങുന്നതെങ്കിലും ചെന്നു
എൻപ്രിയയ്ക്കും.... നിലയിൽ എൻപ്രിയയ്ക്കായ് ഒരു കണ്ണാമൃത
നിലയിൽ ഇരിക്കുകയും ഏതു അനൗചിത്യം. ഏതെങ്കിലും പ്രേയസാർത്ഥം
കണ്ണാമൃതമെന്ന മട്ടിൽ പറഞ്ഞുകാട്ടണമെന്നും. അതുതാപപാലം അഥ
ഭൂത കണ്ണാമൃത കണ്ണാമൃതമെന്നതായിരിക്കും ഏതെങ്കിലും സന്ദർശനം ഏതു
ഭാവം. ഉടൻ...യഥേഷ്ടം അവരോടു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ
തന്നെ നിനക്കു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോകാം.
പിന്നെയും ഞാൻ.....നലട്ടില്ല പിന്നെയും, ഞാൻ നടന്നു
അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ അലട്ടരുത് സമാപ്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു
നീ അവിടെ തന്നെ കാമസിംഹനമെന്നു പറഞ്ഞു, നിന്നെ ഉപദ്രവിപ്പിക്ക
നില്ല. കുന്നേറെ.....യല്ലോ തോന്നുന്നതുപോലെ എന്തു ഭിഷ്ണു
സഞ്ചരിക്കുന്ന സപോവാചാദകൃഷിയെന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ കാമസി
പ്പിക്ക എന്നതു് ഇഷ്ടമായിരിക്കുമല്ല, നിന്മേലും. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
വീണ്ടും അവിടെ കാമസിംഹനെന്നു നിന്നോടു പറയുന്നില്ല. ഏതു
ഭാവം.

ഏവം സഖ്യേ മയി വിരരാണ സംഗ്രിഹേ പ്രാണരക്ഷാം
 സമ്പദ്യ കപലപ്രണയകർണാപൊരുഷാണി പ്രഥമനാം ||
 സ്വാപ്നപ്രവൃദ്ധം പ്രിയമനവിജയാഗർഭാർത്ഥപ്രാപ്തയാർക്കതേ
 ഭാരസ്തർണ്ണം യോമ ച പുനർഭർത്താനന്ദമഖ്യതീ || വൻ ||

ഇതുവണ്ണം വേഴ്ത്തയായിച്ചിരമശരണനായ്-

അന്നെ വന്നാശ്രയിച്ചെൻ-

ജീവൻ കൗത്തങ്ങു സഖ്യം, കനിവു, വിരുതിതൊ-

ക്കെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു;

ഏവം സ്വാപ്നത്തിലും തൻ പ്രിയവിരഹവികാ-

രാതിനിതട്ടാത്ത ഞങ്ങരേ-

ക്കാവ്യാവേശാൽ സുഖം കിട്ടണമിനിയരികിൽ-

ക്കണ്ടു സന്ദേശാർപ്പണം.

|| വൻ ||

ഏവം വൻ. പ്രമേയത്തെ മലസംഹരിച്ച യഥാചിതം ആശീ
 വ്യാഭാഷെതൂ മൃതന്തർ പുനർഭർത്തനം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതുവണ്ണം.....
 ന്നാശ്രയിച്ചെൻ ഇപ്രകാരം ഇഷ്ടം മറ്റൊരു ആശ്രയം ഇല്ലാ
 അവനും നിന്നെ വന്നു ആശ്രയിച്ചുവരമായ ഏന്തർ വേഴ്ത്ത നാനും
 നീയും രണ്ടുമുണ്ടു വാക്കു പാഠാർത്ഥാർത്ഥമെന്ന വേഴ്ത്താർ, സ്നേഹിത
 ന്നാർത്ഥാർത്ഥമിങ്ങു ഏന്തർ യഥാ.

സങ്കാഃ ഹി യക് സന്നതഗാത്രി സംഗതം

മനീഷിസിന്ധാപ്തപദീനമുച്യതേ

(കുമാരസംഭവം. സ. ൧) ഏവം ഭൂപുത്രം. അതുകൊണ്ട് ഏന്തർ
 ഭൂപുത്രപരിഹാരം നിന്റെ കൃത്യങ്ങളിലൊന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഭർത്തൃത്വനി ക്ഷുത്രാണി ഹൃദേ ഭക്തമുദമിതം

കഥിതാനി രഹസ്യാനി സൈന്യാദം കിമേതപരം

ഏന്തർ സൈന്യാദസേവയം. അന്നെ വന്നാശ്രയിച്ച ആത്മരക്ഷ
 ണം മഹാജനധമ്മമാകുന്നു ഏന്തർ അഭിപ്രായം.

ആത്മോ വാ യദി വാ ഭൂപുത്ര പാരത്വം ശരണം ഗതം

അരിഃ പ്രാണാൻ പരിത്യജ്യ രക്ഷിതവ്യം കൃതാനന്ദം

സഖ്യേ യോദ്ധാ മോഹാപാ കാമാപാപി ന രക്ഷതി

സ്വയം ശത്രുഃ യഥാത്ഥായം രല്ലാപം ലോകഗർഭമിതം

വിനയോപാസനാർത്ഥം പരമേശ്വരൻ
 ആദായ സുതരം തസ്യ സർവ്വം ഗർഭാഭിഷേകം
 ഏവം ദോഷം മഹാനത്ര പ്രപന്നം മരണേ
 അസ്ഥിശ്ച ചായരസം ച ബലവീര്യവിനാശനം

എന്ത് വാഗ്ദാനമാണിത് (യു. കാ.) നോക്കുക. ജീവൻ.....

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും ജീവനെ രക്ഷിച്ചു നീ നിന്റെ. എന്നോട് ഇല്ല, ഭയം, സാക്ഷാൽ എനി ഇന്നുണ്ടാകട്ടെ ഏതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക. ഏതെങ്കിലും പ്രാണമെടുത്താൽ നിന്റെ സമുദായത്തിനുള്ളതല്ല. വേദപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തീരും. എന്ത് ഭയം. ജീവൻ

വേദഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു
 ഭാഗം ജീവസ്സുവെച്ചു.....

എന്ത് ഭയം. ഒരു ചെറിയ ശാലത്തിന്റെ അറ്റം നോക്കി ഭരിക്കുക. വീണ്ടും അതിലെ ഒരു ഭാഗം നോക്കുക. അതിൽ ഒരു അംശം വേറെ സൂക്ഷ്മമായ വസ്തു. ഏതും..... ഇതിനുള്ളിൽ ഇപ്രകാരം ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുപോലെ, മറ്റേതിൽക്കൂടി അങ്ങനെയൊരു പ്രിയ മനസ്സാക്കി വേർപിരിയുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവം ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കട്ടെ എന്ന് അഭിപ്രായം. അതും വേഗാൽ..... പൂർണ്ണ സഭയിലും ആവശ്യമായ ഇനിയെങ്കിൽ കണ്ടു സന്തോഷപൂർവ്വം കിട്ടണം എന്ന് അന്ത്യം. അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിതാ ഇനി അങ്ങനെയൊരു കഴിയുന്ന വേഗം അടുത്തു കണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന്. പൂർണ്ണ ഭക്തി. ബാഹ്യ പ്രയത്നം. 'എന്തും നോക്കുമ്പോഴുള്ളിനിവിടെയുടൽപെടാത്തവർ അപൂർവ്വമാകട്ടെ'. (നല്ല ഭാഷ) ഇതൊരു പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുക. സ്നേഹിതന്മാരായ നമ്മൾക്കു രണ്ടുപേരും ഇനിയും കണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ സാധനം ലഭിക്കട്ടെ എന്ന് ധ്വനിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ഉത്തമമായ ആതിഥ്യം കൂടി കാവും അവസാനിക്കും.

"സന്തോഷപൂർണ്ണം" എന്ന മനോഭാവത്തെ കാവ്യത്തിന്റെ ഒട്ടുമിക്ക വിഭാഗങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്ന സുവിശേഷങ്ങൾ. ഭാഷയിലെ 'സന്തോഷപൂർണ്ണം' എന്ന സ്വരാനുഭാവം കവി "പൂർവ്വകാലമായതല്ല" എന്ന പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. നായകനും നായികയും ദൂതനും ഉത്തമമായ ആതിഥ്യം ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവം.

അന്നു കാവ്യസൃഷ്ടി നിത്യരീതി-
 കർമ്മശാലിത്തമം
 സർവ്വത്ര പ്രപഞ്ച വിപ്രം-
 നായകന്മാരനുഭവിണി

എന്ത് കർമ്മം. മംഗലാനന്ദങ്ങളായ കാവ്യങ്ങൾ തല്പ്രകാരമൊന്നാകാം
അനുവാചകന്മാർക്കും ശ്രോതാക്കന്മാർക്കും സർവ്വർക്കും ശ്രേയസ്സുൾക്കും
സിദ്ധം. കവിഭാവനാകുമാരായ കാളീദാസൻ

ഇഷ്ടാൻ ദൈവൻ മലര വിചര പൂവുടൻ സംഭരണിക്-
മാളാഭവം ക്ഷണമിവി ച ഭവ വിദ്യതാ വിപ്രയാഗഃ

എന്ന മംഗലപ്രാർത്ഥനാടുകൂടി മേഘസന്ദേശകാവ്യത്തെ അവസാനി-
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ പ്രകൃതത്തിൽ ചക്കുപ്പിദാസനും അനുകൂലിച്ചിരി-
ക്കുന്നു.

മന്നാകെപ്പേരിണങ്ങും കവിയുടെ മഹിതം
കാവ്യരത്നത്തിനാൽ-
ഭട്ടനാചാര്യവധിയാ തിരഞ്ഞഴിയ നവമാം-
വ്യാഖ്യ വൽക്കുണ്ഡമാകാം;
തന്നാഭാവസമ്പന്നിബന്ധിച്ച ചെട്ടിവാ-
ക്കിപ്പ നന്നാമിയണ്.
വന്നാലും അർപ്പവന്ധാമൃതവിഹരിതൃഖം
ദൈവനം മാമദൈവം ദമി.

‘ഇത വിചാരനന്തിതാമിരൈശിഖിന വെറുതെ
ചാടിവീരണ’ന്ന ഗർവ്വം-
ന്നാവിർഭവണം കഥിക്കും വചനമെ യചനം
കേൾക്കിലും അൻ കലുഷാ
ഭൂമിതൽ പ്രാതിവർദ്ധ്യം കവിവരനമെ വാ-
ദേധിയെ വ്യാഖ്യയാകം-
പൂവിട്ടപ്പിച്ചു കൈവന്നൊരു സുതരമേനി-
കല്പനമാനന്ദമവം.

എന്നാണാൽക്കൃഷ്ണദർശനം -
മെങ്ങൊന്നെപ്പുറമിതും
പാശാളം ഇതുകാരുണ്യം-
അങ്ങാലീവ്യാഖ്യ തിത്തുതാൻ.

ശുദ്ധിപത്രം.

പുറം.	വരി.	അബലം.	സുഖലം.
ഉ	൨	സോമം	സോമം
൭	൨	രാവണ	രാവണ
൧൭	൨൨	അങ്ങയ്ക്കു നൽകുന്നതില്ലേ	അങ്ങയ്ക്കു...നൽകുന്നതില്ലേ
൨൧	൩	ആൾ	ആസ്ഥ
൨൩	൧൭	മുന്നിൽ	മുന്നിൽ
൩൪	൨൧	എന്തെന്നോ നീ	നീ
"	"	മലകൾ	നീ മലകൾ
൪൨	൧൮	സമ്പത്ത്	സമ്പത്ത്
൪൫	൭	സാരി	സാരി
൫൨	൨൭	വോടായ്	വോട്ട
൫൪	൨൦	ചെയ്തോ	ചെയ്തോ
൫൭	൨൪	തന്നതാൻ	താൻ
൫൯	൨൭	യെന്ന	യെന്ന
൭൪	൧൨	ചെയ്തി	ചെയ്താ
൯൯	൨൩	പ്രേക്ഷിക്കെ	പ്രേക്ഷിക്കെ
൧൦൪	൧൩	ബന്ധുസ്സേഫം	ബന്ധു
"	"	സ്സേഫം	പ്രണയം
൧൧൦	൮	മൊന്നെന്ന	മൊന്നെന്ന
൧൧൧	൭	നാലാ	നാലാ
൧൧൭	൨൨	മൂന്നാം	നാലാം
൧൨൮	൨	ഇവിടെ	ഇവിടെ
൧൨൯	൧൭	എന്നാ	ചിന്താ

പുറം.	വരി.	അബലം.	സുബലം.
മതമ	മത	നിശ്ചയത്തി	നാശയതി
മതമ	മത	അമരം	അമരം
മതമ	മ	സ്ഥാനം	സ്ഥാന
മതമ	മ	വണ്ണം	വണ്ണം
മതവ	വ	യതി	യതി
"	മത	ത്തിട്ട	ത്തിട്ട
മതവ	മത	ച്ചന്തി	ച്ചന്തി
മതമ	മത	തി	തി
മതമ	മത	കുളിപ്പിക്ക	കുളിപ്പിക്ക
മതമ	മത	ബഹി	ബഹി
മതമ	മത	തിട്ടം മമ	തിട്ടം മമ
മതമ	മത	പാപം	പാപ
"	മത	വാക്യത്തിൽ	വാക്യത്തിൽ
മതമ	മത	കത്ത്	കത്ത്
മതമ	മത	മുപ്പാൽ	മുപ്പാൽ
മതമ	മത	ച്ചുണ്ട	ച്ചുണ്ട
മതമ	മത	ഗുഹി	ഗുഹി
മതമ	മത	സ്വപര	സ്വപര
മതമ	മത	മോടാ	മോടാ
മതമ	മത	വിഷ്ണുസ്ത	വിഷ്ണുസ്ത
മതമ	മത	നിടയിൽ	നിടയിൽ
മതമ	മത	കര	കര
"	മത	കര	കര
മതമ	മത	എപ്പോൾ	എപ്പോൾ
മതമ	മത	കുല	കുല
മതമ	മത	പുഷ്പി	പുഷ്പി
മതമ	മത	കുല	കുല

പുറം.	വരി.	അബലം.	സുബലം.
മരുത്	ഊ	നന്നി	നന്നി
"	വ	പ്രഥമ	പ്രഥമ
മരുത	മവ	സൈപര	സൈപര
"	മൻ	കേട്ട	കേട്ട
മരുത്	ന	തൊക്കെ	തൊക്കെ
മരുവ	മ	മുററ	മുററി
മരുവ	മ	സംഗതി	സംഗതി
"	മൻ	രചിനി	രചിനി
മരുമ	ൻ	ചെയ്ത	ചെയ്ത
"	മ	വികാര	വികാര
മരുത്	മരു	മുററ	മുററി
മരുത	രു	മനസ്സ	മനസ്സ
മരുത	മരു	മനസ്സ	മനസ്സ
മൻമ	മ	മനസ്സ	മനസ്സ
മൻമ	രു	(മനസ്സ)കേട്ട	കേട്ട
"	മൻ	മനസ്സ	മനസ്സ
മൻവ	മ	സുഭ	സുഭ
"	രു	വിടുതീ	വിടുതീ
"	മ	മനസ്സ	മനസ്സ
മൻവ	ൻ	അവയ	അവയ

ഹൃദയകർമ്മങ്ങളുടെ ഉത്തരകൃതികൾ

	ത.	ണ
മഹാപ്രാജ്ഞ (മഹാകാവ്യം)	2	4
മഹാവിരവിജയം	1	2
അന്യോക്തികൃതാലത	6	12
ഒറ്റപ്പണിപ്രഭാവം	1	2
മെല്ലർനാഥോദയം		
(പ്രബന്ധം) വ്യാഖ്യാനം	1	2
കേരളീയസംസ്കൃതസാഹിത്യചരിത്രം		
അദ്ധ്യായം (ഒന്നാംഭാഗം)	4	8
സാഹിത്യമഞ്ജുഷിക (ഒന്നാംഭാഗം)	2	10
ക്ഷേമേന്ദ്രൻ	1	2
ശ്രീ കാളിദാസർ	1	2
ജഗദ്ഗുരു ശങ്കരാചാര്യർ		
സാഹിത്യീസർവ്വസ്വം	3	12
ശുകസന്ദേശം (വ്യാഖ്യാനം)	3	3

താഴെ കാണിക്കുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക

മാനേജർ,

“കമലാലയം” പ്രസ്സ്,

പുത്തൻചന്ത,

തിരുവനന്തപുരം.